

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204564

UNIVERSAL
LIBRARY

ఓమ్.

శ్రీ మ దాంధ్ర

కీ రాత్రార్జునీయము

భారవి - తృతీయభాగము.

గ్రంథకర్త

శ్రీ గణేశ్వరీయ్యాద్యనేక గ్రంథకర్తయగు

భువనగిరి విజయరామయ్య, బి. ఏ.

లోకలాడిటాఫీసు

గుంటూరు

మొదటి కూర్పు - 1000 ప్రతులు.

1934

• పేరైటు]

[మొదలు 1-8-0

VENKATRAMA & CO.
PUBLISHERS, 899A, MARKET STREET,
SECUNDERABAD (Dn)

81-6
67A

తొలి పలుకు.

—...౪...—

- ఉ. ఎచ్చటనుండిరాకయొకొ? యెచ్చటికేగఁగ నింతవేగమో?
యిచ్చలనంబున స్వదల నేమిటికో యిటులిన్నిచుక్కలి
మృచ్చునఁబుట్టి సాగి బహుమానముల స్థమనించుచుంట లీ
యచ్చెరువైన కాలగతి కార! కతం బెఱుంగంగ శక్యమే? 1
- శా. లేల నింగిని మిఱ్ఱుమిఱ్ఱుమనుచు నిక్క ల్పికాశింపఁగా
నాలోకించిన రంగువెన్నెలలు కాయన్నగు నిర్దేవుమా
నీలాకాశమునందు, పెక్కులగుచిన్నె ల్వాని కెట్లబ్బెనో!
వ్యాలోలస్థితు లేలకల్గెనొకొ! తద్వ్యాపార మేధంగియో! 2
- మ. నవరత్నాభలు మింటఁ బ్రస్తరితవిన్యాసంబుల న్లెక్క కె
క్కువలై యొంటిగఁ గల్పగా నిగిడి నిగ్గు ల్బుట్టువర్షించు చెం
దొవలై వద్యములై జపాసుమములై తోమాలలై నింగియ
న్నవపెన్నోప్పు నలంకరించునటు లెందు న్జుక్క లిట్లెలకో? 3
- చ. టకటక నేగు ధూమశకటంబున గొట్టమునుండి మిఱ్ఱు
ల్కకవికలేచు బాగొలయఁ గాలునిచండగతిఁ స్ఫులింగమా
లిక లిటు లుప్పరంబునకు లేచి చెలంగుచునున్నవొక్కొ? ప
లికములచుక్కలై బహుళలాస్యముల నిజదీప్తు లొప్పఁగఁ. 4
- మ. అది సప్తర్షి వదంబఁ టాపయిది బ్రహ్మస్థానమం టందును
న్నదియేనూ! ధ్రువమండలంబఁటఁ బ్రసిద్ధాత్ము ల్చిరంజీవులౌ
చు దివి నిక్కలరూపులఁ నిలిచి సంశుద్ధాంతరంగంబు సం
వద సౌంపారఁగ జీవులఁ సుఖమునింప న్జాతురం పెప్పడుఁ. 5
- మ. అదిగో! తొమ్మిదిరంగులుఁ దళదిశావ్యాప్తంబులై వెల్ల స
మ్మదముంగొల్పెడిచుక్క యొం డమృతసంపద్యాసీయై పొల్పు వ
య్యదియే సర్వరసాఘ్య కావ్యసుధ నిండా సత్కవిత్వవ్రినా
వాదశఁ భూస్థలిఁగొల్పు భారవిసుమి! యన్నఁ బొసంగుంగదా!
- శా. ఈనక్షత్రము పుట్టుపెప్పడో? ధర్మ పేరాశధారాశతఁ
దా నెన్నాళ్లు చరించి దివ్యకవితాధారాసుధారాశి కి

ట్లీనాడెంబు ఘటించెనో? మరలనిట్లే జ్యోత్స్నల నింపి కా
వ్యానూనపగిధ వ్యక్తుల నినిచి చేయంజాలునో సత్కృతుల్ ? 7

మ. అలపాగ్రచేతనకాళిదాసముఖు “తారా”! యంచ నాశ్చర్యవా
క్తుల మెచ్చంగ రసార్థసంభృతమహాకూపారసోహఘ్యనా
కల ధారాబహుభోగ్దతు ల్వలయః జెంగ్లూఁకి మిన్నంటు వా
న్లనాచిత్రీవిలాసచాలనకళాలంకారుడో భారవిఁ. 8

మ. కనుడీ! ము స్తనినట్టి సత్కవులకు స్థావ్యంబుల న్నూత్నశో
భనము ల్సాధ్యముతాటఁ దెల్పి పీదవఁవల్లువా ర్హ్వపగిసా
ధనము ల్లెకొని మేలుపొంద దివి నందఁచేరి యగ్గింప సొ
పున నిష్కంపసుఖవ్యవృత్తిఁ గవుల న్నూర్ధన్యుడై నిల్పుఁజో ! 9

మ. కలిగె స్థంభశతాబ్దము ల్పనినవెన్న నిష్పంధ్యభూచాంతనీ
మల నిమ్మాస్యకవిప్రకాండుని రసోన్మాదప్రకంచంబట
చలఘుల్వొసిరి తారకాణ గన మూహ స్వమృగాఁనెట్లె? ని
ష్ఫలయత్నంబులఁ గాలయాపనము శంసాయోగ్య మెట్లయ్యెడి? 10

శా. శ్రీమద్భారతవేదమందు వనరాజ న్వాసముంగాంచి శ్రీ
సోమాఖండకృప స్థనంజయుడై శ్రేయోదానశీలం బనూ
ఘామేయాశ్రమమునొంది మించెనని వాయ్దా దానిఁగైకొంచు నీ
ధీమంతుం డొకకావ్యమే యొసఁగె నెంతే నేర్పు దీపింపఁగఁ. 11

ఉ. ఆదలఁదోలు భారతము నాభగవానుడువ్యాసమాని య
ష్టాదశపర్వధూర్వహత సత్పఁగదాయనియేమొ ? అంటుగా
నాదటఁ దాగిహించిన కథాంశముఁ బెల్లుగవిస్తరించి య
ష్టాదశసర్గము ల్పలిపె డంబున భారవి యింబుదేఱఁగఁ. 12

మ. తొలిరెండింటను గాజనీతితెరువు ల్తొల్కాడమూడింట వ్యా
సులమంత్రం బొకబీజమై వెలయ మెచ్చు బంధ పైరెంట సం
ధిల నాటింటఁ దకస్సుఁ జేరఁ బయినెదింటఁ బ్రోభాదు ల
వ్వలియేడింటను సంధి పోరు పరము స్వర్తిల్లఁగాఁ గూర్చుచోఁ.

క. అదివనమా ! కవనమ్మా !
అదినగమా ! నగయ ! కీడియా ! కీడియ ! య

16	90	3	దాటించి	దాటించుచు
18	97	3	యిష్టా	నిష్టా
		4	వినుతుత	వినుతుఁద
	100	5	కర్మిష్టియ	కర్మిష్టింఁద
19	107	2	శాస్త్రి	శాస్త్రిం
20	108	3	నేచి	నేచి
	111	7	పుత్తునిక	పుత్తునిఁగ
22	120	2	వికాశిలు	వికాశిలు
			దెన్ను	దెన్ను
		3	దేకువ	దేకువ
	121	2	నాఁక	నాక
		4	యెగదా	యెకదా
	125	1	తార్కాణ	తార్కాణ
23	128	1	దలఁచిత	దలఁతున
24	135	4	జేరు	జేరు
గర్భితకందము		2	మానికము	మానికము

కిరాతాష్టనీయము.

10	10	4	దెలుఁగని	మొందని
14	34	2	బరఁగు	బరఁగు
15	39	2	జెడఁదూఁగు	జెడదూఁగు
20	16	1	లయవిభాతి	లయహరి
26	51	4	ననుకగ	ననుబగ
31	19	2	గన్జాని	గన్జాని
33	24	1	కనుపింప	కనిపింప
38	27	2	నాగపుపొగ	నాగపుటొగ
50	8	3	రవి	రవి
55	1	4	వాంఛలై	వాంఛలై
57	15	2	బెస్తమ	బెస్తమ
60	34	4	బూన	పూన
61	44	2	బెంచు	పెంచు

64	8/2	1	యాపు	యాప
65	15	2	వైచేప	వైచేబ
77	14	1	ఉ.	సీ.
81	41	1	ధృఘాస్థ	ధృఘాస్థ
84	60	8	చెదిరించు	చెదిరించు
85	8	1	లురుతు	లురుతు
86	9	3	ద్దాదట	ద్దాదట
87	22	1	సమర్థనకు	సమర్థనకు
92	51	1,2	డావృత్తచాయా	డావృత్తచాయాదిచ్చాయల
			దర్శాహకభూజమ	దర్శాహకభూజమ
94	70	4	తోపాట	తోపాట
95	74	3	సంచుగాన	సంచుగాన
100	25	4	గదులుల్వలి	గదులుల్వలి
	26	3	యెఱింగిం	యెఱింగిం
102	39	1	బోయె	బోయె
110	40	1	బాగితి	బాగితి
111	42	3	దన్నాన్య	దన్నాన్య
	46	3	మన్నుల	మన్నుల
115	2	3	గుప్తము	గుప్తము
119	30	4	రేగిన	రేగిన
122	51	1	నిగిచ్చు	నిగిచ్చు
	53	2	పగుపింప	పెటగాన
133	1	1	వాడి	వాడి
145	13	1	దిగ్గజ	దిగ్గజ
154	16	2	లుండ	లుండు
	15	4	మస్క	నమస్క
	11	3	సగ్గిరీ	సగ్గిరీ
155	19	4	విలసెల్లె	విలసెల్లె
156	25	2	మోక్షనిత్య	నిత్యమోక్ష

తక్కుంగల ద్విచత్రవర్ణాదికములు శేఫతాలు, నరమన్నలు నితరప్రమాదములు
చదువడలే దిద్దుకొనఁ బార్గితులు.

శ్రీ మ దాంధ్ర కీర్తనార్జునీయము

అ వ తా రి క

—...౪...—

విజయాద్రిధాము, గుణశేఖరసోముఁ, గళాభిరాము, నా
ర్యావహదర్థదేహు, నభయవృద్ధక్షణబాహుఁ, గృష్ణవే
ణీవిశదాంబుధౌతపదసీరజఁ, బాశుపతారజఁ, జగ
న్నావికుసంస్తుతింతు భువనక్రమణాద్రవిణంబు పెంపుగఁ.

మ. వలుకో? మాటయొ? యెప్పుడు? దళమె లేవఁ భిక్షకుఁ లాగుఁగా
భులు మీ, కద్దిర! నేడు కొత్తకథ భిల్లు డౌటయుఁ దెచ్చికో
లలుకఁ భక్తునితోడఁ బోరుటయు మేలంబూను టనౌరిగే
లులచిర్నవ్వున వాలుఁ గీడి కిడుసుశ్లోకుండు మ మ్మేలుతఁ. 2

ఉ. అంజలిఁబట్టి యానతవరాంగుడనై భజియింతు నిత్యమృ
త్యుంజయసర్గ, శ్రీకనకదుర్గఁ, గృహమృతదృష్టిపుష్పనీ
గ్రంజితభక్తవర్గ, నపరాజితమార్గఁ, బ్రహ్మవ్యభర్తహృ
త్పంజరదుర్గ, శ్రీవిజయపట్టణచిత్తఁ, సర్వమంగళఁ. 3

ఉ. అన్నిటనుండి జన్మ మెదియెనను రోయక పొంది యెందు నా
వన్నులఁ గంటిరెప్పవలెఁ జౌధి భరించు పరాత్పరుండు, సం
వన్నగృహస్థు, మావలపుఁబంట, రథాంగధరుండు, శాశ్వత మా
తెన్నుల గెల్పుఁ గొల్పి వినుతిఁ బ్రణతిఁగొని సాకుఁ గావుతఁ.

చ. జతనమువంట పాపు సరసంబులుగా విలసిల్లు నేడయా
వతిదరహాసచందిక లవంబయినఁ బ్రసరింప నట్టిమా
త, తెలివి కూత, లోకవిహితంపుముదంబులనేత, లక్ష్మీ సం
తతకరుణాసమృద్ధి నిడుతఁ భువనాన్వయఃకళికిఁ సిరుల్. 5

ఉ. నాలుగుమోముల న్వేడలు నాయకిసుస్వరధార సోనలై
కాలువలై మహానదులు కంధులునై సకలపృథుచవా
గాలములన్ గృతికృమవికస్వరరూపములన్ నటింప నా
లీలకుఁజొక్కు ధాత విరళించుత మాకు మహాయురున్నతుల్. 6

ఉ. చంపకముఖ్యవృత్తగణజాతుల నూహలఁగొల్పి యందము
ల్నింపుచలంకృతు ల్నినిచి నిన్గయి సేయఁగ మూఁగువారి ని
ద్దంపుసుధాకటాక్షములఁ దద్దయు నాదృతిఁ జూచి పోచి పే
ర్పెంపిమఱి ! వాణి !! యిడవే రసవేష్టితవాక్చమత్కృతుల్. 7

శా. శ్రేయంబు ల్గునుకూర్పుయత్నము లిలన్ స్వేచ్ఛాచుకూలస్థితు
ల్దాయ జ్జాలని యంతరాయముల పాల్గొఁబోవ నిర్వాజ్యు
కాయస్త్రాణకళావిహారముల నాయడ్డంకులన్ దీర్చు జే
తే యిచ్చున్ గణరాజు లోకములకున్ శ్రేయంబు లెల్లకృషున్.

మ. సురభాష స్వైరవాణుల న్నుడులసంచు లేటికమ్మచ్చులై
తగుఁపఁతన్ జనియించువారి కృతినంతానంబు మేల్పొందిక
న్దిరమాన స్థానరించు గౌరవమున స్థిఁపించుగ్రంథాళి బం
ధురతన్ నిల్పిన సద్గుహత్తములకు స్థూర్తు న్నమోవాకముల్. 9

క. తొట్టుకొనుచేమ నాపయి
నుట్టిపడన్ బృథమవిద్య నొసఁగినజనకున్
బట్టాభిరామసోమపు
నెట్టుకొనెడిభక్తి నాత్మ నిత్యముఁ గొలుతున్. 10

క. హూణాంధ్రీభాషలన్ నెఱ
జాణ ల్తరగతులవరుసఁ జదివించిరి నన్
గాజేయగురుకలాపధు
రీణులు దేశికులు వారికృపఁ గీర్తింతున్. 11

క. మొదలుతొలిఫార మెప్పే
తుదగా సంస్కృతగురుండు దొడ్డబుధుండు మే
ల్చుదువరి శిష్టాస్వయకో
నిదు సీతారామశాస్త్రి వినుతింతు నదన్. 12

సీ. ఆటశాస్త్రములందు నందెవేసినచేయి

తాత్కనిర్వాహకులకు దురాయి

వేదవేదాంతార్థవిజ్ఞాతులకు మేటి

వాదరంగస్థలవాక్కి రీటి

శిష్యులపై బ్రేమఁ జలుకు సాత్వికమూర్తి

సాధువైదికకులాచారవర్తి

హాస్యరసాంచితవ్యాహరచతురుండు

రమ్యసాహిత్యధురంధరుండు

గీ. కళలఁ దనతోడఁదుల్యుండై కాళిదాస

మేఘదూతఁ దెన్గించిన మేలియొజ్జ

శ్రీనృసింహునిజనకుండు శిష్యకులుండు

నాగురుండు సీతారామనామబుధుండు.

13

శా. నాకు నాల్గవపారముందు గురుండైనాఁ డొక్కయేఁ డాకవి

శ్రీకళ్యాణుండు కాళి కృష్ణబుధుఁ డాశేష్తత్వముఁ దెల్పు నా

కేకా దేరి డెప్పురంబునుమి తత్కి ర్తిప్రభల్ ప్రాగ్ధర్మ

మోకల్వారి తలిర్చి సాగి విరిసెఁబో జర్మనీభూములకు.

14

ఉ. ముప్పదియైదువర్షములమున్న వికారిని గొత్త కొత్తయై

యప్పటికప్పు డేర్పడిన హైందవనూతనపాఠశాలలో

నివ్వరుఁడు సంస్కృతపుటిజ్యుఁడుగా విలసిల్లునాటి కీ

చొప్పువ సర్వతోముఖత చొప్పుడ దంతనిఘాతమయ్యును.

15

చ. పిదప స్వయంకృషి న్నడఁకఁబేర్చుట నేర్చె నితండు గానమం

దొదుగు ఘటాదుల నిగులనొప్పను బిల్లనఁగోవిపాటమే

ఁకుదురు వధానకౌశలము గొప్పదనంబును వాఙ్మూఖాధ్యతం

బిందులమి పాండితీగరిమ విజ్ఞులు సత్సభలందు మెచ్చఁగ.

16

సీ. కంతంబు సారింపఁగా సభాస్థారుల

“ X ” మృదు విద్యుత్తు కుఁమిమ్మనల్లు

లీలగా మేలంబుపాలింప సభ్యులు

కిలికిందితులలీల కెరలవలయు

చ. భువనగిరిక్షమానురులు ముగ్ధ మమర్కు దొలి యాంధ్రభూకతుల్
యవనచళుక్యవహ్లావధరాధిపముఖ్యు లొసంగియున్న మే
లివసతులెల్ల రాజ్యము చలించుటతోడ నశించుచుండఁగాఁ
జివరకుఁ గోవలై చనిరి చింతవలీధరచుట్టుపట్లకుఁ. 26

ఉ. వారలనొక్కశాఖ తమబాంధవు లాపులుఁ దోడరాఁగ గుం
టూరున రామచంద్రుఁ డనుయోగ్యుఁ డొసంగుట వానిచేరఁ జె
న్నారు మహాగ్రహరమున నాఁగి కుదుళ్ళు, కుదుళ్ళుగాఁగ సం
స్కారులలోఁ బ్రధానులయి క్రాలిరి వైదికతాక్యవృత్తులఁ. 27

ఉ. శంకరభట్టు మూలపురుషప్రథ మాకొక బ్రహ్మపుత్రుఁడై
పంకజసూతి సృష్టి కగు వైఖరిఁ దానును వంశకర్తయై
బింకముఁ బొంకముగ వెలయు పేరుప్రతిష్ఠలఁగాంచి మించె నే
ణాంకకళాధ్యుఁడై కువలయాధిపసూరిసభాగ్రీడి ప్రియై. 28

ఉ. భట్టను తాత్తరాహుఁడని వైదికతాకికజాతిభేదముల్
ముట్టనివాడటంచుఁ దెలుపు వరభారవిభట్టముఖ్యులై
నట్టులు దక్షిణావధమునందు నివాసము కల్గువెన్క నె
ప్పట్టున వానివంశములు వైదికరూఢినిఁగాంచి మించెనో. 29

మ. తెలుఁగాణె ల్వలినాటివారు ననఁగా దేశాఖ్యులగ వైదికు
ల్పలునామంబుల వేటువేటుతెగలై వర్తిల్లిరోలేదో? నాఁ
డులవేల్లుండిన నిచ్చిపుచ్చుకొనఁ జాటున్మాటునుగ్ నేఁటియ
ట్టులు ప్రజ్యేకత నూర్ప జాతమయియుండు సంఘదార్థ్యంబునఁ.

శా. ఈభేదంబులమాట యెట్లయినఁగానిం డగ్రహరంబునఁ
శోభగ్ నాఁడు వసించు వైదికులయందుగ్ మాత్రమేకాక నిం
డౌభూతిగ్ విమలైకమత్యమును సౌఖ్యం బుండె నియోగ్యులగ్
శ్రీభక్త్య ల్వరవైష్ణవాగ్రణులలో శ్రీమాధ్వవంశంబులఁ. 31

శా. అన్యోన్యంబిటులై మతలీయవివర్యాసంబు లే కెందు సా
జన్యంబొప్పగ బ్రాహ్మణోత్తముల సంసారంబు లుద్యోగసం
మాన్యప్రాధిమ్య నగ్రహరమున సంపద్యృద్ధి వర్తింపఁగా
నన్యు లావరిని దేటిపాటఁ గన ధైర్యం బూన రెప్పట్టునఁ. 32

సీ. మాకుటుంబంబుతో మచ్చిక నక్కల

ముండిరి తెలుఁగాజెయ్యిసురులు

గుండు రాయిపోలు కూరెళ్ల వన్నాల

వెల్లంకి దేవరకల్లి సూరి

భారతు లావ్వారి వారణాశి ప్రయాగ

వ్యాకరణము చల్ల వంగల కొల

చలమ మున్నగువారు వెలినాడులోఁ దాడె

కలి చల్ల యడవల్లివారు మంతు

గీ. లందు బోలూరు దినవహి యక్కరాజు

కేత లక్క కోటరాజు పోతరాజు

మంచికంటి పొత్తూ ర్వుకమామిడి వెల

గవుడి తోలేరు వెన్నెలకంటివారు.

33

అ. వైష్ణవులఁ గిడఁబి వంగిపురం కొమాం

డూరు తిరువఘూరువారు మాధువు

లందుఁ బత్తి కాశి యద్వనూ ర్బాడిద

బోడి ఘనగ చిలకపురపువారు.

34

క. ఈ మొదలు మతత్రీయు లగు

భూమీసుర శేఖరులను బాలుపు చెలిమి పెం

పాము వెలయంగ సంతతి

తామరతంపరగ మాపితాల్లు మను నెడఁ.

35

ఉ. శంకరభట్టువంశమున జన్మమునొంది సిరిగ బురిగ ధరగ

శంకరశామయాజులు యశంబున సోమకళాఘ్యుడై నిరా

తంకసమగ్రపండితవిధానములగ దనయంతవార లే

వంకల నేరు లేకను ప్రభావమునగ మని రగ్రయాములై.

36

గీ. ఆత్మీమూర్తులవరుస నాయనకు సుతులు

మువ్వ రుద్భవ మొందిరి పురుషవరులు

వారిలో రాయపాధ్వరి వంశకీర్తి

బ్రబలమొనరించె బాండితీపటిమ దెసల.

37

మ. వరుసఁ వారికిఁగల్గి రిద్దరుసుతుల్ వట్టాభిరామాఖ్యుఁడు
బరదేశిప్రధితుండు వహ్నిపతిజహ్నద్వంద్వమోనాఁగ ని
ర్భరవేదప్రభ సోమయాజులయి వార ల్లాక్యయోగంబులఁ
జరకీర్తిం గడియించి మించిరి బుధశ్రీవారిధిఁ జందుల్లె. 38

క. అం దగిముందు పారద
ముం దెగఁడెడు బుద్ధియోగము ల్వలయఁగ ని
టం దెసల మోఁగు పేరుప
సం దందడి వర్ణ్యుఁడయ్యె సమ్రాట్టులకుఁ. 39

ఉ. ఆయమరావతిఁ మిగులు నాయమరావతి ముఖ్యపట్టణం
బై యెసఁగఁ నిజామునకు నండగఁ గృష్ణయుఁ దుంగభద్రయుఁ
బోయెడిసీమలఁ బ్రభుతఁబొందిన శ్రీయుతవేంకటాద్రిరా
జ్ఞాయకుఁకోర్కి నోలగమునఁ గ నె నీతఁడు లోకమాన్యతఁ. 40

ఆ. కర్మకాండఁగాని జ్ఞానకాండనుగాని
దాయభాగనయవధములఁగాని
బహుపురాణకథనపటిమలోఁకలఁగాని
చెప్పవలయు వీనిఁజెప్పి యెరుల. 41

ఉ. నాటకరంగ మేర్పడనినాడు పురాణకథల్ వచించు నీ
మేటి నుడిఁ రసంబుల కమేయవిశ్మంభలతఁఘటించి యా
నాటికియల్ జనంబులమనంబుల నాటి స్వకీయగాధగాఁ
బాటిలి పాల్గొనఁ బఱచువైఖరిఁ గూర్చెనటండునేర్పునఁ. 42

మ. తలిరున్నేవళముఁ బసిండికళ సౌందర్యంబుపొంకంబు పూ
ములుకుల్లారమణిహృదంతరములఁ మోహంబుఁ గల్పించ నొ
త్పలకుత్పల్లద దండికంఁడెలని భూపు ల్నిల్చిచూడఁ జపుల్
చిలుకు న్వాక్కుని యెల్లరు న్గదియ వాసిఁ మించు తెన్నంబడుఁ.

ఉ. పాలెపుగు త్రగాండ్రీకడఁ బన్నుఁగొనంగ హాళాహళిఁ హరిఁ
హళి దువాళిమై నరుగునప్పుడు చిల్క-హుమాయిపైన వా
హ్యళిఁజరించు మన్మథునియ ట్లగుపించు నటండు, పెదదొరల్
గూళలుఁగూడఁ దత్ప్రతిభ లొంగి కరం చిడునందు వారికిఁ. 44

క. పువు వద్దం బయినప్పుడు
మివులు సుగంధంబు లోట ? మేలిగడన కా
వపుపాండితితో నీవియుఁ
దివుర దాతృత్వ బ్రసిద్ధి దీక్షితుఁ డమరె. 45

క. ఆవేంకటాద్రి రవియై
యీవితరణశీలి వద్దమే యయియుండఁ
ధీవరులకు నిగమాధ్యుల
శేవలన లోప ముండునే యెసకమున. 46

ఉ. వాణియనుగ్రహంబును లవంబయిన గలవారు, వేదపా
రీణులు నాశ్రయించుచుఁ జరింపఁగ నాతనియిల్లు నిత్యక
ళ్యాణముఁ బచ్చతోరణమునై భువిఁ బండితశేహముల్ దరి
దాణములన్న సామెతకుఁ దార్చె దరిద్రిత భూరిలక్ష్మిచే. 47

ఉ. శేసరభాసురంబయి ప్రకృష్టరుచిఁదగు తమ్మిదిమ్మై కై
సేసినరేకు లందముల చిన్నలవన్నెలఁ జుట్టునిల్చి సం
తోసముఁగూర్చులా గతనితోడన జీవనము లిహింప నెం
తో సుఖులై భజించిరట దొడ్లకవుల్ వరపాండితీఘనుల్. 48

శా. పాతూర్యవ్యయకాళిదాసుఁడు కడుఁబూజ్యుండు గుంటూరువాఁ
డుత్తుం డన్నిట వేంకటాద్రిసభలో నుండెఁ మహామంత్రీయై
క్రొత్తల్నేయుచు నాదధీచిముఖకీర్తు ల్పారికిఁ వీరికిఁ
బా త్రంతంతకుఁ బ్రేమమై పబలె నాపు ల్మెచ్చి యగ్నింపఁగ.

క. ఈతనిలేతవయస్సున
భూతలనేతలనుఁ జూచుమున్నె ప్రళయజం
ఝాతీవ్రమైనయావద
పాతగలఁ దగిలెనండు భవహరణివా ! 50

శా. తాతల్తండులు ముగ్ గడించినస్థితు ల్లివ్యంబులుఁ బ్రాపుగా
నీతం డబ్బ గతింపఁ బెద్దయియి తానే సోదరుఁ సంస్కర్త
శేతోమోదముగా భరించు నెడ నాచెన్నెంచి చూపొప న
ట్లాలోల్లింటికృతిప్రపంచఫల ముగ్గొనత్తుఁ శేకూరితె. 51

శా. నూత్నా యాతవధూనవవ్రణయసంతోషంబులఁ దేలుచున్
బ్రీత్నావద్యిషయంబులఁ మఱచుచోఁ బైవచ్చుచున్నారు దు
ర్యత్నుల్ ఘోరకిరాతకృత్యముల సంరంభంబు లొప్పుగ నే
వత్నుల్ భాగ్యము లుండనీర నడి దుర్వార్తల్ దెసల్ బాఁగినఁ. 52

క. డారంతయు గన్గొల్పె

యారాటము దిగులు మిగుల నట్టుడికినటుల్

తారాడిరి జను లట్టిటుఁ

బో రాఁ బోరాడ శక్తి పొసఁగనికతనఁ.

53

చ. ధనముల మాటువారు వెలిదారుల నైశమ దాటువారు గొ
ల్లున విలపించువారు ధృతి లోఁబడఁ గూలి కృశించువారు తెం
పున గుమిగూడువారు ధనము ల్గొని బీడులడాగువారు నై
జనములు నాఁటిరేయి భయసంభ్రమకర్షితులై చలింకఁగఁ. 54

శా. మ్రోగెన్ నూరెలఁ బెట్టుదిమ్మెలు రవమ్ముల్ దక్షిణ బెల్లుగా
రేఁగెదప్పెటలు గ్రుంపులను బర్వెన్ సింహనాదధ్వనల్
సాగెన్ సందుల నేప్పు లంతకకళ ల్పూర్ణించు పిండారిడం
డి గుంటూరునఁ జేరునప్పుడు తదీయేరాశధారాశతఁ. 55

మ. మిడిగుడ్డ మిణుగుర్లు లేచి కొలిమి మిట్టాడు నల్లాగతు
ల్గడియింపఁ గడిదోడరు ల్గరములఁ గత్తు ల్కళ ల్కాగడా
ల్గొడి దొడ్లిండ్లు గుడుల్ పొలా ల్గడిసెలు దోవల్ నగల్గంచు తె
క్కిడ కెందుఁ దమమారకక్రియలతో స్వేచ్ఛఁ విజృంభింకఁగఁ.

ఉ. వారక కోటదిబ్బకయివారలు బార్లడరింపఁ బాతగుం
టూరును జాట్టుపట్లు విడి యొక్క మొగిఁ దెగి బందిపోటుగుం
పారభటి బురంబు వెలియంచులనేటలు సగ్రహారముల్
ఘోరత దోచి రప్పు డనఁగూడనిచర్యల మారితీరునఁ. 57

క. అడిగినవెంటనె దిగదో

పిడిగా సకలంబు నిడక వెనుకాడువ్రజల్

వడిన వలుపాట్లు తలఁపునఁ

బడ దడదడ నొడలు వడకఁబాటి చెమర్చుఁ.

58

సీ. అనుకంప విడి కంకలను గొంకలను దింపి

యగ్గి కుటుంబంబు లార్పువారు

సలసలయనునూనె పలకల మెయిబోసి

నిలువెల్ల సున్నంబుఁ గొలుపువారు

నూనె గుడ్డలు మేనఁ బూని చుట్టినకోనె

మంటఁగొల్పి బిరాన మాడ్చువారు

ముడికుచ్చుచుకు దందడి విచ్చుపొల చింద

గుడిగుచ్చి పొరిపుచ్చి వదలువారు

గీ. కత్తికండలు బంతులుగాఁగ నెగురఁ

గాలువలుగాఁగ నెత్తురు గాఱఁ గొట్టి

తిక్కిడిగఁ బీన్గతిప్పలఁ దేర్చువారు

నైరి, గోరాలమారిపిండారివారు.

59

సీ. అటుకలు చిటికలోఁ బుటుకునఁ దుట్టియించి

మాడుపు ల్లోడలుఁ బాడుచేసి

కొట్లు గోలెంబులు మట్లు మల్లడిగొచ్చి

కూలము ల్దొడ్లును గుద్దలించి

పాతల లెక్కలించి నూతులెల్లఁ గలంచి

తుక్కుతిప్పలు చించి తూరుపెత్తి

వాములు పెదచల్లి తూములగల గుల్ల

గూన పెల్లగిలంగఁ గుళ్ళగించి

గీ వెండిబంగారునాణెముల్ విలువసాము

లున్నగింజలు పాత్రలు వన్నెచీరె

లది యిదియు నాఁక చేతుల కందునన్ని

కొల్లగొనె నప్పు పిండారిగుంపు లెగది.

60

శా. పిండారుల్ చెలరేగి యిట్టు లొకచో వీడ్చెల్లఁ గొల్లంగొనఁ

గండం బెట్టులదాటువార మనుజ్ఞానఁ నరుల్ వేఱుచో

గుండఁ నిబ్బరమూని, త్రోవఁగని, తుక్కు దూసరుల్ వీధులఁ

నిండఁ దోపిడి యాదెసఁ నడిచెన న్నిచ్చేయ ముప్పుజనఁ, 61

గీ. తాడిఁ దన్ను వారి తలదన్ను వారలుం

గలరటంట నిజముగాఁగ నిట్టి

యువమ నూరిలోని యొకకొన్నిచోటులు

వాద్దవోక నిలిచెఁ దొంటిపోక.

62

ఉ. చొచ్చిరి యగ్రహారమునఁ జూరులపై కెగఁబ్రాకి యిండ్లలోఁ

గుచ్చిరి శూలముల్ గృహులఁ గూరత దాఁవఱికంబుఁదెల్పఁ గో

ల్పుచ్చిరి యాండ్రసిగ్గుఁ బొరిపుచ్చిరి బింకముఁ జూపువారలఁ

గొచ్చిరి చాట్లుమాట్లు నతిఘోరకృతాంతథటఫంచండతఁ.

63

క. అదె వచ్చిరి యిదె చొచ్చిరి

గుదిగుచ్చిరి పెనఁగునరులఁ గుదురులకొల్లఁ

మదమత్సరములు హెచ్చఁగఁ

గదలిరి మానీధి దోచఁగా నని తెలియఁ.

64

చ. గుడికడ బావినరు గయికోఁ జనియుండిన భార్య నూతిలోఁ

బడుటయుఁ దమ్ముఁ డింటఁ గనుపట్టమి గుమ్మము నడ్లగించి దో

పిడివజ పైఁబడఁ బలుగువెట్టుట గొబ్బునఁ దాళపుంజెవుల్

పుడికి గృహస్థు తాఁ బెరటిపుంత బహిర్గతుఁడౌచుఁ బర్విడఁ.

65

ఉ. దైవవశంబుచే నెదిరితాఁకెనువారలు కానరామి నా

ధీవరుఁ డట్టియాపదకు దీనత పైకొనుచుంట ధైర్యముం

జేవ విదిర్చి యిందఱకుఁ జెట్ట లిటుల్ పొనరించుమూఁకలఁ

దైవము సైఁచునే యెదియొదారిఁ గనంబడఁజేయకుండునే ?

66

మ. అనుచుఁ దారులు డొంకలుఁ విడిచి తోడైవచ్చువాల్లేక యొం

టిని జే ల్పెట్టులు గుట్టలుఁ మఱుగు సంధింపంగ శ్రీనర్సరా

ష్ఠనదుర్గంబుదెసఁ వెసఁజనియె భక్తత్రాణపారీణదై

వనుశుల్ చిత్తమునం దొనర్చుకొను చాపట్టాభిరాముం ; డటఁ.

శా. బావిఁదూఁకినభార్య ధారుణిపయిఁ బత్తెంబు పాలుంటనే

మో, వారిఁ బడి చాక, దైవకృపవెంపుఁజేసి మెట్టందుఁబ

ట్టై వారంబులు పుచ్చుచుండె జలమాత్రాహారయై, యంతలో

నావీ డెల్లను దోచి దొంగగుమి వాయవ్యాశఁ బ్రసాదమై.

68

సీ. కుక్కయ లెగవునుఁ గ్రేళ్ళువాటుచు వెట్టి
 లొల్లాయనదముల నల్లువారు
 ముల్లుగజ్జల మేనినల్ల గాఱఁగ బండిఁ
 గుళ్ళువారలఁ దోలి తుళ్ళువారు
 వల్లదప్పి ధరితిఁ జొల్లినవెట్టులఁ
 గల్లగాడిదెలంచు గిల్లువారు
 కల్లుకెపునఁ బాదు పెల్లగిల్లినతెంపు
 కొల్లగాఁగ యథేచ్ఛఁ ద్రెళ్ళువారు

గీ. సుళ్ళుగా ధూళి దెసల గుంపిళ్ళువాఱ
 జాళ్ళుగా మావులుఁ బంట్లు వెళ్ళువాంక
 నల్లి బిల్లిగఁ బయ్యరపిల్లఁ డాడ
 నల్లనల్లనఁ బిండాదు లరిగి రవుడు.

69

క. వట్టాభిరాముఁ డచ్చట
 బట్టబయలుబాటఁ దొలఁగి కఱచి నరసరా
 ట్టుట్టణమున కుత్తరమునఁ
 దొట్టిన కాఱడవి దారి దొరకకయుండఁ.

70

మ "గ్రహచారం బదిరా! సహజోదరుని, భార్య నాకుఁ బాపననుఁ
 గృహనిర్యాతు నొనర్చె, గంటకమయోర్విక దిగిపి మేఁ బుట్టము
 స్పృహధూచీలై, దగఁ వగఁ గొలిపె, నశ్చా! డప్పి వెల్లుబ్బ ని
 స్పృహ సంధించె, దయామయా! వరద! రావే! దీనసంరక్షకా! 71

మ. తొలిబా మేవిధిఁబుచ్చియుంటినో! మహర్తుజాచి పొమ్మంటినో!
 కొల యిప్పట్టున ఘోరమై పెరిగి నాకుఁ దాయయై డాసె, నా
 కులపా టితయులేని నిన్నటితెఱంగు నేటిభంగిం గనం
 గలగుండు గొను మానసంబు, నిగమాంకా! దారిఁజూపింపవే!

శా. దిక్కుమాలినకక్షి నై యిటఁ గడుఁ దీనంబుగా సుగ్రీక న
 ద్దిక్కుల్ నాకుయిఁ దాము నందుకొని చింతింపంగసాగె వృథా
 పెక్కారటమటాచుఁ దెల్పుగతి, నీవేర్చెప్ప నందేని నే
 యిక్కట్లేని దొలంగిపోవలదె? తండ్రీ! శాంతి సంధిల్లఁగఁ. 72

- మ. అనిన “సత్యము సత్య” మంచు గగనవ్యాహరముల్ మోగెను పోల్కి నట దాపునఁ దద్దు నార్తనినదాళిత్తుబ్ధమై పైకి లేచిన నీర్మోక్కెరగుంపుకూతలు చెవికేరక ముదాయత్తుండై చని కాంచె బటపాతటాకము నతిస్వచ్ఛాంబుసుశ్రీకము. 74
- ఉ. చల్లనినీరుదాగివి సరసగలవృక్షము నెక్కి నర్సరా
త్తల్లజదుర్గ మచ్చటికి దక్షిణమం దొకకోసుదవ్వనం
దుల్లసిలంగఁ జూచి పురుషోత్తము నాత్మఁ దలంచి మొక్కి సం
ధిల్లినముబ్బునక, జనఁగఁ దేకువఁ జెప్పు దిగక దలంచుచో. 75
- కా. ఆగ్నేయంబునఁ గూతవేటెడమురభ్యు, మించుకొందఱు సం
లగ్నంబై నిగుడక ధరక గురియు వెల్లంబారు మజ్జాయనక,
నగ్నాస్త్రప్రభలక దుమార మెగయంగాఁ జూల్చి “పిండారులా!
భగ్నం బానొకొ! నాప్రయత్న” మని యప్పాటుండు సంరంభియై.
- చ. ఉడుకుమసంబు నిబ్బరమె యూతగ దందడివాయ “సూర్యుఁ డి
క్కును చరమాద్రిఁ గ్రుంకెను రిపుల్ చెఱువానుగ రేయియెల్ల ని
క్కడఁ గడవకలారు కడకకజని నర్సపురీశుసేనతో
దును కడరంగఁ బైబడక దొంగలపైకని నాకుఁ దీటునే? 77
- మ. అనునిర్ధారణ మూని చెట్టు దిగి యందం దాగుచుక బెక్కిద
ల్లనకుఁ మాటుగఁ దామసిచుకొనుచుక దండెల్ల నీర్మోకిదా
పునకుఁ జేరి గుడారముల్ బటచుటక “బోరింక వీ”రంచు ను
న్మనుడై పేటనుఁజేరెఁ బయ్యనడకక మై జెమ్మటల్ గాఱఁగక.
- మ. ఎఱుకక గోటఁబ్ర)వేశ మొది నరసాధీశుండు కొల్వీయఁ దె
ప్పిటి, పిండారులయాగడంబులుఁ జెఱల్ బీభత్సకృత్యంబులుక
గొఱ లేకుండ వచించి, కో) నెడమునక గొల్లంతయుక గూడరా
వెఱపేమాత్రము నొంద కాఁగి యట నుప్రిజెందుటల్ చెల్పుచుక.
- మ. “కనులారక గనినాడ తేడ! దయచిక్కఁ రేఁగి పిండాల్లొన
ర్చినఘోరంబుల గర్తవ్యతామునక జెప్పంగ నుంకింపఁ గ
నెనుఁ డిమే నెటులక వడంకెడినొ! మీకుక మీప్రజాసంస్థకుక
బెనుముప్పుక దొలఁగింతు రేని యిపుడిచ్చే లెందు దండింపఁగక. 80

సీ. మసబునూనియలోన మాటాడనేరని

వారి ముంచిరి పేల్పుఁ బాటఁగనుచు

సెలసి యిలాయచుట్టలు మేన ముట్టించి

తోలి పేలిరి “మేలుమే”లటంచుఁ

గొంపలఁ జిచ్చు దాఁకొల్పి యాల్కగల బి

డ్డల నందుఁ దోసి రప్పలఁ బొగడుచు

నొకనల్లపూస చిక్కకయుండ నూఁచము

ట్టుగ దోచి రెల్లమాటులుఁ గడంక

గీ. మారిమసఁగెనొ యుప్పెనవాతెనొక్కొ

నాఁగఁ బురి పాడుబీడయ్యె నోగుణాధ్య!

సంశ్రితావసవీర్యవిశాలహృదయ!

భూపచంద్రిమ! పిండాల్ల మాప లెమ్మ!

81

శా. నాతమ్ము డెచటఁ గనంబడఁడు పొణంబూని యున్నాఁడొ లేఁ

డో! లీఱఁవలయున్ మదీయసతి! యిల్లో! కొల్ల గాసిల్లనా

జ్ఞాతు ల్బంధులు మిత్తుల్ జెడక యుండఁగల్గునే? యింక నా

కే తొలున్నది? యాకిరాతులను మాయంపంగఁదక్కన్ నృపా! 82

సీ. ఇల్లుగుల్లనొనర్చి యింగలం బిడిన యీ

కప్పులవసతులు కాలవలదె

కడుసౌమ్య లగువ్రజ్జి గాల్చిపేల్చిన యీ కి

రాతశరీరము లాల్చివలదె

పచ్చనికాపురా ల్పాడొనర్చిన యమ

దూతలు భూళిగాఁ దూలవలదె

కళకళలాడు పోల్లసిమసిచేసిన

వీరి గుడారముల్ పేల్చివలదె

గీ. తోఁకఁజిచ్చునురిక్కనాఁ దుడిచిపెట్టి

రెన్ని యోగ్రామముల వీరి నిప్పుడైనఁ

గాలకర్షితుల నొనర్పఁజాలకున్నఁ

గలదె కలయూరులకు నిరాకులత భూప!

83

శా. ధౌర్వ్యంబుదొలగింప ధౌర్వ్యమె కడుదక్షుంబు, సిద్ధాసురా
మర్త్యులైసతము పోరుల విజయసంపద్యాజులై రీక్రియ
కీర్త్యవేశము రాజలక్షణము, లక్ష్మీప్రాప్తి సిద్ధంబు, మీ
మూర్త్యాబద్ధమనంబునకే సిరి యటక బొంచుక ధరానాయకా!

మ. మనకు మార్మసలంగలేరను నహంభావంబునుక రాత్రిఁ గా
ననసీమక జెనకంగ నెవ్వ రిటులనాఁబోవ రన్నమ్మకం
బును నిండా ర సుషుప్తికొందెద రుపాంశుస్థానబుద్ధిక బరా
కునఁ బిండాదులు గెల్పు తేలికఁజిక్కుక రాజచూడామణి! 85

భు. అన న్నేలతేఁడప్పు డొకఁగా కటంచుక
జనత్రాణదాక్షిణ్యసంజాతరోషం
బునకే క్షీరవార్ధిప్రభాతాగ్నిపూరం
బునా రేగి సేనానిమోయుక గనంగక. 86

ఉ. అంతకు మున్నె బ్రాహ్మణునివ్యాసమునక గదనంపుటుబ్బుచే
నంతకతుల్యమూర్తియగు నాపుతనాపతి “చిత్ర”మంచు నొ
క్కింతన సర్వసాధనసమృద్ధముగాఁ జెనుదండుఁజేర్చి “ది
ప్రాంతముఁగూర్చుజోరుల” కటంచు విశూఢతరప్రయత్నుఁడై.

శా. పాటుండుక దనలోడరాఁగ ధ్వజసిపాలుండు పెన్నేనతో
గాఱుకఁగంచెలు బీళ్ళమిట్టలును బోకక జాటుసంధింపఁ గాం
తారంబందుఁ బులు ల్నివంగులొ యనంగక బొంచి నిశ్శబ్దసం
చారంబొప్పఁగఁ జేరె నేర్పుకడిమిక సంకేతితస్థానముక. 88

క. ఆవాహిని తస్కరలం
కావాసముఁ దగిలి పాయలై ముట్టి యెటుల్
పోవంగనీనిపొంగై
వావిరి ముంచెక బ్రవాహవైభవమొప్పుక. 89

మ. కల్లుంగైపోవుఁగ వికలతక గ్రామి పిండార్లగుంపుల్
తెల్లంబోవక రథసమదంబు దేజులక సాధనాల్గి
గొల్లక దాటించి నరసరాష్ట్రంబు సేనాసమూహం
బల్లంతక దొంగలను వడి వెంటాడి చక్కఁడెఱ్ఱాధిక. 90

శిఖ. తెగ్గ జేతుల్కాళుల్ తికమకగఁ జెద్దిప్పు లగుచున్
బుగుల్వాఱున్ నెత్తుల్ స్ఫుటితగళనిమ్మక్తి దొనలై
యెగుర్లన్ జెండ్లొనా నిటునటుఁ దలల్ స్వేచ్ఛదొరలెన్
పగుల్వాసెన్ డొక్కల్ కటుతరరణవ్యాప్తినచటన్. 91

శా. వాలున్ వేట్ల శిరంబు లుర్లికడఁ బైఁబైఁ జొదులన్ దూఁతు పెన్
గీలాలంబులు యోధగాత్రముల సంకీర్ణంబుగావ్రాలి ర
తాళిస్తాపితవర్మమట్టులయి యుద్యత్సూర్యరశ్మిచ్ఛటన్
గీలల్గఁ దులకించె ఖడ్గరుచితోఁ గేల్లల్పు వియ్యంబులన్. 92

మ. జయముఁ బొందు చమూపతిన్ గలిసి నర్పారాయనాస్థానికిన్
రయమొప్పన్ జని చోరనష్టసకలద్రవ్యంబులేకాక యె
న్నియొసఱ్ఱారములొంది యందలమున జ్జేరెన్ సతీసోదరుల్
భయముల్వాసి కనంగ గర్తపురి సప్పట్టాభిరాముం డటన్. 93

ఉ. ఆయమరావతిన్ దెగడు నాయమరావతి వెంకటాద్రిరా
జ్ఞాయకుఁ డీయుదంతము వినంగ నె వీరినిఁ బిల్వనంపి త
ద్భీయుతు మేధకున్ ముదముదెప్పరమై విలసిల్లఁ గొల్కునం
దాయసమున్ మహాపదమునం దుపవిష్టునొనర్చె శిష్టుగన్. 94

చ. పరమశివాలయంబుదరి బావికి నీరముగోరివచ్చు వా
రరయుటకల్గి సాయమిడఁ బ్రాణమునిల్చిన భార్యతోడఁ గా
పురమొనరించుచున్ సవనము లొనరించి జగత్ప్రసిద్ధుడై
వరఁగెనతండు మంగయను బట్టిగఁగాంచి సుఖంబులుబృంగన్. 95

సీ. తనపుట్టుకమున్నె దత్తుగా జనకుండు
కైకొన్న శివరామఘనయశునకుఁ

దనదుపుత్రోత్రయంబునఁ బెద్దవానిఁ బ

ట్టాభిరామునొసంగి యాగవర్ష

రుసహసనంబునఁ బసకెక్కు శాసన

దీక్షితుండా పరదేశిసోమ

యాజ సీతారాము లనువారెపుడుఁగొల్చి

ప్రొడిగూర్పంగ వాసిఁబొందె జగతిఁ

- గీ. దండిపాండిత్యగరిమ యింతయును లోటు
 వడనిప్రాధిమ కెల్లరు 'బా'గనంగ
 దాత మంగయ్యశాస్త్రి విద్యాగురుండు
 గృహము నిత్యాన్న సత్ప్రమై రహిఁజెలంగ. 96
- గీ. క్రమత శివరామువట్టాభిరామునకును
 వారిపినతాతకుదుటిలోవాడనైన
 నేను దత్తుండనైతి యిష్టానుపూర్తి
 వినుతు తద్వ్యంశకథ విను విశ్వనాథ. 97
- క. ఇట్టలపుసూరిసభలం
 దుట్టంకితగురుయశోమహుండు, పృథముఁడౌ
 వట్టాభిరాముతమ్ముండు
 దిట్టరి పరదేశియజ్వ దేశికకళలక. 98
- క. మృత్యుంజయుఁ డాతనిసుతుఁ
 డత్యంతాగమవటిష్ఠుఁ డధ్వరి భక్తి
 పృత్యయపూర్ణుండు మహితా
 వత్యంబుల నిరువురక శుభంబులఁ బడసెన్. 99
- సీ. వారిలో రాయపాధ్వరి మంత్రీశాస్త్రవి
 జ్ఞాతయై నిగమనిష్ఠాతుఁడగుచుఁ
 గాంచిన సుతులలోఁ గడవాఁడు వేంకట
 సూర్యనారాయణుం డార్యచతుఁడు
 కర్మిష్ఠియయ్య నాంగప్రాభవమునఁ ద
 హాశీలుదారుఁడై యశమునొందె
 నీతని పినతండ్రియే నాడు జనకుండు
 శ్రీరామభక్తివిశేషయుతుఁడు
 మిగుల సాధుచరితుఁడు మేటియెజ్జ
 భూమిఁగొలుచుకనిక దొల్లఁబూని పిదప
 బాలికాపాతశాలాధిపవ్రశస్తి
 శాంతజీవనమున సౌఖ్యవంతుఁ డయ్యె.

చ. అనుదినదేవతార్చనములందును బర్వములందు భక్తివా
హిని పరవళ్లువాట వెలయుచు లయల్పారయించి రామనా
మనిరుపమానగానబహుమానితకావ్యకళాతరంగము
ల్కునుకలబంటిఁగూర్చి జగముఁ మఱచుఁ మహితాంతరంగుడై.

ఉ. బోరులజాడఁబోఁడు నయపూతచరిత్రము వీడఁబోఁడు సం
స్థారులఁ గూడఁబోఁడు బయకారివడంతులఁ జూడఁబోఁడు సం
సారమహారిషట్కవిరసంబులకుఁ ధృతి వాడనీఁడు నీ
డేరును లేరు లేరు ఋజువృత్తిని వీరికి లోకము దనక. 102

ఉ. పేమకుఁ బ్రాపు, శిష్యులకుఁ బెట్టినభిక్ష, పసింగమందు ను
ద్దాముఁడు, సత్కథాకథనదత్తుఁడు, తీర్పరి, రాజభూతవై
ద్యామలకీర్తిశాలి, బహుభార్గవిదుండును, సంఘకర్త, నే
నేమనియెంతు నీ వెఱుంగవే? ఊర మేశ్వర! తద్విశేషముల్. 103

క. ఈ బ్రాహ్మణునకు సతీయగు
టబ్రీమే? పరసాధుచరిత, యథలాండాదై
తబ్రీహ్మేశ్వరి, యోగక
ళాబ్రహ్మసనవిధావిలాస, మహేశా!. 104

గీ. భర్తకట్టాభిరాముండు వైష్ణవాభుఁ
డాలి బ్రీహ్మేశ్వరి సతీమహాస్వాచరిత
యఘటనాఘటనాదత్తుఁ డార! బ్రహ్మ
చిత్రచిత్రంబులక సృష్టిజేసి చూచు. 105

క. నాడీశరీక్షలోపల
నీడవర్మ లేనికీర్తి నియ్యమ భర్త
స్థూమకొని వైద్యయోగక
ళాడంబరమున మహర్సులన్ రక్షించెన్. 106

మ. “సతి రుద్రాశలఁ బ్రీతిఁగాంచు” ననువిశ్వాసంబుచేసేము భ
ర్త తుపానున్వలెఁ గోపమూనఁ “బతి సత్వశ్రీకి ముగ్ధుండ” ట
నృతిఁగాఁబోలును సాధ్వీ మాటనక సంసారంబు సౌఖ్యాదుసం
గతి సాగంగఁ జరించు నోర్చి బహుసంతానంబుఁ బ్రాప్తించియున్.

చ. హరిహరగీతము ల్బహురసాందితము ల్పతిసల్పఁ దత్వవి
 స్ఫురణలగేయము ల్బహుళము ల్బ్రచియించె దదీయపత్ని యి
 ట్టిరువురు భక్తియోగముల నేచి వ్రచారమొనర్ప శిష్యులై
 పురుషులు స్త్రీలు నెందఱో విముక్తిగడించి రనంగ వితయే? 108

చ. గురుతరరాజవైద్యమున గొప్పతనంబునుబొందెభర్త, బా
 ర్య రమణులొందు కాన్మువివరాబులలోని చికిత్సలందు నే
 ర్పరితనమొదె “కుగ్లరు”ను “బాగునెబా”నన, కీరిసేవచే
 బురుషులు స్త్రీలు నెందఱో విముక్తిగడించి రనంగ వితయే?

మ. ఎవ రేకష్టములక వడించినను సుంత న్వార్తచేరక మహా
 తనముంబూర్పఁగ సిద్ధమయ్యెదరు వీసంబైన మార్గోర కి
 ట్టివదాన్యోత్తములందు నెల్లరకు పోటిక భక్తితాత్పర్యము
 ల్మివుతాటబ్రమే? నాడునాటికిని కల్మి లో టదెల్లండినక.

సీ. వీరికిఁ బ్రధమకుమారుండు మృత్యుంజ
 యాభిధుం డతులహాస్యమున దత్తుం

డనవద్యకవితావిహారియై తిర్రుపురసం

హరకృతి న్నాంచె భూరియశము

పితృభక్తి సుంత తబ్బిబ్బులేకయ పోస్సు

మేస్వరై తనలోని మేలిగుణము

లమరు పుత్రుని కవిక హాస్యవిదుక బుచ్చి

కరదేశిసోమపుం బడసిమించె

రెండవకుమారుడైన కోదండపాణి

సబ్బిజస్థారు బహుకావ్యచణుడు పుత్రి

కాద్యయంబును సుతుఁడును గాల్వెలయు

చున్నవాడు యశోభూతు లొప్పమీఱు.

111

చ. వరుస ముకుందరాముడనువాడు తృతీయుఁడు రామభక్తిబం
 ధురుఁడు ఘనాంగ వేతనముతోవిలసిల్లెడు పుత్రిపుత్రికా
 గురుసుఖవంతుడై యతిధికోవిదనిత్యసమర్చకుండునై
 సురుచిరగానశక్తి కొకసౌమిడు చక్కనికంఠ మొప్పఁగక. 112

- గీ. వావిలాలా న్వయమున శివావధాని
మున్నబున్దాంచె బెద్దప్ప పుణ్యచరిత
రాజ్యలక్ష్మి మహాభావ్యరాజ్యలక్ష్మి
తల్లిమాటుగ మాకెల్లఁ దల్లియగుచు. 113
- గీ. ఈపెదలియలు కామేశ్వరీపురంధి
యాపురాణపేకట్రామయ స్వరించి
వారిదాత్మత కింకొక్క వన్నెఁ దెచ్చె
పుత్రికయుఁ బుత్రిలిక్వరుఁ బోడిఁగూర్చు. 114
- క. వీరి కనుంగుండమ్మఁడ
సారాద్వైతమునఁ దమి నెసంగెడి వాడ
నేరి సమర్పింతు నమ
స్కారము శ్రీవిజయవాటికావిజయేశా !. 115
- ఉ. ఓగురుమూర్తి! సర్వభువనోద్యమసత్ఫలరూప! సేవకో
ద్యోగములోనఁ జాబ్రతుకుతోవలఁ గుఱి క సంశయింతరాఁ
గా గడనఁదొడింబడి చికాకులఁ దొట్టిలునాకు నీకథా
భాగము సుంతఁ బల్కుకొనుభాగ్య మొసంగితిగా కృపానిధి! 116
- చ. ఒకకవియకాట వైఁబయిననున్న దె? భావముఁదెల్పుకోలునై
లికి రసపుష్టి కెల్లముదలించిన నేనియు రేఫతాలగో
లకు నటసున్నలీలకు నలంకృతిమాలకు వృత్త హేలగుఁ
దికమకలేక పారదగతిగదగి వాక్కు వశంబుకావలె. 117
- క. తృణమాదాయముఁ దీటిక
క్షణమే యగుచున్నజీవిక భాషానై
పుణి గడనకెట్లు? కావ్యా
వణములు మాదృశుల కందుబాటగునవియే? 118
- ఉ. రిక్తుఁడు రాజుఁగాంచి విశరీతకుతూహలమూనురీతి నే
శక్తియులేనినేను కవిశౌండులఁజూచి కృతిగడంగితి
భుక్తియు ముక్తియో యశమొ భూతియొ చూచెదఁగాక నేటి కా
సక్తి నెట్లొ పూనికొనసాగి ఫలించుట మోదమీనెడి. 119

చ. తగుదునటంచు భారవికృతంబయి యెందును నారి కేళపా
కగరిమ సంస్కృతంబున వికాసిలు నీకథఁ దెన్గుసేతకుఁ
దిగి కృతకృత్యతాన్వయపుఁదేకువ నీకవుగింటి కీకృతిఁ
సుగుణ నొసంగినాడ నెటు జొబ్బిలుపేమల నేలుకొందునో. 120

మ. ప్రితిబింబంబాకొ? ఛాయయేనో? అదియునా? లేదో? మిశ్రింబా? జా
నుతెనుగో? సరసంబా? కాదో? గుణమానో? నాఁక, సర్వజ్ఞ! భూ
పతి గోపాలునికాన్కఁ గైకొను దయాభాగ్యంబు నొక్కింతచూ
పి తల్లిర్పంగదె, చిత్తశుద్ధియెగదా ప్రేమానుబంధాఢ్యమా! 121

ఉ. భారవిభట్టజీవితముపైఁ గలకారవమూతగాఁగఁద
త్సారకథఁ గవిత్వపదసంగతముం బొనరించునాకుఁ జే
కూరదె వారికావ్యమునుఁగూడఁ దెనుఁగొనరింపనంచు దై
ర్యారభటిఁ దొడంగితి నయజ్ఞులప్రేరణ మేలిప్రాపురఁ. 122

మ. వసలేకున్నను ధీయుతార్యకరుణాప్రాప్తబుధాధారలఁ
బస ప్రిత్యక్షరసానుభూతివెలయఁ బ్రహ్మప్రసాదంబుగా
సుసమర్థత్వముసంక్రమింపఁ బరమాశుప్రాధి శ్రీభారవి
శ్వసనం బాంధ్రీకళన్వహించె మురువెచ్చు మూఁడుమాసంబులఁ.

ఉ. పాండితి సుంతలేదు మఱి కల్కుల కొంఁజొకవితరాదు పే
ర్పండికి చింతకాదు కవితాకళపైఁగల రంతుపోదు నీ
కొండను వంతుపాదెసఁగ దోయి! యొసంగెడి మంతునాది యే
కొండలచెంతచేదుఁ గయికొన్న సుఖంబె? దిసంతువాదెకా!. 124

శా. నీవు న్నాకృతిగోరియుంటివనఁగా నిద్దంపుతార్కాణ లె
న్నో వర్తిలై నెటుంగవే? సకలమందు నిల్చునీ వోగుణ
ధ్యా! విన్నంతన “ బాగుబా ” గను కపిశాస్త్వంబులఁ సీమవా
క్కే వాసించెననంగ సత్యమున కొక్కింతేని దూరంబాకో? 125

శా. తా నాదెళ్ళకులాబ్ధిచందుఁడగు మేధాదక్షిణామూర్తి యిం
దేనాడంబు గ్రహించెనో వినిననాడే భాగ్యభావంబునఁ
దా నందండుఁగలట్టి దోసములపుంత ల్జూపి దిద్దింపఁగాఁ
బూర్ణ వ్యాజవిహీనుడై ; సుజను లెఘ్న మేలె సంధింతుగా.

మ. వినినంత గడుమెచ్చి ప్రేమతొలుక వేమూరిశ్రీరామశా
 స్త్రి నితాంతపతిభుం డనేకబిరుదశ్రీశాలి నావాణి కు
 న్ననుడై పొంగు చుదారవాక్యముల నానందంబుఁ జూపించి యి
 ట్లనియె “నీకృతి యేరి కీదలఁచి తయ్యా ! తెల్ప వీలున్నదే ?

గీ. దాని కే “నీశ్వరున కీయఁ దలఁచి” తనుచుఁ

జెప్ప ముఖసీమ మోదంబు చెంగలింప

“సాత్వికులబుద్ధి దైవసాక్షాత్కీయాప

రంబు కావుటె యెట సహజంబునుమ్మి.

128

చ “విజయఁదంబు నీయభిధ వీడకయుండిన దానికర్థము
 ల్విజయపత్రిష్ఠితేశ్వరుఁడు వేలుగఁ దానిడకున్న నేరిడు?
 విజయకవీశ! సంస్మృతినివేత్పతచే జయకాములందఱు
 భజనలుచేసి మావిజయవాడకుఁజేరి తరించుచుండుటల్.”

129

చ. అనివిజయేశుపైఁ దనకు హృత్తినభక్తిని బోల్పహింప నా
 కు నది సమంజసంబగుచు కొండాకసంతసముప్పుటంప హె
 చ్చినకుతుకంబుమేట నినుఁజేరి యొసంగెద ప్రేమపెంపున
 గొనఁగదవయ్య శ్రీవిజయకోవిద ! శ్రీవిజయేశ ! యీకృతి.

ఉ. ఇంపున కిచ్చమెచ్చుకొని యీకృతికన్యవరించి తెంపునన్
 బంపితి రాయబారమును బౌఢతరుండగు రామశాస్త్రిచే
 జంపొనరింప నేల కయిసాచిగ్రహింపుము మంగళోక్తిమ
 న్నింపుము హావభావఘటితకృతీద్యవధూవిలాసమున్.

131

ఉ. వర్ణము వృత్తమంచు బహుభంగుల నెన్నియొ పెండ్లి కెంతు రొ
 క్కర్ణవమంతశాస్త్ర మదియంతయు నేఁ డొకతం తెయయ్యె, న
 భ్యర్ణమయీవినాహ మిఁక నన్యములెంచఁగ నేల కన్య సం
 పూర్ణకళావిలాసిని, యపోహలె నీదెన వర్ణవృత్తముల్ ?

132

మ. అదిగో? సూరెల సూరికోకిలము లయ్యారే ! పురే ! పెండ్లి యం
 చుదితానందముతోడఁ గూడుకొని నీపూరేగ దీవింతు, సం
 ఘదనిండార నవోధతో సుఖకళావ్యాసంగముల్మోట భూ
 మి దివి గీరితిపిక్కటిల్లఁ దమిఁ గొమ్మొద మూతారమున్.

—* చంపకపుష్పమాల *—

హిమసుమదామముల్ రహివహిన్ని హితామరవార మారణం
బమర మణిమరీచిలత లగ్గలముల్ల దిశ్శాదిశన్ దిమి
దిమలు మహిన్ మనన్ స్తుతిఁ గృతి న్నతి నీకొసఁగన్ సరాసరిన్
విమలమహామనోజ్ఞవిధి విక్కువివేకముగోము నోముమీ ! 184

—* కందదవ్యయగర్భితచంపకబద్ధనాగబంధము *—

కనికరమున్ నిదాన మెసఁగన్ సరిభిల్లుడవై రణంపుసా
కున నరుదారుమానికము గోము రసమ్మునిగార మాభిము
ఖ్యనికరమున్ గనన్ నడిచి కాంచి రతిన్మరులూరఁగా ససి
మనవెరవుండ గానిడవె మావెరపులైగ జేరు శాంతి వే. 185

—* గర్భితకందములు *—

కరమున్ నిదానమెసఁగన్ సరిభిల్లుడవై రణంపుసాకున నరుదా
నరుదారుమానికము గోము రసమ్మునిగార మాభిముఖ్యనికరమున్
కరమున్ గనన్ నడిచి కాంచి రతిన్మరులూరఁగా ససి మన వెరవున్
వెరవుండ గానిడవె మావెరపులైగజేరు శాంతి వే కనికరమున్.

సీ. హయ్యంగవీనసామ్యాంతరంగుడ ! నీకు

రాద్రీముద్రామహోన్నిద్ర ! నీకు

కరమయోగాభ్యాసపారంగతుడ ! నీకు

దారుకావనరసాధార ! నీకు

కామహరీ ! నీకు కంజధారీ ! నీకు

గారీసురాకగాకలిత ! నీకు

విజయనగావాస ! విజయావనా ! నీకు

సత్సుధాకలితదృగ్జాల ! నీకు

భవ్యకృతి దీనినర్పింతుఁ బరమభక్తి

నవధరింతుఁగదయ్య ! నీదైనలీల

నాఁటిభారవిసంస్కృతపాటవంబు

తెనుఁగునన్ విన్నవించెడఁ దెలిసినంత.

శ్రీమదాంధ్ర కిరాతార్జునీయము

(భా ర వి)

తృతీయభాగము

మొదటి సర్గము

—...౪...—

- శా. శ్రీదైవారెడిరాజరాజధర లక్ష్మీక దత్త్రాజవృత్తిఁగ
న్గోదీక్ష వటుభూమిక మెలఁగుచు గూఢార్థము న్నాంచి యా
యాదృష్టంబు శుశ్రంబుఁ దెల్ప నలదైవతారణ్యమధ్యంబునన్
దా దర్శించె యుధిష్ఠిరున్ వనచరోత్తంసుండు బద్ధాంజలిన్. 1
- ఉ. ఆసమయంబునన్ బ్రీణిధియాస్యమునందు వితర్కనిశ్చయో
ద్భాసకభావవీచికలు పర్వె యుధిష్ఠిరు డాయుచో నరుల్
మోసముఁజేసి కొన్నసిరిపొందిక వాస్తవమున్ వచింప ; సం
తోస మొసంగునంచు విహితుండు ముఖస్తుతి రజ్జులాడునే. 2
- చ. “అరిఁబరిమార్పఁగల్గుటెపుడా”యని, “యేమొనరింతు”నంచుఁ దొం
దరపడుభూపతిన్ మఱుఁగుతావునఁ జేరి యనుజ్ఞ నొంది యు
క్తిరచనఁ బొందు నర్థబలదీప్తి హోరంగుఁ బ్రమాణశాస్త్రబం
ధురతకు విందుగాఁ బ్రీణిధి దొడ్డనుడిన్ వదియించె నిట్టులన్. 3
- మ. మనుజేంద్రా! భృతిపెంపు క్షేమమును నాత్మ గోరువాఁడౌటచే
బనులన్ వేగరి చారచతు నృపతిన్ వంచించఁగాఁ బూనఁ డిం
పున సంధించునువార్తయే కలుగ దెల్పుఁ జింత్యమైయున్నఁ గా
వున మంచిన్ జెడు గెన్ని నానుడి నసంపుష్టంబు మన్నింపుమా.

మ. యజమాన్యు దగురీతి దిద్దనియమాత్యశ్వం బదేపాటి ? స్నే
హజమంత్రంబున మేలుఁగాంచనినృపుం డాతండు నేపాటి ? రా
జ్యజయోత్పాదకభూరిసంపదలు తామై చేరుఁగాదే కడున్
నిజమా పొందిక కూరిమిన్ వెలయుమంత్రీన్ మానవాధీశ్వరున్. 5

గీ. సహజదుర్గమ మగురాజచరిత మేడ ?

జ్ఞానవిరహితమాదృశజన మదేడ ?

కలనె గూఢారిషాద్గణ్యకలన మెఱుంగె ?

గాంచుకొంచెము మీకృపన్ గలుగుఫలము.

6

గీ. అడవిపా లైతి రీరు రా జయ్యె దాను

గాని మీవల్ల గీడు శంకఁగొని యునికి

కతన దుష్టుతవిజితజగంబు ధర్మ

పరతచే నిల్చుకొన మేలుపాటు బడెడి.

7

చ. చెడుగులఁ గూడి నిన్ను గెలిచెన్ గొన రాజ్యముఁ గౌరవేంద్రుఁడి
వృ డనువు మేలిపాలనముఁ బూని నయోన్నతిఁ గూడ గెల్వఁగాఁ

గడకఁ జరించు; లభరముఁ గావఁగ దుష్టులచెల్మికంటె న

క్కుడుగద స్పర్థ సత్పురుషకోటులతోఁ బురుషార్థసిద్ధికిన్.

8

మ. మనుధర్మంబుల శ్రద్ధతో నడపు సమ్మాన్యావనీనాథులం

దనఘం డీఘనుఁ డన్నకీర్తిఁ గనఁగా నాసించి షడ్వైరిశా

సనుఁడై రచ్చకు రేబవ శృనువులై సంధిల్ల భాగించి పా

ల్పు నయం బొప్పఁగఁ జౌరుషక్రియల నాభూజాని నాధిం చెడిన్. 9

గీ. సేవకుల మిత్రులట్ల రంజించుఁ బ్రీతి

మిత్రులను బంధులట్ల కామించి తేర్పు

బాంధవుని దుల్యరాజన్యభాతిఁ జూచు

గర్వకపటంబులకు లోనుగా కతండు.

10

గీ. కడఁగి యొనరించుధర్మార్థకామగతుల

గుడుసువడ దాతనిమనంబు కొంచెమెనఁ

బక్షపాతంబు విడి సమవర్తి యగుట

చేఁ ద్రివర్గంబు లొంపొంటిఁ జెంది వెలయు.

11

- గీ. ఈవిఁ జూపని సాంత్యన మెనయఁ డెపుడు
నాదరణలేని యేదానమైన నీయఁ
డధికసత్కృతి గుణహీనునందుఁ జూపఁ
డతఁ డుపాయజ్ఞుడై రాజ్యహితముపొంటె. 12
- గీ. ధర్మము నతిక్రమించినఁ దనయుఁగాని
పగతుఁగాని గురుప్రోక్షభవ్యశిక్షఁ
బలుపు లోభకోపంబులఁ బట్టువడక
నిర్జితేంద్రియుడై రాజనీతి వలచి. 13
- చ. వెకలులు గాక శాత్రువుల స్వీయులఁగా నొనరింపఁజాలు వా
రి కలిమి మెండు, నమ్మఁ డెవరికొ మనసిచ్చినయట్లు దోచు, నొం
డ్లకుఁ గలతల్ ఘటించి స్వబలంబును బెంచు, సమర్థులైనసే
వకులకుఁ బ్రాప్తసిద్ధి సిరిఁ బాలిడి ప్రేమ విభూతిఁ బేర్చెడిక. 14
- గీ. వారివారికిఁ దగినసత్కార మొసఁగి
యుచితగతిఁ బనిఁ గొనునేరు పొనరియుంట
నతనిసంపద స్థిరమై మహార్హఫలవి
శేషదాయకమగుచుఁ బ్రసిద్ధి నొందు. 15
- ఉ. రాజులు వాఙ్మూల రథపరంపరలుగ గడు మూఁగియుండు త
ద్రాజసభాగృహాంగణపదంబులఁ గానుకగా ధరావతుల్
భ్రాజితభక్తి నిచ్చుగజవారమహోత్కటదానధారల్
రాజులు సప్తపర్ణమధురచ్ఛదభవ్యసుగంధవాసనల్. 16
- లయగాఁగి! కేవలము వర్షములపై వెలయుఁబోనిపెను
జేవనదు లుండుటఁ గృషీవలులఁగవ్వం
జేవలన లేక దునకే విరిసి పండునటు
లై వెలయుఁ బైరు లెపుడే విరివిగాఁగఁ
గావునఁ గురుప్రజలకైవసములై సిరులు
లావోపఁగ నాన్మృపునిచేవ యసదానే
భూవర ! చిరప్రతిభతో వరలువృద్ధిని
లావసరముల్ కళలతో విడిసియుండుక. 17

- చ. ధనదసమానసంపద నుదారయశోనిధి జాలిగుండెవాఁ
 డునుగ నటన్ సుయోధనుఁడు టాంపులు సోఁకనిజాగరూకతన్
 బనిఁగొని కావ నీతికటుబాధలు లేమికి నార్ద్రమై ధరా
 జనని సమస్తసంపదలు జల్లునఁ జేపి తనంత నీ నెడిన్. 18
- సీ. అతిబలశ్రేష్ఠులు నభిమానధనులుఁ బు
 ష్కలధనంబులఁ దుష్టిఁగనినవారు,
 శస్త్రోపజీవులు సమరంపుఁగాకల
 నారితీరినమహాయశులు ఘనులు,
 స్వార్థపరులు గానిశౌర్యసంపన్నులు
 స్వామికి దోహ మెంచనిమహాత్ము,
 లాసుయోధనునకై యసువులనైన న
 ర్పించి మే లొనఁగూర్చు నెంచువారు,
- గీ. నేను నే ననుమేల్పుర్ధఁ బూని యధిపు
 మన్ననకు నెప్పు ముందంజ మలయువారు
 వానిరాష్ట్రంబుదశదిగ్వితానములను
 బలుపు రున్నారు బహుళసంపదలు పొదల. 19
- గీ. రాష్ట్రమును దిద్దుకొని యన్యరాజకృతుల
 నమ్మఁదగువేగు తెలుప నంతయు నెఱుంగు
 బ్రహ్మవ్రాటిట్టు లతనితంత్రములగుట్టు
 ఫలసమావాప్తిదాఁకఁ దోఁపనిదినుమ్ము. 20
- శా. చాళం బెత్తఁ డొకప్పుడైన నెపుడున్ బ్యావల్లి సంధింపఁ జే
 కోపం బాస్యముపైనఁ దేడు, గుణసంగుల్ గౌరవం బుంచుచున్
 భూపశ్రేష్ఠులె వానిశాసనము నెట్లున్ మాళిపైఁ దాల్చి రిం
 పా పూదండను శీర్షమం దునుచునట్లై రాజకార్యంబులన్. 21
- శా. ఆదుశ్శాసను నూత్నయావనమదవ్యగున్ గఠోరాజ్ఞానిన్
 సోదర్యున్ వరయావరాజ్యపదవీశోభన్ బ్రతిష్ఠించి య
 జ్ఞాదిన్ జౌఢపురోహితాజ్ఞఁ గొని సమ్యగీతి నుతానియై
 మోదంబాప్తు యజించు నాహుతులఁ బెంపుగూర్చి వైశ్యానరున్.

- గీ. చతురుదధివేష్టితావనీశత్య మొంది
యెదురులేని రాజాధిరా జీతఁ డనఁగ
స్థిరత నొందియు మీరాక చింత వనరుఁ
దెగనిబలియురపగ గుండెదిగులు కాదె. 23
- గీ. నీప్రసంగంబు జనులలో నిగిడినంతఁ
బ్రబల మగుకీడి వృథుకరాక్రమము గుండె
లవియఁజేయంగఁ దలవాల్పు నధికభీతి
గారుడము విన్న ఫణి ఫణాగ్రింబుభాతి. 24
- ఉ. కావుట నెద్దియే స్థపటకల్పన మి మ్మలయింపఁజూచెడుక
గావున శత్రువ ర్తనముఁ గార్యములుక విని యెంచిచూచి యా
లా వఱఁగాఁ బ్రతిక్రియ విలంబన మూనక సేయుమయ్య! వా
రావహనంబె సూదృశవిధానము పైకృతి మీ యధీనమే. 25
- గీ. వనచరాగ్రేసరుం డిట్లు కలికి మేలు
పసదనం బంది వెడలినఁ బాండు సగ్ర
తనయుఁడును ద్రౌపదీగృహంతరముఁ జొచ్చి
సకల మెఱిగించె దమ్ములనికటమందు. 26

—* ధర్మజునకు ద్రౌపది హితోపదేశము *

- ఉ. ద్రౌపది వైరిపెంపు విని తాఁ బలికె మును ధార్తరాష్ట్రరా
జాపశదుం డొసర్చినమహాపదలుక గురురాజ్ఞాహసభా
వ్యాకృతి రాజసూయసవనావభృథన్న పనాతిపూతకే
శాకహృత్ ఫుటించినయనర్థము ధర్మజురోష ముబ్బుఁగె. 27
- చ. వనిత స్వతంత్రయై తెగి భవాదృశవండితసన్నిధి వచిం
చిన దెదయేక దిరస్కృతిగఁ జెల్లు టెఱుంగుదు శాసనంబు నై
నను సరిదష్కృతుల్ మనమునక బడి వ్రయ్యిడ నాఁగ లేక యి
ట్లనియెద, సాధ్వీ కిట్టి దసదైన క్షమింప నచుస్కరించుచుక. 28
- శా. మీ వంశంబున నిద్రీతుల్కు లగుభూమినాయకుల్ దీర్ఘకా
లావిచ్ఛిన్నవిభూతి నేలికొను రాజ్యం బిట్లు చేసేతులక

వైతాళికోద్గీతవంశకథాస్తుతి

మంగళాదుల నిద్ర మాఁగి లేచు

గీ. మీర లందఱు శిలలపైఁ గారుకఱకు

దర్భపైన శయించి యిత్తటి శివారు

తంబుల నె మేలుకొనుట కెంతయును వగపుఁ

గినుక మది రేఁగు నెట్లులు మనడిదాన?

38

చ. పలుచవు లుప్పతిల్లు రసబంధుర మన్నము బ్రాహ్మణవ్రాసా

దలలితమై యెసంగి ప్రియదంబు లొసంగఁగ నారగించు మీ

ర లిటులు వన్యమూలఫలరంజితులై పడియుంట మీయశో

విలసన మట్లు దేహములుఁ బెంపఱ నోర్చెద నెట్లు భూవరా! 39

చ. మణినుయపీతి కాళి నృపమండలమాళికిరీటచారుతో

రణజచిరత్నరత్న రుచిరంజితతావక పాదపద్మముల్

వణకుచు వన్యసత్త్వమునివల్లభసంతతఖండితాగ్రముల్

తృణములు దర్భ లుండు వనదేశముఁ ద్రొక్కుట కెట్లునైఁచెద?

ఆ. వైరికృతము గాక భగవద్విధానమా

పాటు వీరుఁ దుత్సవముగఁ గాంచు

నీవిపత్తు శత్రుకృత మాట రోసంబు

పెల్లు నామనంబుఁ బెల్లగించె.

41

ఆ. శాంతి వదలి మరల శౌర్యంబుఁ బాటించి

యరులఁ జంపఁ గరుణ నాజ్ఞ నిండు

పగఱ శమముతోడఁ దెగి సిద్ధిఁ గొన భూమి

పతులనా నిరీహ యతులఁ గాక?

42

గీ. తేజమున మిన్నలై కీర్తిదీపులైన

వారు మీబొంట్లె యిట్లు దుర్భరపరాభ

వాగ్నిశిఖ శాంతి వరియింప నయ్యె! నిలువ

నీడ లే కభిమానంబు నీల్ల దెట్లు?

43

ఉ. రాజకులోచితం బగు పరాక్రమము న్నొనుతెంపు లేనిచో

నీజయలక్ష్మీచిహ్నితము లిందఱఁ గార్తుకముల్ త్యజించి వి

భాజితపావకాహుతుల భక్తి యజంపుడు మానివృత్తి; నే
లా ? జడతా బ్రభుత్వమున కవ్వల ముక్తికి రెంటికీ జెడక. 44

శా. ఆహా యెక్కడ లేదు ? గెల్పుంగొన రాజ్యప్రక్రియ సంతిత
వ్యాహరంబుల రంధ్రము లైమకి స్వాధీనావాప్తి జెంపొందుటలో?
బాహుటంబునఁ జాట గండముల నుత్పాదించు శాత్రుంబు నెం
దేహంబీరుడు నైనఁచు ? మాముఖములందే పొద్దు వొడ్డెత్తెనే. 45

ఉ. ఎడయు వెల్లు మాయ సమయేరితనద్విధి నభిఁ గుంకియక
మోడి తమంబుఁ జెందురవిఁ బేముడితోఁ దినలక్ష్మి చేరున
ట్లండఁ దొలుగి పెన్మపథ మారయ నుగ్రవివత్తులందు ని
ట్లండిన మిమ్ము రాజ్యరమయక మరలక వరియించుఁ గావుతక. 46

రెండవ సర్గము.

పంచ. హితోపదేశమై మహార్హ పాతుయుక్తమై మనో
హితానుసార మైనస్వప్రియేరితంబు యోగ్యమక
మతిక వ్రకోదరుండు రాజమాళితోడఁ బల్కె యు
క్తితర్పితం బుదారసారదీపితంబు వాక్యముక. 1

ఉ. క్షత్రికులాభిమానవతి చాన సమస్తముఁ జక్క నెంచి స
న్నెత్తి చెలంగ దేవగురుమానము మించిన మేలివాక్కు స
ర్వత్ర మహాద్భుతంబుగ నవారితమాగతి నొప్పఁబల్కునే !
పాత్రము శాస్త్రబద్ధము శుభవృత్తిపాదకమై యెసంగఁగక. 2

సగి. గంభీరావ ర్తనకృగ్రహణభయసమా కాంతకల్లోలదుష్ప్రా
రంభం బంభోధి చాటక బ్రబలుండును ఘనతాసముక జెందునట్లే
సంభావ్యా నేకసంధిశ్రమయుతకటురాజ్యవ్యవస్థార్థసిరిక
శుంభత్పండిత్యశౌండుల్లొర వెఱతురనంజోద్యమియర్హ వాక్కుల్.

చ. ఘటిక యొకింతయే యయిన గోటిగుణంబు గుణంబు వధ్యసం
కటమున కేమి ? యల్ల సతి కర్జముగాఁగ వదించునూక్తి మి
క్కుటముగ రాజ్యసంకదలఁ గొల్పఁగఁ జాలినదాట దాన నొ
క్కట నొకయింతయుద్ధమును గల్గిన నేమగు గ్రాహ్యమాఁ జూడీ !

ఉ. త్యాదృశవండితు ల్లుణహితప్రవణు ల్లద ; లోకమందు “బా
లాదపి” యన్ననూక్తి వ్రోజులంబ సుసంగత మైనన్యాయని
ష్పాదన మూను స్త్రీజనవచ సత్తుల గ్రహణాతియోగ్యముల్
పైదలివాక్య మర్థరసబంధురమాటఁ బ్రకంచనీయమా. 5

ఉ. కొట్టినపిండ్లు మీకు నృకగుహ్యచతుష్కళ ; లెందు నెట్టి సం
ఘట్టనలక విచేకమానఁ గ్రాలు భవన్నతి నిండువాడిఁ జే
వట్టినమేల్మి ; నోనృకతిభాస్కర ! నేఁ డిట రొంపిఁ జిక్కి య
ట్టిటనలేని హ స్తిగతి నిట్లు కలంగి నశింప నేటికో ? 6

గీ. దేవతలుఁగూడఁ బొగడెడు నీవిధిజ్ఞ
వృత్తి నిటఁ గొద్దివగఱ నిశ్చప్తచర్యఁ
బురుషకారంబు సళియించిపోయెనేని
నింతకంటెను గప్త మిం కెద్ది కలదు ? 7

గీ. అరులసంకద తుదిఁ జెడునట్టిదైన
నైఁచు విజ్ఞం డొకపేని నైఁచుబోఁడు
కడకుఁ బంపిడుతాల్కాలికక్షయంబు
నదనుఁ గని నైఁచుఁ బ్రీతికృతి నాచరించు. 8

చ. కుశలుఁ డుపేక్ష సేయుఁ దనకొంచెపుదుర్గతి శత్రుఁ ఘోరదు
ర్దశ కవల గడుఁ దడవుగల్గ జనించు తెఱిగెనేని ; నా
కృత తొలిఁ ఘటిల్లుఁ దనకేనఁ తోచినఁ దత్తణంబె త
ప్రేమనకృత్యము సలుపు ; పార్థవ ! యీమనసాటా సహ్యమే ?

వృత్తము. సకలవిధముల శాత్రువుఁడు బలశాలియై పెనుపొందఁగా
వెకలు లగుచు నుపేక్షఁ గొను కృధివీపతు ల్పైద కుండురే ?
పృకటశుభగుణరక్ష వెలసెను రాజ్యలక్ష్మి త్యజింపదే ?
వికలమతులయి వీలుకడఁక వివేక మెఱుంగనిమూఢులక. 10

ఉ. ఏనిధిచేతనో యొకట హీనత నొందిననైనఁ దెంపు స్వా
భావిక మైనయుత్సుకతఁ బాయనినిష్ఠురకార్యదత్తుఁడే
నావిభుని బ్రజల్ గడు సహాయ మొనర్చి సముద్ధరింతు రే
తొవనా పూని శుక్లశశితోడగు భూత్యభివృద్ధి యొప్పఁగఁ 11

గీ. చారుసప్తంగవృద్ధికిఁ గారణంబు
భవ్యకుంచాంగనిర్ణయపటిమ సూనె
నైవనియతిని జనులట్లు తద్బలంబె
వనుల సమకూర్చ దక్షత ననుసరించు. 12

ఉ. ఉన్నతముఁ బ్రియంబునయి యొప్పుమహాపద మొందఁగోరు శౌ
ర్యోన్నమితాభిమాని వతనోగ్రతఁ బాఠఁగ నాత్మశక్తిసం
పన్నతయుఁ స్వయంకృషియె పట్టని నమ్మును; తాడి నెక్కువా
రి న్నగయింతు రెందనుక? భృత్యభృతుండును శౌర్యవంతుఁడే?

ఉ. విక్రమహీను నాకదలు పెల్లుగ పోకు; వికన్ను భావికా
లక్రమమెల్ల వక్ర మగు; లగ్గులువాని కశారవంబు ని
త్యాక్రమణంబునఁ ముసురు; నట్టివికృష్టుని రాజ్యలక్ష్మి యె
దక్రియ మెచ్చి కోరు నొకయింత హసించి తొలంగకుండఁగఁ 14

గీ. ఉన్నతికిఁ జేటుఁ గూర్చునుద్యోగశూన్య
జడత చాలును జాలును జాలునయ్య
వటువరాక్రమలభ్యసంపత్సమృద్ధి
చెడి నిరుత్సాహు లగువారిఁ జేరునయ్య? 15

క. సమయావధి చనునంతకు
శమ మూనుద మన నరేంద్రసంపదఁ జరకా
లము రుచిఁ జూచి సుయోధనుఁ
డమరించుచె మనకు? వానియనయ మెఱుంగమే? 16

గీ. కాదు, తనయంతనే వైరి నీదురాజ్య
మంతయు నొసంగు ననుకొంద మపుడు జగము
లెఱుంగు మాభుజపుష్టి కహీనపౌరు
మంబునకు సుంతయుఁ బ్రయోజనంబు కలదె ? 17

చ. స్వయముగ మన్నిగొన్నగజసారమదాంచితభూరికుంభసం
చయములఁ గాదె వర్తనము సల్పు మృగేంద్రము? శూరలోకమం
తయుఁ దనదీ ప్తికిఁ లఘుతఁ దాల్చు మహాపురుషుండు కీర్తిసం
క్షయముగ ముండబత్రైము మెసంగుచు నన్యభృతిఁ జరించునే ?

త. జని క్షణాత్మక మానుషంగికసంకదల్ ఘనతుల్యముల్
మనుఁ జిరంబుగఁ గీర్తియొక్కటె ; మానియా పృథివీశ్వరుం
డనయ మన్యస్థపాలశౌర్యభయావహం బగు నిత్యకీ
ర్తి నె వరించును గాని యుద్ధగతిఁ ద్యజించు నె జంతునఁ. 19

గీ. బూడిదను గాలుసేతులఁ బోగుఁజేయు
జనుఁడు మండెడువహ్నిని జెనకఁజనఁడు
మాని సుఖముగ దేహంబునైన వదలు
శౌర్యసంపచ్చరీరంబు జార్చుకొనఁడు. 20

చ. ఉడుటున మిన్నుముట్టెడుపయోధనవంక్తులఁ జూచి మించుటు
న్నదమున మాటుగర్జనల మార్కొన రేగు మృగేంద్ర మేటికో?
యెదుటియశోవిశేషము సహింపమి యెందుఁ బ్రతాపదీప్తి కా
స్పదు లగువారినిజ మనవద్యమహోత్కటకీర్తిఁ గోరుటఁ. 21

గీ. మీ నిరుత్సాహమునఁ బూనిక మిడుకకున్న
నింత కరులు విపత్ప్రాప్తి వంతఁ గనరె ?
మాంద్యముఁ ద్యజించి గురువిక్రమప్రకర్ష
కుత్సహింపుఁడు విహితజనోత్సవముగ. 22

స. ఆశామత్రేభముల్ 'ఘీ' యనుచు నిజకరన్యాసతఁ దాఁకుపోల్చి
న్నాశంబున్ గూర్చుతీహ్నిన్నతగతి వెలయ న్వచ్చునాల్పభుజో నాఁ
గా శక్తిరోరుప్రతాపుల్ ఘనులు నలుపు రుగ్గింబుగా నీడుతమ్ముల్
పాశాదుల్ దాల్చి చెండన్ బరులు రణమునఁ బార కే రుండువారల్

గీ. అరికృతావజ్ఞ మీహృదయంబునందుఁ
బ్రజ్వలించినకొధాగ్ని పరవధూరు
నేత్రనిర్మదమంగళనీరపాత
ములఁ బ్రశాంతిని బడయంగవలదె చెపుమ.

—* ధర్మజుడు భీమునకుఁ గోధోపశమనంబుఁ జేయుట. *

ఉ. మత్తగజేంద్రమున్ గగ్గిమత మావటివాఁడు శమింకఁజేయు న
ట్లత్తఱిఁ గోపఘూర్ణితు మహా తరమన్యకరీతఁగారవా
గ్వృత్తుని వాయుపుత్తుఁ బృథివీపతి సాదృతి శాంతిమానసా
యత్తు నొనర్పఁ బల్కె బహుళార్థరసాయనభవ్యమాధురిక. 25

చ. మసకలు లేక పైమకిల మాపిసయద్దమునందు బింబమ
ట్లు సకలసత్ప్రమాణకము లోపము లేనిసమగ్రిసాష్టవ
ప్రసరకమై మనోజ్ఞరసబంధురమంగళసూచకంబునై
యెసఁగుత్వదీరితోక్తి భవదీప్తితమున్ వెలిపుచ్చె నిమ్ముగన్. 26

గీ. విశదపదమై మహార్థసంవేష్టితమయి
మహితసందర్భశుద్ధిలో మలసి, యెందు
నేని బునరుక్తి వ్యర్థోక్తి లేనియట్లు
పల్కితి సమర్థహితవాక్కుపటిమ మెఱయ. 27

గీ. యుక్తి నిగమావిరోధంబు నొప్ప నిట్లు
తొత్రివిహితప్రసంగంబు సలుప నున్న
యొన్ని నెవ్వని కగు? నీదుయోజనలకుఁ
దమ్ముడా! మెచ్చుకొంటి స్వాంతంబునందు. 28

ఉ. ఐనను సంశయంబు విడదయ్యెడుఁ గార్యము నిర్ణయింక; నిం
డైనవిధూతి నున్న యభియూతిసృపాలకుఁ డంతసుల్బగాఁ
బూనునె భేదకారణముఁ బోలిచి సంధి నొనర్ప? యాక్షమా
మానసవృత్తి రెంట నఱుమన్ దగునిశ్చయ మేమి చిక్కెడిక?

గీ. మంచి నెడు గెంచకయ సాహసించువాని
కగు ననర్థోదయములు ప్రత్యంతరమున
బాగు నో గెంచి పనిబూనువాని సంప
దలు వరించు గుణాకాంక్షఁ దమకుఁ దామె. 30

గీ. కావ్యబీజాళిని వివేకకంకణముల
నించి పాలించువానికే నిండుఫలము

లంబుదమువలె వాఁడ లోకాగ్రహిత

వర్తియై సంతతసుఖాబుఁ బడయుచుండు.

31

గీ. సాంప్రదాయకశ్రుతమే భూష యగు నరున

కాశ్రుతమునకు శాంతియే యాధరణము

ఉచితవిక్రమమే నగ యోర్పునకును

న్యాయసిద్ధియై నొడవు శౌర్యానుగతికి.

32

ఉ. ఎక్కువగాలి సోకఁ జలియింపనిదీపముచేతఁ జీఁకటి

జక్కినవస్తువులే తెఱకుఁ జెంది కనంబునుట్లు కార్యపుం

ద్రొక్కటఁ జక్కుబుద్ధికి సమాధిగ నర్హకృతిఁ వచించుఁ జెం

పెక్కువివేకబద్ధగతు లెందు బహుశ్రుతశాస్త్రవాక్యముల్.

33

మఱిగిణికిరము. అనుభవపరు లగునధికగుణులతో

వనె నడచుకొనినఁ బఱగును శుభముల్

కను గలిగిననడకను విధిహతిచేఁ

గను నసుఖములు సుఖము లనవలయున్

34

చ. గెలుచుతలంపె యున్నఁ బరకీలితదుష్కృతినైనకోపమున్

మలచి, భవిష్యదర్థఫలమానముఁ జక్కంగ నెంచి యోగ్యవే

ళల ననుకూలపౌరుషబలంబుల మేలియుపాయమున్ బ్రవ

ర్తిలఁ జరియించి పూర్ణజయదీప్తిని నేర్పరి సిద్ధికొందెడున్.

35

మందా. భానుండైన జగ మఖిలమున్ బ్రాము నింజా తమంబున్

బోనూకున్ దా నుదయశిఖరిన్ బుట్టు మున్నే; యటుల్ మే

ధానైశిత్యం బనుర మొదలన్ దాల్చిమైఁ గ్రోధజాతా

జ్ఞానంబున్ బో నడఁపఁదగు నిష్టప్రవృద్ధి గనంగన్.

36

గీ. సహజకోపంబు గలబలశాలి మోహ

జనితకోపప్రకోపంబు జార్పలేడు

కృష్ణపక్షేందుకళఁ బోలి కృశత నతని

నకలశక్తులు సంపదల్ సమయుఁజూపె.

37

మ. ఋతుకాలంబుల యోగ్యదీప్తి గొని యర్చిష్మంతుఁ డెట్లీజగ

త్ప్తిని నొన్నత్యమునఁ జరించు నటు ధాత్రీజనియున్ రాజ్యప

ధతులక మిక్కిలికోప మెక్కువమ్మదత్తు బూన కాయాపరి
స్థితులక మేలగున్యాయవృత్తి గొనినక శ్రేష్ఠత్వముక జెందెడిక.

చ. సిరి శరదభ్రంచల, వశీకృతి కందక యిందియంబులు
ధారమదవాజరితిఁ జెడదూఁతుస్వభావమునక జెలంగు, ను
స్థిత సిగుల్ గనం గలవె ? తెంపు, వివేకము, మంచి, నిండుని
బృరము, వహించి రెంటిఁ దగుపాటునఁ జాలనఁ బూనకుండినక.

గీ. తత్తటించుమనంబునక దుఃఖ నెఱుంగక
పాలుచుసంతోష ముడుపంగవలయు మేటి
ధీరతక దాల్చి ; యద్ధి గంభీరవృత్తి
శ్రేష్ఠుఁ డనుకీర్తి న్బిట్ట లాజ్ఞించె గనుమ.

40

గీ. శుత్రముఁ గల్గియు దేహశత్రుల నడఁప
లేనివాని సిగుల్ కట్టులేక పేరు
మాలి నలియింపవే క్షణమాత్రీ ? కవన
తనయ ! కసి కింత స్వేచ్ఛ నిచ్చినను మేలె ?

41

చ. అరికృత మైనపాటున మహత్తరకూకమునందుఁ జిక్కి ని
బృరము వహించి కల్గినయపాయము దాటునుపాయ నెన్న కా
తురమునఁ దీవ్రకోపమునఁ నుండుడుకుల్ రనియింప మేలె ? మా
యురె ? యధరోష్ణపీడనకు నున్నదె లాభ మశక్తకోపికి ?

42

చ. పశ్చిమజనుండు వోలె ధృతిఁబాయకు మన్న ! భవిష్యదర్శన
కరిత పురాకృతోరుకృతిబద్ధముగాఁ గను మన్న ! ముప్పు లొం
దక పరివంధినాశన మొనర్పంగ నోర్చును మి చుమేలిసా
ధకిము లభింప దన్న ! విహితం బిది యెన్నఁ గ దన్న ! ఇ వసి !

43

మ. మనకాపుల్ సహజానురాగకరుణ మానోగు లాయాదపుల్
మనలక వీడి సతంబుఁ గౌరవులసమ్మానంబె యాసింప రే
పునఁ గాలానుగతిక దదుజ్జ్వలబలమ్మల్ ముగ విజృంభింప మీ
ఘనశౌర్యంబును దోహదం బిడ నశక్త్యం బుండునే సోదరా !

44

ఉ. కాలవిరోధతక మనకుఁ గల్గినవైషమ్యము నాత్మసిద్ధి కా
బోలుటయు సుయోధనుని బొందినయట్లు నటించుచుండు గా

కోలములందుఁ బ్రాణతతు లుండునును మ్మిట యాదవాళిచు
ట్టాలకు మిత్రకోటి క చటన్ గలతక్కినవారివారికిఁ.

45

ఆ. మనము వైరి కొప్పుకొనినకాలావధి

గెడపడగునె? తీఱఁ గడపినంత

నినుఁడు పొడిచి కడిగినిని దేర్చుగతి వీరుఁ

గలనఁ బొడిచి తేర్చుగలరు మనల.

46

మ. ఎదిరి సుల్పన గెంటి కొంటి ధర వారేపూని నిర్జింప సం

కదఁ గొల్పొయినరాజు లందఱిపు డస్మత్పక్షమై రన్నదు

ర్మదుఁ డీయాదవులక దదీయహితసమ్మానంబునన్ జూచునే ?

యది వా నైతితురె? మానవంతు! లొకమర్త్యవ్యక్తి పైఁపం డనన్.

ఉ. భూరిరమక వరించి కడుఁబూనికఁ దాల్చినస్వల్పసామ్యతఁ

జేరినకొద్దిసంపదలచే వినయప్రతిబద్ధపూర్వపి

స్త్రామదంబుపొంగుల ససంగు నిసర్గదురాత్ములందుఁ జే

కూరునలంతియన్ మరలఁ గొంచెపుకాలమునన్ నశింపఁగన్.

48

క. తప్పక మూఢుం డగును గ

కుప్పతి మదమానకలితకోపనుఁ డగునే

నొప్పుదు నయ మతిమూఢున

కెప్పుడుఁ ద్యజియింతు ధర్మహీను జనంబుల్.

49

క. పౌతికూలఘోరకవనా

హతి సడలి కలంగువేరు లమగుతరువున

ట్లతిబలుని వైరి నవరా

గతిరస్కృతప్రకృతివర్గు త్తునుగలఁ దార్చున్.

50

గీ. అంతరంగికమంత్రజనాళిలోన

సుంతయప్రీతి వఱలిన సుడుచు నధిపు;

కొమ్మ లొఱయుటఁ గల్గినకొలఁదివహ్ని

యదివన మెల్ల దహించునట్లు గాఁగ.

51

చ అనయము దుర్విసేతిపరుడై పయిఁబూనిన శాంతమేని వీ

డినతనకత్తుభూకతి గడించిననశ్వరసౌఖమన్నతి

మనమున నైచుఁ బ్రాజ్ఞుఁడు, ప్రమాద మొకింత దురాత్మువృత్తిసోఁ
కినఁ గడుసుల్వనన్ దనకు గెల్పు లభించు తెఱిగియుండుటన్.

క. సారకోత సారగుతీరము

నురువేగనదీప్రవాహ మొగి ముంచునటుల్

పరిభావితబహిరంతర

నరు భువి విజిగీషు వల్లన్ గాంతిఁగొనున్.

53

—♦ ధర్మజునొద్దకు సాత్యవతేయు లరుదెంచుట ♦—

చ. సిరిఁ గొని సిల్గులన్ బటపుచెన్నటిఁ జంపుట యెప్పు డెప్పుడన్
త్వర తుభితాత్మఁడౌ ననుజుఁ బావని సౌమ్య నొనర్ప గవ్వబా
హిరము నయానుకూలముగ నెంచి మృదూక్తుల దిద్దుధర్మభా
వరుదరి కేగుదెంచె భగవానుఁడు వ్యాసుఁ డభీష్టసిద్ధిన్.

54

గీ. పాపములఁ గాల్పఁగా దావవహ్నిశిఖలు

కూరితిర్యక్కులకు శాంతిఁగొలుపుచలువ

లరయ నానంద మిడునమృతాంశుకరము

లాముసీంద్రునిచూడుకొలత్యద్భుతములు.

55

గీ. తలఁపనితలంపుగా హతాద్ధర్మనమున

మోలఁ బాడసూపునాపుణ్యమూర్తి నఘగ

ణాపవారకు మునివృష భాగగణ్య

నబ్బరంబున ధర్మజుం డటై చూచి.

56

ఉ. బంగరుకొండకొమ్ముపయిఁ బచ్చన యెట్టిన చుట్టుఁగాయ తి

విం గనుపించుప్రోద్ధవలెఁ బింగళదేహరుచుల్ నవారుణా

భం గొనువల్కలప్రభలపై నొలయన్ బటముల్ చలింప ను

త్తుంగరాధ్యపీతమునఁ దొందర నుద్ధతుండై నిలంబడన్.

57

ఉ. భక్తియు శ్రద్ధయు వెలయఁ బార్థివుఁ డాపిదపన్ మహాగురు

ప్రోక్తవిధంబునన్ నియమిపుంగవు నర్హసమర్పణేసి యా

సక్తిఁ దదాజ్ఞఁ గైకొని వెనక్ దనపీత మలంకరించె ధీ

యుక్తులయందు విద్య వినయోద్గతిభాతిగఁ గీర్తి కాముండై.

58

చ. నగవునఁ దోఁచుదంతరుచి నాణెములై పెదవు ల్వలుంగ, దం
డిగఁ దనతేజ మెల్లడ నటంపఁగ మౌనికి నాభిముఖ్యమూ
ర్తిగ నట నున్నధర్మజుఁడు దీప్తబృహస్పతి కున్నుఖుండుగా
నగవడుపూర్ణ చంద్రుఁడుచిరాధికలక్ష్మీలఁ గూర్చెఁ బెల్లుగఁ. 59

మూడవ సర్గము.

—♦ వ్యాసులు మంత్ర ముపదేశించుట ♦—

సీ. శరదిందుచంద్రికాసమమనోజ్ఞపభా
పటలి యుబ్బునఁ బ్రాంశుభాతిఁ దోచి
నీలాంబుదచ్ఛాయ నెగడుమేనున జాళు
వావన్నెజడ తటిద్భ్రాంతి నీన
భూతిరేఖలతోడఁ బొందినమైచాయ
మింటియాగడపమేల్మీని రహింప
మందహాసము సుధాన్యందికటాక్షంబు
సురభిశానిలముమచ్చునఁ జరింపఁ

గీ. దనువుఁ దాల్చినశుద్ధసత్త్వం బనంగ
మహిని బ్రత్యక్ష మగుచంద్రమాళి నాఁగఁ
బరమసౌఖ్యానుసంధానవరకవిత్రీ
మహితసుజ్ఞానశోభతో మలయువాని. 1

గీ. నిండుసాధుల మోమునఁ దాండవింప
రూపవిస్ఫూర్తి యతిలోకరూఢి నింప
ము న్నెఱుంగనివారుఁ గన్గెన్నతోనె
స్నేహసంపూర్ణచిత్తులై చేరువాని. 2

మ. తనయంతఃకరణప్రవృత్తియును శాంతంబౌట సామ్యాకృతిఁ
ఘనతఁ బెల్లడిగాఁగ నేర్పునఁ గటాక్షశ్రీలనే రూఢిఁ జెం

దినవిశ్వాసము నైజసామ్యతయు సందీప్తంబులౌ భావలభ
నినువం జాలుమహాత్ముడై వెలయువానిక భద్రసంధాయకుఁ.

గీ. ధర్మనిర్ణాయకము లఘుదళనపదము

లైనవేదంబులను దక్షుఁడైనవాని

నట సుఖాసీను వ్యాసమహర్షిఁ జూచి

రాకకును హేతు వెఱుంగ ధర్మజుడు పూని.

4

కవి. కలుగఁగఁబోయెడుకర్మఫలంబు లఖండజయం బిడఁగఁ దగు మీ
విలసితదర్శనభాగ్యము మాకు లభించుట మేఘము లేనిజనుల్
గలసఁసకీయ లెల్ల మహత్తరకామదముల్, ద్విజులుఁ బుజువా
క్కులు, పలుకాపురముల్బహుమానితకూటములయ్యె మునిపవరా!

మ. అరవిందాసనుభాతి లోకగురువిఖ్యాతాభులౌ మీమహా

త్తరసందర్శన మెం దమోఘునుగు సద్భాతిక సిసుల్ పొర్లు, దు

స్తరదుఃఖంబులు తల్లు, సర్వపురుషార్థంబుల్ శుభాంతంబులౌ

గురుకీర్తుల్ విలసిల్లుఁ గాఁదగనికోర్కుల్ గల్గ వెందేనియుఁ.

6

ఉ. చల్లనిచందమామ వెదచల్లెడివెన్నెల నామనేత్రముల్

చల్లఁబడంగలే దిపుడు శాంతతఁ గైకొనె, నైన నుల్లమున్

బెల్లలయించు బంధుజనవిపరీతిపత్తి వియోగమూఁ మునీ

ట్టల్లజ! తావకాంతికపదస్థితియుఁ దయకల్పి నొందియుఁ.

7

ఉ. తాము నిరీహు లైనజడదారులు కాపుట నెద్ది కోరి మీ

రీమెయి రాక నాఁబొసఁగదే మదధీనముఁ గోరు దీరు మీ

ధీమహిమాంచితంబులును దీపితమంగళవృత్తికంబులౌ

శ్రీమహితోక్తులక విసఁగఁ జెందుఁగుతూహల మాత్మలోపలక.

మ. సహజౌదార్యమహామనస్వి యగురాజన్యండు మేల్కూటపాం

దు హితం బూని వచింతుఁ దజ్జయమునందుఁ దృప్తి సారించి నిం

డుహృదిక యోజన మూని యర్థగరిమక దొల్లాడువాక్యంబులక

మహానీయుం డగువ్యాసుఁ డిట్లు పలికెఁ మాధుర్యధుర్యంబుగక.

గీ. ఇహపర శ్రేయమును సంగ్రహించుజనులె

బాంధవులలోన వ్యవహరింపంగవలసె

నేని గుల్మకోపుష్టి వహి కవలయు
నట్టిచోఁ జెప్పనేటికి యతులమాట.

10

ఉ. ఐనను దావకీససుగుణాదుల ముగ్ధత సంక్రమించునా
మానస మిందు నీదెస భీమగొని వ్రాలెడు; వీతరాగులై
పూనుముముత్తుపుల్ పురుషపుంగవులు గుణకక్షపాతు నా
తే నిజ మంతమాత్ర వికటింపరునూ తమతుల్యవృత్తిలో.

11

శా. కారే మీరును బుత్తు? లర్హగుణులై కౌరవ్యుల మించరే?
సారం బాధృతరాష్ట్రచిత్రమునకు స్పష్టంబు గాదే? మిముగ్
గూరత్వంబున వీడువానిజని మాకుం జూడ వ్యర్థంబు, దు
ష్పారంభంబున భోగతృష్ణ గొన మోహం బంధు గావించదే!

మ. త. ఇట్టివీనికి నర్థసిద్ధి రహించునే త్యజింపదే?

గట్టిసంశయ మీగ దుష్టులు కర్ణముఖ్యులై యోజకుల్?

దొట్టుదుర్జనయోగమల్ జయదోషకారణభూతమల్

పుట్టు బూర్వము మాపి యెప్పుడు భూరికష్టము గొల్పెడు.

13

చ. విస మిడి చీర లూడుకొని వీటికి జచ్చిడి కాన దోసి నె
క్కసముగ ధర్మహీనులయి కౌరవ్యుఁబూని యగుల్ శతింప నె
ట్టిసమయమందు గవ్వము ఘట్టినియట్లు మఱితపూన్కితో
నెనఁ గెడుధర్మమందు భవదీయము నిద్రపుఁజేమ ధర్మజా!

14

మ. శమమే పూనిన నిన్ను మోసమున రాజ్యభీష్టుఁ గావించి వై
రి మహాధర్మపరిచ్యుతి బ్రజలు గర్హింపు గనె బైన ను
త్తమసాహాయ్య మొనర్చె నీకు భవదుద్యధర్మమార్గానుగ
కృమశీలాతిబలంబు దాన నతిలోకశ్రీల రాజ్యుట.

15

లయవిభాతి. అరు లొడిచికొనినటులు మరల గొన నగునె ధరఁ

బురుషశరబలములను బరంగకయ నీకు

బరు లిపుడు సకలబలధరు లగుమఁ గనుఁగొనఁగ

నురుతరము వెలుఁగునను బరువమున నుండె,

బరికరము లఖలములు త్వరితముగ నిపుడె బహు

తరములుగఁ గలఁతలకు సరిపడి చెలంగ

వరమయిన జతనమున కరయుము, సిరుల గెలువఁ

బరమగురుబలమె గడుసరియగుచుఁ దేల్చుక.

16

గీ. క్షత్రియుల రోసి ముయ్యేడుసార్లు చంపె

నత్తగురుఁడయ్య గాంగేయునంతవాని

కట్టి భార్గవుఁడును శిష్యుఁ డటుమ నోడి

యాశ్రయబలానుగము విద్య యని యెఱుఁగఁడె ?

17

శా. ఏగాంగేయునిఁ జేర నాత్మబలముఁ హీనంబుగా జంకి యె

ప్లో గర్వంబు నోడినట్లు శమనండుక దవ్వనం దేగునో

యాగంగాసుతుఁ డల్కఁబూని రణరంగాగ్నింబునఁ ధన్వియై

వీఁగఁ గుండెలు జాటి పార కెవఁ డుర్విఁ సుస్థిరుం డయ్యెడుక ?

మహాసనీ. యితఃపస్తాదితోద్యత్ప్రబలతరళజహ్వపస్తారంబుగా నా

తురతఁ లోకాళిమింగఁదొడరుప్రళయసంఘక్షితోగ్రాగ్ని పోల్చి

గురుకోపజ్వలఁ లేగఁ గొదకొని విశిఖాకోటిమంటల్ మహాజ్ఞ

గురుఁ డాకల్పింప మీలోఁగుదురయి నిలువఁ గూడునే యేరికేని ?

శా. ఆటోపాక్షినిపాతనంబున నె ధైర్యధ్వంసముఁ గూర్చువా

చాటుక “భార్గవశిష్యుఁడే” యనుచు నిసానత్వముఁజెందు మో

మోటుంబుక గనుఁ బక్షపాతి యగు నెఱ్ఱ మృత్యు వాకర్ణునిఁ

మీటకజాలుదు రేయుపాయగరిమక మీ రుగ్రయుద్ధంబుల ?

గీ. తనము కడుఁగవ్వమైనను దత్ఫలమునఁ

బొందుసాధనసంపద్యభూతివలన

నొరుల కందనివీర్యంబు నొంది విజయుఁ

డల్లగాంగేయుముఖ్యుల నడఁచుఁగార.

21

ఉ. ధీరుల వారి గెల్వ, జగతీస్థలి దివ్యయశస్సు నొంద, దు

ర్వాసమహత్వభాసిత మభంగురికీరికరప్రభావముక

సారతరైంద్రమంత్రవిలసద్గురుసిద్ధిద మైనవిద్య నిం

పారఁగ మీరు యోగ్యు లనునాదృతిమైఁ దెలుపంగ వచ్చితి. 22

ఆ. అన నజాతశత్రుఁ డర్జునుఁ గొలుపుము

గెలుపు మనఁగ శిష్యుఁడెలుపుఁ బూని

యతః డతిపృసన్నః డయినసాత్యవతేయు
నంతికంబుః శేర సరిగినంత.

23

గీ. అప్పుడప్పుడ నిగుడుసూర్యాతవంబు
చెలఁగి వికసించునాసరసీరుహంబు
పోల్కి వ్యాసముఖోద్గీతభూరివిద్య
తేజనా శేరె నర్జునోద్గీప్తముఖము.

24

చ. చిరమున నేర్వఁగాఁ దగి పృసిద్ధి నెసంగినయోగవిద్య త
త్సరముమునీందుశ్చక్తి ననపాయత నప్పుడె సొక్కిమింప గో
చర మగుదివ్యతత్త్వశుభసంగతి, నంధుఁడు దృష్టిఁ గన్నటుల్
నరునయనద్యయం బుదుటునా జర మద్భుతదీప్తిఁ గైకొనెన్. 25

ఉ. సూచితభాగ్యలాభమున జొబ్బిలుకోర్కులమేర మేనునం
దేదినయుబ్బురేఁగఁగ రక్షైకసముత్సుకుఁ డైనపార్థుఁడా
ర్యోచితసత్తపోనియమ మూనఁగఁజేసి “జయీ భవా”దివా
చాచతురత్వ మేర్పడఁగ సాత్యవతేయుఁడు పల్క నిట్టులన్. 26

చ. “విజయుఁడ! యుక్తయోగమున వృద్ధి నెసంగుప్రతాప మూతగా
నిజఘనపౌరుషం బరి కనిష్ఠకరం బగునట్టు లాయుధ
వృజము ధరించి మానిజనవైఖరి కర్హమునౌ జపోపవా
సజయకరంబు తావిధుల సల్పుము శృద్ధ చలింపకుండఁగన్. 27

గీ. ఇందు మెప్పించఁ జాలునహీనతఃము
విఘ్నరహితంబుగ నొనర్ప వీ లెసంగు
నింద్రీకీలాఖ్యగిరిపైన, నిడుగొ! వీఁడె
యత్ను! డటఁ జేర్చు నిన్న నాయత్తమగుమ ”.

28

క. అని యంతర్హితఁ డయ్యెను
ముని యంతట గుహ్యకుండు మొనసి నిలిచె న
ర్జునుమోల బాదరాయణు
ఘనవచనమె తనకు నాజ్ఞగాఁ గైకొనుచున్.

29

గీ. నరునకును జోత వెట్టి సాత్యవము లాడి
సానురాగత యత్నుడు సఖుడపోతె

మెలగె; విశ్వాస మింతలో వెలయుఁగాదె
సాధుసజ్జనసాన్నిధ్యసంగతముల.

30

గీ. మరల నుదయింపఁగ నినుండు మలయువేశ
ముసుఁగు వడుమేరుకుంజదీపులఁ దమంబు
పగిది, నభ్యుదయార్థమా పాదుపోకఁ
జతురు లగుపాండవుల సోకె వెత క్రమమున.

31

ఉ. కార్యఫలం బసంశయము కావుటఁ గల్గినకౌతుకంబుచే
దిర్యగపాస్త్రమై సడలఁదేటువియోగజ మైనచింత సా
దర్యమహానురాగమునఁ దా నతిభారము నొందియుఁ గళా
ధుర్యులు నల్వరుఁ సమతఁ దోకొనఁ దేలికయై కనంబడెన్. 32

చ. స్వయముగ ధీరశేఖరులు, వ్యాసమునీందునివాక్యమందుఁ బ్ర
త్యయమును మెండు, వైరినిచయపబ్రీకృతకోపవర్ధితం
బయి జయశీలమై వెలయునర్జునువీర్యము జ్ఞాతపూర్ణని
శ్చయ మగుటఁ వియోగజవిచారము వారల నిల్వకే చనెన్. 33

ఉ. వారల నిల్వలే కడలి పారువియోగజదుఃఖ మేకమై
చేరెను “ బిశ్మపెట్టుగ ” నుసింగొని కృష్ణను, వాసరంబునఁ
దోరపువెల్గుతో నడుచుతోల్లెఁటినాలుగుజాములఁ గడుఁ
దూరత వీడి కృష్ణనిశ దూతెడుచీకటిరాశియో యనెన్. 34

—♦ ద్రౌపది పార్థు నుత్సాహపలుచుట ♦—

ఉ. లంగన పార్థుఁ జూడఁ గడునక్కసమందియు మంచునీటితో
బుంగినవారిజంబులను బోలి నవాశునిరుద్ధ మైనక
న్నంగవ మూయ దాజలమునుఁ గెడవంగ నమంగళంబు శం
కం గొని ప్రేమ, కాంతుజయగౌరవ మిట్టటు నూఁప ధీరయై. 35

మ. సరసాన్నం బఱలేనిప్రేమ నిడ నంజల్యగ్రీతఁ బాంథుఁడౌ
నరుఁ డానంబళముఁ గ్రహించుగతి నందంబై పొరల్లేక ప్రే
మరసాపూరితమై మనోజ్ఞ మగుభామాదృగ్విలాసంబు నా
నరుఁ డంతఃకరణప్రసన్నతఁ గొనెన్ బాధేయబుద్ధిఁ దమిన్. 36

ఉ. వేసఁగి వేడిఁ జిక్కునది భీకరవన్యమదేభఘట్టనఁ
గానిలుపోల్కి ధైర్యము కళావికలైసఁ జలించి దీనయై
యాసతి, రాజపుత్రిక, ప్రయత్నముతో వగ డించి యశువు
ల్లో సమయించి యీరెలుఁగులో నుడి తొట్రిలఁ బల్కె నిట్టులఁ.

గీ. శాత్రువులమాయచే వడిచనినభూతి
కట్లు మాకు నుద్ధారకుఁ డగుదు వీవ
కష్ట పశాతప, మాసిద్ధి కనకు చిత్త
వికృతి మాయెడఁ జాటున వీరవర్య !

38

ఉ. కాంతుఁడ ! నాయెడఁ మిగులఁ గల్గినప్రేమకు నిట్లు దూరమై
యెంతకు నోర్పునంచు నొకయింత చలింపకు, యోగవృత్తి సం
భ్రాంతి యనన్డ లేని ధృతిమంతులకుఁ గురుకీర్తి మేల్పుఖం
బుతిక మా నమానుషమహత్త్వము సిద్ధియుఁ గల్గు రూఢిగఁ. 39

ఉ. భూమికి రక్షగా నలువ పూన్చినరాజులకుఁ ధనంబు లు
ద్దామబలంబు శాత్రువవిచారణచర్యయ సూపె, వైరి క
స్వామి హరింప నోర్చుకొనురాజును రాజె తరాజు కాక, తే
జోమహితుల్ జయ్యాధ్యు లగుశూరులమానమె హెచ్చు మేనికిఁ.

చ. అటగొట రచ్చనైనతటి నచ్చటిరాజులలో నసహ్యమై
వటలదె కోప మొక్కమొగి వంశవిభేదములం దుపేక్షయే
తెటఁగని యశాదలల్ మలపి ధీరత నొందిరికాదె దిక్కులఁ
బట పగుదిగ్విలాసగతిఁ బాసి యశం బుటలఁ సహించెదే ! 41

చ. ఎదిరిబలంబు హెచ్చు సహియింపనిమీమగపగ్గ వీడి యే
యదనున మున్ను తేజఁ గననట్టు లనామకతఁ గృశించి యి
ట్లాదిగి భవిష్యముల్ గుదియ నొప్పితి రెట్టు లినుండు దీప్తిసం
పద కొదవో దినాంతమున పౌలి ప్రతాపము డిందునట్టులఁ. 42

చ. కబరి గ్రహించి చేసిన నికారము లెల్ల స్మరింపరాని వ
య్యుఁ బరు లొనర్పఁజెల్లె, నయయో! మిము వీడుటఁ గ్రొత్తలై కలం
చు బహుళతఁ బ్రతిక్షణము చుట్టున నాటిపరాభవంబు లే
యబుసుట మీరు నేగ నిట నుండెదనొక్కొ తదుగ్రవేదనఁ. 43

- ఉ. దంతము లూడ రూపతినదంతివిధంబున స్వాభిమానని
 ప్లాంతిని దేబె నావలయుఁగావొకొ ట్త్రియునైన, వైరిచే
 నంతరితప్రతాపులు ధరాధిపతుల్ శరదభిసంచయా
 క్రాంతదినాదులట్లు పయికప్పులతో గుఱితింప నర్హులే? 44
- ఉ. సిగ్గులుమందుపోలికఁ ద్యజించినయత్త్రుకలాపు లైనమీ
 వగై కృశించునీరనిధిభంగిని రూపము మాటి సోలె; నా
 వగ్గగుదుస్ససేనుకృతిఁ బాడయి చిందిన వేణి కీసుఁడే
 దగ్గఱ యయ్యె, వీతబలదర్పుఁడ వెట్లు ధనంజయుండవో! 45
- ఉ. సామలఁ గావలెనియెడ ట్త్రియుఁ డెట్లుగు ట్త్రబంధువుక
 గాఁదగఁ, డాజి శక్తికొఱగానిది కార్ముక మానె కట్టెయుక
 గా దనవచ్చు, మావలెనె కాఁగలమీవిజయంబుఁ గోరియుక
 సాదనమాలి లెక్కకె యెసంగుభవద్గుణముల్ సమార్తితోక. 46
- ఉ. ఏమటి నిద్రానుండినమృగేశ్వరునికె బెదిరించి పెన్నటల్
 సామజ మూడఁగాఁ బెఱుకుచందమునక నయమార్గమంచు లోఁ
 బ్రామినముంపునక దెగువఁ బొరుష మూననిమిమ్ము శాత్రవ
 స్త్రోమము దూఱఁజెల్లె నహితుల్ క్షణకాలము సంతసింపఁగక. 47
- చ. అది యటు లుండ మీయెడ సమర్థత నిర్వహణోరుశక్తిసం
 పద గమనించి వైబడియె వ్యాసమునీరితకార్యభార మీ
 యదనునఁ గోరి పై నొలయునట్టిదినప్రభ నర్కుఁడట్లు స
 మృదఫలదంబుగా భవదమందధృతిక వెలయింపఁబూనుఁడీ. 48
- కవి. ఒరుల నెవండును బొందఁగఁజాలనియోగ్యత దుష్కరకార్యసమా
 చరణఫలాంచితుఁ బొరుషవంతుని సత్సభల్ బ్రతిభాసహితుల్
 నరవరులెల్ల రసర్ప పదాగ్రాసుసత్వ మొసంగి నుతింతురు శ్రీ
 కర మయి సాటి యెసంగనికీర్తి జగంబుల మోగెను నిరంతరముక.
- ఉ. “వారలనందఱక విడిచి వచ్చితి యెట్టివివత్తు సోకి యే
 మైయొ”యటంచు నీదుహృదయంబునఁ జెంద క కారణవ్యధక
 వారని మావ్రతంబులను వాసపుఁడుక దయ నీతపస్సమా
 చారమునం దొకప్పుడు విచారము గల్గినఁ దీర్పుఁగావుతక. 50

చ. వనములలోన నొంటరిగ వర్తిలునీ కొకచోట సంకటం
 బును మఱియొంట సౌఖ్యమును మోచగుచుండుఁ; బ్రమాద
 [మొంది యెం
 దును భవదీయమేధ చెడుతోవఁ జలంపఁగనీకు; సాధులై
 నను పగ మైతి చిత్తమున నాటిన దుర్విషయాప్తిఁ గూలరే? 51

ఉ. కావున మాని తెల్పినప్రకారము పోయి తపంబొనర్చి మా
 లావుమనోరథంబులఫలంబులఁ గూర్పఁగఁజూడు, మాప్తకృ
 త్యావసర్గు నిర్గు జనులయంకిలితీటఁ గవుంగిలింప నా
 భావము దూఁకుచుండు నెడఁబాటున నీయెదురుల్ గుఱించుచున్.

ఉ. వ్యాసునిరాకయున్ దస కయాచితలబ్ధిగ నైంద్రమంత్రవి
 ద్యాసమవాప్తి, తత్ఫలమునందఁ గుతూహల మొందుచిత్తవి
 న్యాసబలంబుచే మఱపు నందినశత్రుకృతావమాన మీ
 వ్యాసమునన్ నవం బగుట నాతఁ డుదీచిదిసేంద్రీక్షియై. 58

సీ. లభిచారహోమంబునందుఁ బురోహితుఁ
 డగుధౌమ్యుఁ డొనరించునాహుతులను
 హుతవహునుదుశిఖాభ్యుదయదీప్తుల దుర్ని
 రీత్యయాకా పెనుశక్తిరీతి దుగ్ధద
 తనయాకృతారివర్తనసముద్ధాటనఁ
 గూరినమనమున ఘోరశత్రు
 సంచయంబులు మోల సంపదించినయట్లు
 లై కోధ మగ్గలం బగుట పేతి

గీ. ముఖరితాయధములు మెయిన్ మొనసినంత
 సహజసౌమ్యస్వరూపుఁడౌ శక్తిసుతుఁడు
 ప్రళయకాలభయంకరార్భటి వెలింగె
 నంగ ముప్పొంగ నక్షుల నగ్గి గురియ.

54/1

సీ. దానికిఁ దోడుగా జాగ్రద మండడి
 మంటలో సమిధలమాడ్కిఁ గాఁగ

దయితుడా ! యీమొలదట్టి రాజోవునం
 గరమున సరిగఁగాకాంత మగుత
 మీమేటిగాండీవ మెనయఁబోయెడిసమి
 ద్రంగంబునఁ వహ్నిఁ గ్రీక్కుఁగాత
 మీతళ త్తళలతో నెసఁగుకొక్షేయకం
 బెడలనిపిడుగుల నడరుఁగాత

గీ. మించుకవదొనలందు శయించు విశిఖ
 సమితి వజ్రంబులై గాఢశత్రుగైరి
 కోరుపక్షవిధ్వంసకమై రహించుఁ
 గాతమని వాని దిద్దుచోఁ గాక లరుడె.

54/2

గీ. చెడనిగుటితోడ నరిసేనఁ జెవులఁ జిల్లు
 లడర నుడినొందువింటితో నధికనిశిత
 ధారలఁ శత్రునేత్రాంధతమన మొసఁగు
 మేటితూపులతోడ నమ్మేటియగఁడు.

55

ఉ. ఖాండవదాహవేళ నధికంబుగఁ జెల్లినపోరులోన నా
 ఖండలవజ్రీఘాతములఁ గల్గినమేనివ్రాంకపాళియు
 ద్దండతదీయకీర్తియును దారకభాసినభోంతరం బనఁ
 మండెదురత్నముల్ వెలయుమైచులువై లలిఁ గప్పుచుండఁగఁ.

గీ. ద్వైతమున మునిమనము లార్ద్రత వహింప
 యుక్తసందర్భితం బగునట్టి షేమ
 మయినతోవ హిమాద్రివై పరిగె విజయుఁ
 డంచితోత్సాహమునకు నీడైననడక.

57

ఉ. దిక్కుల దివ్యదుందుభులు దిగ్గన మోగె, సురాగపుష్పముల్ :
 గ్రీక్కున సోనలై చదల లత్తులు నించె, స్ఫురద్ధరాసతిఁ :
 “మిక్కుట మైనభారము శమించును లెమ్మిక” నంచు వార్ధి కై
 పెక్కఁ గవుంగిలించెఁ జలియించుతటోత్పతదూర్ధిహస్తుడై.

58

నాలుగవ సర్గము.

—:0:—

—♦ ఇంద్రకీలహార్గవర్ణనము ♦—

నీ. హంసాకృతులు రాజహంసలకలరుతుల్

నించునొడ్డాణాలు మించుదాని

నీడుజోడై తటి నెనయుజవ్వనమున

విరహార్తి వెల్లనై వెలయుదాని

సఖులెల్ల గుమిగూడి తైత్యోపచారముల్

సలువ నొయ్యారంబుఁ గొలుపుదాని

ననుబద్ధరక్షిం నలరుకాంతను జేరు

నట్లు పార్థుఁడు సేరె నంత నెలమిఁ

గీ. గూయురాయంచతుడుములఁ బాయఁబండి

యొరగుపైరులఁ, దత్తన్నియు క్తజనులఁ

బరఁగుగమ్యస్థలంబు సంబరము వింత

చూపరులలోనఁ దనలోన నేపుఁజూప.

1

చ. అమలినవంకజాకరజలాతిసుహార్దర, నమృతాక్షకా

గ్రిమఫలవత్రీపుష్పపరికీలితభవ్యబహూత్పత్తిః శర

త్సమయవిలాసలక్ష్మీ సహజం బగుమానసహరిసంకుఙ్క

విమలముదం బిడక వనుల వీడులఁ జొక్కె నతండు పాంథుఁడై. 2

ఉ. వింతఁ గడంగి చూచుకీయ విచ్చినవద్యవిలోచనంబులు

ద్భాగ్నితవిలోలమీనములపాటును గల్గుసరోవరంబులు

త్యంతముదంబుఁ గూర్చె నపుడప్పుడ తోచినయందగానికిఁ

గాంతలు చూపుబిత్తరినిగారపుచూడ్కులఁ బోలి వానికిఁ.

3

మ. అటఁ బోవఁ గనుపించె నర్జునున కత్యానంద ముప్పొంగ నం

తట నీరంబుల నిండి, గంధములు చిందఁ విచ్చుపద్మంబులె

చ్చటఁ జూడక దటచై రహింప నురువైశాల్యంబు కేదారము

త్కటసౌఖ్యాగమసన్నిమితములు మోదం బీయవే యేరికిఁ. 4

- చ. మును వికసించుపద్మములు పోసినపుప్పొడిసేస లావుగా
గొనబగుమెట్టతామరను గోయుదునా యని పూని వచ్చున
ద్దునునకు మీనచంక్రతిని దోకడి విచ్చుపరాగయుక్తఫే
ననటఫే దోచె శంకలు చనన్ సలినాకరశుభ్రాసీరమల్. 5
- చ. తనహృదయేశుఁ డభిశరదంబుల నన్యకృతాభిలాషఁ జి
క్కినజవమున్ బలం బుడుగఁ గీడ్పడి చేష్టలు సుక్కునాహినీ
వనిత యలంతియూర్పుసహవాసమునన్ వెలవెల్లనై తన
ర్చినసికతాదుకూలమును జెందు నెటుల్ గరుమెప్పుఁ గైకొనెన్. 6
- ఉ. అచ్చటిశాలిపాలికలయం దొకకొందఱు కేసరాప్రిచే
ముచ్చట లూరుమంకెనలపూ ల్తమమేలితిక్కుటరాజిపై
నచ్చినవేడ్క దిద్దుకొనినన్ రుచిరాధరవల్లవంబులన్
మచ్చికలై సమూరుణకనత్పరిథ నించె మనోహరంబుగన్. 7
- గీ. కిక్కిరియుగబ్బిగుబ్బలనిక్కు నిండ
బాలసూర్యతపారుణపద్మరజము
వ్రాలి యట స్వేదపుగటి రాణఁ గూడి
తన్ని సర్గవిలాసంబు వన్ని వెట్టె. 8
- చ. కవిసి కపోలలక్ష్మలను గాఁగిటఁ దోకొని సొంపుఁబెంపు వె
ల్లివిరియఁ జేయుచున్ జెవులలీల నటించుఘనోత్పలవృథన్
దివిరెడు శాలిపాలికల నిద్రపుక్కిఁగనుతెక్కుఁ జూచి పాం
డవుఁ డెఱిఁగెన్ గృతార్థతఁ గడంగినశారదమూర్తిమాన్యతన్. 9
- చ. తొలి తెలివేగువేళ నటఁ దోచినపచ్చికమేతపట్టులన్
వెలవినమేలియాలు తమబిడ్డలపై మరుతెక్కు నిండుచేఁ
పులఁ బొదుగుల్ చనుల్ పులకఁబొందుచు బాలను జుదునుత్సుకం
బుల కగువేగమున్ దొరయఁబోవనిబాజ్జలతో ముదం బిడెన్. 10
- ఉ. డీకొనునచ్చుగిత్తలఁ గడిందిమగంటిమిఁ గుమ్మి, గెల్పుటు
తేకముచే జెవుల్ దెసలఁజిల్లులువో బెనుటంక వేయుచున్
గోకులనేత కూలములఁగొమ్ముల గొచ్చుచు దర్శమెల్ల డి
వ్యాకృతిఁ గొన్నరీతి బలుపై యెగువై శరదుత్పవం బిడెన్. 11

గీ. హిమధవళగోసహస్రంబు లెల్ల మెల్లఁ
జనఁగఁ దోచుశరస్వదీఘనపులినము
కాతుకముఁ బెంచఁ గ్రీడి కక్కడ దుకూల
మెడలుజవ్వనిజఘనంబు నెదకుఁ దెచ్చి.

12

చ. అటఁ జనునాలమందలకు నన్నలొ తమ్ములొ నాఁగ బీఠ్యే ని
ఘ్నటములుగా వసించుటఁ బశుక్రియ మేదకు లైనగోపు ల
చ్చటఁ జనుచుండి, త న్నడవిజంతువు పెన్నెద రూనిచూచుతో
క్కటమున మిట్టిమిట్టి కనఁగా దరహాసము సోకె నర్జునుఁ.

13

సీ. ముడిచినతలకట్టు పుష్పంధయములుగా
నడులభావంబు వెంబడిఁ జలింప
నర్మవాక్యంబుల నగవులరదనము
ల్కింజల్కములుగ నంకించి మెఱయ
లేయెండఁ బద్మాశిలీలఁ గుండలకాంతి
ముఖముల విన్నాణములు సెలంగ
నేకవల్లవలతజోక మోవులు నూర్పు
జాడల నిట్టట్టు లాడుచుండ

గీ. వీచికాముహురభిహతవృథుపులినము
భాతిఁ గవ్వంబుఁ ద్రిప్పఘోబడి నటించు
కరవిభూషాళి జఘనంబుఁ గదిసి యులియ
గొల్లెతలచల్లసేత వర్తిల్లె నచట.

14

గీ. వసులసావిశ్వముంగిళ్ళ మసలుకేకీ
యైదువుల కుఱుమై మదం బడరఁజేసె
నచట దధిభాండములఁ జిల్కునవసరముల
ఘనమృదంగధ్వనిఁబోలు కవ్వపునడి.

15

ఉ. కవ్వపుఁద్రాడు లాఁగునొడికంబుల దూఁకుచు గెంటి యాడుమే
ల్మవ్వపునుబ్బగుబ్బల, శ్రీమఁ వసివాడినకల్వకన్నులఁ
నవ్వుసుధఁ వ్రజపీఠములు నర్తకకాంతలసాంపు నింపఁగాఁ
జివ్వనఁ గ్రీడిచూ పచటఁ జిక్కి చలంగి మలంగ దెంతకుఁ.

16

గీ. వానబురద శరత్తున వట్టినడఁగఁ

గలుగువడివంపులేనిచక్రిముల గాడి

పైరుమోడులఁ బాపటభాతి వెలసెఁ

బిడకుఁగలఁగియుఁ దొలిచెన్ను వెంపు తోఁప.

17

మ. తమవర్ణాశ్రమవృత్తులై వెలయు సేద్యంబుఁ శిలోఁఛంబులుఁ

దమి నేకాగ్రీతఁ బూనుమానవులచేతఁ సొంపు వాటించుగా

ముములఁ వింతగఁ దోఁచె నర్జునునకుఁ మాసింద్రసన్నంటప

క్రిమితఁ ముంగిటిపూవుటీరములు వల్లత్సైరభం బీనుచుఁ.

18

ఉ. శారదలక్ష్మిఁ జూచి కెలసం బాలయఁ దమిఁజూపుచూపుశృం

గారము నింపునర్జునునిఁ గన్పొని పల్కెఁ దనంత యక్షుఁ డా

సారము మేలివాక్కులఁ బ్రశంస నొనర్చుచు ; నింగితజ్ఞతా

వారు తఱిగ గ్రహించి తగువర్తన మూనక యూరకుందురే?

19

గీ. మంచిదైవంబు శుభముల నించువేళ

వలె సమస్తజగత్కృషిఫల మొసంగి

వెలయుశారదశుభాంబుపులు మొయిళ్ళు

నీవిజయలక్ష్మిఁ జెంపు నందించుఁగాత.

20

ఉ. పైరులు కండఁబాటి కనుపండువుఁగూరిచె, దూఁకు డంతయుఁ

దీటి నదుల్ సుగమ్యగతిఁ దేటినవై కనుపట్టె, రొంపి వి

ప్పాటుట దారి చక్కఁబడి యద్దమురీతిఁ జెలుగెఁ బ్రావృడా

సారకృతాకృతు ల్మలఁగఁ జక్కనినూత్న శరత్కళాప్రిచేఁ.

21

చ. లలితబలాక పాళి చదలఁ బెనుబారులు గట్టిరావు, రం

గులవిలు^న బలాహకము కొత్తనిగన్నిగ నింప ; దైన మి

న్ను లతివిలక్షణాభల మనోజ్ఞత నిండానగూర్చు, గృతిమా

కలనము, గోరునే సహజకమృతఁ గల్గినవస్తురూపముల్.

22

మ. జలదధ్వానము లేమిఁ గేకులు నిరుత్సాహంబుచే డిందుకే

కల వడ్డధ్వని నింకఁగోరవు, శ్రుతిం గాంక్షించి యున్నత్రహం

సలనాదంబుల నాశ్రయించుఁ గను, ప్రేమ యుగ్ధతా నూ గుణం

బుల కచ్చో నెఱుకల్ ప్రధానములు కాఁబో వంట నిక్కంబకా.

గీ. పండు పెన్నులబరువున వాల్చుచున్న
కపిలవర్ణంపుపరిపైరు లపుడ విచ్చి
వాసనల నీనుకేదారవారిలోని
నల్లకలువల మూచూచు నవక మదిర! 24

గీ. తమ్మిత్తూండలహరిద్రవర్ణమ్ము పద్మ
పత్రైరక్తిమ, శాలిదీవ్యత్పిశంక
రుచియు మడినీటఁ గడిసినరూఢిఁ దోఁచె
శక్కువిలుతున్న పడియె నచ్చట ననంగ. 25

తరల. వలిపెమేలిముసుంగు జవ్వనివైపటంబును గాముకుం
డెలమిఁ దీసినఁ దోఁచు దానిశుభేక్షణాదులపోలిక
బాలిచె నప్తకలాశజం బగుపూరజం బనిలాహతిక
దొలఁగ గోరఁటపూగనుల్ సుమతోష మవ్వనలక్ష్యులక. 26

గీ. కనులఁ జెదిరించు మెఱపులు గ్రాలి విచటఁ
దెలిమొయిల్ పందిసల రాదు తిగ్మరశ్మి
చలువనీటికణంబుల మలయజుండు
సుఖ మిడుక జూడుమీ నింగిశోభ విజయ! 27

చ. తెర లగుమేఘము ల్దొలఁగఁ దేఱినదిగ్వనితల్ ఘటిల్లునం
బరముల నొండాదు ల్కుశలభాషల నాడెదురీతి నీటికై
యెఱకయి యిందునం దెగిరి యేగుమరాళసతీకలస్వనో
త్కరము కరమ్ము నిచె నధికమ్ముగఁ గమ్రకలాపనైపుణిక. 28

ఉ. పచ్చికబీటియాఁగదుపు పాకల కేగెడివేళ దూడలం
దెచ్చుతమిక్ జను ల్పులకలెక్క స్రవింశెడిపాలసోనలక
జెచ్చెఱ మంద వీడి యిలు సేరెడి యాలు ప్రవాసమేగి వే
వచ్చెడితల్లి బిడ్డల కుపాయనముగ గొనివచ్చున్మృత్యులక. 29

గీ. వేదమంత్రాంబితం బగువేలిమివలె
గొల్లబల్లె వత్సంబులఁ గూడుకొనిన
లోకకారణములు జగదేకపావ
నములు గోబృందములు మహానంద మొనఁగు. 30

చ. * ప్రియుఁ డగుశ్రావణుండు కనుపింపమిఁ బెన్విరహార్తి దిగ్వధూ
చయములు పాండురత్వము నసారత నొంది మెఱుంగుపైఁడియం
తయును బయోధరాదృతిఁ గనంబడకుండఁగ జాతిపోవ ను
క్కియు నిటు లింతయొప్పు నొలికించు నె!నించు నె యబ్బి మాతృలగ.

మ. మనకేక లృఱపించెనంచు నెమిళు త్కాళు ల్ప్రసారింప మో
హనమాధుర్యముఁ జిల్కు నొద్దికలతో హాయి గళం బెత్తి తెం
పున గోపీతతు లాలపింప నవె గోవు లేతల న్నాని మ
ల్పినరాబామ్మలునా మలంగుతలలగ త్రిలొల్క వీ నొగ్గెడి. 33

చ. నుదు రవనిగ స్పృశింకఁగ మనోభవరాగముపేర్చి గోర్కులుం
బాదువ ననేకరీతుల “నమో” యని వ్రాలియుఁ, బద్మరాగముగ
గదియ కనాదరంబున నికార మొనర్ప, గతాశ నార్తమా
నెద వెలవెల్ల నయ్యెడి నదే కను శాలిభుజంగుఁ డయ్యెడ. 34

ఉ. రాజభయంబుచే నడక మ్రొన్నడ మిక్కెడుదొంగలట్లు నీ
రేజరజోంచితంబు హిమ రేణుసుశీతల మాట సారభ
భ్రాజితమై సమస్తమున వ్యాప్తి జరించుసుగంధవాయుసం
యోజన నెందుఁ బోవుటకు నోప కళుల్ గతిఁదక్కుఁ జూడుమా !

గీ. కొనలు తెలుపైనవరివెన్నుఁ గొని చరించు

చిలుక బాల్లు శిరీషాభఁ జెలఁగుతనువు

లడర నెగురుట బహువర్ణ మైనయింద్ర

ధనువు మి న్నాకృమించుచందమగుఁ గనుమ ! ”

35

మ. అని యత్తుండు శరత్కళల్ మధురవాక్యశ్రీల వర్ణింప న
ర్జునుఁ డానందముతో వినగ గనఁగ నచ్చో ముందటగ దోచె నె
త్తన మిన్నంటుచుఁ గుంకఁగాఁజనుదినేంద్రుగ బల్కిమం బంపి తె
ల్పు నెసంగగ గళితాంబుమేఘములపొల్పు దాల్పువెగొండయుగ.

ఉ. నత్తమునగ హిమంబులు, వనంబులు మధ్యతలంబుచుట్టునుగ
గుత్తముగా నెసంగుపెనుగొండను జూడఁ గిరిటిచి త్తముగ
హత్తెను గైపువోవ నసితాంబరముగ ధరియించి యచ్చటగ
బెత్తన మూనుసీరి యనిపించెడి లక్ష్మి మనోజ్ఞవై ఖరిగ. 36

అ య ద వ స ర్గ ము

—... ❀ ...—

—♦ హిమవద్వర్ణనము ♦—

- ఉ. మంచుమల్క జయించుటకొ మంగళదిగ్విమణీయతక విలో
కించుకుతూహలంబుననొ గెంతి నభంబును దాటుపూన్కి నుం
కించుటఁ గోరియో, పొడవు కేవలముగ గనుపింపనంతయై
మించుగిరిందుసన్నిధి కమేయముదంబునఁ బార్థుఁ డేగుచుక. 1
- గీ. వేవెలుంగువెలుం గొక్కకేవఁ గాయ
నెయిది ప్రాచీకటిక జీకటియును గప్ప
వెనుక గజచేలమును మును విమలహాస
మొనరుశివశివ మగునదిహాయలు గాంచె. 2
- చ. హృతినిధియై త్రిలోకపరిపాలనమం దధికార మొంది యు
ద్ధతగతి శంఖరుక ముఱపునందఁగఁజేయుకళక వహించి ప
ర్వతపతి యొప్పె మర్త్యులు భువర్గతులుక ద్విదివాకసుల్ బహు
స్థితులఁ బరస్పరం బెఱుంగఁ దీఱనిసౌఖ్యము-నాశ్రయింకుఁగక. 3
- మ. మెఱవే లేనిశరద్ధనహృచయముక మే లెంత ? మైకవ్వలక
బురుడింపక గలమేటిమంచుపెఱ దోబూచుల్ విఱారింపున
బృరపుక గాంచనసానుదీధితులయుబ్బుక జూపునీయదీయొ
త్తరముక రూపము ముందటన్నగతి వింత ల్లోల్నుతదైవైఖరుల్. 4
- శా. శ్రేణు ల్లట్టుమణిహృభాళులు స్ఫురచ్ఛేలంబులై లంబులై
రాణా దేవనతుల్ చరించుపుపుటీరంబుల్ కుటీరంబులై
కోణా ల్మోటినతాసారంగపుబెడంగుల్ ద్వారవారంబులై
గాణేయాటపు లాటతోటలుగ నాగట్టొప్పుఁ బట్టుంబుగక. 5
- గీ. ఓడిగిల్లిన నీరంబు వీడి చనిన
మెఱపు, సడిలేక యడఁగినయులుములై వి
శాలకటకంబులక దాని యేలుచున్న
తెలిమొయి శృద్ధి కపుడు రెక్కలయి తోచె. 6

- గీ. మేటికరిఘట్టనంబుల వాట మమరు
సాటిలేనితటంబుల నీటుచద్య
ఝాటములఁ గోర్కు లొనగూర్పు తేటనీట
దాటునదు లొప్ప గిరి సొంపుమీటు జగతి. 7
- గీ. అపుడ విచ్చుజపాసుమమ్లు కెంపు
గుంపు లొలయించుర క్తిమల్ కుందనంపుఁ
గొండగోడల కెగఁజ్రాకి కూర్పు నెపుడు
సంజకెంజాయ లలముపెన్నెరు లచట. 8
- వృ. కడిమికడిమిఁ దమాలమాలాక్రిమారమణీయంబునై
వడలువడలుహిమాంబు రేణుప్రకరసుకరానందమై
తొడుగుతొడు గగుదాన దానద్యుతుల నతులాకారులై
యడరి యడ రిడుదతు లెంతే నమరగిరిగంభీరమా. 9
- గీ. లేవును మృద్రి రత్నము లేనికొనలు
పూబొద లేనిగుహముందుభూమి లేదు
గళితపులినాబ్జ యగుసరిత్కాంత లేదు
పూయకుండడిచెట్టెనిఁ బొనఁగ దచట. 10
- గీ. బిరుదుపిఱుదుల రశనంబు లొఱపు నెఱుక
నచ్చెరువుటచ్చరలకేళి సదరునదుల
పొగడఁ బొగడలపూదీపె మొగుల మొగియు
భుజగభుజగులఁ బతఁగులఁ బొలుచు నగము. 11
- చ. హిమములె మబ్బులై శిఖరమెల్ల ముసుంగిడ, వానిఁ జీల్చుచం
దములయి రత్నపుఁగనులదందడితఱ్ఱులు శక్రువంటియం
దము లొనగూర్పు, దాటుజలధారలవోరులె గర్జల్ మనో
భ్రమ మెనయింప శారదను వర్షకళల్ విలసిల్లు నాగిరి. 12
- చ. కలకళల్ బ్రివుల్లగతిగా సతముఁ దగువద్యరాజి యి
క్కలఁ గలహంసమల్ దిరుగఁ గమ్రితరం బగుమానసంబుతో
గలగలలాడుకై వభటకాండముతోఁ బ్రణయంపుటీసుధా
కలఁ గలహించుగౌరికి సుఖం బిడుశంకరుతోడ పెండియు. 13

చ. ప్రమథులు “బాపురే తిరుపురభస్మకృతిఁ దలపించె” నాఁగ వ్యో
మమున గృహంబులుఁ ఘనవిమానములుఁ స్ఫుటదీప్తిదోఁచ ని
త్యము నిశ దిక్కులఁ వెలుఁగులాడఁగ మండెడుకాననాన్నిసం
ఘములశిఖాళితోడఁ గడుఁ గమృత నగ్గిరిరాజు రాజిలుఁ. 14

చ. అడరుప్రవాహవేగమున కడ్డములౌ పెనుబండగుంపులఁ
బాదవుగ లేచువారికణపుంజములే సితచామరాళిగాఁ
గడుకొని ప్రేమపెంపు లొడికంబులుగా నిజనాథుసేవఁ గూ
ర్చెడినన గంగ యుద్ధతులఁజెందు మహాన్నతసానువీధులఁ. 15

గీ. కొండసౌజగులకును వింత మెందుకొనఁగ
నాకు బేరునిబంటుతో నర్జునుండు
ముదము చిప్పిల వర్ణనల్ మొదలుపెట్టె
కాతుకము రేఁగ వాక్కుష్టి గాల్గకున్నె? 16

చ. “అచలబలుండు రాజు చతురంగవిజృంభణ వైరిఁ గూల్చి లో
కచయమునందు హాయి నిడుకందువ నీగిరిరాజు మంచు మూఁ
గి చెలఁగుశృంగముల్ నభము గిట్టి సహస్రీతఁ జీల్చఁ గాంచువా
రి చెడుగు వెంటనే యడఁచుశ్రీ వెలయుఁ గను మోయి గుహ్యకా!

ఉ. అద్దిర! యం తెఱుంగఁదగ కన్నిట నుండుపరాత్మునిండు నే
కొద్దిగనో వెలార్చు శ్రుతికోటులకొంచెపుగా నలీలగా
హద్దుల మించునున్కిఁ గన నందక మెట్టఁగరానిగట్టులఁ
గద్దరి కానల్ గిరివికాసము నా గణనంబు మీతెడిన్. 18/1

ఉ. లోకము లాకృమించి దిశలుఁ జదలుఁ దనయున్కి నిండఁ బో
రాక సమగృతఁ దెలియరాక గభీరత నుండుకొండ, యే
వాకులఁ దెల్పరానిభగవంతు జగత్సభిరాముదండి న
స్తోకముగాఁగఁ జాటెడిని జూడు మహా! పసమెం డఖండమా.

ఉ. మేలిచిగుళ్ళఁ బలుచుల మించునుగంధనుమాళి నీరముల్
గాలి మరుండు పన్నినచోకాటపుటంబులగూండ్లుగాఁగ, సాం
పేలుకొలంకుఁదామరలయేపును దాపున రేఁవఁ, బెసృతిఁ
సోలియు నిచ్చువోక తరుణుల్ ధృతివో రతిఁ గోరకుందురే? 19

గీ. తగవరి నదృష్టవంతు వింతగ వరింప
నవనిధీశ్వరుఁ గొనఁజాలునవనిధులను
వెలసి గురుగిరిరాజుపెన్వెల సిగుర్పఁ
జేయ మహి లోకములలో నజేయ మయ్యె. 20

క. శ్రీగిరిజాజనకుని సరి
దూఁగునె త్రిజగంబులైన ?, దుర్గమమహిమ
శ్రీగురుఁ డగుఁగారీపతి
యోగమహానందుఁ డందె యుండెడుకతనక. 21

చ. ముదిమియుఁ జాపు లేక కడుఁబుణ్యము నుత్తమ మైనమోక్ష మొం
దఁ దలఁచువానికిఁ నిగమతంత్రములట్టు లవిద్య మాపి, త
త్త్వదమయి ఘోరసంసరణబాధ నపాస్త్ర మొనర్చునత్సుఖా
స్పదములు పర్వతోపరివిశాలపవిత్రతరాశ్రమస్థుల్. 22

చ. * కళ కరఁగక సుఖంబుతమిఁ గాంచినకోర్కూలు తీరి నచ్చరల్
వలుసురతంబులక గనినవట్టు లితే కనుఁగొమ్ము గుర్తు లీ
గళితలతాంతపాళి, కసుగందినయీసుమమాలికాళి, యీ
దళపుటల క్తపాదకలితస్థలు తార ! విరాళి గుహ్యకా ! 23

గీ. నీతిసంపన్నుఁ డగురాజునిండుభూతి
యటుల నోషధు లియ్యద్రీయందు గుణవి
శేషమునఁ దోచుమహిమ నర్పించు నెపుడు
తద్యశము దిక్కు లెనసి యెంతయుఁ జెలంగ. 24

గీ. అటచులకుముకిగరితల నలరుతరులు
తరళనలినజకళలను దగుసరసులు
రసులుకొను నులిమిరివెలుఁగుససి, కరుల
కరులకలఁతల సుఖ మిడఁ గలనదు లవె. 25

ఉ. తుమ్మెదమూఁక మూఁగఁ బొరిఁదోచునురేభకపోలనన్మదం
బిమ్మెయిఁ జాతగంధ మెనయింప వసంతకృతభ్రమక గుజా

గీ. * వలపుపురి నిట వేల్పుమూఁకలు రమించె, మించె గుర్తు లితే వల్లి మిడుకువిరుల
విరిలి ధర జాతీపడియున్న వింతసరుల, సడలఁ బారాజియగును లెసంగుగురుల.

గ్రమ్మల నియ్యకాలమున గండ్రతనంబు వహించి మించి కో
కొమ్మని కోయిలల్ దటముఁ గూనెడి గుహ్యక! విందువేకదా!

చ. † కపురపుమోవి సన్ననగుకొను రణద్రోశనంబుఁ దాల్చువే
లుపుజవరాండ్ర సానువులలోఁ గని తన్నయుఁ డైన వారిరూ
పుపస గిరిందు నొందెనన బొల్చుసుధగ గటకాళి మోఁగువాఁ
గుపటిమ నన్నిటగ మిగిలి కొండ సుఖావరరూప మయ్యెడిగ. 27

చ. మఱచిరి స్వర్గ మీదివిజమానిను లద్దిర! మర్వకుందురే!
యిరువుల నిట్టిపూఁబొదరుటిండ్ర, జ్వలత్ప్రణవహ్నిదీపపు
దెరువులఁ గల్పవృక్షనవనిర్గతపల్లవశయ్యులగ బరం
వరితరతిశ్రమం బడఁచుకద్దరజా క్తసుఖానిలంబులగ. 28

ఉ దూఁకుర్పుషంబు లట్లు కనుదోయి పవిత్రవిశేషభక్తిని
ష్ఠాకృతస త్రపోఽనుగతి స్పందము నొందఁగ నీట గారి య
స్తోకత నిల్చి కొల్వఁ దమిఁ చొందర శంకరుఁ డామెపాణి నిం
దేకద స్వేదబిందుపరిణీతకరంబునఁ బట్టె గుహ్యకా! 29

ఉ నీ రెగయగ భుజంగధర నిగ్గొలయగ సుధ తోఁప వార్ధినే
సారగిరిగ మధించిరి నిశాచరులుగ ద్విదశుల్ తదద్రిశృం
గారభటిగ దివిగ బొడుచు నల్లదె ముగ దరిత్రాటితాపునగ
దేరినగీటలగ భుజగదేవుకథగ దలపించు లీలతోఁగ. 30

చ. ఖరకరుకాంతి నీలమణికాండముపై స్ఫటికోపలాళిపై
వరరజతోరుభి త్రికలపైఁ బడి తత్ప్రభ లుబ్బఁ జేయఁగా
విరిసి క్రిమించుచంచతెలివె ల్గభిజిత్సమయంబునందునుగ
నెఱవెడిపండువె న్నెలలనిండును గన్నులపండువౌనటుల్. 31

గీ. అందక త్రియ లగుజవరాండ్ర బామల
హావచలనంబుఁ బోలి మందానిలములఁ
గదలుతదఁగల నట్టువగరితలట్లు
గునిసి యాడెడు నలినము లొక్కలనినీట. 32

గీ. † వాఁగువాఁగులు నచ్చరలాఁగులాగ । లోగు లోఁగుదరుల్, సుధ వాగువాగు
వాఁగ వాగపువొగడిక, పొగపొగ । భోగ భాగము గిరిమేరు వీగి వీఁగు. 31

చ. పనితకు సాత్త్వికోదయమొ? పామును నాకయిఁ జూడ భీతియో?
తనుకువడంకుచే గనులు తంద్రితఁ జంచలతఁ వహించె, నా
ఘనమును గొతుకంబుఁ గొనె మంత్రమహాషధిఁ దాల్తునంచుఁ గై
కొన నహి జాతి శూలి సతిఁ గొన్నది యీశుభభూమినేకదా ! 33

మ. రవికిఁ వేకిరణంబు లందుఁ ఘనమా ? పృత్యేకతఁ వజ్రసం
భవశుభోరుమణిస్ఫురదుచుల నస్మత్సానువుల కోటిభా
రపులఁ గొల్పెడితన్మరీచితతి కార్పివృత్త నభోపిథి కు
ద్దవిడిఁ జూడు మటన్నయల్లు గిరి సాంద్రజ్యోతులఁ వెల్గెడిఁ. 34

చ. అలుకఁ బురాళిఁ గాల్చి కొనినట్టిహర్షుఁ దనియింప వేడ్కతో
నలక సృజించె వెండిమల కవ్వల నున్నతగోపురాభితో
నలకకుబీశుఁడౌ ధనదుఁ, డర్యముఁ డదికి దాపుదాపుచా
యల కరుదేరఁగా నసమయాస్తమయం బటఁ దోచుఁ జూడుమా !

ఉ. సానువులం దెసంగు నవసస్మణికాంతులు కల్పుకోలుగాఁ
బైని శిఖాళిపై నొలయుబాటఁ దఱుక్కులగోడ లేచిన
తై నెఱసంతసం బాసఁగు నంతటిలోననె యడ్డులేనిమం
దానిలుపోక తోచి భ్రమ నాఁగెడి నాపెనువితఁ గాంచుమా !

ఉ. పచ్చికబీటిగడ్డి వసివాడెడున ట్లగుపింప దెక్కు డ
మృచ్చుననే సరోజదళమార్దవ మించుక బీటువో దహ !
గుచ్చసమేతభూమిరుహకోటులలేతచిగుళ్లు పండఁబో
విచ్చటఁ బార్వతీరమణి యీశ్వరుఁడుక విహరింప నేమొకో ! 37

గీ. తృణనవాంకూరము లటంచు మృగచయంబు
వలచి మూచూచి చన నందుఁ బచ్చమణుల
చిలుకమదవతుల హసించుతఱుకువసలు
రవికరంబులమెలి వింతరంగు లెగచు.

38

ఆ. మెట్టతమ్మిపొదలమేలి రజము బిట్టు
సుడియుగాడ్పుదెబ్బ సురిగి లేచి
మింట విరియుఁ గనుమ మేలిమిగొడుగట్లు
చూడ సొగసుకడిమి నీడు లేక.

39

- మ. కుడికా ల్చొప్పీడి, దాని వెంబడిగఁ గన్తో వామపాదాంక మే
 ర్పడఁ బారాణి మఱిత చిన్నదిగ, సంభావింపఁ బ్రాకృంధ్య ని
 క్కడ గంగార్చనలఁ బ్రదక్షిణగతిఁ గౌరీశు లర్ధాంగల
 క్షి డిగంబోలుఁ, బవిత్ర మిస్థలము రమ్మి ! జోత సేవింపుమి !
- చ. కదలెడు చెట్లకొమ్మలఁ గకావిక నూఁగెడియాకుసంధులఁ
 జెదరుచు నెండదూరి యిటఁ జెన్నగువెండిని దూఁక నద్వపూ
 జదరున మిట్టి బింబములు సల్పు దివి న్నటనంబు వెండి యీ
 కుదు రఖిలంబునఁ రజతకుడ్యములఁ బ్రతిబింబ మిసఁగఁ. 41
- ఉ. అచ్చపూచెల్పుశోభ లెగయఁ గిరిఁగొమ్మలఁ గోరువేళలఁ
 ముచ్చటగాఁగ వర్తులతఁ బొందు శరీరగతిఁ “శశాంకుఁడే !
 యిచ్చటఁ జూడుఁ!” డంచుఁ దరళేక్షణ లందు భ్రమఁ నచింకఁగా
 నిచ్చఁ జరించు నంది పృమథేశ్వరువాహన మట్లు చూడుమా ! 42
- చ. శరములు పోవుటఁ జెదిరి చాళువడఁ దివి నున్నమబ్బులఁ
 భరమునఁ దప్పదారి పృథవం బగుశక్తునిరంగుని ల్పరా
 సరి నిలకుండఁ దుండ్లుగ నెసంగఁ బులే ! శిఖరాగ్రీరత్న భా
 సురవివిధాభ లాయెడముఁ జొచ్చి యొసంగెడి నిండుఁ జూచి తే? 43
- మ. శివచూడామణియా సుధాకరుఁ డదే ! చెట్లు లతల్ దాల్చుప
 ల్విపురుల్ మెండగునార్ద్రతఁ జలకణశీలఁ గగుర్పాటువిం
 తపుసారామృతమీయఁ జేయు స్వకరాశ్యాలింగనప్రీతియఁ
 దవులెక్కఁ విహరించుఁ గృష్ణనిశనైవఁ గొండవెం పద్దిరా !” 44
- మ. అని యాశ్చర్యము నొందుశకృజన కయ్యత్తుండనుఁ “జూడు! కాం
 చనకాంతుల్ వెదచల్లుతద్దిరిని ! బంగారంబు నీ రోప్తపో
 సినయల్లె దిశ లొప్పమీట వెలుంగుఁ శ్రీమంతమై; మేలుహల్
 దనరుఁ దాన ; సఖుండు నీగురున కీధాతీధరుం డర్జునా ! 45
- చ. కలిసియెసంగుతీవియలు గాలి నిటట్లు వడిఁ జలింప నం
 దుల రవిరశ్మి “ది”గ్గనఁగ దూఁకి తదీయహిరణ్మయాభ గ
 ట్టుల జళిపించె, మబ్బులఁ గడుఁ వెలిగించుతటిద్విలాసరీ
 తుల నెకసక్కమాడుగతిఁ దోఁపఁగఁ, జూడుమ యింద్రకీలముఁ.

ఉ. పాములు లేక, మత్తగజవారము లెయ్యెడఁ జూడరాక, మైఁ
బాగ్గిమిన చిక్కనామదపువాసన లెల్లడఁ బ్రాణఁ, దోఁచునీ
త్రిమహితాచ్చగంధతరుచిహ్నుములఁ గన నిప్పు డిప్పు డు
ద్దామసురేధవప్రకృతిఁ దన్నినపోక లెఱుంగనయ్యెడిఁ. 47

గీ. మేఘములు మూఁగఁ బచ్చలమిసిమి తూఁగ
గుహలలో దారి రవిదీప్తి కుందువారి
చీకటులముంపు సోఁకినపోక నింపె
గంటివే! యింద్రకీలవిఖ్యాతలీల. 48

ఉ. వ్యాసమహర్షి యాజ్ఞ మనమందుఁ దలంపుము, శాంత మూనియున్
నీ సహజంపుతైత్రిమును నిల్పఁ జరింపుము, పూనుమీ తపో
న్యాసము నిందు, లోకహితమా కృతి కడ్డమె యెందు నంచు వి
శ్వాసివి గాకు శ్రేయములపట్టున నెన్నియె సోకు విఘ్నముల్.

వృ. నీమనోరథమునకు నిందియనిచయమే తురగంబుతా
నామహాశ్వము లిటఁ దపోగతి నవధహరిణు లయ్యెడుఁ
నీమమం దగునడరులఁ భృతి నిలుపుఁగావుత శ్రీశివుం
డోముతఁ దవమునబలం బిడి హుతవహాదులు దిక్పతుల్. 50

ఉ. పూనినసాధువృత్తి నిక ముందు కృతుల్ శుభదంబు లొత మం
చానయశాలి యత్నుఁ డలకాభిముఖుం డయిపో నరుండు చిం
తానతుండై తలంపులను దక్కి నిలంబడె నట్టె చూచుచుఁ,
మానునె యేరికిఁ వ్యధ శ్రమం బిడ కార్యనియోగసంహతుల్.

మ. బలయోగంబున, సాటిలేమి ఝడితిప్రాప్తార్థసిద్ధి నిరా
కులతఁ జొచ్చిలుపూర్ణలక్ష్మణులు కళ ల్కొల్పఁ దృణాశంసితా
చలరాజంబును జేరె బార్థుడు యశస్సంపన్నుడౌ పౌరుషం
బాలయఁ జేరుఫలానుభూతివలె, భావ్యత్కర్ష నూచించుచుఁ.

ఆటవసర్గము

—♦ ఇంద్రకీలాచలాభివర్ణనము ♦—

- ఉ. చక్కనియాపువాడు ఘనసద్గతివాఁ డతిసామ్యుఁ డష్టనుం
డెక్కెఁ గడానిమేసిజిగి నెఱయు వెల్లుగిరిందు బల్ రుచుల్
గ్రక్కుచుఁబారు నాత్రికథగామిని గంగకు నున్నుఁబుండుగాఁ
బక్కిదొరక బరాత్తురుఁడు స్వారిఁ జరింపఁగ నెక్కుకైవడిక. 1
- చ. సుమరస మానుతుమ్మెదలు “జు”ప్తుని వెంబడి మోగెగ, గాలి బు
ప్పము లిల వ్రాల నూఁగుతరుశాఖలు, వందిజయాంకగీతముల్
రమణులయోరచూడ్కులవరంవరలక విసరక దదీయవృ
త్తము నృపురాక స్వాగతముదారిని గ్రీడికి సంతసం బిడక. 2
- చ. నలినరజఃకృసారముల నవ్యసుగంధము నూని జాహ్నవీ
సలిలసముద్గతాంబుకణజాలములక జలువ ల్వహించి మి
త్తులలిని మందమారుతము తో నెదురై చనుదెంచి ప్రేమ జా
బ్బిలఁగఁ గవుగిలించుకొనె వీజనపాద్యము నిచ్చి యర్జునుక. 3
- చ. నరుఁ డటు లేగుచుండఁ గెలనక జలపాతము లడ్డుతాలపై
నుటుకుపగివాహ వేగముల నుద్ధతి మాటికిఁ దోచి యూఁగుచుక
గురునినదాళి, యంచయెలుఁగుల్, వరసారసనాదముల్, శ్రుతిక
నెఱవఁ గిరీటిరాక నట నించె సుమంగళతూర్వవైఖరుల్. 4
- చ. తటముల కాని నిండువస దాటుసురావగముందు పగిబ్బలుల్
దటుకున వ్రాలి వాహినిబలంబుఁబవిత్రతఁ దెల్పుబోల్కి న
చ్చటఁ బడుపాటె మొక్కుగ నెసంగఁగ నెత్తగుదేవదారు వు
త్కటముగఁ బార్థశ్రేయములఁ గాఁగలపెంపు నెఱుంగఁ జాటెడుక
- ఉ. కుంకుము సోఁకి తామ్రరుచిఁ గొల్పుసరిత్పటమట్టు లూఁపుమే
ల్పొంకము లొప్పఁ బద్మరజము ల్వడి కెంపగుమేనులక నిరా
తంకముగాఁ జలజలపదంబులఁ దోఁగు మరాళమనన్మథీ
యాంకమనోజ్ఞకేళి కెగయంబడి కృష్ణుఁడ పక్షు లద్ధిరా! 6

- గీ. వస్తుకీడల గిరిగంట్ల కేమి? చిందు
మదమునక హాయి నొందు తుమ్మెదపడఁతుల
చాలుఁ గనఁ గ్రీడికందోయి చాలకుండె
శ్రేష్ఠు లిడుపీడయును బెంపుఁజేర్చుఁ గాదె. 7
- ఉ. చెంగటిహేమసానువులు చిమ్ముకడానిహారంగురంగు లు
త్తుంగతరంగ పాళికఁ బ్రదోషకళ ల్లలిగింపఁ జక్రివా
కాంగన పుంజుపుల్లుపాడ నందుల గుర్తిడలేక దీనయై
కుంగుచు సంగలార్పంగ నరుండు వినోదము పొంగఁ గన్గొనున్. 8
- చ. కళ లుదయింకఁగా వలచుకామిని కాంతుని రాగపూర్ణదృ
ష్టులఁ గనుమేల్పించి త్త మురుశోభఁ జెలంగె ఘునింగి నీటిలో
వలఁ గలసన్నుణుల్ తమప్రభా జలదూర్చులపైనఁ జిత్రరా
గలలితచంకృతుల్ నెఱుపఁగఁ దరిముట్టనికోర్కు లూరఁగన్. 9
- గీ. శిలలపైఁబడి యుద్ధతి నలలు లేవ
నోరుగాలియు వాని నం దూఁపి విసర
విరియుకాశాగ్రసమముతా నురుగు లం దె
సంగె గంగాకృతాట్టహాసంబు లనఁగ. 10
- గీ. నెమిలిపురికన్నులట్టులు నీటిపైన
మదకణంబులు విరియ నున్నత్రగజము
కేళి సలుపంగ నది మించుబాళి వేయి
కనుల దానిని గనుచుండె సనఁగఁ దోచు. 11
- గీ. నిద్ర లేచుప్రమద నిండాపులింతతోఁ
బ్రమదబాష్పములను వదలుపగిది
దరిని వీలు శుక్తి తరలించెఁ దెలిముత్తి
యముల నరుండు వింత లడరి చూడ. 12
- క. పగడపుఁదీపెచిగుళ్ళన్
దగిలిన తెలినురుగుచినుకుతండము తమినె
చ్చఁగఁ జేయుమోవికాటుల
కెగసినప్పియుపంటివరుసయే యనిపించెన్. 13

చ. కరికలభంబు లేటిజలకంబుల నం దరుదెంచుచుండ ముగ
దరఁగలపోకఁ బోయినమదంబులవాసన రోస మెక్క న
త్వరమున నుద్ధతి మలయవచ్చెడినో యివి యిట్టులంచు ని
వ్వెటవడి చూచెఁ బాండునృపవీరుఁడు నిక్కినకౌతుకంబునఁ. 14

క. మిన్నంట నెగయుకుతుకము
న న్నాగేంద్రములు బుస్సునఁ శ్వాస లిడం
గ న్ని రెగసి శరద్ధన
సన్నిభమై వింత సవ్యసాచికిఁ బెంచెఁ. 15

క. పులిసములే పిఱుదులు మీ
నులె కన్నులు నైన గంగనుఁ దుల్యకళా
విలసనములఁ గొలుచునువన
దులఁ గాంచి నరుండు వానితోవఁ దాఁటెఁ. 16

ఉ. వల్లవవత్త్రపుష్పఫలభారవినమ్రశిఖారి వృక్షముల్
కొల్లగఁ జాట్లు నొప్పు గిరికొట్టకొనఁ సుమనోమనోజ్ఞమా
చల్లనియాశ్రమస్థలికి శక్రసుతుం డతిభక్తి నెక్కె నం
ధిల్లినహాయి భావితుభద్రీ ప్రిని బెల్లుగఁ జాటుచుండఁగఁ. 17

గీ. పూవుదీవలు కృతీసానువునను బండ్లఁ
దనరుతరువులు కృతివనమునను వెలయ
నిర్జనంబైన యచ్చోటు నించె నరున
కందితోత్సాహ మటఁ దపం బాచరింప. 18

—) అర్జునతపోభివర్ణనము 3—

గీ. యోగవిధిఁ జిత్రవృత్తుల నాఁగునరున
కలఁత యనిపింప దట ఘోరమైనతపము
తెగువ స్వాయ త్రవృత్తులౌ తగవరులకు
శ్రమ నిడఁ జాలునది త్రిలోకములఁ గలదె? 19

ఉ. కన్నులకుండు పోవెలుగు గ్రాలఁ దమంబు శమించురీతి నా
త్మోన్నతిఁ గూర్చుమైతిముఖిరోరుగుణంబులకల్కిఁ బాపసం

ఛన్నత వాసి జ్ఞానకళ చక్కని శోభలఁగూర్ప నంతయే
నన్నరుస త్రపంబు పెనువందె సితార్థసుధాకరాఢ్యతఁ.

20

గీ. కలిగినవివేక మగుణసంకల్ప మడఁపఁ
జరసుఖప్రతిఘాతీయా చిత్తవృత్తి
విషయసంగతభోగంబు విడిచె; జనులు
భానుఁ డుదయింప దివ్యల వదలుపగిది.

21

గీ. తపము జప మర్చన మహింస దనర శ్రద్ధ
వజ్రిఁ గొల్పెడినియతిచేఁ బ్రాప్తనైజ
శాంతవీరరసంబులఁ జాటునరుని
మహిమ సకలాద్భుతం బయి మహిఁదసర్పె.

22

గీ. ఇంద్రసీలసమానాథ నెనఁగుకీడి
యనుదినన్నానజనితజటాళిరుచుల
వజ్రాలె నరుణోదయూరుణప్రభలు శిఖల
మెఱయఁ దోచుతమాలభూమిరుహలీల.

23

గీ. యోధవేషం బూరులభీతి కొదవియున్న
నకుటిలాత్మశుచిఁ మించె నతఁడు మునులఁ
గానిచో నిట్టితుష్టిమృగములఁ గలదె?
వరమదయ యెవ్వరిని దృప్తిపఱప లేదు?

24

చ. విసురుడు మాని గాలి కడువీ లగుపోకడ నిల్చి నిల్చి యం
దెనఁగఁగఁజేయుచల్వలకు నీనెమతావికిఁ బ్రొద్దు వేడి పె
చ్చుసెగలు చల్లఁబారి నరు సోఁకి వవ ల్పడిజామునందునే
నొసఁగెడి నిండుహాయి నతఁ డూనినపూనిక పెంపుఁ జెందఁగఁ.

చ. అతనితపంబువంత మెయికబ్బినగగ్గరులేఁజగుభృ కీ
లితవిపులాంజలిప్రభ లలిక సుమవర్షముఁ గూర్ప రెమ్మ లా
నతములు గాఁగఁ జూచి కెలనక దలలూచి నిశ్శనిశ్శక దృఢ
ప్రతితులమెత్త వానికయి వ్రాల్చు నటకగలభూరుహోత్తముల్.

ఉ. అద్దిర ! మబ్బులేనిజడి నాకసముఁ రజముఁ హరించునా
యొద్దిక భూతముల్ నరునియుగ్రతపంబునఁ జిక్కువానిదీ

వృద్ధయఃదాల్చి చేరి సమయార్హసకర్య లొనర్చి నిత్య మా
వద్దశ మాన్ప నాతనితకంబును వర్ణిలె నాఁడునాఁటికిఁ. 27

గీ. గొప్పఫలమును సూచించువిప్పు నొందు
కడఁకపువుఁగని గర్వంబు వడఁ డతండు;
నిబ్బరము గల్గువారికి నిండుమంచి
వెలసియును వారిధీరతఁ గలఁవఁగలదె ? 28

గీ. కొలఁదిదినమాలనే యొండ్ల కలవిగాని
హెచ్చు గడియించె దపమున నీతఁ డనుచు
వింత జనుపు విషాదంబు వెలయ గోత్ర
పాలు రపుడు శతకృతుప్రోలి కరిగి, 29

— గోత్రపాలురు పాధ్యతపమునుగుజించి శక్తునితోఁ దెల్పుట —

ఆ. ఆజ్ఞఁ గొలుపుకూటమందుఁ బ్రవేశించి
పుడమి సోక మొక్కి తడయ కచట
గోత్రభిదునితోడ గోత్రపాలురు వీను
విందొనర్చునుడుల వినిచి రిటులు. 30

గీ. “అయ్య ! మీయింద్రీలవర్యంక మొంది
వల్కలి యొకండు రవిశశివహ్నులకుఁ దు
రీయుడై గెల్పుకోర్కి నమేయతపముఁ
బూని లోకంబు లక్కాక బూరటిల్ల. 31

చ. కరములు గావు పీనభుజగద్వయ మాతని కేలుదోయి, త
ద్గురుతరచాపమో వగఱ గుండెదిగు ల్లరిగించు, రాజస
స్ఫురణము లిట్లు ; మానిజనమోహనమై మహనీయ మైనస
చ్చరితముతోవ సాత్త్వికవిధానము నిత్యపథంబు వానికిఁ. 32

ఉ. గాలి సుగంధసంపద సుఖం బిడు, మాత్మతృణాంకురాఢ్యమై
మే లగుశయ్యఁ గూర్చు నిల, మిన్నొ కడుక విమలంబు, నీరమో
ధూళి నడంపఁగాఁ గురియుఁ దోయదసంతతి లేక, తద్గుణ
శ్రీలకు ముగ్ధలై సలుపు సేవలు వానికిఁ బంచభూతముల్. 33

గీ. సహజవైరంబు లేమటి జంతువితతి

వాని దరిఁ జేరు, గురు శిష్యవర్గ మటులు;

పూ లొసఁగఁ జెట్లు కొమ్మలు వాగ్ల వంగు,

సార! మిముఁబోలి గిరి వాని నరయు వశత.

34

చ. అలసట లేమి యాతనిమహా త్తరసత్వ మెఱుంగఁజేయు; ద

ర్పలసిత ము త్రమంబు నగు వానిశరీరము గెల్పుఁ దెల్పు; ని

స్తులశమశీలి యయ్యు నినుచుఁ దొలిచూపునకుఁ గభీరతా

కలితవిభుత్వసంపదలు కన్గొనువా రెద జుకు నొందఁగఁ.

35

గీ. నీదు క్షీణనంబున నిలిచి తపము

సేయునాతఁడు మాని వంశీయుఁ డొక్కొ?

దైత్యకులజండా? కృభురాజతనయుఁ డేమొ?

యెవఁడా? “యదమిత్థ” మని నిర్ణయింపలేము.

36

ఉ. ఏబహువాంఛ లూని తపియించునొకో? కలరూ పెఱుంగుఁడీ!

మాబడుగుఁ వచస్సులు ప్రమాదసమేతము లేమొ చూడుఁడీ!

మాబలఁగింబుతప్పులు క్షమఁ గని దేవర! నైఁపుఁడీ! వశం

బా! బుధపాళిఁ గా కడవిమోసిసులక సువివేకముఁ గనఁ

37

క. అనుగుహ్యకునిన్న పమాను

విని చిత్తానందకరము ప్రియసుతునితపం

బని మార్వకళికలఁ బాం

దెను మఘవ్రుఁడు; రాజబుద్ధి నీతితెరు వెకా!

38

ఆ. అఖలకృతుల నప్పు డాపి యింద్రుఁడు దివ్య

దృష్టి నరునిభక్తిదీప్తి నెఱిగి

తెలియనటులు వాని స్థిరచిత్తఁగిశోధ

నమున కిట్లు లనియె నమరసతుల.

39

—♦ అర్జునస్యలోభమునకు శక్తుఁ డచ్చరల సంపుట ♦—

చ. “ధృతిఁ గరఁగించి మించువనతిఁ గలదే మిముఁబోలి యేకమై

యతిసుకుమారమై యణువునై కడుదూరగమై యమోఘమై

ప్రతిఁబాసరింపరానిగురుబాణ మిక్కొక్కటి చిత్తజాత్యను

ద్ధతికిని దోహదం బొసఁగుదర్పకమార్గణపంచకంబునఁ.

40

ఉ. సంస్కృతిః బాఱు మోహముపసఁగ మసి చేసినయోగులఁగ రజ
స్సంసనమా పరార్థ మగుజ్ఞానవయస్సున ; నాజలల్ వడిఁగ
ధ్వంసము తాట వింత యగునా? యరమోక్షులఁ గన్నుదోయిటఁగ
శంసల మీరు గోలుటకు సాగిన నన్నుపులార ! తెల్పుఁడి ! 41

శా. లావణ్యంబు జగంబులఁ జెదిరి నిల్వఁగ సృష్టివైచిత్ర్యపుఁ
జేవఁబూర్వము బ్రహ్మ యంతయును రాశింగూర్చి మీయాకృతు
ల్పావిర్భావము నొందఁజేసి, జనము ల్పర్వర్తంబురఁ దీవ్రవాం
ఛావిద్యాత్మకులై కుతూహలముఁ జెందఁగ సుందరీబృందమా ! 42

మ. కృతులఁ బాటల నారితీరి హితశక్తిమించు గంధర్వసం
తతితో నాతనిఁ జేరి విఘ్నమిడుఁ డింకఁ బొందు, నిష్కాములై
జితసర్వేంద్రియు లైనయోగులనె నిర్జింపంగ మీ కీసుఖా
యతనుఁ నొంచుట యెంత ? యొక్కతుఁడీ గాదా గెల్పు

మీ కచ్చటఁ. 43

శా. ఇస్తీ ! యాతఁడు వీతరాగుఁడఁడె? కాఁనే కాఁడరిం జంప నా
తెసా సుఖద నొంద దృష్టి నిడె, నల్లై కానిచోఁ జూడుఁ డా
నిస్సంగత్వము మోక్ష మేడ? రణచిహ్నిభూతమై వెల్లునా
నిస్తీమాశుగచాపధారణము మానిత్వంబు నేలా తగుఁ. 44

మ. “ అతితేజస్వి యతండు కోపనమునంద్రాసీకమ స్థ్లాగ్రహణో
ద్ధతి మమ్ముం గలఁగించు ”నంచు భయ మందం బోకుఁడి! యాత్మసా
ధితకీర్తి విరళించువికృమధనుల్ స్త్రీహింస కింతేనియుఁ
మతిఁ జోటియరు నమ్ముఁడి ! కృతిఁ బ్రశంసాస్ఫూర్తి సాధింపుఁడి !

ఉ. ఇంతగఁ బెద్దఁజేసి వచియించినస్వామిబహుకృతోక్తులఁ
స్వాంతము లింతలై యెగయ సంతస మాస్యములందు వింతసాం
వెంతయుఁ బెంప నవ్వరస లేపునఁ బొంగి ర టోలగంబునఁ,
గాంతి నొసంగకు న్నె యధికారులమన్నన సేవకావళి? 46

ఉ. చన్నులవేఁగు నెన్నడుముసన్ననకుఁ జకుకు ల్లుటింప వే
ల్లున్నైజవ్యనుల్ తరలిసోవఁ దదీయవిలాసవార్ధిపాం
గు న్నుతియించుచుఁ స్థిరతఁ గూరి యచంచలపద్మలక్ష్మీ బా
ల్గొన్ననురేందు? వేయికనులుఁ గనఁ జాలకపోయె ముంపునఁ, 47

విడవ సర్గము

—:0:—

—* అస్పరసలస్రస్థానము *—

- చ. అదిగో? మృదంగనాదము! వియానగుహాబహుళీకృతధ్వనిక
జడలఁ బ్రయాణభేరియాయి చాటె, నవే! ఘట, లాపయ్య వడిక
గదలువతాకలక నడుచుకమృతధంబులు నల్లవే! సిరుల్
పొదలఁగ వారె! యచ్చరలు! పోయెడు గుహ్యకసంవృతస్థితిక. 1
- మ. అని పొరుల్ పెనురధ్యలం దెడము లేనట్లాఁగి సోత్కంఠులై
కనుచుండంగ సురీకదంబకము స్వర్గద్వారనిష్కాంతమై
చనుమార్గంబు దినేందుబాట కుఁకరిస్తంబాటచే నాతప
త్త్రనికాయం బట వ్యర్థమయ్యుఁ గడుసౌందర్యంబెనించెక దివిక.
- చ. గొడుగులచేత పైఁజనుటకుక వెర వేదినయెండవేడిచే
గడుసుతనంబుతో నెదురుగా వడి వీచుసమీరుతాఁకుచే
దొడరుశ్రీమక ముడుంగుకనుదోయియు నెట్టునఁదేరుబుగ్గల
వృష విషకల్వలక దలిరుమూఁగుసిరి స్తశవోత్ప వారలక. 3
- ఉ. కాఘలమార్పు తోఁపని చకాచకఁబేరెమువారువారువార
గాలుల మేఘపాళిగతిగాఁగ బడిక వడిఁదేరు తేరులుక
గాలఁగ నేమినిస్వనము కల్గదు మింట విమానయానకే
శీలలితోద్గతిక గెలుచులీలలఁ దద్గమనంబు వర్తిలెక. 4
- చ. అవనికి డిగ్గుదేవసతులందుఁ దదంశలు సంక్రమింప ను
దృవమయి పూసవారు శ్రీమవారి గగుర్గొను, చంటిపూతలక
దివు తిలకంబు నెన్నుదురు తెన్నుల గుత్తపుముత్రియంబులై
సపురె యొసంగ; సాజమగుచక్కనకుక వికృతుల్ సగల్సుమీ!
- చ. ఉరవడి నేగుతేర్లపయి నొప్పుల నొప్పుధ్వజాంశుకంబులు
పురముఁ గ్రమించువెఁగొఱవి పర్వులుగా నొరగల్గుమీఁదిబం
గరు నెఱిగీల్లుగా రుచులు గ్రాలఁగఁ దెంపులు లేనిబారులు
ధ్వజగతిక బెంపులై సిరులఁ దోపఁగఁజేయఁ జలించు నద్దిరా! 6

- చ. దిరిసెనపూవుకోమలత దీటునఁబుచ్చుసురీతనూలతల్
 పరుసనియెండవేడి సయిపక సయిపక గని బాట నెంతో య
 బ్బురపడుగుహ్యకప్రతతి ముచ్చటమై దమలోన “నద్దిరా!
 పరమపవిత్ర మానలువపం పతిసాధు వ” టందు రొక్కటక. 7
- గీ. చెందిరపుఁజర్చ లవరంజి సిరులబెళుకు
 నినుప సప్తమదంబుల నించుమత్ర
 సురగజంబులు రపిదీపు లొరయ మెఱసి
 కురియు సప్తాంబుదంబుల మురుపు లొసఁగె. 8
- ఉ. తాళఁగ రానియుష్ణకరుతాపముపెల్లు భరింపలేక త
 ద్గోళము దవ్వుదవ్వయినతోవఁ బ్రయాణము చేసిచేసి యా
 పాళెము చేరె దిక్కులను బట్టనిపార్లున నేకవేణియై
 కాళి మహోర్మికావళులకమృత గొల్పువియ త్రరంగిణి. 9
- ఆ. గడుసుపట్టదములదుడుకుపోక కలంగి
 రేఁగి కలియుపద్ధరేణుతతులఁ
 బుణికి గంగయలలఁ బొంది చల్లనఁ బొల్పు
 మలయ మమరసతులయలతఁ దేర్చె. 10
- గీ. శ్రేణులై గాలిరథములు చెంతలం ద
 పూర్వతటసంపదక గూర్పభూరిగజతు
 రంగహతనాకగంగాతరంగసమితి
 తాఁకి క్రీమృణుఁ గ్రోత్తవితక ఘటించి. 11
- ఆ. ఇరుసుకొనలు సురలయిండ్ల వేదికల రా
 చికొన గ్రహపథంబుఁజేరి గాలి
 తేర్లు నేమినిహతిఁ దిరుగుడువడు నీట
 సుడియఁ జేయుమొయిలుతుడుము నెగచి. 12
- ఉ. మత్తసురేభదంతపదమర్దితవారిదపాళి తామసా
 యత్తముగాక శీతలవయస్సులఁ గూర్పుమఁ దేర్పు నేనుఁగుఁ
 మొత్తములక; మహాత్ము లభిభూతిని గూర్పుఖిలాత్మునేని స
 చ్చిత్తమునక మహోపకృతిఁ జేసి తెమల్చుట నైజమేకదా. 13

ఉ. మాటకసన్నణిప్రభల నాయతమేఖల లాడుబంధులై
చీటికిమాటికి మలయశీతలవాయుభుజంగుఁ డవ్వరః
కూటనితంబవస్త్రముల కుచ్చభులం దెగురు ల్లు టింప నా
బోటులలోనిచెడ్డికలుముల్ తెరమీటులఁ దొంగిచూచెడిక. 14

ఆ. కరఁచె బొట్లు మంచుఁ గల్పించి యని దూఱ
కంబుదంబు నెన్ని రమరసతులు
శ్రమ హరించె నంచుఁ జక్కనిగొప్పమేల్
నెడునె కొద్ది తప్పుచేత నెందు ? 15

ఉ. చుట్టు నలల్ చలింప నడిచో సికతాస్థలులల్లు నీరముల్
వట్టినమేఘముల్ జలదపాఘలలోన నెసంగుచుండఁ గ
న్నట్టును రేంద్రచాకమునఁ బర్వనెడంబులు దేవసుందరీ
వట్టమణిప్రభాభిగతిఁ బాల్గొని నిండున నిల్చు మింటిపై. 16

ఉ. శూరవరుండఁటే! దృఢవిశుద్ధతకస్వయఁటే! యెటు ల్లరిక
జేరుటా? యెక్కియక నియమిశీల మగల్గుటా? యందు నెన్నుబృం
దారకసుందరీమణులు తా రుడువీధిని దాటి స్వామియా
జ్ఞారతిఁ జేరి రంబుదవిసర్పితకూలము నింద్రకీలముక. 17

—♦ అచ్చర లింద్రకీలముపై విడియుట ♦—

ఉ. దేవవిలాసినిచయదివ్యముఖాబ్జములక బరిస్ఫుర
ప్రీతివర నేత్రమీనముల, శ్వేతకళామహితాతపత్రీఫే
నావిరళాభ, దుందుభిరవాఙతదూర్చిగభీరవైఖరిక
భూవహుపై వియచ్చరచమూదివిజాపగవొంగు రాజిలెక. 18

ఉ. నింగికి శృంగికి జనఁగ నిల్పినవం తెనయా పయోదపా
ళిం గడు వేగమూని రవళిక రథముల్ డిగువోఁ దురంగరా
జిం గనఁ జిత్రమా బిగువుఁ జెందెడివాగెల నిక్కుమోర లె
ల్లం గుదియంగ వంగుచు నిలక బెనుకష్టముతోడఁ జేరెడిక. 19

చ. తమ కిరువంకలక ఘనవిలాసము లంటి చెలంగ నింద్రకీ
లముదెస డిగ్గమత్తకరులక, గురుమేఘవృతాద్విరాజన

తమువయి నాగువారణవిధంబున డంబెసంగె బ్రీడినతా
గమనముచేత నబ్ధి డిగి కాల్గుసపక్షగిరింద్రవైఖరిగ. 20

ఉ. ఆగిమిట్టకల్లములయందును, మింటఁ జరించునంతవే
స్వేగముతో హరు ల్ప నెడువేళఁ దదీయఋరాంకపాళి త
ద్యాగమహోపవాహినుల వర్తిలుసైకతవేదులక సమ
శ్రీగుణితపృథ్వి వెలయఁజేసి గిరిగ యిసేసెఁ బూర్తిగక. 21

పంచ. నగోపరిస్థలంబులక ధ్వనజ్జలాతిపాతనా
దశారవంబుతో మిళద్రీధన్వనంబు లదిసా
నుగండఘట్టనక బ్రతిధ్వనుల్ ఘటింప వర్షమే
ఘగర్జలక భ్రమ న్నెమి ల్లెగంబడుక గనక గడుక. 22

చ. చెలి! కనుఁగొంటె ? మేఖలలఁ జిక్కనిచక్కనినిగ్గు లొగ్గువ
చ్చలయెడలేనికాంతులకు సానువులక బడునీటిధార లొ
ప్పు లొలుక నేకనీలమణిపొందిక మింట హారం గొసంగు నం
చలరి యొకల్పొకల్పుఁ బుసులాడుదు రాదిగుబాట నచ్చరల్. 23

శా. ఆలానంబులుగాఁగ నేగుకరిణీవ్యాజంబు లాకర్షణక
బాళిక గొల్పఁగఁ వీడఁజాలక ప్రియాణం బెల్లొ సాగించు స్వ
ర్వాళంబుల్ పవమాననీతధరణీభద్రేభగంధోత్థక
ల్లోలకొదము మావటిండ్రితెలుపుల్ దోయంగఁ బ్రేరేచినక.

చ. గరువులఁ గ్రొత్తనీటియెనకంబున, గాలుల రేఁగుదువ్వచే
నరుణిత మైనసేన యపుడప్పుడ తీజీస వానకారునక
వజ్రదల ఘూర్ణమానమయి వచ్చుసురాపగపొంగుఁబోలి త
ద్ధర వనసీమలుక గహనధాతులు నిండఁ జలద్రీవార్భటిక. 25

ఉ. ఆగతి వచ్చివచ్చి దివిజాపగచెంత నివాసయోగ్యభూ
భాగములక మణిపచయభాసితసైకతవేదులక సుమా
ళీగుణితాయతపృథ్వి లెస్ససుఖం బిడుశాద్వలంబులం
దాఁగి మహాకుటీరనిలయంబులఁ బన్నిరి సైనికాగ్నిణుల్. 26

ఉ. కుందనపుకజగుల్ దెసలఁ గొల్పుమహేంద్రగిరిందుశోభ పెం
ఫొందె సితాంబరపచయయోజితదేవకుటీరరాజిచే;

నందనిమేలు నుండునె మహాత్ముల భక్తిసమేతసంగతి
జెందవె యోగముల్ గుణవిశేషతఁ గోర్కులకెల్లఁ బెల్లుగఁ.

గీ. అడవిఁ గాచినవెన్నెల లగు సుగంధ
పుష్పతరులుఁ జగుర్చు నపూర్వలతలు
సఫలతఁ జెందె నపురస్సానుభూతి
వరుల నలరించునదె కాదె భవ్యలక్ష్మి.

28

చ. నిల రలచందనాగములనీడల సేదఁ జలించునచ్చరల్
చిలువలబుస్సలఁ గదలు లేజగురు ల్లని, దుర్విసేతుల
తులువలు మూఁగియున్న దొరదొడ్డతనం బెటు లున్న, నెంతకా
వలసినకార్య మున్న నటువైపు చనఁ వెఱఁబొందరే జనుల్. 29

శా. అంభోమార్గము నంటుచప్పరము లాద్యంతంబుగా విప్పి త
త్కుంభీంద్రంబుల మావటీండు సయముఁ గుర్తించి క్లేశంబు వో
పఁ భూమిఁ నిలువఁ యుగాంతపవనవ్యాధూతవృక్షంబుల
గంభీరాయతకుంభినీధరసమగ్రీశీ లటఁ వర్తిలఁ. 30

చ. బడలిక వాయఁగా దివిజభద్రగజంబులు నిద్రోవోవున
య్యెడ నెడలేనిధారల రహించుమదంబు గ్రహింప బారులై
విడిసినతుమ్మెదల్, నిదురవీడి చివాలున దంతులెల్ల లే
చెడివడిఁ, బాటిపోఁ ద్రుటితశృంఖలలఁ దలపించె జత్రిమై. 31

మ. అవనీమత్తమతంగవాసనలరోషావేశముం గాంచి యు
ద్ధవిడిఁ డీకొనుపూన్ని కడ్డగువియద్గంగాప్రవాహంబు దాఁ
టువెసఁ దూఁకుసుపర్వనాగములు గండుఁమావటీం డ్రొంకుశా
ళి విధింపఁ బడిపో విదల్చి చనెడుఁ తెక్కింప కారోహులఁ. 32

ఉ. నిండుగ నీరు తొండముల నింపి శ్రీమం బఱఁ ద్రావి శేషమై
యుండినవారి హస్తీవక్త్రుఁ డొప్పటఁ బై కెగయింప నోడుచుఁ
గండములందె చిమ్ముకొనఁగా జలశీకరపాళి తన్నదా
ఖండసవర్ణతఁ గురిసె గౌరులశౌర్యముఁ దెల్పుకై వడిఁ. 33

మ. మును డప్పిఁ జడలేటి చల్లనిజలంబుల్ సుంత మూచూచి భా
వనగంధేభమదంబువాసనలతోవల్ దాన గుర్తించి యె

త్రినరోమంబునఁ దీవ్రదృష్టి నెదురొత్తరంబు నీక్షించుఁ గా
ని నిలింపోత్తమకుంజరంబు కొన దా నీ రొక్క చుక్కేనియుం.

ఉ. వారి నవారణ సమదవారణరాజి నవారుణవృధా
వారు స్వకీయదానవరివ రితసారభముఁ ఘటించి య
వ్వారిగ వారిజోద్గమితబంధుర కేసరగుప్తదానరే
ఖారమఁ బద్మగంధముల గట్టిన కెక్క సుకేసరివృధా. 35

ఆ. దండుకమపుఘాళిదట్టంపుఁజ్జటన
రదివిముక్తవద్దరజపుఁబసపు
గంగ తెల్పుకలయిక దేలియాడంగ
రంగురంగుకోకరాణ చెలఁగె. 36

శా. శ్రీగంధాటనిలోఁ బిఱిందివదముల్ గ్రీవంబులు శృంఖలా
శ్రీ గుప్పింప నిత స్తతశ్చలనముల్ చెన్నారఁగాఁ జిందు దా
నాగారంబుల బిందుపాతములతో నాహస్త లొప్పె నస
చ్చీగండ్లోపలలోలనంబుసాబగుల్ చిప్పిల్లునొ ప్పల్లుచుం. 37

ఉ. శ్రోతములందు దానములసోనలు వెల్వడి ముంపు నింప న
త్యాతతరేణునిష్కృతి సమ స్తలతాంతసుగంధవిచ్యుతుల్
నూతనపుల్లపృథ్వికల నున్ననిపూపులతావి జొబ్బిల
శీతలవాయు వావరుసఁ జిందిడువాసన లందుఁ జిమ్ముచుం. 38

శా. సుప్తి జెందువారుల్ హతాద్ధ్వనికి సంతోభించి మేల్కొంచి యా
గుప్తధానముఁ బోల్పలేక దివిఁ గన్గో, ఘోరశీమూతసం
ప్రాప్తి వర్తిలు గర్జ యంచును మయూరాదుల్ భ్రమక జెంద ది
గావ్యప్రి దివ్యమహేభబృంహితరవవ్యాపారముల్ మోగెడి.

ఉ. ఆవనవృక్షరాజి గొనలందుఁ బటంబులు సొమ్ము లుంచి యా
దేవవిలాసినిమణులు తీతక నీడల విశ్రమింపఁ గే
లీవనుల లతాగృహవలీకముల నగ లుంచి మారచ
ర్యావిలదేహులౌ రమణు లందు శ్రమక విశులక్ష్మి సంధిలె.

ఏనిమిదవసర్గము

—(0)—

—♦ అచ్చరల వనవిహారము ♦—

- ఉ. కోరికతోడఁ దోడన నిగుడ్చిన గళ్ళనగళ్ళకాంతి చె
 ల్వారునవారుణాదిమణిహారసుహారిక వాటవాటిక
 బేరులబారు లిండ్రువిలుపేరుల మీఱఁగ గోపురాళితో
 సారిడునూరు నిత్యకళఁ జానలు మాని విహారవాంఛులై. 1
- ఉ. ఇచ్చమెయ్యి బ్రవుల్లజలజేక్షణ లాత్మతనుప్రభల్ గిరిగ
 హెచ్చగునీరపాళి వెలయింపఁగ గుహ్యకయుక్తులై కనఁ
 వచ్చుచు మాటువారుచుఁ జనఁ జలదంబులఁ దఱ్ఱుతఱ్ఱునఁ
 ముచ్చట లీనుమెర్పులను మోహముఁగూర్చు మనోహరంబుగఁ. 2
- మ. శ్రీమచేతఁ బిగువేడుచున్నకుచముల్ జౌకాడ, వేంచేయువే
 గముచే భూషలు కాంతులీను చులియంగా నాట్యమాడఁ వన
 భ్రమణం బిచ్చె నితంబినీమణులకుఁ బ్రత్యగ్రసాఖ్యంబు స్వ
 ర్గమనోత్కర్షకు వేమడుంగులుగ నుత్కంఠ విజృంభింపఁగఁ. 3
- చ. గుబురులుగా ధర్మదగులు కోరికతమ్ములఁ గొమ్ములఁ బఠి
 బ్రబలిన చెట్లమధ్యమునఁ బాటలఁ బాటలగంధు లెల్ల ర
 ఙ్ఘ్రబయలుసేత కోడరు; కడుంగడువితలచోట్ల ముందుముం
 దుబమలఁ గాముకుల్ గనఁ గుతూహలితాత్మఁ జరించు టబ్రమే?
- ఉ. లత్తుకయెట్టనౌ కరములఁ గిసలమ్ములుగా, సితప్రభల్
 జొత్తిలుగోళ్ళఁ బూగుదులచొప్పుగఁ జేతులఁ దీవెలట్లుగా,
 హత్తినగంధచర్చఁ గుసుమాళిపరీమళమట్టు లెంచి యా
 బిత్తరులఁ బికంబులును భృంగములుక వెనువెంటఁ గొల్పెడిగ.
- చ. దరవికసద్గుళుచ్చసుధ దాటుల మాటికిఁ జంచరీకముల్
 మురియుచుఁ గ్రోలరాఁ గిసలము ల్లలకాఖలచే నశోకముల్
 దెరలఁగఁజేయ దివ్యసుదలీమణు లాత్మరహఃప్రయుక్తమా
 స్మరచరితంబు జ్ఞప్తిబడ “జ”ల్లన నొంచొరు కన్నుగీఁపెడుగ. 6

- ఉ. పల్లవసాకుమార్యములఁ బాణులకుఁ శ్రమఁగూర్చి దేటి కో
హల్లకగంధి! కల్పలత యభ్రముఁ బైకొనుభృంగరాజు భీ
తిల్లుట కల్గునే? తెఱపిఁ ద్విక్కఁగనీయక యెంతలైనఁ బా
టిల్లిన నోర్చి కోర్కిని గడింపక డింపఁడు గాదె గాదిలి. 7
- కా. “ ఔనే జాణవు ! లేనికోపమున నాస్యం బేలకుంచుతువే?
నీనాథుఁ దమితేవఁ గోర్కివిడ మన్నింపఁ జనఁ రాదె? లే
దా! నీమానస మెన్ని యోవగల బాధల్ చెందు భద్రం బటం
చానారీమణులం దొకర్లు సఖి సయ్యాటఁబునఁ దేర్చెడి. 8
- చ. విరిసినతెల్లువెన్ను తెలివి స్తుతి కట్టుదుకూల, మార్పుబె
గ్గురువరుసల్ రణద్రోశన, కూలమె నెన్నడు, మాగిరీడ్వనాం
తరవిచరన్న దీపతికీ దస్సనువేడుక వచ్చునావియ
చ్చరనయనానుమోద మిడఁ జక్క నలంకృతయట్లు రాజిలె. 9
- క. డగ్గట నది మొగ్గునఁబడి
భుగ్గునుతుంపురులు విరిసి ముత్తైపుసరులో?
యగ్గహనత్రిహాసమొ?
యొగ్గినసతి శీతలూరువో? యనిపించె. 10
- ఉ. పుల్లసుమంబు లక్షు లట మూఁగినతుమ్మెద లంజనంబులై
చెల్ల వినమృశీర్షమాలఁ జెంగట వర్తిలుతీవఁబొండ్లు రం
జిల్లినప్రేమచే బెనుపుఁజెందినమన్నన దేవకన్యల్
బెల్లుగ స్వాగతం బాసఁగువేడ్కఁ గనుంగొనురీతి భాసిలె. 11
- గీ. భద్రగజమదసి క్తకుంభస్థలముల
ఘనకపోలంబులఁ తాపుఁగాంచి నల్పు
మచ్చ లూనినగందంపుమాకు లందు
నీలగళుభాతియై స్త్రీల నించె వింత. 12
- క. కొమ్మలు తమ కందునటుల్
కొమ్మలు నమ్రత సుమాళిఁగొల్పఁ బతులచి
త్తమ్ములు తేరఁగఁ దద్ద
త్తమ్ములె కొని రతనుచేష్టితమ్ములు వెలయ. 13

క. ధవుఁడు విరు లొసఁగ బిగ్గర

సవతిఁ బేర్కొనఁగ మాటఁజాలించి దివుల్

దవిలి భువిరాయుఁ బద మొక

యువిద మివులఁ గంట నీర మూరక యూరక.

14

చ. దయితుఁ డొసంగుపూలఁ గొని తన్ముఖద త్తనిరీక్షణంబులఁ

బ్రియునకు నర్మవాక్యముల పెంపునఁ బెన్మకంబు నింపు నొ

క్కయువిద -ఏడుపోకముడిఁ గానదు వేతొకచీరెఁ గట్ట దా
యయమునఁ బాణిపల్లవసుమాళి నెటక విదు తెన్న దింతయుఁ.

చ. చివురులలోనఁ బుష్పములఁ జేర్చి ఘటించినగుత్తిఁ బ్రేమతో

ధవుఁ డిడఁగ నొయారమున దానిఁ దలఁధరియించుఁ జాన చ

న్లవతరితీపునిక్కులకుఁ గమ్మనిరాపిడిఁ గూర్చి బాధఁ దీ

ర్చె వలుదతొపిఱుందులఁ జరించి యటక మఱియొక్కకాంతకుఁ.

ఉ. నిక్కి సుమాళిఁ గోయుతరుణీమణికిఁ జను లెక్క, నీవియుఁ

బొక్కి లినుండి జారి బటువుంబిఱుఁడుంగవ వేలఁగా, వళుల్

చిక్కఁగ, నక్కళింత గమిఁ జెందినయారు మనోజబంధమై

గ్రక్కున దానికాంతుధృతిఁ గైకొనె; నెమ్మెల నమ్మవచ్చునే? 17

చ. నెఱికురు తెల్లఁజిక్కుఁగొని నిల్విన వేలఁగ బాహుమూలముల్

సురుచిరతఁ బయల్పడఁ బ్రసూనశిఖిల్ విడఁదీయు సాకునఁ

దరుణి విలాసము ల్నెఱపి తన్మయమారహనోజ్జద్వష్టలఁ

వరు నికటంబుఁజేర్చుకొనె; భామల కమ్ములు నీటులేకదా! 18

చ. ఎగుబిగు పుబ్బగుబ్బలకు నేడ్డెఱ నిచ్చుఁ దమిక్ స్వనాథుఁ జెం

దఁగఁ దగులెక్కి “గాలి కనుదమ్ములఁ జిందినపూరజంబు నూఁ

దఁగఁదగఁజే”యటం చురముదాటునఁ జన్నులదూఁటి మోముమో

ముఁ గదియఁజేర్చెఁ బ్రోడ యగుముద్దియ ముద్దన కెంతజంతయో!

ఉ. “ఈపువు మంచి” దన్న “నది యేవన యీననఁ జూడు” మంచున

ల్లాపము లాడుచుఁ దరువులఁ లతలఁ గలమంచినుంచి వ

ట్లాపడుచుల్ గ్రహించుకొన నయ్యెడ రి కకుజాళి మాని త

ద్దీపితలక్ష్మి దివ్యసుదతీపదముఁ పరియించె నెంతయుఁ.

20

చ. చివురుల గిల్లుచో రసము చిందుటఁ జెందిర మెచ్చుపాణులన్
బువులరజంబు రాలి తెలుపుంబన మించిన యుబ్బుగుబ్బులన్
దవిలినపుష్పవాసనలదండి గడించుతనూసుగంధతన్
మివులగునైజదేహరుచి మెచ్చిరి చెట్ల సతుల్ కృతజ్ఞులై. 21

గీ. కరికరస్థూలసచివోరుఘర్షణముల
దీర్ఘతన్ గుంది ననమెత్తదేటి సమము
లయ్యు మాటికి సురకైపు నంకిన ట్ల
శక్తతన్ దూలి తొటిలి చరణములను. 22

గీ. మణులయొడ్డాణముల దీప్తిమలయ ద్విగుణి
తాభ నవనైకతస్థలీశోభ గెలిచి
ఘనపరిశ్రమ గురువులై కడుమనోజ్ఞ
శబలతన్ దాల్చి కుదురులౌ జఘనములను. 23

ఆ. అదరుతమ్మిమొగ్గ లనఁదగుబొడ్డుల
కళల నీవిదాఁపుగా స్ఫురించి
చనులవేఁగు లొలయుటను సమృతం గాంచు
వఘులనడిమికడుపుకలిమితోడ. 24

గీ. బిట్టుమంచునఁ బైఁ గనిపింపకుండు
తమ్మిరేకులవఘుల విధమ్ముగాఁగఁ
జెమటచిటుబొట్టు లెల్లెడ గుఱుఱుదేఱ
విమలములు కానికనుల ముఖములతోడ. 25

గీ. సానువులసానువుల గురుశ్రీమల నల్ల
నల్లనన్ దాగు తమతమవల్లభలను
వారి యంగాంగశుభసౌప్తవం బపూర్వ
కాతుకం బిడ వీక్షింతు గగనచరుల. 26

—♦ అచ్చ ర ల జ ల క్రి డ ♦—

గీ. చేఁవకన్నులమీటుల, నూఁపుఁజెందు
తమ్మిమొగముల, శుభ్రతటమ్ముఁజాగ్రెకు

నలలచేతుల, సంచకూతలపిలుపులఁ

బిలిచె జలకేళికొఱకు వారలను గంగ.

27/1

మ. అదె! మందాకిని! స్వాగతం బాసఁగు మీనాక్షిప్రసారంబులఁ

గదలఁ బాతెడు తమ్మిమోముల నవంకస్వచ్ఛతీరంబునా

నుదలఁ సాఁగు తరంగహస్తముల నందుం గూయుహంసీగణో

స్థదనాదంబులకేకలఁ దిరుగుఁ డమ్మా! వే జలకీడకు!! 27/2

ఆ. ఉడుకుపాటు వీడి, వడిమాని, తమ్మిపు

ప్రొడులఁ బుడికి యలలనడుమఁ జేరి

పడఁతు లీఁదుచోటఁ బయ్యర చేయూత

లిడఁగ నిలిచినిలిచి నడుచు నచట.

28

చ. ఎదఁ దొలుకాడుబాళి వెలయుంచుఁ జడంతులయూత తూడుదిం

డ్లదొరలపెంపుమించె, పులినంబుల మీతె నితంబభారసం

పద జఘనంబు, లబ్జములపర్వ హరించెను సోగకన్న మే

ల్కుదురులమోము; లత్తటిని గుంతసామ్యము లీడువచ్చునే? 29

గీ. ఒడ్డుదాపునఁ జెదరుగా నున్న చేచ

వరుసలం గని తొలిడిగువరుస నడలి

యందు జక్కులు తెఱపిసేయంగ డిగిరి

బిత్తరులు నెట్లా లేనితెం పెత్తినట్లు.

30

ఉ. పూనికఁ బెందొడల్ గదపు పుత్తడిబామ్మలు నీట దూఁతుతో

డ్రోనె తమంతఁ జీలి వడిఁ దోచినదొడ్డయలల్ గడుదడఁ

మానక యూఁపఁగా దరుల మందటతప్పి కిలార్చి పిట్టలుఁ

జానగుమేటియంచగుమి చయ్యన నిట్టలు తారె జంకునఁ. 31

ఆ. ఇనుము మించుజక్కుఁ పెకిమిండ్రొత్తొమ్ములుఁ

గొండఁ దెగడునువిదపిండుచనులు

నెగచియెగచి తోయ నింతలై తరంగలు

తొలఁగి పారి దరులఁ గలఁగి మూలు.

32

గీ. వీడు తలకట్లు, తనువీఁగి యోడుగండ

మురిసివిరిసెడిపుప్పొడియునుగ నచ్చ

రల రమించి కలాపముల్ రాల్పునాగ

డమున కేహానా యని తరంగములు వడఁకు.

33

మ. సవతుల్ సూచిన దుఃఖకోపములచే సాధింతురోయంచు మా
నవతుల్ కాంతులప్రేమపెంపులకుఁ జహ్నాత్మిలరాజుల్లు గో
టివిలాసంబుల మాటి రగ్నిశిఖిల్ డీకొల్పి యాకుంకుమం
బు వనతొలనఁబావ తేశశులపొల్పుల్ బూనె నయ్యోకముల్.

34

క. అవి యశిగతపద్మములా?

సప్తరూపు సురీమనోజ్ఞుచక్షువులా? య

ల్లవి వారిశిరోజములా?

రవళియుఁ గదలికయు లేని భ్రమరీతతులా?.

35

క. నలినీవనమధ్యంబున

నెలఁత మొగము విచ్చినవ్వ నిగుడురదము లా

నలినములకేసరంబులఁ

గలియుఁగ నదియెఱిగికొనుట కష్టంబయ్యె.

36

చ. తనగుసపత్ను లీసుకలఁతఁ దిగుమోముల నోరచూపులఁ

గనఁగ, స్వయంబుగా వలచికట్టి ప్రియుం డిడియున్న పూలమా

ల నలిగి నీటబుగ్గిన నెలఁత విడఁ సహింప కుంచె; బ్రే

మనెనుమి వస్తుతత్వగరిమంబునఁగాదు గుణంబుఁ గాంచుటల్.

37

మ. కనుతెల్పుల్ మఱిపింపఁగాదు నిజరాగశ్రీల మాటంగనూ

వనితల్ కాటుక కన్నులం దిడుట; తద్భవ్యాంజనంబెల్ల గం

గను గ్రీడింపఁగ డాళితంబగుడుఁ జక్క దోచు పెన్మీక్తిమల్

నినుచు నూతనసంకుదల్ తెలుపువన్నెల్ వెన్మలై డిందఁగ.

మ. ఘనతేజస్వులు మూఢమానవబలాత్కారంబులఁ మంత్రివ

ర్తనముఁ సర్వముఁ గోలుపోయి పెనుకారక జాలిఁబుట్టించుపో

క నటక మిన్ను పడంతులుంచుకొను పూగమ్మల్ వడిఁ దఱుత్తో

ననయంబూని జలంబుముంచు కొన దీనావస్థ దూలంబడు.

39

గీ. కనుల నుదురులఁ బెదవులఁ గలిమికొనఁగు

కాటుకలు బొట్లు రంగులు కరిగిపోయె

నైనఁ జెన్నింతతఱుఁగమి నరసి జక్కు-

లెఱిగి రారామలకు మేనులే నగలని.

40

చ. తమదెస దృష్టిమాని తమిదందడి మున్ను ప్రియుండు భూషణో
త్రమముల దానిదిద్దుతఱి దాఁకినకాకలు గాపుకాక లా
యమ జలమాడఁ గొత్తగబయల్పడు నాథునఖిక్షతమ్ము లా
ర్ద్రములయిన్ సకత్నులయెడల్ పెనుకొల్లులఁ జేసె నీసునక.

చ. “నికలిడుమోము లం చెగయఁజేసెదరేటికి? నీడులేనివో
సరులని యూఁపనేల? మెయిచాయలుకెంపులమి కుఁ? జాలులే!
గరువతనంబు మీయెడనెకా” దని, చూపు కడంక గంగ యం
బుగుహములక, నురుంగుతెరపోడిమిఁ, గుంకుమసిక్తనీరముక. 42

ఉ. చేతులు మార్చిమార్చి సరసీజముఖుల్ నదిసీట నీడ నం
దాతఱిదోచు నాదము లయల్ వెలయింకఁగఁగూర్చునూటులొ
రీతులఁ జంటితాకుడుల రేఁగురుతుల్ కెరటాలసందడల్
ఖ్యాతిగనీనెఁ దాళగమకంబులు నాట్యవినోదవైఖరుల్. 43

మ. సొగసుక సొకద దమ్మిపూగరితలక నూడెత్తఁగా నవ్వుమో
ముగముల్ తేరినసీటఁ దోచి తనవెంపుల్ బెంచు కైసేత్రతై
నిగుడక జాహ్నువితేట సార్థకతఁజెందెదో దేవయోషిజ్ఞనా
నుగతిక విూతి, ప్రిసాదభాసితులు సంతోషైక పారాయణుల్. 44

గీ. మలయుచేఁపలు తొడలపై కెలయ నులికి
బెళుకుఁజూపుల వణకునఁ గలఁగు పాణి
వల్లవంబుల బిత్తురుల్ కజ్జనున్న
వడఁతులనె ముంచి రతిమోహపరవశమున. 45

గీ. చేఁపచెరలాట భయమును జెందినట్లు
కాంతులక స్త్రీలు మనసారఁ గాఁగిలించు
కొనిరి; యటలేనిప్రేమ నక్కొల్పు వట్టి
సాకుచెయ్యియు హాయిసంగుఁగాదె. 46

క. గంగాజలగతిఁ గలఁగిన
ముంగురు లలకాంతరముల ముసురుకొన దళ

దృష్టాంగదళాంతరపద్మము

లం గడుదలపించె మేటి లావణ్యములన్.

47

ఉ. అందనిలోతుచోట భయమంది నవప్రసవాభ మించి చె

న్నొండెడుహస్తముల్ వడకు నొక్కతలోదరి నాథుకాగిలిన్

బొందె వచింపరానినవమోదము, దిట్టతనంబులేమి నా

పొందిక స్వర్గర్థిమిగిలి పొంగుతమిన్ వెలయించె నాత్మతోన్. 48

చ. ప్రియులు జలంబుదోయిలుల వేడుక మోద జనించునూర్పులన్

మెయికొనుచంటియూపులును మెండటొయూరమునన్ జెలంగుచే

తియెగురులున్ ఘటించె జగతిన్ సతు లెందు విలాసయుక్తలన్

నయమె యథార్థమే యనుఘనవృథ నాటికినేటికైననన్. 49

శా. “ఏనుండన్ భయమేలనీ”కనుచు జిత్రైశుండు దా సాదృశిన్

బూన్ ధైర్యమువివృత నొంది యుదకంబుల్ గొలుచుంటున్ దముల్

లోన్ మీటుచునుంట సోగలకనుల్ మూతల్వడన్ గుంచిత

భూనారీముఖిశోభ లాసవతిసొంపుల్ సెందెనా రాజితన్. 50

ఉ. కాంతుని మారుమోద నుదకంబుల నింపిన హస్తసంపుటిన్

గాంత విదిర్చి తూలి పత్తికెపురియూతగ సోల నెక్కునన్

గంతువికారముల్ మిగిలి కృష్ణ న నీవిసడల్యై జీరయా

యింతయు జాటకుండ సఖయేడైర, కాంచనకాంచి యాపగన్ 51

చ. తమిపగఁ గొన్న కాంతమెయి దద్దయు భూషణయయ్యె నాప్తవ

ర్ణముచనియున్ జలించునధరంబు, ముడిన్ వళుటూను బొట్టులే

నిముఖము, కజ్జలంబటిన నేత్రములందలియోరచూపు లా

ర! మగువసౌరు; లంగవిసరమ్మలై సొమ్ములయెమ్మెగుమ్మెడిన్.

గీ. మొదట నిరసించి కాంతుఁ డాపిదప నెంత

యనునయించినఁ దేర దం దతివ యోర్తు

నిండఁ జేమించుచునుజుల నిగ్గుడుకోప

మేలకో వేడుకొలఁది నింకింత పెరుగు.

53

చ. మెలతలు పాగినాథులసమీకములన్ జలకేళిమున్నవే

ళల నరమూతలై కదపులన్ జలియించుచు నోరచూపులన్

విలసిలు కన్నులంగములు వీగి వడంకెడు, నూర్పుచేవఁ జ
న్నలుబుకు, హేతు వేమి? యతనుకృమమో! భయమో! శ్రమంబకో!
గీ. బటువుసాలిండ్ల నరఁటికంబములతోడలఁ
బడఁతు లటఁ గీడ్ సాలించి బయలుదేఱ
వీడలే కుత్సుకతపాంగు వెలయ వారి
వారికిఁ ముందు పేరెంబువారె దరికి. 55

ఆ. తునిసి తేలియాడువనజదళంబులఁ
జంటిజక్కవల పిసాళిరుచుల
మెఱయు ముత్రెసరుల, మెలఁతలు ముర్చువైన
రేపడంతిహాయలు సూపి రందు. 56

గీ. వీలుమైగందములరంగు, వీడిపడిన
మణివిభూషణవన్నెలు మలయునలలు
గల సురీభుక్తము క్తగంగాసౌవంతి
నించె జత్రంబుగా శయనీయలక్ష్మి. 57

తొమ్మిదవసర్గము.

—:0:—

—శ్రీ సూర్యాస్తమయాభివర్ణనము శ్రీ—

మ. జలకేళి ననలెత్తు పుష్పశరవాంఛల్ నెట్టఁగా నచ్చరల్
వలువల్ భూషలు చిత్తమోహకముగా భావించి కైసేయుపో
కల గుర్తించి యినుండు తత్త్రియములెక్క గుంక వారాళిదా
పుల వేలంబడుచుండె; నాచితి కృతి బోధింపదే యేరికి. 1

ఉ. వాసరలక్ష్మితాల్చిన ప్రభామయమాలిక పోతురత్నమై
భాసిలుచున్న సూర్యభగవానుడు తత్పతి తూర్పుమాని యు
ల్లాసముపేర్చి బల్చిమవిలాసమఁజూడఁ జలింప నద్దిశ
దాసరవిన్ జరించె బహుధాతువులన్ నభమెల్ల నించుచున్. 2

శా. రేయెల్లన్ విరహంబు, జాగరము, మీఁతన్ గాక, తృష్ణార్థితం
డై యాప్రాహ్లాము నీరజాధరసుధన్ హర్షోద్ధతిన్ ద్రావ న
స్వాయత్నావయవంబు లెఱవడెఁ బ్రజ్ఞల్ జాతె, నున్నత్రుండై
యాయంభోధిఁ బడంగఁజోయెడుఁగదయ్యా! భాస్కరుం డార్తుండై

గీ. పగలు పగలూనినట్లు దిచాకరుండు
మంట మండించి యిపుడు సౌమ్యత వహింపఁ
దీప్రతాపాతిశయము వృద్ధిని ద్యజించి
చక్రిచాకహృదంతరస్థాన మొందె.

4

ఉ. ప్రాపుచు వీడి తొల్లికలవారు త్యజింపఁగ నల్పవృత్తులం
దాపద నెందో వంత నవయంబు నాశ్రితులట్లు మూలమా
ద్యోపతి సాముగ్రుంకఁగఁ నదుజ్వలదీప్తులు తూర్పువీడి తా
రేపఱఁగా ముడుంగుచు లయించెడిఁ బశ్చిమది క్షటంబునన్.

5

చ. ప్రియులనుదేర్ప సాయమున బిత్తరు లందము దిద్దుకొందరన్
గయిలువడంకఁ జొది యెలుకంబు కుంకుమఁగెంపులెచ్చ మే
డ యెగువజాలముల్ దెగువ డగ్గతి తూతెనుసాంధ్యదీప్తులన్
బ్రియమునఁజూతు రన్నవలు ప్రియసు లంపినదూతలన్ మదిన్.

గీ. కుంకుమలనెత్తమున రవి కుజము లూత
గాఁగఁ గడు నెఱవడు మృదుకరము లూంచి
కానఁబడె మఱి కనరాఁడు కానఁ బడెనో!
కడలిఁ జొచ్చెనో! తూతెనో పుడమిఁగోన!

7

క. ఖగరవముల నాకులమై
యగపడకుండెడుప్రదోష మర్కుడునై తె
ల్లగఁదోచి దినాంతము సవ
తుగఁజెల్లెన్ దివసముఖముతోఁ దిలకింపన్.

8/1

ఉ. తూరుపులన్నమిన్న సవతున్ గను పశ్చిమకాంత రూపురే
ఖారమ, నైన, భర్తఁగను కౌతుకమక్కడఁ గాంతుఁ డేగఁ జం
తారసమిందు, గూండ్లదెసఁ దారుచుఁగూయు ఖగస్వనంబు లం
చారజముల్ విలాపము లి,టాధ లటఁగిరి లింఁడుఁబాండుతల్. 8/2

మ. “మనరేయి” హరి మాపి మిట్టివడుఁ జంపక రండురం”డంచునె
త్తినరాత్రించరులక ద్విజప్రహితమై దీపించుగాయత్రి కూ
ల్పిఁగొన్నెత్తురు భూమి రాలనియటుల్ జీమూతము లొప్పిల్చితె
కొని యస్తాశ వెలింగె విద్యుమకళ ల్లూర్కొన్న వార్ధిప్రభా. 9

గీ. అంజలింబట్టి తలవాల్చి యధికభక్తి
నర్చులిడువారివైన సంధ్యామతల్లి
చవలతఁ ద్యజించి సురిగి నిష్కాగ్రింతఃజెందెఁ
దనదుచి త్తంబు ఖలమైత్రి ననుసరింప. 10

—♦ అంధకారవర్ణనము ♦—

చ. ఉదయపులేత వెల్లులకె యుక్కిటి కానలఁ గొండకోనలం
దదరున నక్కి చూడఁతిన యంధతమిస్రము వాసరేంద్రుసం
పదలు చనక గ్రీమక్రిమలఁ బ్రాకెడుదిక్తతి నల్లియల్లి పై
కెదిగి నన ల్పుప్రల్లాడిగి యేపున నల్లరజంబుఁ జమ్ముచుక. 11

గీ. అస్తమించుదివస్పతి యవనివెలయు
వస్తుభేదవిజ్ఞానంబు వలచికొనెనా?
కానిచోఁ దోఁపదే యనఁ గాఁతుతమము
మన్నుమి న్నేకమొనరించి మాట నొర! 12

శా. “ఇంత! నిన్నెడఁబాయ నే” ననినఁ “జిత్రేశా! నినుకబాయ” నం
చంతోప్రేమ శకుంతముల్ కలుకు నాయీబాస లాయితప్రా
ద్దంతంబై చెడురేయి చీకటులఁ బుతంబూని గుళ్ళంగ వి
భ్రాంతి వీడుట తప్పదయ్యెను, వశంబా దుర్విధి దోయియగఁ!

ఆ. పల్కరించుకొనుట పాటిల్లెఁ జక్రివా
కముల దరిసియుంట కలిగియున్న
వానిపాటుఁ దలఁచి వలవృత్త నలిసీమ
తల్లి తమ్మిమోముఁ దద్ద వంచె. 14

చ. తిమిరమహేంద్రజాలము నుతించఁదగుక - దరుశైలజాతభే
దములను మాపె, రోదసిని దద్దయుఁ గుంచి ముసుంగువైచె, వ

లము లెగుపుల్ సమస్థితి నిలక ధరణికి సరిచేసె, దిక్సమూ
హము మటుమాయమునలిపె నా! కనుదూఁటినఁగానకుండఁగఁ.
స్వాగతము! చీకఁటు ల్మలయఁ జెన్నఱువడ్డఁగఁ! ఏక వీడి సిరి వేడుక నింగిఁ
బ్రాఁగఁ దారకలవానికి లోనై! లోకు లాపదకు లోఁగరుకాదే. 16

—* చం ద్రో ద య ము *—

చ. “మిగులఁబ్రతాపు నాకమలమిత్రునిఁ బొందినతూర్పుచాన నా
సొగసును మెచ్చునో? తిరిగిచూడదో?” యంచు సుగంధచూర్ణముల్
మొగలిరజంబులుఁ విరియఁబోసెనొ చంద్రుఁడు నాఁగఁబ్రాగ్దిశఁ
నెగయుచునుండ నిండువసనించు కృమకృమవృద్ధి వెన్నెలల్. 17

క. ఉడుపతి దరిసెడిచో ముడి

విడి విరహతమంబు మాయ వెలయుముదంబే

తొడవుగఁ బ్రాచీనాయక

బుడిబుడినగు మొగముతో విభుఁ వెలయించెఁ. 18

గీ. నీలజలదచ్చవిక బొల్పు నింగిపైకే

శశిహిమాంశువు లుదయాదిగిచ్చాటునుండి

వడుట గంగావ్రవాహంబు వారిరాశి

పడుటగాఁ దోచి యొప్పు లుప్పతిలఁజేసె. 19

క. తెల్లనివెల్లుల నట జా

బిల్లి దివిగ గప్పి కప్పు వెలయు మొయిభులా

గల్గినచీకటి దివియుట

మల్లేశుం డేన్దుతోలు మానుట యయ్యెఁ. 20

చ. ఉడుటునఁ జుట్టుముట్టుకొని యుక్కిరిబిక్కిరిముంపు నింపు దు
ర్మదసహితాంధకారములు కృచ్చఱఁగృచ్చఱఁ జేయువెన్నెలల్
గదుముట నేపుదక్కి మలఁగఁ దశదిగ్వినితామణుల్ చెఱల్
వదలి ముదంబులఁ నిడుపుశ్వాసములఁ గొని రాత్మశాంతులఁ.

గీ. వసిఁడియ మృనఁదగు కోట వసుధ మునుపు

మొదటి కిటి యట్లుగాఁ దనయుదయవేళ

నచ్చుకగడంబుడంబున నలరుకళనె

చీకటులరాశి నెగిచె నాశీతకరుడు.

22

మ. కలయై పాతికయై సగం బగుచు ముక్కాల్వైరయై నిండునై
చలిరా జాకసమెల్ల వెల్తురులు హెచ్చుంజేసి మిన్నెక్కున
ప్పొలుపుఁ జూడఁగఁ గుంకుమారుణకుచంబో? పూర్వవారాశిలో
వల జన్మించినశాతకుంభమయకుంభంబో? యనఁ రాజులెఁ. 23

చ. గవిసెన లాగియుఁ వలపుకందళతఁ నునుసిగ్గుపోడుముల్
మివులఁగ హావభావముల మేకొనలేని నవోధనట్లు పైఁ
దవులుతనుంబు పోయియు సుధాకరుఁ డాయుదయాశ నుంటచే
త విమల కానిరేయిఁ గను దర్పక బాధితచిత్తుఁ డయ్యెడఁ. 24

శా. రాలే దింకను మింట యోగ్యమగు నైర్వల్యంబు, కార్మికటుల్
పోలే దింకను కాననాదీతటముల్ పూర్తి విసర్జించి, ది
గ్జాలాంతంబులదాఁక వెల్తురులు పాఁకలేద, లేకున్న, ది
వ్యాలంకారసమేతగా రజని రాజాన్వితయై రాజులెఁ. 25

మ. ఉదయిం చెఁహిమభానుఁ డేమిఫల? మయ్యో! చూడఁ బెస్థితిపైఁ
గదురఁ సాగనిపోక నల్లన దివిఁ గవ్వంబుతో నేగు, నే
హృదయంబుల్ జఘకొందకుండు విరహగ్రీష్మా ర్తిసంజాత బా
ష్పదళ త్రివ్రకటాక్ష పాతములతో భామల్ నిరీక్షించినఁ. 26

చ. తరలి హిమాంశుహ స్రములఁ దారకపత్నులఁజేరి కౌగిలిం
చి రచనలంట, భీతినగు చెంద్రీపువర్ణము లుప్తమయ్యు నా
తెఱపిన నంగ రాగరుచితేరఁగఁ గుంఘమునిగ్గుమేనితోఁ
గరమువెలింగె రాజు తమకంబులఁ బైకయి నేగువేళలఁ. 27

గీ. మంథరక్షోభ క్షీరాబ్ధి మలసి సాంద్రీ
వృథులతరువనముల నూఁపి విసరినటులు
శీతకరుఁ డంపుజ్యోత్స్నలు చీకటులను
దఱిమఁ గారానికౌంతల దాఁగి యడఁగ. 28

గీ. తరులమొదలుల వెన్నెలఁదవిలి నీడ
చిత్రీవర్ణంబులుగఁ దేలి చిందులాడ

ననిలహతి నల్లిబిల్లిగా నడరువిరుల

మలయు పూజాగృహంబుల మహిమఁగొల్పె.

29

ఉ. వెన్నెలచే రథాంగములు పెంటిపులుంగులజేరె, లాభ మే
మున్నది ? రేయి, పొందనగునో ! విరహార్తిఁ గృశించువాని కా
ప్రన్ననిజ్యోత్సన కాదు కయిపై నొక వేయియు మోదమిచ్చునో ?
ఖిన్నుల కన్నియుఁ వెగటె ట్టిప్రముగాఁ దమి తీఱకుండినన్. 30

గీ. నీటితుంపరతోపాటు నిండువిప్పు
నొందు కల్వలపుప్పొడియును గ్రహించి
చల్లుఁజల్లుచు రేగాలి చక్కవాక
శోభితాగము లూగించె జోలకూయి.

31

గీ. వలపుదొర నభిషేకించువాంఁ డే
వడఁతి జాబిల్లి పెండికుంధం బొనర్చి
నిగుడు వెన్నెలనీరంబు నించి మచ్చ
కలువయాకిడి నట్లుగాఁ గ్రాలె విధువు.

32

గీ. గడుసుబల్లిదుండెని నేకాకియైన
నొల్లఁబోదు జయేందిర పల్లవించి
కళి బలాధ్యుండె యైన జ్యోత్సన్నసఖుండు
మరుఁడు కైకొనె జయశీలపరమధనువు.

33

—♦ అచ్చరల విరహోదినర్జనము ♦—

ఉ. దిద్దినచోటె దిద్దు మునుతీర్చినభూషల మార్చిమార్చి యా
యొద్దిక నద్దమందుఁగను నువ్వీళ్లులూరు నిజేశుఁ డింకనే
సుద్దుల దౌత్యమంపుననుచుఁ వెలివాకిటఁ దొంగిచూచు న
మ్ముద్దియలం దొకొక్కరిత పొందిక నెప్పు డికెప్పుడఁగతమిన్. 34

ఉ. పైకొనుపెన్వియోగముల బాధలచే సురతంబునొందఁ గేం
దీక్రతచిత్తతా మదవతీమణు లావిరిమాలలన్ సురన్
శ్రీకరగంధ మింత కయిసేయరు త్రావరు పూయ రంగజో
ద్రోక మడంచునాయకులకేవలగా దా విలసిల్లుఁ దద్విధుల్.

35

- చ. “చెలియ ! తనంతట వలచుచేడియ చుల్కునగాదె? బెట్టు నీ
లలిచెడి నీవె డించుకొన లాఘవ మిం తెలుతప్పు” నా వయ
స్యలహిత మాలకింక నిరస్తధృతి బలమానముల్ సనా
వలపున నొక్క కామిని స్వనాయకుఁ డున్నడ కేగుదెంచెడిక. 36
- ఉ. “నీసతిపై మరుం డధికనిష్ఠుఁడయ్యెఁగదయ్యె! పొమ్ము పొ
మ్మాసలు డిందకుండ వడి నం చెవ రక్కడఁదెల్పువార లె
ట్లోసరిలుక మనోభవమహోగ్రవికార” మటంచు గామినుల్
గాసిలుటల్ స్వయంగమన కార్యముఁగూరిచి కూర్చెసాయము. 37
- క. వతినంకేతస్థలమున
కతివేగమ పోవుకాంత యలకపులకలక
ధృతఖండపత్రితిలక
ద్యుతి సలరుముఖం బఖండు దొవదొర గెలిచె. 38
- ఉ. “ఘోరపు! ఇల్లు బోవునది తొందర సాంతముపల్కవేల?” “కా
మార్త నిజేశుపై గుటిలహార్దముఁజూపుట సాధ్వీకృత్యమే?”
“నేదురయేని సాంత్యము నింది పృసన్ననొనర్చికోరె?” “దు
ర్వర్తనమూని నిన్నలఁచి పై నెటులోర్చుమటందురే? చలీ!” 39
- మ. “అయినా వారిటఁజేరుతుందులకు, మేలాఁగాదె రాకుండినా?”
“దయితా! సుందరతాభిమానమనఁ” “గాంతా! దానికిమానము
న్న” “యెటగాన” నటంచు మేలముల నెంతే కామినీబృందమా
శయము లైల్ప సనేకభావఫలకాంక్ష మూఁగ నొఁగాముకుల్. 40
- మ. పులకల్ నిక్కున దేహయష్టిమొలువక బుంభావనూత్నతనూ
జ్వలకేళిక జనియించుస్వేదకణముక పృత్యగ్రిముక్తాథలక
వెలయక రేగినవాంఛ నాఘనెడపై వేగోద్ధతిక వ్రాలు కో
మలికిక జాలువ్రసాధనంబు లొసఁగె మాధుర్యసౌందర్యముల్.
- క. మదమో! మదనోన్మాదమో!
మదిరక విధురత్న పెనసి మానము సిగ్గుక
వదలి తమవతులఁ గలిసిరి
గద! మానిను లొక్కో? వారు కామిను లొక్కో! 42

- ఉ. “నీచనుదెంచుమార్గములనే యెప్పుడు గనుచుండుఁ గాంత యి
 త్లే చెయి చెంపఁజేర్చి, యిఁక నేటికిఁ బెక్కులు? దానిజీవముల్
 నీచులుకంటునఁబడియె, లెమ్ము పగల్ విడు” మంచు దూతికల్
 వేచదువుల్ వదించుచు నవీనముదంబు ఘటించు కామికిఁ. 43
- ఉ. నాతి కటాక్షముల్ విసరు “నల్లెద-నాఁగుఁ” డటంచుఁ గాఁగిటఁ
 గాతుకమూను నాథుతమకంటును బెంచుఁ “గనుండు కందె మీ
 పోతుటురంబు నొక్కులకుఁ బుత్తడిగుబ్బ” లటంచుఁ గన్బొమ్మల్
 పీఠిని ముద్దు, సిగ్గువిడుఁ బిమ్మట బిమ్మిటి ముంచుఁ బొందునఁ. 44
- గీ. అంగన ననంగసంగరథంగఁజేసి
 యపుడ కోపోద్ధితుండట్లు లరుగుయువకుఁ
 జానకన్నీటివెల్లువల్ నకియవరుస
 నడ్డమై కూర్చె వారి కందదుకుహాయి. 45
- గీ. మగని శంకించి తా మాటుమొగముఁబెట్టి
 యీసునఁ రేగుకన్నీట నేడ్చు మాని
 నికి మనం బభిముఖమాట నిజముఁ దెలిపి
 పొగడు మైపొంగుదేతిన పులకరములు. 46
- చ. సొగసులఁ గుమ్మరించు సతిసోయగముల్ గనుచోఁ జలించుదృ
 ప్తిఁగొలుపు నాథుపై కుటికి చేడియ ముద్దుఁగొనంగ వీడె నా
 సిగముడితోడ సిగ్గుముడి చీరెముడుల్ స్మరచేప్త నాందిగా
 దిగువ నితంబముఁ తెరలు దీరినరంగములై కనంబడఁ. 47
- ఉ. “నీవి సడల్ప నడ్డఁదగునే చెడుకాంచి ?” యటంచుఁ బుట్టముఁ
 జో వదలించు వల్లభునిముంగల సిగ్గు జనిప “దృష్టిపా
 ల్గావె” యటంచు గబ్బిచనుగట్టుల వర్తులలక్ష్మీచెన్నురాఁ
 గా వరుఁగాఁగిలిం చె సతి గాఢతరంబుగఁ జేమి వొంగఁగఁ. 48
- ఉ. కాఁగిలిగిచ్చులా ? వలపుకమ్మనిముద్దులవంటినొక్కులా ?
 హా! గడనఁ జగంబుల సుమాస్త్రుఁడు కోమలుఁడంద్రు! క్రూరుఁడ
 నొంగడ విప్రలంభములయందన కాసురతోత్సవాళి నం
 దేగుణ మొక్కో? బిట్టువరియింతురువానినె మాటిమాటికిఁ. 49

- ఉ. చేవిదిలింపులు గళముసీర్కృతు లయ్యరమోడ్పుకన్నులుం
గా వనితామణుల్ సుఖము “గ”మృన సంతిపురమ్ములందుఁ ద
త్త్వావితవృత్తి గద్గదికలఁ గొసరఁగొసరఁ మరుండు బా
ణావళి కెచ్చటఁ నెమకఁ డమ్మగవారిధృతు ల్కలంఁపఁగఁ. 50
- ఉ. లంగజసంగరాంగణవిహారములఁ గడు వికీరించి డ
ప్పింగొని ప్రియపుష్పముగలు, వేడ్కజయంబులవిందురీతి, మై
పోంగ సతీస్మితాననపృభూతసుధఁ దొంగలున్న వారుణిఁ
సంగతిఁ ద్రావిత్రావి కనఁజాలరు తుష్టి నిఁకెంతకేనియఁ. 51
- మ. “మును కంగారువడంగఁ గవ్వితవి తాల్ముల్ మాపునఁ రేగి, డిం
దెనె నీయాగడ?” మంచు సంగమసుఖాప్తి వారుణిప్రాప్తిఁ బో
యినతాపంబును శాంతవాక్కులహలై యిరీతు ల్కలారింపఁగా
ననవిల్తుం డపు డెక్కుడించుచు నరణ్యానిబడఁ నాఁటికిఁ. 52
- మ. “చన వీఁబోకుఁడు కాంతలార! దెనటుల్ స్వాముల్ తఱింగొంది కో
వనలైయుండుడు; పుంజలార! యింక మీపన్నాగముల్ సాగ వొ
య్యన మీభామల వేడుకొంచు పరిచర్యల్ సల్పు”డంచుఁ హితం
పునుడుల్ కైకొనురీతిఁద్రావిరెలమిఁబూఁబొండ్లు మాధ్వీకముల్.
- ఉ. “ఇచ్చిరి ప్రేమపొంగ హృదయేశు” లటంచు రుచుల్ గడించుచుఁ
హెచ్చినమక్కువఁ మగువలెల్లరు వారుణిఁద్రావి కైపుకో
ల్పుచ్చినసిగ్గునఁ బతులఁ బూర్వముకంటె నెలర్పఁజేసి రే
యిచ్చక మో? సుహృద్గరిమయేమొకో? పాటవముబ్బుసేతనో. 53
- ఉ. తా రుచిఁజూచి స్వప్రియునిఁద్రావఁగఁజేసి యొసంగఁ ద్రావి చే
జేరికనానఁ దదుద్రివి కేషము లంతకునంత కెక్కుడై
వారుణి యొక్కటయ్యుఁ గృతిప్రాపులఁ బెక్కురసంబులట్లుగా
మీఱి యొసంగె స్వర్గతిని మించినమోదముఁ గాముకాళికిఁ. 54
- క. లోట్టులలోఁ దొణుకుమదిర
నట్టిటుకదలాడు కలువయాకులుఁ బువు ల
వట్టన గరితలబామముడి
నట్టువఁ గనుకుదుపుఁబోల్కి నటనముఁగొలిపెఁ. 55

- గీ అధరవల్లనదంశనపాప్తరుచుల
విచ్చుకనుదమ్ములక మధువిసరణముల
మదవతీముఖియువక సంపదలు పొదలె
హృద్యతరముల సురతాంతహేల నచట. 57
- చ. ఎఱిగినదేకదా! గుణము లెక్కు వశోభిలు టాశ్రయంబుమేల్
తరబడి; నట్టులే మదిరఁ దారె గ్రహించినదానికంటె, హృ
ద్యరు లటఁ ద్రావఁగా నిడినకట్టులకంటె విశేషమోదముక
బొఱసిరి సుందరుల్ కతులపుక్కి-టిశీఘ్రసంబు గోలుటక. 58
- చ. పెదపులలత్తుకక సిరులపెంపిడు నాథులకంటిచిన్నముల్
మదిరను లాక్షజార, సుషకు మణిపాత్రీలదోఁక, వానిసం
పదలనుగాంచి కాంచె మధుసానవధూమణి దేవకన్యకా
హృదయగతార్థమా కతులప్రేమ క్రికాశ మొచ్చు వైఖరిక. 59
- గీ. పరగుణాత్మగుణంబుల వ్యత్యయంబు
వినిమయంబును వారుఁగి విస్తరించె
గనులఁగెంపిచ్చి పెదపులకళ గ్రహించి
యాస్యగంధమ్ము స్వకము నన్యోన్యతఁ గన. 60
- గీ కంటిరూపంబు గలనల్లకలువ లపుడు
కర్ణములయందు నిరుపయోగంబు లగుటఁ
గాంచి చెలివలె మధ్యరాగంబు విష్ణు
కనుల నట్టిట్టు నృత్యముల్ చొనిపె మిగుల 61
- ఉ. ఆయెడఁ ద్రావఁద్రావఁ దొలియావకవర్ణము మాసె, మాయ నే
మాయె? గళల్పశించెనె? తదాకదఁబోల్చియెకాదె నేర్పునక
బ్రోయసు లందు దంతపదరీతులఁగొల్పిరి, భోగచిహ్నముల్
చాయని ప్రీల కేల కయివన్నెలు భూషణు సోయగంబిడక? 62
- ఉ. కైపుసిరుల్ సతీనిచయగాత్రము లంతట నానరించియుక
మోపుగఁదోచె రాగపరిపూరితవిస్ఫురితాక్షులందు, మే
తా పగడంపుడంబు లెగయుక దళుకెక్కు కపోలపాశిపై,
నాపిననిల్వటద్దమున నారయఁగాఁదగు బింబమట్టులక. 63

ఉ. కోవవికారమెత్తియును గోమలు లేమయిఁ గొత్తకోభలఁ
జూపిరి కాంతులఁ బ్రియము, చొక్కిడుకైపుననైన వత్సలై
దాపునఁ గేళులఁ సతులఁదన్నిరి యమ్మెయిభర్త; లెల్లరుఁ
బోవగు నాత్మవర్గహితముఁ మదిఁగోరుట నైజమేకదా. 64

అ. బొడ్డుకెలనికటము పోవుట కారాని
సీమఁ గోవగిలుట, సిగ్గు విడుట
కూడకున్న మదిర గుణకోటిలోఁ జేర్చి
నింద్యమని వచించు నియతి మానె. 65

చ. చెలులసమక్షమందు మధుసేవలచే సొలపెక్కియెక్కి భ
ర్తలవయి సోలుభామినులు భ్రాంతవివేకులుగాన సిగ్గుచేఁ
గలియకపోరు నిష్ఫలతఁగాంచి తొలంగకపోరు, భర్తలుఁ
బలుమఱు తద్విలాసవరిపాలితవృత్తులఁ బోదెఁ గూర్పఁగఁ. 66

చ. గొణుగుడుమాటలఁ నిలుపుఁగొల్పనిభ్రాంతవిలోకనంబులఁ
వణఁకునఁ బట్టుపట్టని యనర్థపుఁగఁగిభులఁ మదంబుటు
ల్బణమున నందు జవ్వనుల వర్తిలు పోకలు మారసంగరాం
గణమునఁ గొత్తసిగ్గురివికాసములఁ దలపించె నింపులై. 67

ఉ. మానినియయ్యు నోర్తు కడు మారవికారము రేఁగ సిగ్గునా
మాని భుజంగుపెందొడల మవ్వపుఁదెంపునఁ గూరుచుండె మో
మాని; నిజంబుగాఁ జవలయాఁగద వారుణి మంచిచెడ్డలఁ
లోనిరహస్యముల్ చిటికలో బహిరంగమొనర్చు బేలయై. 68

చ. మగువలకైపుసేతలకు మద్యము మాధురి నప్పడవై కొ
త్తగఁగలిగించెనో? కలుగుదానికి దోహదమిచ్చి పెంచెనో?
తెగఁబడి రిట్టులింతులు రతిక్రియ కుద్ధతి; నూత్నసాధన
పగిగుణితకత్తి మన్మథుఁడు కృష్ణాటదూఁకె నసంశయంబుగఁ. 69

మ. మగనికనమ్మని మానిసీమలులు తా ర్థద్యంబు మొదాన నిం
డగుకై పెక్కిన “మూఢలైరనుచు నన్యఁ గూడఁగా భర్త లే
గఁగలా”రంచు సురక గడుఁ గొలఁదిగాఁగైకొందు; ప్రియత చలిం
చుఁగదా భీతిలి సేమమేవలయునచ్చొనైన సాజంబుగఁ. 70

మ. అదియేకాంతము, చిత్తమోహనసుఖం బచ్చోట, నూనాస్త్రముల్
మదనం డల్లదెగుళ్ళు, మేనులపయ్య మద్యోన్మదం, బిందుసం
కుద పైఁబైఁబివహించు, సంగమములక భర్తల్ దమిర దీర్తు ర
య్యద నాముగ్ధలఁ బ్రేమలోకముల నేయానందము ల్నించెనో! 71

చ. విలునుడిగాఁగ గుళ్ళు ననవిల్లునిబాణవరంకరల్ వడిగ
ఛాలుకఁగఁ గిందుమీఁదయి ముడుంగక మారక భావరిశ్రీమక
వలపులపారమైయుగతి భామలోనర్పఁగఁ జూచువారు లే
కలనగల్గెల్ల నూడి పొలమంతటఁజందె విడుల్పునట్టులక. 72

అ. కల్లుకైపు వెనుకఁ గడువిహ్వలతఁగూర్చు
భర్తృపరవశమున బడలుసతుల
వతుల రతిరపై కకృతులు లక్ష్మస్తాన
సుడలివడియు నొసఁగె నిడుపు సుఖము. 73

చ. మనసిజనాన మాళిఁగొని మక్కువలెక్కు వరస్సరానురం
జనులయి గుహ్యకుల్ దివిజసారసనేత్రీలు తన్మయత్వవృ
త్తిని జరియించుచుండ నిశ తీతెడుచో నగుగీతికాధ్వనుల్
వినఁబడె నార ! సౌఖ్యకదవిక ఘటికల్ త్రుట్టు లయ్యెడుంగదా!

మ. రతులక బాటిలు మేటిసేద సుఖనిద్రీక డేర దీర్ఘంబుతొ
తతమాంగల్యనినాదగీతికల బోధ ల్లాంచి వీ ల్పుం దసం
గతమా నక పెనుబెంగ నయ్యువకులుక గాంతామణుల్ పూర్వవ
త్తరమారక్రియలక బొరింబొరిని దృష్టిదేలి రప్పట్టునక. 75

చ. అలసిరి మారుకేళి నహహ ! సుకుమారులు ! సామ్యసోఽని
ట్టులు కనుమూసిసోలిరి ! యెటోకదె తేర్పు ! టటంచు వేగుగా
లి లగువుమాని యంగముల లీలక నొత్తుచు మాల్యవాసనల్
కలుచేపులుక సుగంధములు గల్గ నటక జరియించె నల్లనక. 76

ఉ. సామ్మలుపోయె మోములకు సాంపెదికూర్పు నొయార్ల కన్నభా
వమ్మల సీధువాసనలఁ బంటిచురుక్కులచే జలించునో
వమ్మలు, నిద్రఁ బాటవముజారినఁ గెంపగు కన్ను, లేగువ
త్త్రమ్మలగుర్తులుక, గొలిపె రత్యపసానమనోహరభిభల్. 77

ఉ. అంగవిలేకనంబు చన నానఖరేఖలదప్ప భర్తల
య్యంగజకేళిఁ ద్రావ విరియంబను నెట్టునిదొండవండ్లఁ
విం గొన నోషముల్, నిశ లభించిన యిట్టిపియోపభుక్తల
క్షీణ గని శేమలఁ దరియఁజెల్లక పాతె వియోగినీవ్యథల్. 78

పదియవ సర్గము.

—...౪౦...—

—♦ అచ్చర లద్దునుకడ కేగుట. ♦—

ఉ బల్లునఁ దెల్లవార సురపాటలగంధులు మారుకేళి సొ
ధిల్లినలత్తులఁ మెఱుఁగుదేఱిన యంగములందు నూత్నశో
భల్లతలెత్తఁగా వివిధభంగుల సొమ్ములు దిద్ది హావముల్
కొల్లగ నింద్రసూనుమిది గుంజకొనఁ విడి రాత్మగేహముల్. 1
మ. అలవాటైన వియత్నధిఁ ద్రుతముగా నయ్యర్జునుఁజేర మి
న్నులయన్నుల్ మది నెన్ని, రెట్లు?వశమా!నూత్నోత్స కావేశతఁ
దలఁపు ల్పర్వులువాఱఁ బాదములునుఁ దాటఁవలెఁగాదె! బ
ర్వుల నాగుబ్బలు నానితంబములు జుపుల్ గొల్పవే వారికి. 2
ఉ. ఒత్తగులత్తుకఁ మెఱయుచున్న పదంబుల నచ్చరల్ చనఁ
జొత్తిలె బాటపై నరుణశోభల బారులుగట్టి చిహ్నముల్
క్రాత్తకుశాంకురాళిపయఁ గూర్కొనుచుండినయింద్రగోపపుఁ
మొత్తములట్లుగా సకలమోహనరూపము లుల్లసిల్లఁగఁ. 3
ఉ. అందెల ఘల్లుఘల్లు రశనాదివిభూషల శింశితంబులఁ
బొంది మనోజ్ఞనృత్యరవముల్ వెలయుటఁ దదారవంబు మి
న్నందిన కర్వతాంతరగుహగతి మించి కృతిధ్వనింప నా
సుందరు లాకసంబుదెసఁ జాతురు బెక్కురు లంచలఁ మదిఁ. 4
కా. “బోటీ!కంటివె! కోయఁగాఁబడియెఁ బూవుల్గొయ లీచెట్ల!” “నా
నే! టాటోటు జిఘాంస వీడి చనవాయొ గూర్సత్వంబు” “ల

య్యాటల్ సూడుము వానితో శశముఖాన్వంబుల్! "బలే! కాంచు మ
చొట్ట మాల్కము!" "లీవనంబె మునికి స్తోటంచు భావించునే!"
చ. "చెలి! కతమేము! చిత్త మరచేతఁ గలంచినయట్లు లయ్యె" "గో
మలి! చెడుగాలి సోఁగిన భ్రమక దిగు లయ్యెడి నాకు" నాగ భీ
తు లేడరఁజేసి వారివృథఁ దోచి నృపాలమునీట్పరిగ్రహా
జ్వలితవిభూతి నవ్వనము; ప్రాథతకస్వి కసాధ్య ముండునే? 6
కా. "ఏమే! యిట్లులు కెత్తి వింతపడె?", "దోసే! చూడుమియందు! నే
నమంచుక వచియింతు!", "నాయుసుకపై నే?", "యా",

"మనోజ్ఞం బడే!

శ్రీమత్కేతురథాంగచిహ్నములచేఁ జెన్నొందు పాదాంకమే!"
"భామా! యెట్టియమానుషంబిది!", "సఖ! పార్థుం డిఁకెట్లుండునే?"
ఉ. "ఎట్లన నేటికే? తతమహీశమునిపథ లొండఁగాదె యి
ప్పట్ల శుభర్తు సంకదల భాసిలు వృక్షలతాకళావృజం
బట్లు నికృతపుష్పఫలమయ్యు నిసర్గరుచల్ సమృద్ధిగా
నిట్టిగురుగ గుడుంగముల నేచి మహోత్సవరూపముగ గొనె!"
చ. "అగములెకాపు, చూచుకొనుడమ్మ! నవాభఁజెలంగు మీకళల్!"
"దగు, సఖ! యాయశోకము విధంబుఁ గనంగదె! యార్ద్రవల్కలం
బుగతిఁ జెలంగు, మంచుతెర మూఁగిన కొమ్మల వంచి పల్లవా
ళిఁ గడుఁగదల్చు; పెన్నఁదగు!" "లేమ! సదాశ్రయు లిట్టలొప్పరే!"
చ. యమనియమాదులక గృశతనందియు బింకము వెల్లికాని యం
గములఁ, దదంగ పాళిపరికల్పితగాండివతూణబాణభ
ద్రముల నెసంగు రాణ్మనిని గాంచిరి యచ్చర లావనీష్ఠగీ
తము శమదీప్తతాబహుపదమ్మగు నాల్గవవేదముకవలె. 10
మ. "అతివా! యాతఁడు చంద్రశేఖరుడు కాఁడా?", "కాఁడనంజాల, మా
ర! తనూనిర్గత కాంతిపుంజములు నేత్రీశ్రీలఁ బర్యంబులై
యతనిక జాట్టి దెసల్ చదల్ పఱచి దీవ్యచోభ నీయింద్రకీ
లలేటంబుల్ వెలిగించు మన్నయునికి లావణ్యము లొల్లఁగ" 11
కా. "నాకుంజాడ ఫలాభిలాషల నఖండంబా తపోయుక్తి మం
దాకిన్యంతికమందు విచ్చిన పిశంగశ్రీజటాజాల మ

- ట్రాక్ నిల్పెడి కీడి గుండమునఁ దా హోమంబుఁగాంక్షించి పై
 దూఁతు ల్వాతెడి జాతవేషుపసల్ దోఁపించు నచ్చంబుగఁ” 12
- ఉ. “నూలును వేయుఁ బల్కక వినుం డెఱిగింతు నిజంబు మైజిగి
 మారునిసాటి రాదలఁచె, మర్త్యసుసాధ్యముకాని మేటివ్యా
 పారముఁబూని దానికిని బట్టుగఁ ఘోరతపంబొనర్చె ద
 త్సారజయంబునక విపులతక స్మరరూపకళక విరాజితన్”. 13
- శ. “ఎక్కువతపముచే జిక్కెనో? యంగముల్
 శైలసారము నేడు సాటుఁగదవె!”
 “పైశమంబున కెంత పాటవంబో ? స్వభా
 వదురాసదత్వంబు ప్రబలుఁ గదవె!”
 “నిర్జనారణ్యాని నిలు పెంతకాలమో ?
 నిండోలగపుదండి నించుఁ గదవె !”
 “మునికలాపమున సాధన మెంతమాత్రమో ?
 లోకేశు తేజ మల్లుకొనుఁ గదవె !”
- గీ. “లోకసత్వతేజోధికుం డేక హేలఁ
 ద్విభువనము లేలఁదగిన క్షత్రియవరుండె!”
 “తుచ్చవిజయఫలాన క్తి దొడఁగెఁ దపము”
 “సింగ మిట గడ్డి మేసెడి సిగ్గు సిగ్గు”. 14 & 15
- చ. ఘనులము పట్టువీడ మెదఁగల్గు వరంబు లభించుదాఁక నక
 మునులను దానవేశ్వరుల ముట్టి లలిక ముకుఁద్రాటఁ ద్రిపుమే
 మనమన నెంతయో సదభిమానము శక్కున కందుచేతఁ గా
 దె నెనరునక బొరింబారి నదేపనిపై మన కానపెట్టెడిక. 16
- ఉ. “ఎత్తినకీర్తి, దేవపతి యిచ్చిన గౌరవ మెట్లునిల్చు? నో
 బిత్తరులార! వీనిఁ గన బిట్టు మనంబు చలించుచుండ, నే
 రిత్తకలాపమో కొని చరింతము రం” డనువారిలోన నా
 చిత్తభవుండు దూఁకెఁ బువ్రసింగిణి తుమ్మెదనారి మీటుచుక.
 మ. మరులెక్క మఘ నాజ్ఞ మాటమటపై, మారోన్మదంబెక్క నా
 నరుఁ దీవ్రంపుఁదపంబు లెక్కఁగొన, కానారీమణుల్ కోరికల్

త్వర వెట్ట గనుగీట, గుహ్యకులు నంత మేటివీణల్ మృదం
గరవంబుల్ దగ నింపి రేచి ఋతువట్కుశ్రీకీరావళుల్. 18

— అర్జునప్రలోభమున కచ్చరలకృత్యములు. —

గీ. మింటిసాగ సంబుదంబుల మించె; మెఱపు
వెల్లు తఱ్ఱులఁ బొరి విజృంభించెఁ బ్రణయ
కలహములు జాతె గర్జలు కడల మీతె
నీటినిండున గంభీరనిద మొలయ. 19

క. నరు నాశ్రమంబుచుట్టు
వఱలెడి మాలతులబాల్లువాఱు ముకుళముల్
విరళింపఁజేయు చినుకులఁ
గురిసె వర్షంబు దువ్వ కుంగి చనంగ. 20

ఆ. ఏలుమద్దిపూల హితగంధముల నంది
దిక్కులుందుఁ జిందుఁదొక్కు గాలి
సోఁకి కొత్తమరులు కాఁక బేరేపంగఁ
జేవఁదక్కి యడలె జీవవితతి. 21

చ. “ఎడవడి బిట్టశోకమున నేడ్చెడు కోయిలచానకూఁత మే
ల్లడబడఁ గూర్చె నాత్మలకుఁ గారణమేమె?” “యెఱుంగ వే?వగఁ
విడివడు దాని కంచమమువి స్తృతిఁ దారపథంబు ముట్టి యి
మ్మడికళఁ గూర్పు ముగ్ధునిన మాఁగిననేరెడుకండ్లచేవలగ.” 22

మ. “దెలియా!షడ్జమసుస్వనంబులఁ బురుల్ చిందాడ నర్చించు కే
కులునుగ మేలికదంబవాయువులుఁ జొక్కుల్లాల్పి గాత్రంబులగ
బులక ల్నించెఁగదే!”, “యదేమివన? భూపుగ జష్టు నిరేనియుగ
గలఁగఁజేసెనొకో?”, “మహాత్ములకడంల నుభయగా డిందునే?

చ. పెనిమిటిఃకూఘనుగ దరిసి ప్రేమ శరద్వనితామతల్లి పొ
ల్లున విమలస్థలస్థమయిపొల్పు సరోజకరంబునగ దెమ
ల్పె నదిర! కాముదీపనమె చీర, శరంబులె యత్రుముల్ బినా
ళి నవనవస్ఫురద్వలయలీలలుగాఁ గళ లార్ద్రితల్ గనగ. 24

చ. “తముఁదముఁబెంచువా రిటు లెదల్ చిగిరింకుఁగఁ గూడినా బ్రమో
దములు వెలార్చులీల నవె తద్దయుఁగూయు మయూరముల్ మరా
ళములును, గుప్పెడిక సురభిశంబులఁ గల్వలు నక్కదంబముల్ ;
సుమహితసద్గుణాఢ్య లొకచోఁ గలియక గుణశోభ హెచ్చదే ?

గీ. “ కలని మంకెన పుప్పొడి కలియు రజము

వెలయు గేదగిపూవుల వీడి వట్టు

దావళులు హంచిమధువునకై వరించి

ప్రియకసుమములు నలువెక్కఁ బీటవెట్టు. ”

26

ఉ. “ మంకెనమోడ్పులక దెగడి మంచిపలాశసుమప్రభాళితో

లంకెలువాటు కాంతుల విలక్షణతల్ విలసిల్లఁ గంకణా

లింకని శాద్వలస్థలుల నెంతయు సంకదలీనుఁ జూడు మా

వంకల నింద్రోపములు పచ్చలపై రవకెంపుజంపులై. ”

27

గీ. “ అవిరళము లింకఁ బువ్వులు ప్రియంగువులను

మొల్ల విరివాసనల వెదచల్లు గాలి

విరళవిరళము లగుమంచు తెరల ననమ

యాభలఁ జెలంగె హేమంత మంత నింత. ”

28

మ. “ లవలీపుష్పవిజృంభణంబున నవోల్లాసంబు రాదెట్లు ? చో

ధృవలద్వాయువుచేఁ బ్రహర్షమున నాత్మల్ పారవశ్యంబు నొం

దవె ? చిత్రంబు, కనం డొకంట వికృతిక దా నర్జునుం డేటికే ? ”

“మిపులక గె ల్పెదఁ గోరువారు నయభూమిక వీడ నుంకింతు గే ? ”

ఉ. “మాపు లొకింతపూచి సుషమఁ ఘటియిం చె; హిమాభిపాతముల్

పోవఁగలేక పోవు, నవపుష్పిత వావిలి ముగ్ధ హేమకా

లావధి పో వసంతకళ లం దరుడే నతనుప్రియాంకము

ద్రావహమై చెలంగె శిశిరంబు కరం బభిరామవైఖరిక. ”

30

చ. “ వరకుసుమప్రధానవనపర్వతశోభఁ గనుంగొనక ననాం

కురితముగా రసాలశిఖ కోమలహస్తములక గ్రహించి బం

ధురనలిసిననాళి కదతోయజ మూంచి వసంతలక్ష్మి బం

ధరరళనక రవంబు లెగువక దెగువక నగ మెక్కుఁ జూడుమా ! ”

ఉ. విచ్చినపూవుమోవివస విక్కంగ నవ్వడి యెట్టుగోరటా,
నచ్చినకాంతనట్లు విలు నారెడగిల్చి యశోకకందళ
ద్వచ్చమునక నివిష్టుడయి కోర్కులఁగొల్పు ననంగమూర్తి న
య్యచ్చర లట్టెచూచి చకితాక్షులబిత్తరులై రొకితలోక. 82

చ. “లలన! చలించుముంగురుల లాగున కద్దిని తమ్మిమోమునక
మలయసమీరణాహతుల మాటి కభుల్ కులుకాడుఁ జూచితే?”
“వలపుల భాస్కరు డధరపానముఁ గోరుచుఁ దారసిల్లఁగాఁ
బాలయలుకక సరోజియు మో మటునిట్లు మఱియు నెచ్చెలీ!”

ఆ. “మద్దికొమ్మకొమ్మ మధురక్తుపుష్పాస్య
వల్లవాధరంబు శ్వసన మెగువఁ
గ్రొత్తకోపమూని త్రోపాడ వట్టుద
వల్లవుండు ముద్దుఁ గొల్లఁగొనియె!”. 84

ఆ. “ఆత్మరక్ష యిందియముల గెల్పుటె; యిటి
వాని గెలువలేరు వైరు లెవరు
సకలభవనములను శాసించియు వసంతుఁ
డోడ నరునిజాడఁ జూడలేక.” 85

మ. “చెడి యన్యర్థవిధంబునక నియమిచే జీకాకుపాలై వసం
తుడ! కోల్పోయితి నీకప్రిస్థి నెవరెంతు ర్ని” న్నటఁచుక నిదా
ఘుండు మేలంబున విచ్చుమల్లికలనిక్కుల్ చేరఁగా నవ్వచున్
గడుసుంబోకలఁ బైవయిన్ గవిసెఁ గాఁకల్ ధాకలున్ మీఱఁగన్.

గీ. సంతతాంతర్విరోధవిభ్రాంతిఁ దనరు
మేటిజలమైన వైరుల మీటలేదు
ఋతుగణము లోకపరిభూతి నతులమైన
నరున కుత్సంత శూణమైన నెఱవలేదు. 87

ఉ. పాపము !, ముక్కుమూసికొని పాడువనంబులలోన నొంటియా
తాపసు నేప నయ్యుసురు తప్పక కొట్టదె? దేవకామినుల్
దాపున గుహ్యకుల్ శుత్రులఁ దారిచి ఏజెల మీట, మన్మథో
ద్దీపన మూన్మజేరి వెలితన్ బడి మ్రగ్గిరి తామె కాంక్షలన్. 88

ఉ. ఏ మొనరింతు? దేవసతులేనియు వా రబలల్ గదా! యదే
మో! మునియంగసీమలను బొందినచూడ్కులఁ ది)ప్పలేరు; తే
రామనికాని రత్ననిచయంబులు, సప్త పదచ్చదాళి, పు
ల్లములకుండబృందములునైనను బట్టపువారి కాతిరిన్. 39

గీ. రూఢసులమంచు నరుపూనిక రూపుమాపి
చిత్తజని దాసుఁగాఁ ద్రుటిన్ జేయుదుమని
వానికడఁజేరి వలపులన్ బడిరి వారె
కృతులపరిణతి యెందు దుర్రేయ మార! 40

చ. అభినయమూని రానరుధృఢాస్థఁ జలింకుఁగఁజేయ నచ్చరల్
శుభమని, సాగుటెట్లు? తమచూడ్కులు మౌనిన లగ్నముల్కదా
విభులనిలేదు వాచకము వీఁగుటఁగల్గెన రాంగికంబుపై
రభసపుఁజూడ్కులఁ నినుచు రం గొకయింతయుఁ గల్గ దద్దిరా!.

మ. అవి చెందమ్ము లటంచుఁ దుమ్మెదలు వెంటాడంగఁ బారాణిపూఁ
త విశేషారుఁదీపులఁ మెఱయు సాదంబుల్ తమంతఁ గళా
నువిధిఁ జిందిడ నూపురధ్వనులసండుల్ తేటిగానాప్తి నిం
దువడఁ నృత్యము దండిఁగొల్పె నటఁ జూడ్కు ల్లోప మంతేకదా!

ఉ. ఆటయలంత రాగమున నైన మహోష్కము రేపు స్వేదపుఁ
నీటఁ బదంబులఁ మెఱపునించిన లాక్ష వడిఁ స్రవింప లో
నాటినకూర్చి మూర్తిఁగొని నాట్యమునఁ వెలిఁబాటునట్లుగాఁ
బాటలఁగాఁ దలల్ముడిచి కట్టుఁ గదంబశిఖాకదంబముల్. 43

మ. మునికిఁ ముందట సిగ్గు నిగ్గెగయఁ గాముం డూతగా నోర్తు న
ర్తనమం దొప్పులొయారముల్ సెలఁగ నోరఁ జూచు విన్నాణియై
జనముల్ మాటుగఁ దొంగిలొంగి కనుకాంక్షల్ క్రేళ్లువాఱఁ;మనో
జనియు క్తంబులఁ జాటుపోడుములె సంజ్ఞల్గావె తర్పాప్తికి.

గీ. చిలిపి చెడుగాలి దుడుకునఁ జీకలాఁగ
జఘనతలమెల్ల బయలైన చాన సకియ
పుట్టమునఁ గప్పు సంభ్రమంబునకు చెలువె
వంతఁగొని, రేడ్చితమకఁ డావిజయుఁ ధింత.

అ. తపనవో ధరించు తమ్మిత్తూడులచుట్ట
 రేఖలెసఁగు చెక్కుకేవఁ బాణి
 వల్లవములఁ బట్టి పటుమన్మథోన్మత్త
 యలసద్వప్తిఁ గీడి నందుఁజూచు.

46

చ. “నినుఁ గనుఁగొంటయే మొదలు నిష్ఠరమారవికారధూతయై
 కనులు మనంబు సంగమును గార్యము నీయెడఁజెక్కు జాగరం
 బునఁ గృశియించుచు బిడియమువిడి“నిఁ గొనితె”మ్మటంచున
 న్ననిచె మునీ! విలంబమున నారట మెచ్చునో! మూర్ఖసోకునో!!”

చ. “అది నయ మింకఁగొంత, వినుమయ్య! మదీయసభివక్తి
 హృదయచిరేప్సికోక్తి వచియింపనె నోరైటవంగలేద, మా
 యెదలె కనుంగవల్గలియ నెంతయునార్ద్రతఁ బాఁక్కె, సుంతయుఁ
 బొదలదొ జాలి? దానివయిఁ బుట్టదొకోదయ? తేర్పరాఁగదే! 48

ఉ. మేలు, శరీమశాంతిము, మెత్తకుమెత్తన, పూవుసెజ్జ వే
 తేలుల యట్టులై ముగుద తెప్పనలేచి యిలక జగుళ్ళపై
 సోలియు శాంతిలేక మనసుక బడు చల్లన హాయిఁ దుష్టి నీఁ
 జాలు త్వదంకపీఠమునఁ జాగి సుఖంబు సుషుప్తిఁ జెందఁగక. 49

ఉ. నీ వరుదెంతు వంచు మదినిండి బలంబిను గంపెఁ డాసచే
 జీవములున్న వాసతికిఁ జెచ్చెరఁబోవవయే న్గతించు న
 య్యా! వెడపాపమేల? విడుమారక, మవ్వలసేయవచ్చు రాఁ
 బోవునె యన్నిటం దగినబోటి యిటుల్ మునివై తపించినఁ. 50

చ. కరువత వీడుమయ్య! మఱువల్కిడుమయ్య! మును ల్లయాద్ధృతా
 దురకద! భాగ్యహీనయగు తొయ్యలిసంగతి జాగునోర్వద
 య్య! రహినిరాఁగదయ్య! యని యందొకచాన ధనంజయాంతికో
 ర్వరఁ గడునేర్పనక శిల కరంగ వచించె వివంచితాధ్వనిఁ. 51

మ. సవిలాసాకులమధ్యయై విడుకురుల్ సుధించు చేతుల్ వడం
 క వధూత్తంసమొకర్తు చన్మొనలపైఁగా బాహుమూలాధరం.
 బవుతోవక విసర్గ ధనంజయునిపై నాకంతుజైత్రాస్త్రమై
 తవులక దీవకటాక్షపాత, మొరుచి త్తలై న ఘూర్ణిలదే ? 52

శా. అందఁ దూఁగుచుఁ బూవులఁదనరు చూతాగ్రింబుఁ జేపట్టి తా
నం దిందాఁత గజేంద్రకుంభకుచయై యాటాడుతన్వంగి ము
న్కుందై సాఁగిలమొక్కఁ జిత్తజగుణమ్ముఁ వీడి వేగంపుఁ
వి దోతెంచిన యస్త్రమో యనఁగ నావీధిత్తుపాదద్యయిన్. 53

చ. ముడి విడ జారుచున్న కటముఁ గయిఁబట్టి యనంగుకోఁతలఁ
విడివడి యేగఁబూను నొకపీనకయోధర యంతనితలఁ
దడఁబడుపోఁకనాగె, ద్రోప తాఁకెనో? భీతి జనించెనో? యహో!
తొడలకు జారి తద్రీశన తొయ్యలికిఁ నిగళంబై యయ్యెగా! 54

మ. “శమమీ పూనితివో! భళా! మరల నీచాపాదులేలోయి! స్ప
ష్టమ నీకోరిక, చెప్పనా? బిగువుమెచ్చువచ్చు! ముక్తిఁ రవం
త మదిఁగోరవు, రూఢిగా విషమచింతఁజిక్కి యేకాంతలఁ
దమినో చూడవు మ”మృటాచు జెవిచెంతఁ బాళి నొక్క ర్తనున్.

శా. “బౌనే! యెంతటిటక్కులాఁడితఁడు, కాయంబంతయుఁ జూడు మా
సూనాస్త్రాహతి నెట్లుకందెనో! దయఁజూపండు, శాసింప కె
ట్లీనారూపసిదక్కు” నంచొకతె యీసెక్కుఁ బొమ్ముఁగ వా
క్సేన ల్లాటిల దూఁగుచుఁ దరిసి యేసెఁ తొమ్ముపై వీనునన్.

చ. “మొఱసుతనంబునఁ మణివిభూషితమాచెవి నందగానిపే
రురమున రుద్ద నేమొఱిగెనో? కడుఁగందె ” నటంచు బులివ్వది
ట్టి రమణియోర్తు నమృతఘటిల్లు నడన్, జిఱునవ్వు చెక్కులన్
సిరినిడ, నోరచూడ్చి చెవిచెన్నెగయన్, నరుఁగాంచె దుష్టిగన్.

ఉ. హావములందు భావముల హంగులు చూపిరి, సిగ్గువీడి వా
చావిధిఁ గోర్కెఁదెల్పి, రికసల్పఁగ నెయ్యదిలేమి నశుఁలున్
వావిరివాల్చి; రింతులకుఁ బాటిలదేకద యింతకంటెమే
లై విలసిల్లు సాధనబలాప్తి ప్రియానునయక్రియాగతిన్. 58

ఉ. తెల్లమొగాలు వైచి రతిదీనకటాక్షతతుల్ కిరిటిపైఁ
జల్లిరి, “యున్న”రంచును విషాదమునొంది రభీప్రీతార్థ ము
ట్లల్లిరిపాలుగాఁగ నడకాడనియచ్చర; లట్టివేళ నే
నల్లలనల్ సుభూషితలయట్టులఁ దోచి రనంగునేర్పునన్. 59

సీ. రాయంచనడకల రమణీయతల మించు

రమణుల మందయానములుగాని

కందినపిఱుదుల కడువేగుచే శ్రాంతి

నమరు కాంతల వీక్షణములుగాని

చిత్తజాశుగ మోహశీర్ణాభ లగువారి

వ్యర్థాకులితవాక్యపాళిగాని

బొమముడి దుడుకాడు పాలతిచూపులుగాని

వివ్వన బెదిరించు వీక్షగాని

కరమనోజ్ఞంబులేయైన వరసమాధి

నింబుఁ గనుకీడి కర్థహీనంబు లయ్యె

మహిమగలవానియెడఁద నమర్ష మడర

సౌఖ్యవాంఛల కటఁదా పెసంగఁగలదె ?

60,61,62

చ. “స్వయముగ, సంచలింపనితెఱంబున నిందుఁసనుగ్రహంబు నొం
ది యెదిరిదుఁచి లక్ష్మిఁగొనఁ దీవ్రమనస్కుఁడు పార్థుఁ డింక నె
మ్మెయి నుడికింపలే” మనుచు మింటి నెలంతలు గుహ్యకాళితో
నెయిదిరి చిన్నవోయి వగలేర్చుమనంబుల స్వర్గమార్గమున్. 63

పదొకండవ సర్గము

—:0:—

—* ఇంద్రాగమనము *—

శా. “శ్రీభోగతనురాగసంయుతవచశ్శీర్ల సుగంధాదిశో
భాభూతిఁ నయమాడి పైఁజడి రుషా భంగించినా సుంతయు
లోభత్వంబు వహించఁ డీసుఁగొనఁ ” డంచు వింట సంతోషియై
యాభోగేశ్వరుఁ డిందుఁ డాశ్రమముచాయా శరె నాజ్ఞునిఁ. 1

క. కడుదవ్వ నడిచి నుడివడు

బడుగుఁముదితబిసెయాపు పనుపడఁగా న

- పుడు తడఁబడునడక గనఁ
బడె నర్జునుమోల నాకవతి వడఁ కడరక. 2
- గీ. చంద్రకిరణప్రసారంబు చాలువాట
నసిలేసితశోభఁ దనరుసాయాహ్వామట్లు
నలుపుజడతుడుముల సమంతమును వెలసి
నిగుడు నెరసినకురుల కొన్నిగ్గుతోడ. 3
- గీ. అలలవిలసిలు కొలనిలో నజ్జపత్రి
పాళి, కవిసినమంచున, వాల్మీలీల
ముడుతలను దాల్చు నేత్రాంతములను గప్పి
తెలుపుకనుబామవెండుక ల్లిగువ కొలగ. 4
- క. గడియింపలేక యితగుల
కుడుపాసక బ్రతుకు మగనిఁ గులసతిరీతిఁ
బడుగుటవయవములై నను
గడుముడుగకదీయ నిలుపుఁగై దండముతోక. 5
- గీ. అలఁతిమబ్బులలో సూర్యుడట్లు మాటు
వేషముననైన దశదిశ ల్వైలుఁగఁజేయు
నిండు పటిమయు సౌమ్యత నించు దివ్య
మహిమఁ దనరారు కాంతిసంపదలతోడ. 6
- ఆ. వయసుమీటి తనువు వశముఁదప్పచునున్న
నాశ్రమంబుసొంపు నాశ్రమించు
దివ్యరూపమొప్పు దేవేంద్రుఁ డురుభీతిఁ
గొలుపుపోక నరుని కెలననిలిచె. 7
- ఉ. “బాదుగు లొండొరు ల్లురుతునట్టకపోయిన నేనిఁ జూచుతో
డం దగు లుద్భవించు” ననుట ల్లడునిక్కముగాఁగ వృద్ధు నెం
దుం దరిసింపకుండియుఁ గనుంగొనినంతనె డెంద మార్ద్రతం
జెందుట స్నేహపూర్ణుడయి జిష్టుఁడు స్వాగతమిచ్చె నముగ్ధుడై. 8
- క. ఆదటయో ! భక్తియొ ! మ
ర్యాదామార్తంబా ! యతిథియై వచ్చినవృ

ద్వాదశవోవ నరుడు పా

ద్యాదుల నర్చింపఁ దనిసి యతఁ డిట్లనియె.

9

—♦ అర్జునప్రలోభమునకై శక్రునియువదేశము ♦—

ఉ. మాదృశులై న వృద్ధులను మాన కనంగుఁ డనంతకామశి
క్షాదభిలాత్ములఁ సలుపుఁ గాలముతీతినైన నెప్పుడు ;
గాదన కిట్టియావనముఁగల్గియు నీ విటువంటిసువృతా
సాదితసత్తపఃకుఁ గృతత్వము నొందెడు మేలు ! మెచ్చితిఁ ! 10

ను. సుకులంబందు జనింపవచ్చు, మఱి తేజఁగాంచఁగావచ్చు, న
ర్మకతుల్యాకృతి నొందవచ్చు, బహురాష్ట్రంబు ల్లోనవచ్చు, గా
ని కడుంగవ్వము లోకులఁ సుగుణతఁ గీర్తి సమార్జించు, టి
న్నికళ ల్లగ్నిసనిస్థనఁ ముదముఁజెందెఁ డెంద మత్యంతము. 11

ఆ. ఆశరన్నేఘములనీడలట్లు తొలఁగి

దాటు యావనమన నిసీ ! నీటిబుడగ ;

నిజమె యాపాతమధురముల్ నీచవిషయ

తతులు, తుడిఁ గూర్పు మేటిసంతాప మెదల.

12

చ. జననమె దుఃఖి మాపయిని సంస్మృతిలోన ననుక్షణంబుఁ జెం
తగె కనిపెట్టి పొంచు మృతి. తప్ప వొకప్పుడునేని నావదల్
మన కిటువంటి జీవనము మానుటె శ్రేయమటంచు జ్ఞాన మొం
దిననరు లందెయుందురె ? తితిక్షులఁ జేయరె మోక్షయత్నమున్.

శా. ఈకళ్యాణగుణైకభాజనత నంతేనొప్పు నీబుద్ధికి

సాకల్యంబుగ సంతసంబాదితె, నైనఁ, నీదు నేవధ్యపు

బోక లూడ విరుద్ధవృత్తులను దెల్పు, దీన నాచిత్తమున్

దాఁకఁ సంశయ, మేము ! నశ్వరపువాంఛఁ నీవిటుల్పేరితే ?

ఆ. కదనవరులె తొడుగు కవచాదిసామగ్రి

నిట్లు వీడవైతి వేకతమునఁ

దపసులందునేనిఁ దాల్చుట కాపీన

మొకటెకాదె కాంక్ష లుడుగుకతన ?

16

ఉ. నీయొనరించుటేమి ? కడునిష్ఠురమాతప, మందు హింసకు
గాయముఁగాచికోగఁ బనికల్గునె ? నిస్పృహనూని మోక్షభ
ద్రావిత్వత్తిదాల్పుట యథార్థమకాదో ? యిట్లు గొప్పతా
సాయకజాల మేల ? పరసాధ్వసకారిధనుస్సు నేటికో ? 16

క. మరణాధిదేవతాపర

కరమన జీవులకు భీతి గలిగించుచు నా

కరవాల మేటికయ్యా !

విరళించు నె నీతఁకపవ్రత్తి శమంబు.

17

చ. అరుల జయించి ఘోరజయమందుటయే భవదీప్సితార్థ మం
చరయ సునిశ్చితంబుగ బయల్పడుచున్నది, కావయేని ? బం
ధురశమశీలమై వెలయు దొడ్డతఁకం బదియేడ ? తీవ్రకో
పరసముఁబెంచు ఖడ్గముఖభవ్యతరాయుధపాళి యేడనో ? 18

ఆ. శ్రమముఁదేర్చు తేటజలముపట్టునఁజేరి

కలఁగఁజేసికొనెడు కరణి, మోక్ష

భాగ్యమొనఁగు తపము వధ కుపయోగించు

జనుఁడు మూర్ఖుఁ డగుట సంశయంబె ?

19

శా. నీవో కాఁగలబాలకుండపు, కడున్నీచంబును మృగకా
మావేశంబు జిఘాంసకున్ గొలిపి స్త్రీయాధీనుఁగావించు దో
షావిరూపికి మూలకంద మపవర్గాలోచనన్ జంపు నే
లా ! వత్సా ! విడు మిట్టిపూన్కిఁ గొనలేవా జ్ఞానసంపత్సుధన్ ?

ఆ. భూతహింసఁజేసి పొందినసంకద

నిలువ దింతలోనె తొలఁగిచనును,

నదుల నుదధియట్లు కొదలేనియాపదల్

కలుగఁజేయ మేటికారణంబు.

21

ఉ. ఆపద లెట్లుకూర్చు నసమర్థనకుఁ వలవంతయుఁ భయం
బాపగిదిగఁ సిరుల్ గొలుపు సంతము నొందని చింత భీతి, రా
రాపుల నార్జనంబునను రక్షణలో మఱి నాశనంబునక ;
గొప్పురుషుండు వోలెఁ జెడుకల్కికి వమ్మునరింతునే జనిక ? 22

- చ. ఎడఁ గరమూని హాయి సుఖయింపఁగనీయదు కల్పి, యెంతఁ
మృదగినవారిసేని ననుమానమునఁ గనఁజేయు, శాంతి నో
వఁదఱుము, లేనియావలకుఁ బాల్పఱచు, న్నొడపామురీతి నా
వదలకు భాజనంబగు, నవశ్యము త్యాజ్యమునుమ్మి యేరికి. 23
- మ. కలిమిన్మక్కువ చిన్న పెద్దతనముల్ కైకోదు, నీచోచ్చముల్
తలఁచుబోదు, ప్రియాళి కింత యనుమోదంబీదు, మాధ్యంబునఁ
వలవంబోని విలాసినీజనములఁ వాంఛింపఁ బ్రేరేచుచున్
వెలయంజేయును జంతునైజమగు దుర్వీర్షంబు వామత్వమున్. 24
- చ సిరిగలదుష్టు దాష్ట్యమాను జెల్లుననన్, సుజనుండు కల్పిచే
నెఱపెడి దుష్కృతుల్ మిగులునిందల వానిని దిద్దునోటు ! న
శ్వర మతిచంచలంబుగద ! భాగ్యము, కేవలసజ్జనాళి నే
న్దొఱగి చనుంగదా ! యితరదుర్బలులఁ వచియింపనేటికి? 25
- గీ. ప్రియ మమరకున్న మేటియప్రియముఁగన్న
నీమనం బెంతఁజ్ఞోభించు నీక తెలియు
నన్యజనమనోవృత్తియు నట్టి దేల
కాదో ? యిది సుంత యోజుపరాదో నీవు ? 26/1
- గీ. మునుపు నివృద్ధు నిఁకముందు మనసువికృతి
యొక్కటేకాదె విప్రియం బొనరఁ బ్రియము
కలుగకున్నను ? నీ విది తలఁచవెట్లు ?
“ లెంతచేసిన సంత ” యం తెఱుంగవొక్కొ ? 26/2
- క. నివృచ్చరంబు నిండగు,
మువ్వత్సవమగును, లాభముగ వంచనమున్
జొవ్వడుఁ బ్రియసంగమమున
నప్పా ! యొప్పములె యొప్పలై నెగడుఁగదా ! 27
- గీ. ఆపులుండియు నేకాకియైనవాని
కెద్దియును రమ్యముగఁదోఁవ, దింతయేల ?
తుదకుఁ దనప్రాణములనె చెందును విరక్తి ;
నిస్సహాయత కొలువదే నిష్ఠుహతను ? 28

గీ. తనకయినవాడు చెంతనుండినను దండి

సంతసముగల్గు, లేనిచో జాలి కుంచు

నీకుఁ బీడఘటిల్లు టనిష్టమైన

నూరుల కది కూర్పఁబూనుట యోగ్యకృతియె ?

29

క. సిరివలెనే జని క్షణభం

గురమని గురైఱుఁగు నీకుఁ గూడునె న్నాయా

వరణంబు మసి యొనర్పఁగ

వరసాధుత కూత న్నాయ్యవర్తనమెకదా !

30

ఉ. కావున నోతపోధనుడ ! కానితమింగొని పాఠికులాడి మే

లై విలసిల్లు నీతకము లాఱడివోవఁ జెడంగ నేల ? వే

పోవిడు మీరణోత్సుకతఁ బుట్టుట చచ్చుట లేని మోక్షసా

ఖ్యావహమైనశాంతిఁ గొనుమా ! వినుమా ! కనుమాక్రమోదమున్

శా. అంగంగంబులఁ బీటవెట్టుకొని దేహంబుదు నీలొన వీ

రాంగంబూను నజేయుతొ రిపుల ధైర్యంబూని నిర్జింపు, మం

తం గావింపఁగరాని దుండునె ? జగత్కళ్యాణమే నీనుడిఁ

మాంగల్యంబును భంగముం గను నెదన్మన్నింపు మార్యోక్తులన్.

ఉ. ఇందియదాసుఁడొనరుఁ డభీష్టధనాప్తికి నెట్టిచోటనే

నిం ద్రొవనీడి, కేల్పొగిచి, నీచకృతు ల్లలమోచి, భృత్యుడై

సాంద్రభయంబుచేఁ దనదుస్వామిని గొల్పు వృషేంద్రురీతిఁ, దా

నుం దురీతమీఁగు స్వేచ్ఛఁ దదను త్రమవృత్తి భవాదృశ్చార్తమే ?

గీ. నేటినిసాఖ్యములు మఱునాటి కగునె ?

స్మృతిపథంబునఁగూడ నశించిపోవె ?

కామములు స్వప్నతుల్యము ల్లావు టెఱిఁగి

తత్పరాధీనవృత్తులు తగినపనులె ?

34

క. నమ్మించి మోసపుచ్చు, హి

తమ్మని యహితమ్మె కూర్చు, ద్యజియించియుఁ ద్య

క్తమ్ములు కా, వహహా ! కా

మమ్ములు కుచ్చితపుటరులు మన కెయ్యెడలన్.

35

చ. ఇది విజనస్థలం, బిచట నెక్కుడు మానకపాటు నీవియ
న్నది సకలంబుఁబూతముగ, నాఁటనొ నేఁటనొ కల్లు పుణ్యసం
పద నిటఁ జేరినాడ, వశవర్గము బంటుగ నీదుమ్మోల ను
న్నది, యిదియేమివెట్టి ? నిధనప్రదశస్త్రకలాప మీఁగుమా!" 36

—♦ ఇంద్రున కర్జునుని ప్రత్యుత్తరము ♦—

క. ముదసలిమునిగా వచ్చిన
తిరిది నేందుఁడు చతురవాగ్విధిం దెలిపిన యా
చదురులకు నరుఁడు వినయము
గదురమధురవచనరచనగా నిట్లనియె. 37

గీ. సంగ్రహంబు సాకాంక్షం బసంకులంబు
సుఖసిద్ధాయతార్థసంశోభితంబు
భావపూర్ణ సమాససంపన్నమైన
మీరుచిరవాక్పీఠంబం బమేయ మార ! 38

గీ. ఆగమాధారమును గోరనంతయు క్తి
నిశ్చితార్థంబునై యెందునేని నితర
ఖండనకుఁ జోటాసంగని దండివేద
వాక్కువలె దురాధర్షమై పఱలె నార ! 39

ఆ. దురవగాహమగుట దోఘాయమానసా
గరగభీర మగుచుఁ గడుఁబ్రయోజ
నమునఁగలిమి మునిమనంబువైఖరి నెంతొ
శాంత్యుదారగుణవిశాలమయ్యె ! 40

క. ఈగుణముల విందొనరఁగ
నాగమసమయోచితప్రభాంచితముగ నెం
దేగురుఁడు పల్కఁగలఁ డహ
హ ! గనిగద మీవితేక ! మబ్బురమయ్యె. 41

క. క్షమియింపుఁడయ్య ! నాయు
ద్యమమునఁ బూర్వాపరంబు తమకుఁ దెలియ దె

ట్టిమర్తి మునితుల్యము ధ

ర్మము వచియుంచెదరొ యెఱుంగ మాన్యవివేకా !

42

గీ. ముందువెన్న లెఱుంగక పూనివినక

దేవగురుడేని నిడు నుకదేశ మెందు

నుచితనయ మీఁగుపురుషునుద్యోగమట్లు

ఫలవిరహితంబుగాదె తాపసవరేణ్య !

43

గీ. భానుకిరణవిశుద్ధమై పరఁగుచున్న

పగటిసభము చుక్కల కెట్లభాజనంబా,

శ్రేయ మిడఁజాలు మీవాక్యసిద్ధి నొంద

స్వామి నే నట్లయోగ్యుండ నేమిఫలము?

44

గీ. క్షత్రియుడఁ బాండవుడఁ బృథానతిసుతుండ

నను ధనంజయుడందు, దుర్ణయత జ్ఞాతి

బలము లెడలింప రాజ్యంబుఁబాసి యడవి

నున్న పెద్దన్నముదల నిట్లుందునయ్య.

45

ఆ. వ్యాసునాజ్ఞ నిట్టివర్తనమున వ్రతం

బూనినాడ శ్రీధృష్ణాన్ని వెలయ

సమ్యగర్చనీయు స్వారాజ్యశేఖరు

నిందు సధికపూజ నెదవహించి.

46

చ. కదనము జూదము సలుపఁగాఁ బిలువంబడి పోమి శాస్త్రసం

పదకు విరుద్ధమాగద, విపత్తులమాయ దురోదరంబున

గదుమగ రాజ రాజ్యమును గాఁదిలితమ్ములఁ దన్ను భార్య సం

దెదిరికి నొడ్డి యోడె ఘటియిల్లవె కాఁగల కారణార్థముల్ !

47

ఉ. భ్రాతలతోడ నాధరణిపాలుఁడు దోవది, నన్ను వీడి య

త్యాగతయామ యామినులయందుఁ గడుం దపించుచుండు, దు

ర్జాతులు చీరె లూడ్చికొని శాతవచస్సులము స్పృహ ధరా

నేతలమోలమాకిడిన నింద్యపరాభవమాత్మ నెన్నుచు. 48; 49

చ. కులసతి సాధ్యి దోవది గొల్వునకు నెఱివేణి నీడ్చితే

గలరె? గురుండు భీష్ముడును గల్గినవారలుఁ జూడ నూడ్చఁగాఁ

గలరె పటంబు లుద్ధతిని? గాలుడు నాఁడె యొసంగఁడే సవ
త్నులకును సంచకార మెటుతోయు నతండు తదీయయత్నమున్.

శా. ఆదుశ్శాసనుఁ డీడ్చి తెచ్చునెడ సాయాహ్నర్కుఁ డావృత్రఘా
యాదుర్గ్రాహకభూజమున్ గని ముఖం బావంకగాఁ గుంతు మ
ర్యాదన్ సభ్యులు పెఁజగుప్పఁగొని యాస్యంబు ల్మలంగింపరే?
ఛీ! దర్పాఘ్య లాసర్చుకార్య మగునే? శిక్షార్హ మే కాదా? 51

చ. పతులము పాలనక్షమత వమ్ముగ శబ్దముఁగల్గఁజేసి దు
ర్గతికులరీతి దారువులకైవడి నేవుర మేముఁ జూడ దు
స్థితి గతిమాలి 'బాపు'రని చెంపలఁ గాల్పలుఁగట్లనేడ్చె నా
సతి తుడువంగఁ జీరెయు నెసంగమి బాష్పము లుబ్బిపాఱఁగన్.

చ. తనువులుపొంగఁ గోధములు దడ్డడలాడేఁగఁగన్ను లగ్నివ
త్తనముల విప్వలొందఁ గటధట్టనముట్టఁగ రేఁగఁ జూచు మ
మ్మను గని యట్టిసీచదశ బోధఁదొలంగక దిద్దె నన్న మే
ల్లొనమున; స్తుభ్వు శాత్రువులఁగొట్టుట, నింద యసహ్యమాఁగదా.

ఉ. మంచిననునంబు తోయనిధిమాదిరి నెంతకలంగెనేనియుం
గొంచెముఁగూడ స్వచ్ఛతను గోల్పుడ; దాధృతరాష్ట్రపుతుల
న్నించినప్రేమ మాయెడల నిష్ఠురవైర మనూయఁ బెంచె నే
వించినదువ్వమైత్రీ చెఱువేకద! కూలుఁదటాశ్రయంబుగన్. 54, 55

క. నిందకు జంకక, మంచినె

దుం దుల్యతఁజూచుఁ గడుకతోరాత్మునెదన్

జెందెడిపన్నుగడం దెలి

యం దరమా ! విధివిధాన మట్టిదికాదే ?

56

ఉ. " పౌరుషవంతు నింకొకని భామ ! వరింపు " మటంచొకండు " నా
యూరువులెక్క ర " మ్మనుచు నొక్కఁడు నాటిసభాస్థలంబునన్
ఘోరపరాభవంబు నొనగూర్చె, బాగలెగలెత్తు నాకనల్
మాటొనరింపకున్న ననుమానమే నాహృదయంబు మాడ్చుటల్?.

క. భూతి యడఁగె, మేటిపరా

భూతి దొడరె, హరిణవృత్తి పాసఁగె నరికృతి

హా! తండ్రి! మాలోమా

కే తనకు సిగ్గు, చెప్పనేల హితులలో ?.

58

గీ. శక్తిచనఁ జాలవంగి నిస్సార మెనయ

మిగులఁదేలిక యై సంభ్రమించుకతన

తృణము మానంబులేనివ్యక్తియును జూడఁ

జూడ నొకరీతికాదె ? విమర్దచరిత !

59

ఉ. మిన్నులఁజొచ్చు శృంగముల మించు నగంబును దాటఁజాల నం

చు నైఱపునిఱ్ఱ జ్యాయుడుగఁ జొప్పడఁ గౌతుక మేఘునుండు మా

నె? న్నరుఁ డెంతదాఁక నతినిష్ఠురమానము వీడఁ డంతదాఁ

క న్నగడుఁ యశంబుసిరి, కాల్లు మగంటిమి వాని కంతకే. 60; 61

గీ. ఎవ్వఁ డగ్రేసరుండని యెన్నువేళ

మొదటివే! లైక్కఁ దొలఁగని పొగడు నొందు

వాఁడె పురుషుండు జగతిలో వానిజన్మ

మేసుమీ! సార్థకత్వంబు నెనసి వెలుఁగు.

62

గీ. చూడ నందనియెత్తోంది చొరఁగరాని

వనులుగల మలనే న్దాటవచ్చు నొకట,

భవ్యమానోన్నతుఁ బ్రతాపభాగ్యశాలి

మించునున్నతదశ నాకొమింపరాదు.

63

గీ. చంద్రు సిగ్గిలఁజేయు యశస్సువలన

నద్వితీయుండుగా నెవ్వఁ డమరు వాఁడె

వంశమెల్లను వెలయుచువాఁడు, వాని

వలననే సార్థకతనొందు వసుధ మిగుల.

64

ఉ. ఎండినచెట్లపై నశనియేడైఱ నెవ్వనితీవ్రకోప ము

ద్వండత శత్రులోకములఁ దారసిలు న్భవి నాతఁడొక్కఁడే

దండిమనస్సులక గను నుదాహరణవృథ, మాని యన్న ని

ట్లుండఁగఁజూలు నంచు ఘనయోధులఁ దా నొకమేలుబుండ్లియై. 65

మ. అలవారాశితరంగచంచలములౌ సర్థంబు కామంబునక

దలఁపుల్వాఱు నాకు, వీని యునిత్యత్వంబునక భీతిసం

- ధిల నిర్వాణవదంబు నొందు కడఁక నే నిందు రాలేదు, మొ
క్కలపు న్నైవరిపరాధవం బెగచు కిన్క దోచునే యన్యమేల్?
- క. పగతురకపటంబున మా
కెగసిన దుష్కిర్తివంక మేఁ గడగంగా
దగుఁగాదె శత్రువిధవా
క్షిగళద్బాష్పాపకాభిషేకంబులచే. 67
- క. అననిందు బుద్ధి చెడెనని
ననుఁ బండితులెల్ల నన్విగ్న నవ్వగ నిం
డనఘా! తమయుపదేశము
వినఁ డీతఁ డయోగ్యుడంచు విసువందకుఁ!
- గీ. వంశముప్రతిష్ఠ పరిపంథివధ మొనర్చి
వీతితో నుద్ధరింపనిదే వరించు
మోక్షులక్షియు నాకీడు ముదము, గెలుపు
భూతి కది యంతరాయమై పాసఁగుకతన. 69
- మ. కినుక బల్కుటకాదు వీరవిధిసంక్షీర్తితు, వంశంబు పే
రును బెంపు బరసంహృతంబగును నేర్పు ధైర్యముం జూపి తా
ణనిపాతంబున వైరిజంపి మరలఁ గైకోనివ్యర్థుండు పు
ట్టనలేదన్న ను జచ్చినట్లెయనఁ గాఁడా! గడ్డితోపాటనఁ. 70
- ఉ. వైరుల గెల్వకే రుషను బాసి ప్రశాంతిని బొందువాని నే
తీరునఁ బిల్వఁజెల్లు జగతిఁ మగవాడని మానిచంద్ర! యా
కారముమాత్రీకా మగలుకారె పసుల్? ధర వీరుఁడేడినాఁ
ళూరవరుల్ సనిస్మయతఁ జూపి కడుఁ వలదా! గణింపఁగఁ.
- గీ. సత్ప్రసంగవశంబున సంభవించు [71;72
నెవనినామస్మృతి సభ నెసఁగుఁ బ్రతిభ
లెల్ల గ్రసెయింపఁబడు వైరు లెవనిమెత్తు
రట్టిపురుషుండె పురుషుండు యతివరేణ్య ! 78
- చ. దగఁగొనువాడు దోయిలియుదంబుల నట్లు యుధిష్ఠిరుండు ముగ
నిగదితమా ప్రతిజ్ఞ నరినిష్కృతిఁగోరి మనంబు నావరూఁ

నిగుడఁగఁ గార్యసిద్ధిఁగొన నేనె సమర్థుడనంచుఁ గాన ని
ట్లుగఁ దప మూనినాడ సురలోకపతిఁ దనియించుపూనికఁ. 74

గీ. ఆపదలనున్నభూకతియాజ్ఞ సలుపఁ
జాల కెవ్వఁడు స్వార్థతఁ జాల్కుఁ డగునొ
వానిచే మాయదే శుభ్రవంశకీర్తి
చెడుగుపెనుమచ్చ శశిసూపు చెడినయట్లు. 75

గీ. వటుపు, గృహి, వనవాసి, తపస్వి వరుస
నాశ్రమంబు ; లవకృమం బది యెఱుంగ
నట్టిచో ధర్మవైరుధ్య మనక, మున్నె
యమరునే నాకుఁ దత్తురీయాశ్రమంబు ? 76

ఉ. కాఁగలకార్యమో విడువఁగానిది గొప్పది, తల్లి దవ్వనఁ
పేగుచునుండు, నగ్రిజఁడు నేత సతీయుతుఁడుఁ దపస్వి స్త్రీ
చ్చాగమనం బాసంగఁ డిఁక శౌర్యయుతుల్ దమయాశ్రమంబు వ
మ్మాగతి నొంటొకండుఁగొన; రాజి పరాహతిఁ బాటిపోవరుఁ.

గీ. ఛిన్నజలదంబు విలయంబుఁజెందునట్లు [77;78
లీగిరిద్రీశృంగమున లయింతునొండె
శ్రీసహస్రాక్షుపదసేవచే నకీర్తి
శల్య మెడలింతు నొండె భాస్వన్నునీంద్రీ ! 79

—♦ ఇంద్రసామ్రాజ్యరము ♦—

క. అనునరుకట్టెదుటం దన
ఘనరూపముదాల్చి బిగువుఁగాఁగిలి సుతునిం
గొని శ్రేయస్కర మఘమార
మును నగుభవభవతపంబు బోధించె దుదిఁ. 80

మ. “శివుఁడే సంతసమంద నామొదలు దిక్పీమాపతుల్ గూర్తురు
త్సవసంధాయకమై యవార్యమగు తేజం, బుత నీవేగి శా
త్రవలత్తుల్ దుటె నీమరుల్లొనఁగఁ జెందఁ వచ్చుసంతుష్టి” యం
చు పెనఁ శకుఁడు కన్నొంటిఁగిచనె జిహ్మం దుబ్బి యగ్గింపఁగన్.

పండ్రెండవ సర్గము.

-...ఉ...-

- వృ. పురందరోపదేశజనితమోద మాస్యమున నటించ
నరుం డపూర్వకాతుకమున నాఁడె పూనుకొనె భజంపఁ
బరాత్పరుఁ గృపాళు వరదు భవ్య సూర్యశశిరథాంగు
హరుఁ విధివృకారముగ నిరంతరాస్థ హృది జెలంగ. 1
- చ. శమదమశౌచసంపద లెసంగ దినేందున కున్ముఖంబుగా
విమలమనంబుతోడఁ బృథివీస్థలి నొక్కఁ జూపాద మూని యు
త్తమజయవాంఛఁ దిండివయిధ్యానమెమాని నరుండు సత్తపః
శ్రీమమున నిల్వఁ జోయె వడిగా దినముల్ నెల లెన్నియేనియుఁ.
- మ. ఉపవాసాదుల నిందియోవతపనం బాక్ష్మింతయుఁ బార్థ డి
ల్లవడఁజేయ దచంచలస్థిరత శైలప్రాధిమల్ మీఱ నా
తప మంతంతకు శుక్లపక్షశశిచందంబొంది వర్ధిల్లె నం
దపురూపంబుగ; నంతెఱుంగ వశమానా ధీరసామర్థ్యము? 3
- ఆ. శలన మదురఁబండి వలుచవులూరించు
పండ్ల కతనిమనసు భ్రీమసిపోదు
తేటచలువనీటి తెన్నైనఁ జూడదు
సుకృతి సత్తపంబె సుధకదయ్య. 4
- ఉ. “ఎంతతపంబుఁజేసి”తని యింతయుగర్వము నొందఁ “డయ్యు! యి
ట్లుతకు స్వామి రాఁడె” యని యేడ్వఁడు, పూనిక సశృణీయఁ, డు
ద్భాంతరజస్తమంబులు నిరస్తబలంబులఁ బార్థ సత్త్వవి
క్రాంతికి దిగ్భీమఁ గొని పాకాలు నొనర్ప వొకింతవిఘ్నము. 5
- గీ. మేను తపమునఁ గృశియించె నైననేమి
గలిచె భువనశ్రీయోదయోజ్జ్వలత నరుండు
లోకహితతత్త్వవిదులఁ గల్గోలవలచె
ధీరులకుఁ జేతఁగాకుండుతీరుఁ గలదె ? 6
- చ. విజన మరణ్యమధ్య మతిభీకరశైలము నర్ధరాత్రి యు
వ్విజయుఁడు తానొకండు మది భీతిల కదిసి మించునున్నతిన

విజయముద్రాధ్యక్షుడయి వేది జనించుహుతాగ్నిదీప్తులక
నిజరుచులుబ్బ నిల్వ రజని నృజనింగని మెచ్చు భూతముల్. 7

క. ఎడతెగనిమంత్రజప మే

ర్పడ నేకాంతమున వేదివజ్ర శిఖలకు
నడుమఁ బరివేషభీషణ

మడరుదివాకరునిబింబమున నతఁ డొప్పెన్. 8

చ. కవచముపైన జందెముగఁ గ్రాలుచు నిక్కిడియున్నవింటివై
భవమున నాపురందరునిపట్టి మహేంద్రధనుర్విభాసితం
బపుగహనంబుచే సాగసునంది సిరు ల్వనచల్లుమంచుకొం
డవరున సర్వమోహనవిడంబనమున్ వెలయించె నచ్చటన్. 9

ఆ. ఈనెవంటిమేనితో నియతస్నాన

మాడ నరుడు నడువ నాహిమాద్రి

గూడ భూమి నంటుకొనఁగుండు ; స్థూల్యంబు

గాదు గుణమె యిచ్చు గౌరవంబు. 10

ఉ. చేతులు పైకిఁజూచి గుఱిఁజందఁగనియని సత్తవంబు న
ట్లాతఁ డొనర్ప నెత్తివయి నద్భుతతేజము పుట్టి పాఠి య
త్యాతతమై దురాసదమునై ఘనరోదసి నిండి సుఖభా
పాతమునక హరించె మునుపాటిలుదేవమునీంద్రమార్గముల్. 11

గీ. వలుదజాబిల్లి నిండు వెన్నెలలసాంపు

బహుళములనైన విడదు నభవభంబు

నికల ఫల్గునతేజముల్ నిలిచికాచి

చీకటులమూఁక నెగిది చీకా కొనర్ప. 12

మ. జలదాచ్ఛాదన మింతలేదు దివి స్వచ్ఛం, బైన, నుద్దండదీ
పుల బీభత్సు తవఃకృతాశక్తిరణంబుల్ దుర్నిరీక్ష్యంబులై
వెలయన్ సిగ్గిలి చిన్నవోయినటులై వెల్వెల్లనా భాస్కరుం
డిలపైఁ దా నొకయంశుమాలియట! యేవీమానె నాయంశువుల్.

గీ. త్రిపురముల ధ్వంసమునరింప దీక్ష వెడలి

బేసికన్నింకఁ దెఱవని విశ్వనాథుఁ

దనఁగ నుద్గతతామ్రజటాళిగుమల

నెక్కుఁధనుపూనునరుఁ గని యెంత్రు జనులు.

14

చ ఇతఁడు సహస్రసేతుఁడగునిఁడొ ? వేవెలుఁగుల్లగఁ దివ
స్పతియొ? శిఖాసహస్రుఁడగువహ్నియొ? కానిమనుష్యమాత్మఁడే?
యితరదురాసదం బయినయిట్టితపంబున కేజనుండు ద
క్షతఁగలఁడంచు దివ్యమునిసత్తము లెంత ర నేకరీతులఁ.

15

మ. కలదే యబ్బర మిట్లు ? సిద్ధమునిసంఘం బోవఁగాలేని యు
జ్జ్వలతల్తాళమునఁ దివాకరుని యుష్ణత్వంబునంబోలె నీ
ళులు మేఘంబులకేగ, వగ్గినెగ కాల్పుక సోకునఁబోలె వృ
క్షలతారణ్యము లింత కాలపు తపస్సామర్థ్య మిట్లొప్పునే ?

16

సీ. గుణసంపదల నిరాకులతకుఁ దగుగతి

యర్హశితౌవిధి యైనయట్లు

షాద్గుణ్యానీతివిస్తరణంబునకు దిక్కు

సదసద్వివేక సంపదవిధంబు

సమయకళాపాలనము పెంపుఁగన నాఁపు

సత్రప్రమాణములవిజ్ఞానమువలె

మోక్షేచ్ఛ పూర్ణత్వమును బొందుటకుఁ బాపు

నిష్కామశుభకళానియతీరీతి

గీ. యర్జునోగ్రతపస్తేజ మాఁగలేని

యచటిమునిబృందములు కడునార్తి నడలి

సకలలోకశరణ్యుండు శంకరుండె

శరణమని వెండికొండవై పరిగి రపును.

17

గీ. భానుకేజంబు తనమోలఁ బగటిదివ్వ

గాఁ బ్రకాశించుశంభుని ఘనులు యునులె

యుదుటునఁ జూడలేక చూపొడఁ గనులఁ

గరములం గప్పి మెలమెల్లఁ గాంచి రందు.

18

క. జరిగినవి జరుగునవి యింక

జరుగఁగనున్నవియు నెవనిశక్తి వెలయు నా

దొర నరయ వేడుయోగుల

కరుదగునాకృతిని దోచె హరుఁ డురుకరుణఁ.

19

గీ. ఏపు వలమునుగల యెద్దుమూఁపురమునఁ

గరతలంబాని చందనకర్దమార్ద్ర

శైలజాతీనవరకుచస్పర్శసుఖము

కలిగినట్టులు మైహాయిఁ బాలించె హరుఁడు.

20

ఆ. ఎత్తుమంచుకొండనెత్తంబునఁ లోక

తతుల ముంచుపగ్గభల ధరణి చదలు

సాగరములు సకలశైలంబులున్ నిండు

వ్యాప్తిఁబూనినటుల నలరె నతఁడు.

21

(నాగబంధము)

చ. గురుతరనాగముల్ రుచులఁగూలముల న్వలయించుభూషతై

పరఁగుచు జానుజోరురుచిఁ బంచికొన న్నగముల్ నల్లలమైఁ

దిరుగుచు సేవఁ దోరపుగతిఁగనఁ; రవ్యసుకారతఁ నట

త్పరుఁ డైనఁగెల్ లలిక రుజలువ్రాగు భిషగ్భవ మెఁచుధీరతఁ.

ఆ. మంచుపోగుతెల్పు సంచూని జందెంపుఁ

జోఁగు లట్లు వలయములుగ నంస

మెనయు శేషమేన నెసఁగించెఁ దననల్పు

నసితకిరణతతుల హరుగళంబు.

23

ఉ. మాళిఁ జెలంగుచంద్రసుషమల్ గతశేషసురాపగాజల

శీల శిరోజపాళిఁ బ్రసరించుచు జాతుల యచ్చతెల్పునఁ

దేలు కపాలపుంగుముదదీప్తులఁ గొముదులై చలన్మరు

త్పాళుల దూఁకి సృష్టిగురుతఁ సుషిమంబును గూర్పు హాయిగఁ.

చ. వలయముతానపీనతతి భాసిలు దీర్ఘభుజానహస్సముల్

విలసిలు శంకరుండు తలపించె నిజాంగములఁ భుజంగముల్

వెలయ, బలాయతస్థితుల వెల్లు సుగంధధరాజయు క్రమా
మలయమహీధరంబుగరిమ గదలు ల్వలిగాలి నింపఁగఁ. 25

క. హరునభిముఖమునకున్ మును

లరిగి తదీయాక్షిచలన మాజ్ఞగ నతులై

యెఱింగించిరి లోకభయం

కర మగునర్జునతపఃప్రకారం బిటులఁ.

26

క. “ భువనైకపురుష ! వృత్తుని

నవతగు భీమాంగుఁ డొకఁడు సవిత్పనిదీపుల్

గవిసి గ్రసించు స్వతనూ

ద్భవమా ఘనతేజమునఁ దపం బొనరించుఁ.

27

మ. తొడిగెఁ మైమఱు, పూనె నంబుపొదులన్, దోరంపుశాటిన్ గొనెన్

నిడుపొఖడ్గముఁ, దాల్చెఁ బెద్దవిలు, పూనెఁ జింతోల్వల్కలం

బడలై పెన్జడ లయ్యె వేణి, కడువ్యస్తస్యస్త వేషంబు చొ

ప్పడు నైనఁ గళ యద్వితీయ మరచే ! భావింప మీచిత్రముల్.

క. కదలిన వడఁకు ధరాసతి

చెదరని తన్నియతగతి నచేతనములుగా

మెదలనియుడువాయుగ్రహ

వదముల దశదిశలతో నభము స్తంభించుఁ.

29

క. ము న్నమరుల ససురులఁ బే

రెన్నికలఁ దపోవిభూతి నెసఁగినవారిఁ

దన్నెఁ దల ; కొలఁది నిఁక జగ

ము న్నీరగు ; దుష్కరంబు మునులకుఁ గలదే ?

30

గీ. ఉద్ధతిని లోకముల గెల్చుటో ! నశింపఁ

జేయుటో ! లేక మోక్షసంసిద్ధియొక్కొ !

వానికొరిక ! యెదియైనఁగాని యిపుడు

తత్తవస్తేజమున కేమె తాళలేము.

31

ఉ. ♦ ఓజగదేకనాథ ! యిటు లోర్చి యుపేక్షనొనర్తురే ! యిలక
రాజులుదాన నీకెఱుంగరానిది యున్నె ? వరవదా ! మహా
త్మా ! జయశీల ! యావదను మావఁగ సుంత తలంపు మివ్వ డ
వ్యాజకృత్ బరాధవము వాపుము నీచరణైకదాసులకా. 82

క. అని మునులు మనవి సల్పిన

విని ఘూర్ణిలువార్ధి మ్రోత వ్రేగున గంభీ

రనినాదము రోదసి నిం

డ నీటు తొలుకాడ వెఱచనక శివుఁ డనియెక. 83

చ. “ఎవఁ డనుకొంటి రాతని మునీశ్వరులార ! సమస్తలోకసం

భవహరణైకదత్తుఁ డగుభవ్యుఁడు, ముక బడరనివాసియై,

భువి నవతారమెత్తిన విభుండగు విష్ణునియంత, మన్యుడై

న వశమె యిట్టిప్రాధీమఁ గనక ? నరనామకుఁ డా టెఱుంగరే ?

క. కులిశాయుధు వీర్యబలం

బులు మిగిలి సమస్తలోకముల కెడరు దిగుల్

గలిగించువకఱ గెలువఁగ

నలఘుతపం బూని యాతఁ డర్పించు ననుక. 85

మ. నరపాలుం డితఁ డచ్యుతుండును శతానందోక్తి మన్నించి యా

సురసంఘంబులఁ గూల్చి యాచెఱల గచ్చుకవిచ్చుగా దీనుతా

నరులకా గావ శుభావతారముల నున్నా రిష్ట మర్త్యులి నా

నరనారాయణు లీఘను ల్నిఖిలసంతానైకపారాయణుల్. 86

కా. ఆకాంతేయుఁ బ్రయత్నమంతయు సురవ్యాపారమా టెంచి యా

మూకాఖ్యుం డగుఘోరదానవుఁడు తెంపుంబూని వర్జన్యుపై

దూఁకం బోవుచునున్నవాఁడు, నియమిక్ ద్రుంధుక మహాధాటితో

నా కందుం జనఁబోలు, రం డచటివింత స్మీరునుం జూడఁగక. 87

పుష్పమాలికాబంధము.

♦ చ. అటవట గాటమై యవారహమ్మ హరా ! దడ మాడఁ జాడవే ?

కటకట ! పూట నిల్వఁగలుగ న్వగ నేర్తుమే ? యీమెయిక మెయిల్

పుటపుట బీటనాట ? మనిముఖ్యుముదం బిడకుండ టెండ ! యి

చ్చట నట కాటలాడ సగసమ్మ ? సదాశివజేత ! రావయా !

మ. నరుఁ జేకాకి, సుదూరగుల్ సహజు లైన స్వీడు ధారాశతక
దరియక గుండెలులేక పాపనిగతిక దా నూకరాకారియై
పరమోత్సాహముతోడ రూఢి జయ మకభావంబుతోఁ గైతనా
చరణాబద్ధమనంబుతోఁ జనెడి; దాష్ట్యం బెంచునే యాచితిక. 38

గీ. బోయెనై పోయి కిటి యైనమూకరిపుని
నే వధింపంగ నపుడె తా నేయు శరము
దాన నరునకు నాకు నుద్ధరిని గలుగు
చటులమ్మగయావివాద మచ్చటఁ గనుండు.

39

ఆ. తపముచేత బడలి తద్దయుఁ జిక్కి యే
కాకి యైనకీడి కదనమందు
రేఁగి సహజ మతుల మాగతి భుజశ క్రి
జూనఁగలఁదొ తెంపుఁ జూడవలయు ”.

40

సీ. హరిచందనపురేఖ లంగంబులకఁగ్గూర
వికృతాకృతు ల్పిభవింప దిద్ది
యేదుముండ్లన మేన నెనసినరోమాంచ
కంటకంబులు మేలుకంకటముగ
కలభముక్తాహారకల్లోలితాయత
పీనవక్షంబు భయానకముగ
కురులతో మెలివాటు విరిసరుల్ ముంగలి
ముఖమునకుఁ గఠోరముద్రఁ గూర్ప

గీ. కనుల నెగలు పొగ లేచుగతిఁ గపోల
ముల కలాపికలాపముల్ నిలిచి కులుక
నులుము బాణంబువింటితో మెఱయుమేఘు
మనశివుఁడు బోయదొరయయ్యె నాక్షణమున.

41, 42, 43

ఆ. భర్తృపూన్కి నెఱిఁగి ప్రియభులు నధిపతుల్
పరశుశూలచాప బాణతతుల
బీర మొలయ నార్చు ఘోరకీరాత సై
న్యముగఁ బయసమునకు ననువువడిరి.

44

ఉ. “సీ విటు తూర్పు పొమ్ము మటిసి వటు దక్షిణమేగు” మ్మా మహా
దేవునియాజ్ఞలక బయలుదేటి చమూపతు లావనంబు న
ల్లోపల సైనికార్భటులతో మృగయారతి మీఱ నేగుచో
నావసుధాస్థలంబు గిరు లాశలు దద్దటిలెక దుతంబుగక. 45

మ. కలగుండుక గలిగించి యన్నిదిశలక గగ్గోలుగా రేగు సం
కులతద్రావముచే గులాయములకుక ఘోరాదిరాడ్లహ్వరం
బులకుకగాక చలించి మందవిడి యంభోపీథి బక్షుల్ మృగం
బులు భూమిక, రొదలెత్త నయ్యచల “మంభో” యంచు దా
[ఘూర్ణిలెక. 46

మ సకలోపద్రవమా చమూపతుల పృష్ఠానంబునక గోల్పులుల్
మెకముల్ గూబలుఁ గాకిమూఁకలు, నిజామిత్రేత్వముక జాపుతీ
రికలే కాతురతక స్వరక్షణకు నదిక బర్వ, డీకోలుచే
రిక లెక్కింపపు ; జాతికక్ష లటు నుర్విక సంఘదుఃఖంబులక. 47

తరల. వెదురుగుమ్మలలోఁ దగుల్కొని వీడఁబోని స్వరోమముల్
మదికిఁ జాలప్రియంబులై సుషమంబులౌ నిజవాలముల్
ప్రీదిలి యూడునటం చవే చమరీమృగంబులు జీవితా
వదయు లెక్కిడ వాగణార్భటిఁ బాట వెందు వడంకునక. 48

చ. అదె మృగరాజు, సైనికగణాకులరావహతాత్ప్రభోధ ను
న్మదగజదానవాసనలు మాఁటికిరేఁగఁగ జాల్విదల్చి యా
పొదదరిఁ బీటవెట్టుకొని పొంకము జంకనిబింక మూని చు
ట్టు దరియుమూఁకలక గడుఁ గఠోరవితర్కనిరీక్షఁ జాచెడిక. 49

మ. శతసింహంబులహోరుఁగొల్పు పృతనానంజాతరావంబులక
హతధైర్యంబులఁ బాటు నాగజఘటల్ రూపత్వరక దారి గం
ధతరుల్ దంతహతిక బడక గొలకు లౌధత్యంబునకదాట ను
ద్ధతపంకంబులు క్షుబ్ధమీనములు నాతామ్రంబు లయ్యెక దొనల్.

గీ. నలద లులిమిరు లగరులుఁ జలుకవ న్నే
కొండపువ్వులు, దున్నలు కోర, నెగపు

వరిమళములును, జలువ లేర్పటచి తెచ్చి

తేర్చి సేనల మలయంపుదిమ్మరీడు.

51

చ. జడిసి యరణ్యజంతువులు సంభ్రమతః వడిఁబాటఁ దాఁతుడుఁ
వడుపులఁ గూలి వాడువరువంపుటనఁటులు, గోధుమవ్రజం
బడుసులువాఱునీరు, దెగి యందము డిందుసోఁజినీతతుల్,
గడుసునిదాఘతీవ్రతలగాసి యటఁ సమకూర్చెఁ బెల్లుగఁ.

52

ఉ. కొండలదండలఁ గుహలఁ గుల్యల గేళివనంబులందు ను
ద్గండవనాంతరంబుల యదాయదలై చెడి వన్యసత్త్వముల్
గండఱ వేటలాడి బలగంబులుఁ దానును జేరె సాంబుఁ దా
దండల నేనాభుక్తతృణధారుణి నానరుసత్తపోవనిఁ.

53

ఉ. అక్కడఁ గ్రీడి కట్టెదుట సంధతమాసితకాంతి శ్రావణిఁ
నెక్కినుసాంద్రవారిదమునిగ్గున మ్రజిగి యొప్పుఁ గోట నీ
సెక్క భువిఁ బెకల్పుదనుజేందు వరాహఘనావతారు నా
ముక్కిడిమూకరక్కసునిఁ, బోల్చి బలంబుల కాఁగఁ దెల్పుచుఁ

గీ. ఎఱుకుమన్నీనిలక్ష్మి వహించుశివుడు
బలములను గంగయొడ్డున నిలువఁబనిచి
మునులతోడను గతిపయజనులతోడఁ
జెట్లమాటుగ నాచెంతఁ జేరి డాఁగె.

55

పదుమూడవ సర్గము

—...౪...—

—♦ అర్జునుడు పందిని జూచి వితర్కించుట ♦—

ఉ. కొండలనైన బెండులుగఁ గోటలఁ జిమ్మఁగలంతమేనితో
దండి వలంబు వాడి గలదంష్ట్రలఘోరముఖంబుతో నిశా
టుం డటఁజేరినంత నరుఁడుం గనుఁగొంట తటస్థమయ్యె సాం
బుండును జెట్లుమాటులుగఁ బొంది సమ స్తముఁ జూచుచుండఁగఁ.

గీ. నిక్కబాడిచినసటల సన్నిధికి నెల్ల
పనుల విడి పర్వపర్వన వచ్చి మాని
తన్నుఁ జూచుటఁగని నెల్లు తరమెయనుచు
నెన్ను గతి నిల్చుకీటి సంశయించి కీడి. 2

మ. “కదుపేమాయెనా! గుద్దలించినకళల్ గాన్పించు పెన్నుపై, తా
తిదుమారంబు వహించుమూపు తెలుపుఁ దీవ్రంపువవక్రియఁ
గదనకీడకుఁ బిల్చురీతి నెదురై కాల్చివ్ర్వలాగయ్యె ను
న్మదపుఁగోలము! గానిచోఁ బులకరింతఁ దూఁకి రా నేలకో? 3

చ. కరమతఃపశ్చిభావమున వన్యమృగంబులు వైరవృత్తులఁ
మఱచి సుసాధుజంతువుల మన్ననఁజూచుశుభాశ్రమంబు ని
తైఱఁగునఁ జొచ్చి న న్నిటి వధించుపగఁ గమకించు నాతఁ
శ్చరణబలంబు డిందెనొ? నిజంబాకొ? క్రమ్మట మాయయానాకో?

మ. తొలిజన్మంబున నాకు దీనికిఁ బగల్ దోరంబులై తత్స్మృతిఁ
బలితంపుఁగని దీర్చుకోఁదలఁచి యిప్పట్లఁ సమీపించెఁగా
వలయుఁ గానియెడఁ విరోధిహృగసంపాతంబు లెక్కింప కి
ట్టలు నావైబడ నెత్తివచ్చుటలు విడ్డూరంబు కాకుండునే. 4

చ. అదియునుగాక, ఘోశివిషయం బెటులున్నను, నాచునంబుగూ
డఁ దొలివ్రసన్నతఁవిడి హుటాహుటి హింసకు మొగ్గుచున్న ది
య్యదనున, నేమిచిత్రిము, హితాహితీలుగ గనినంత మేలున
మృదమును త్రోభముగ దాసి మానస మింతనె యేర్పరించెడి. 5

మ. మునినై యేరికి నింతకీడుఁ దలఁచుచో నేను నా శిష్యురే
యనయం బెంతు రటంచు నేమఱుట నర్హం బేరికి, బొద్దుబా
గునకుఁ మత్సరమొందు దుష్టమతి సంకోచించునే లాభముం
డిన లేకుండిన నొండ్రకుఁ జెలుపు సంధిపంగ నొదే నిలక. 7

చ. దనుజుడొ రాక్షసుండొయగుఁ దప్పదు కేవలవన్యస త్వమై
న నలరునే యిటు ల్భలము ? నామది కబ్బరమయ్యె! నార! యెం
తనలుపు ! మించె మేఘము ననందగు ; నెంతటి సత్త్వ ! మదియె
ల్లనదుగుఁ దత్పదాగ్రహతుల స్సనదీనదవృక్షకంక్షయై. 8

శా. సేనారావము లింతకున్నునుపు తోచెక, గానఁ జీకాకుచా
తైనట్లయ్యె, మృగాళి చెల్లచెదరై యండిందుఁ బరైత్తుచం
దానక జప్పుడు లుప్పతిల్లె, నిది సత్యంబా ? “పురే! శాంతుడో
మహానీధ్రుఁ?”డని నీఁడుమాయఁగొనెనా మాద్యస్థుగవ్యారతి? 9

శా. ఓహో! కాదగు, ధార్తరాష్ట్రుడరి ‘నేదోలాభము’ జెంది యా
స్నేహాధిక్యపుబల్కిచే బ్రతికృతిక జేయంగ న స్తంభును
త్సాహంబూని మహోగ్రసత్త్వవనముఁ దర్కించి ఘోరంపువా
లాహకారముతోడ నన్యమృగసంతాసంబుగా వచ్చుటల్. 10

శా. ఏమీ ! యీఖలుఁ డశ్వసేనుడగునా ? యింద్రకృతిస్ఫుర్ధ ను
ద్దానుప్రాప్తిని ఖాండవంబు హుతభుగ్ధంబుఁ గావించునాఁ
డామంటక దనవారుచావఁ గసిదోయిక వచ్చెనా యిట్లు ? కా
శామాభీమహతిం గృతాగ్రహుఁ డెవండైన రుషక జేరెనా ?

మ. ఎవడో యింతవితర్కమేల ? యునికీ వీక్షింప న న్నెట్టులే
ని వధింపక బనిఁబూని వచ్చినటు లున్నిద్రాస్థితిక దెల్పు, స
త్తువయుక ముండని చాటు నంగములు, తుంగితుక శంకఁబోషి, శా
త్రవవిధ్వంసము సర్వలాభముల నగ్రస్థాయి నాబుదికి. 12

శా. “ఓరీకుట్టఁడ ! దారిద్ర్యక జయం బూహించి దీక్షక దక్షు
ప్రారంభం బొనరింపు పా”మృదుచు నావ్యాసుండు వాక్కుచ్చె నీ
కూరెం డిక్కుడు విఘ్నమయ్యె నలఁతిక దోయంగరాదుగదో
స్సారం దీతఁడు, చంపనేవలయు నిశ్చంకకృతాపంబునక. 13

గీ. అనుచుఁ జారువచిహ్నంబులందు మొదటి

దైన గాండివముం గొని యరివిభేద

నమున కుపలబ్ధగుణము శుద్ధమును సచివ

తుల్య మగుబాణమున్ దొనదూసి తీసి.

14

మ. గొనముఁ గాంచి గురుత్వభాసీయయి నిగ్గుఁ గొంట నచ్చేద్యమై

ధను వానిశ్చితచిత్తుఁ బార్థ స్వబలత్యక్తుఁ మహాపీడనే

ని నతిన గొల్చె సుమైత్రీయ ట్లతఁడు పూన్కిన్ భూమి నవ్వింటిపెన్

మొన మోటించి కుదించి యవ్వలికొన న్నోపున్ దగుల్నేయఁగఁ.

క. గాండివ మెక్కిడి పొదిఁగల

కాండముఁ గొని నారిఁబట్టి కదుపుచు నడువఁ

గొండలు గుహలుఁ బ్రతిధ్వని

మెండుగ ఘూర్ణిల్లె నస్తమించునొ నాఁగఁ.

16

మ. విలుమధ్యం బొకకై గ్రహించి శరసంపీతంబుగా నారి ఏ

నోలయఁ లాఁగి గుటిఁ స్థిరత్వమెనయఁ యోధుండు సాలీఘఁడై

వలయాంతగ్గతిగాఁగ ముఁ దిపురవిధ్వంసార్థమా నాత్మసో

జ్వలరూపంబున వైరిభీకరతతోఁపఁ బోయ దా విస్మితిఁ.

17

ఉ. వాసుకిమార్చి ఘోరవిషవహ్నులు గ్రక్క ధనుస్సు సుఁపుచుఁ

రోసము వేసె మొందెనన రుద్రుఁడు నుద్దవిడిఁ న్వపాదవి

న్యాసమునఁ ధరాధరము నమ్రముగాఁగ శరఁబుఁగూర్చి యు

గానురుఁ డైనసూకరుమహాంగమునఁ గుటిఁబెట్టి నిల్పిచఁ.

18

చ. భవ ముడిగించి వైరకృతి వాపఁగ నాయతు లైనశూలిపా

ర్థిపు లిటునట్టు లొప్పు నడితెన్నున ఘోరి నశించు బబ్బరం

బపునొకొ? పృత్యయవృక్కుతులందలి బంధమురీతి? నార! మృ

త్యువు మెడఁబట్టి గెంటెనని తోఁపదె మూకనిశాచరేందునిఁ.

19

చ. గమనరవంబు హస్తిభయకారణమై తన మండుమింటిపో

క మొయిలుపిడ్డుగా వెలయఁగా శితికంఠపినాకము క్తబా

ణము వినువీధి పెద్దదురమునఁ బటలెంచి పడె న్నిశాటునం

గమున నవార్యమై నలువగంటమువ్రాలును గేలిసేయుచుఁ.

20

గీ. బాణవేగముచే గరుల్ పటపురవము

కొండగుహలు పృతిధ్వను ల్లాలుపఁ బెరిగి

వైనతేయునియటపులవలె భుజంగ

హృదయకర్ణభేదంబుగా నెసఁగె నపుడు.

21

చ. హరనయనాగ్ని సంజనితమై చనునుల్క-విధాన మానస

త్వర నధరీకరించి జలదంబులలోఁ దొలికారుమెప్పువై

ఖరిఁ దనపింగళపృథలు గ్రాల భయంకరముఁ, మనోజ్ఞమై

యుటికెఁ బినాకముక్తశర మువ్వరముఁ వెలిఁగించుదీప్తితోఁ.

22

ఉ. ఎప్పుడు విల్లువీడి చని నెప్పుడు మూకునిఁ జొచ్చె నింతయుఁ

జెప్పఁగరాదు శంకరునిచెంగటిదివ్యుల సంతరిక్షులం

దప్పెను బుదిదాపుల విహాయసచారుల నొక్కమాటె క

స్రవ్వవెలుంగునఁ నిగిడి గాడె వరాహముమేనిలోపలఁ.

23

ఆ. దివిజు లడలి కనఁగ దివ్యశరంబు పె

న్మంచునట్లు కిటితమాలతనువు

నడ్డులేక దూఁటి యవనిఁ బ్రేవేశించె

ర్పుషము నీట మునిఁగి చనువిధాన.

24

క. కోపించుయమునితర్జని

కోపునఁ బర్వములు వాడికొనఁ గలనరుపె

దూపు శివశరముతోడనె

యేపునఁ బై కెగిరెఁ బ్రాణు లెంతయు బెదరక.

25

గీ. అమ్మ పరమాస్త్రసంధాన మమరుకతన

నిడుపుటుల్కలు వనమున నిమ్ముకొనుచు

నూలుశరములహోరునఁ బాతె వడిని

మంటపెన్నీటు నింగి నమర్చుకరణి.

26

గీ. మనసుతోడనె చనియెనో మనసుకంటె

ముందె చేరెనో లక్ష్మ మబ్బరము తెలుప

విడుపు తగు లొక్కవరి ననవడుపుదొడరు

వడర శరము గుటిక జొచ్చె గడుసుకడఁక.

27

ఆ. ఆవిరించివ్రాత ననుసరించువ్రాయత్తు

మర్హశీఘ్రిఫలద మైనయట్లు

శివశరమున నైనచిల్లిలోఁ గిటి దూఱి

నరుశరంబు విజయభరిత మయ్యె.

28

గీ. వెకలియత్నంబులందలివిత్త మట్లు

లోభసంక్షయములశ్రితలోలత వలె

నలసదుర్జయములవిజయాశ రీతి

నరహరాంబకములఁ బోతి నలిగి సురిఁగె.

29

చ. అటు నిటు బాణముల్ దగిలినందుననో తుదిముంపుచేతనో

కిటికి శరీరమో బయలొ గిట్టునఁ బెన్వడి సంభ్రమించె నం

తటఁ బెనుమండలంబులుగ భారుణివృక్షము లొప్పె సూర్యుఁ డె

చ్చటఁ గనరాకపోయె నవశంబయి తాఁ జలనంబు వాయఁగఁ.

ఉ. వెచ్చనినల్ల కాటఁ బృథివిఁ బెనుదంష్ట్రుల దూఱుచుఁ గడుఁ

మచ్చరమైనచూడ్కి క్షణమాత్రము పార్థుని జూచి కోధపుం

బెచ్చున ఘుర్గురస్వనము పిమ్మట గుట్టుగ మాట నంతలోఁ

జచ్చెను దన్నుకొం చధమసత్త్వండు మూకనిశాటుఁ డచ్చటఁ.

చ. కలుగవె తూపు లక్షయముగాఁ దనతూణములందుఁ? బార్థుఁ డెం

దుల కటు లమ్ముఁడైకొనఁగఁ దొందర నేగెదూ?లోభమా!యటుల్

శలిచినగర్వమా! సరి, జగీషువు గెల్పిడుబాణ మీఁగునే ?

యిలను గృతజ్ఞులఁ గృతమె హెచ్చిఁకఁ జేయఁగఁబోవుదానికిఁ.

గీ. సీచుఁ బొందినయువకృతినియతి మృగముఁ

జెంది యటు గదృశ్యత దోఁప దెందు, నిజమె,

గారవాఢ్యం బగుట నాత్మపారుషంబుఁ

జాటుకొన సిగ్గుచేఁ దలమాటె, నార!

33

మ. తనకాంతుల్ దనకీర్తు లట్లు దిశ లుద్ధాటింపఁగా వెల్లుదా

నిని, యోజించి నరుండు గ్రాహ్య మిది యజ్ఞజిత్తంబునఁ “దిట్టవై”

తన నాశ్వాసము నొందునాశరము సత్యానందముల్ చిందుదృ

ప్తినిపాతంబులఁ గీడి కౌగిలి గొనఁ స్మేరాస్యుడై యంతటఁ.

—♦ శంకరదూతసందేశము ♦—

చ. ఉడుటునఁ దోచె నర్జునున కొక్కవనాటుఁడు బాణతూణసం
పద పాదలంగఁ బీనభుజవక్షము లాత్మశరీరదార్థ్యముఁ
జనువఁగ నెద్దియో పలుకునన్నలు మోమునఁ దాండవింప ను
న్మదహరిధీరయానమున, మాటులతాపృతిసీర కీవలఁ. 35

క. తనవేషంబున కనువుగ
వినతి సమర్పించి బోయ విశ్వేశ్వరునా
జ్ఞను చెల్పె సామపూర్వక
మును మృగయాధర్మముక్తముగ నీవరుసఁ. 36

ఆ. శాంతు లనుచు, మనసు సాధు వటంచు మే
త్రేజాతపసు లనుచు దివ్యసాంఖ్య
దాయబద్ధు లనుచు దైవసద్వంశసం
జాతు లనుచు విందుఁ బూతచరిత! 37

మ. మునులై యుండియు మీప్రభావపటిమల్ ముల్లోకముల్ ప్రాకఁ దే
జున నైశ్వర్యవిభూతి మేటిన్మృపులఁ శోషింపఁగాఁజేసి యుం
డినవారల్ వినిపించు మీకళలు, ధాటిక శక్తు మెప్పించి త
ద్వనసర్వాధిపతిత్వపీఠమున స్వాస్థ్యం బొందిన ట్లయ్యెడిక. 38

చ. కొలిచి సమస్తసంపదలు కోటికళల్ మెఱపింప మానులై
విలసిలుమిమ్ము మాండలికపీఠసుహృత్సచివాదినంభృతా
ధ్యులుగఁ ద్వదంగజాలశుభయోగము చెప్పక చెప్పుచున్న దీ
విలసితమూర్తి సద్గుణవివేకపటివ్రత కిక్క గాదాకో! 39

ఉ. ఈదృశు లై సమీకు విజయిత్వము బ్రాతియె ? సర్వతోజయా
పాదకులౌట వింతయె ? ప్రపంచదురాసదమోక్షలక్ష్మీయ్యుఁ
గాదె యొకింతలో వశము ? కామముఖారిరజ సమోగుణో
చ్ఛేదకు లాశ్రయు ల్లదె విశేషశుభార్థిజనాళి శెప్పడుక. 40

గీ. తపను సిగ్గిలఁజేయుప్రతాప మమర
సిద్ధపారుషు లయి కీర్తిఁజెందుమీరు

చందిఁ జంపినమామోర బాణ మేల

కొనఁ దలంచితిరయ్య ! సద్గుణధురీణ !

41

ఆ. మనువు మొదలు సకలమానవశ్రేష్ఠులు

నడచునీతి కడు సనాతనంబు

మిమ్ముబోంట్లె చెఱువ మేదినిఁ దన్వాయ్య

మెవ్వఁ డనుసరించు నెఱుంగఁజెప్పుడ !

42

గీ. ఆకుమారుండు మొదలుగ నఖిలయోగ

శక్తిజితజన్మమృత్యువు ల్సత్త్వవరులు

నురువికర్థర మగుశీల మూని రద్ది

కాదె యస్మాదృశుల కనుకరణపథము.

43

ఉ. శీలమె పుణ్య మిచ్చి తపసిఁ దనియించు సుఖార్థ సౌఖ్యముగ

దేల నొనర్చు, యోగులకు దివ్యతరం బగుమోక్ష మిచ్చు, న

క్కాలమునందు శీలగతిఁబై నభీష్టఫలంబుఁ జెంద మే

ల్వీ లగుబాట కల్గను, వివేకుల కట్టిది త్యాజ్య మానాకో ? 44

శా. ఈ నా బాణము మాపరేఖలను నీదే నాఁగ వర్తించు నా

రా ! నే నేమనఁగల్గువాడ ! నిది యాహా ! నాది కాదా ! యటం

చే నట్టాడ భవస్మనంబుఁ గొనె నల్లెస్వామి యెవ్వారటం

చూసంబోలు వితర్క మియ్యలుగు సాహసా! త్రోవ తప్పెగదా !

ఉ. అమ్మిది నాది యన్న నది యార్చుటఁ జచ్చినవందికూడ నా

సా మ్మనవచ్చునం చుపమఁజూచి యిటు ల్పొనరింతె ? నిస్పృహ

త్వమ్మునఁ దోచుసాధువిహితమ్మో ? మనస్సుల్ల కెంచఁ బోలుకృ

త్యమ్మో ? కరుండు కొట్టుకిటి నాఁగక కొట్టియు నిట్లుచేరుటల్.

ఉ. మామోర మేటిసేతలను మాపును తేవు విసంగఁ బండితుల్

మోదముమీఱ మూఁగుదురు పొందువినోదరసంబుపేర్చి నం

దేదియు గేలినైన నుతియించఁబడఁవలయున్, బరుల్ మహా

హ్లాదముతోడ నెన్న బిడియంబున మానియు వంచు నాదలన్. 47

మ. మెఱమెచ్చుల్ సహియించుమిగ దనవనన్ మేకోలున్ జెప్పకోఁ,

దరిభంగంబుల వెల్లడింపఁ, డిటఁ గార్యార్థంబుచేఁజూపె మా

దొర చెప్పవలసె న్యకీయగరిమ ; దుష్టు ల్నయాతీతదు
శ్చరితుల్ పాతులుకారె కారుసుమి ప్రిస్తావించి మాటాడఁగఁ.

మ. సిరబాణంబున మాచమూపతి కిటికీ శీఘ్రంబుగాఁ జంపుటల్
బ్రతుకఁ గల్గితి రీరు, కానియెడ దుర్వారోగ్రహాణీశ్వరో
ద్ధతి నీపాటికి నేమికానగునొ ? తథ్యం బెన్నఁగా, నీజవా
యతవజ్రాంగుని నొక్కయమ్మునన తోయ్ శక్యమే యెండ్లుకు ?

గీ. నిలిచి మీప్రాణగొడ్డంబు మలపుకతన 49;50

మాకిరాతేశ్వరుఁడు మీకు మంచిమిత్రుఁ ;

దతనిపైఁ బగ, సుజనపోష్యంబునెనరుఁ

దమరు నీగతి మాయంపఁ దలఁపఁదగునె ?

51

గీ. కష్టమునఁగల్గు, నెప్పు రక్షణమె శోరు

నష్టమున కుంచు, సిరులు, హీనములుసుమ్ము

విజయశీలికి నొకమంచి వెలసి, రక్ష

కయి, శుభాంతము నిడు సుమిత్రాప్రికంఠె.

52

క. ధనమును రాజ్యము నధికులు

చెనకినఁ జలియించు, వెతకి చెందఁగఁదగుమి

తుని మేరుధీరుఁ దనయం

తనె వచ్చినయధిపుఁ దెగడఁదగునే యనఘా!

53

గీ. విజయమును గోరి తపముఁ గావించు మీరు

కాక మోక్షేచ్ఛ కాయుధకాండ మేల ?

మేటిభూపులసన్నెత్తి మించెనేని

రాదె సకలతపంబులఁ గాల్గుఫలము ?

54

క. హరిభూమియుఁ గరిసీమయు

వరరత్నసువర్ణధరయు వఱలుక బతి కీ

చిటుబంగరుటలుఁగున కా

తురపడఁడు క్షమింపఁ డాజ్ఞఁ దోసినవారిక.

55

ఉ. మాయెకిమీఁడు దొడ్దదొర మన్ననకెక్క సమాశ్రియించినక

బాయఁడు, లోభి గాఁడు తనప్రాణమునందయినక, సహేలగా

దాయు నెవండుగాని వికటంబుగ గర్వముఁజూపెనే న్నమఁ
బాయుఁ దదీయరౌద్రమును బాప భరింప నశక్త్య మేరికీ. 56

ఉ. కాపున న మ్మొసంగి ప్లవగశ్రీభుఁడు రఘురాముఁడట్లు కా
గా వరమైతి దైవగతిగా సమకూరినదాని గాఢమై
భావుకమై వరస్పరత వర్ధిలఁ జూచుకొనుండు యోగ్యసం
భావన, లేనిపోనివగఁ బాటిలుకష్టము చాటి చెప్పితి. 57

శా. మీకుఁ దబ్బరఁ జెప్ప మాకుఁబని యేమి?చూడ మీర్తాపను
ల్కాయ్యంబులకైన బాణములఁ బ్రేమఁ గోరఁగాఁబోరుగా,
మాకుఁ వజ్రపరాక్రమంబు మిగులన్ మ్రొందించుశస్త్రంబు లె
న్నో కల్లుక, శరణభ్రమత్రమునఁ గా దోయయ్య!యిట్లాడుటల్.

శా. ఈబాణంబునఁగాని కాఁదగని దేమే నున్న మర్యాదగా
బాబుక శైలవర్తి బ్రసన్నునిగ సల్పఁ బూనుకో రేలకో!
మీబోంట్ల గడుమెచ్చు తేఁ డఖిలభూమి గోరినఁ గెల్చి యీ
గా బీర్వోవదు వారితెంపు శర మొక్కం డెంత? యోజింపుఁడా!

ఉ. ఆతఁడు పండితుం డతనియార్జితమా ధన మస్థిరైహికా
ఖ్యాతము గాదు దివ్యము శ్రీతావనదీక్షితమైతి, వేడికో
లేతటి వమ్ముసేత సహియింపఁడు, దాన ఘటిల్లుదుఁఖ మ
త్యాతత మాట స్వానుభవ మట్టుల నొండ్లకొనర్చు మోదముక.

చ. వఱచు స్వయంబుగా విషయవాసన కింద్రియజాల, మట్టులే
కఱచును బ్రేమ తా వలచువట్టున కేయపరాధమెన్న, కా
తెఱఁగుననే బలాఘ్య సిరిఁ దేఱఁగొనక జవపెంపా ప్రేమయో
వఱల ఫలించు లేనియెడఁ బ్రార్థనయుక సమకూర్చు గవ్వముల్.

ఆ. జామదగ్నిగాక జగముల చునులలో
నస్త్రవిదితభుజబలాఘ్యలందు
సార్థకత వహించె శస్త్రధారణ మేది
నుడువుమయ్య వేలు మడిచి యొకని.

62

గీ. విప్రచాపల్యమున సంభవించె దనదు
మృగముఁ గొను టం చెఱుంగ, క్షమించు తేఁడు,

కేవలాజ్ఞానకృతవిపులావమాన

మైన నైత్యరేఖా విజ్ఞులైన జనులు.

63

చ. కులమును వేషముక దళముఁ గూలుచు దుష్క్రియ దీని నేటికో
వలచితి, రింకనైన నిటువంటివి మానుఁడు, “దుష్పథంబుకే”
వలఁ జనుదుర్మతుల్ జయముఁ బాసి యిహంబుఁ బరంబు దూఱనా
కులమతులై నశింతు” రనుకోవిదవాక్యము సంస్కరింపుఁడీ ! 64

ఉ. ‘చంపీతిఁ బంది నే’నని దిసంతుల దబ్బటలాడఁగా దిటుల్
చంపఁగఁ దండ్రియాద్దిక మొ జన్న మొ పూనితి ? లేది లేదె, ని
ద్దంపుధరాసురుండవుగదా పొల యొల్లవు, మహాని కెందు హిం
సింపఁగరాదు గాదె, యింకఁ జెప్పమ దేనికి బాణ మేసితో ? 65

గీ. సజ్జనుండవు విడలేవె చపలబుద్ధి ?

నెంతకాలము దాని సహింతు రొగులు ?

వార్ధి పృథ్వీయానిలంబునఁ బగిది దాన

గురుమనంబైన నుండునే త్రిభువన గొనక.

66

ఉ. బోయ, యిసీ ! యటం చనఁగఁబోయెదవేమొ యసడ్లఁజేసి, ద్రో
ణాయతశాస్త్రవేత్తనుమి యాతఁ, డనుగ్రహనిగ్రహక్షముం
డీయభలాద్రిసంయుతమహీవలయంబు శచీంకు)వేడికోల్
దోయిఁగ నిచ్చలేక దయతోఁ బరిపాలనసేయుచుండెడుక. 67

మ. మునిచాపల్యము చాలు నోరిచితి నంబుక బూజ్యుఁడౌ స్వామి క
వృషముక జేసి తదాదరంబునను సంపద్యాజి వౌటొప్పు, మే
ల్లొనముక గొల్పి వివత్తుఁ బాపఁగలసుశ్లోకుక సఖుక జేసికో
మనువా రుందురె ? తథ్య మాతనిదె కాదా బాణ మీసేటికో ?

క. ఘోరాయుధసహితపరీ

[68 ; 69

వారాహితరంగుఁ డగుచు వార్ధిగఁ దగవుక

మీఱక ధీరత నాతరు

తీరంబున నున్నరాజదేవుం గనుమా !

70

ఉ. అంబదె శ్రావణేంద్రధనువా ! యన లక్ష్మలఁ గుమ్మరించు, నా
రిం బరికింపు వాసుకిగరిష్ఠత బుస్సలఁగొట్టు, రెండు స

జ్యంబులుగా ధరించుకృతనాధిపు సుస్థిరుఁ జూడు, వీడు శా
త్యంబును, వారిసఖ్యమున నందుము సర్వమనోగతార్థముల్. 71

పదునాల్గవ సర్గము.

—...౪౦...—

—♦ కిరాతదూత కర్జునుప్రత్యుత్తరము ♦—

ఉ. చీటికిమాటి కుర్దతుల సింధుతరంగము లదినట్లు కై
రాటసగర్వవాక్యవిసరంబులు చిత్తముదాఁకఁ దాఁక లో
మీటురువఁ ధృతిఁ విడఁ డమేయచరితుఁడు పాండవుండు, మే
ల్బాటఁ జరించుసాధుజనభావము దుగ్గిహ మూట యబ్బిమే? 1

ఉ. ఉన్నటు లుండి వచ్చి పుయిలోడక తెల్పినశాత్రువేంగితం
బు నిఖిలం బెఱింగి చలముఁ గలగుండున మున్న కర్జునుం
డెన్ని వచించెఁ గ్లుప్తముగ నేర్పడఁగా సమయోచితార్థసం
కన్తము మాటుచూట నురువాక్కుశలత్వమునిండు మెండుగఁ. 2

చ. లలితసువర్ణభూషల నలంకృతయై శుభ్రతిగమ్యయై గభీ
రలసితసుప్రసన్నపదరాజితయై పరచిత్తసాంత్యనో
జ్జ్వలమహిమాఘ్రయా పలుకుజవ్వని యెవ్వనికైన నిట్లు సం
ధిలునొకొ! పూర్వపుణ్యకృతతేజముఁకిల్కినిగాక మెచ్చితిఁ. 3

చ. చదువరి యాట'కప్తము ప్రసంగము కష్టతరంబు రెండునుఁ
గుదురుట దుర్ఘటం బటులఁ గూడిననైన మనోగతార్థసం
కదలను బండితస్తుతిఁ బట్టుగఁ బల్కెడు నేర్పు సంభవం
కదు, తనఖండశక్తి గలవాఁ డఖిలస్తవసీయుఁడౌ గదా! 4

ఉ. కొందఱు శబ్దశుద్ధి యొనగూడ విను జెవిఁగోసికొందు రిం
కం దమ కర్థకారవమె కావలెనంచుఁ దపింతు' కొందఱీ
యందఱ దక్షతఁ ముదమునందఁగఁజేయుట మేటికష్టమై
సం దదమేయగౌరవమునఁ నచియించితి వాక్రృపంచముఁ. 5

- ఉ. ఎక్కడిబోయవోయి! వచించినదెల్లఁ బ్రగల్భమై నయం
బెక్కఁగ నిట్లు కూర్చితివి! యింతటిదత్తుఁడ వాటచేతనే
యిక్కడ సంధిఁ గూర్చునయింకఁగ మీదొర కంపె నిన్ను, మే
ల్వొక్కె సమస్త పాండితికి వన్నెగదా యెటువంటి సూరులక. 6
- చ. చతురత సామర్థ్య నెఱపి, స్వాంతవిమోహకదాన మెంచి, భీ
తి తగుల భేదముం బలికి తీర్పరివై యనయంబై న్యాయ్యమా
గతిఁ గనిపింక దూపునకుఁగా గడుసుకనుడిఁ బల్కి తీవు, పాం
డితియును దర్కదత్తతయు నిండినవ్యాసము మెచ్చుఁగొల్పెడిక. 7
- ఉ. చింతితకార్యసిద్ధికిని జేటిటు నన్నుఁ దిరస్కరింప నం
చింతిసేర్పుకాఁడ వయి యేటికి దిద్దవో మీచమూపతి?
వంతల మేళ్ళు బాలుగొన్నవారు శుభంబులె కోరువారు నా
మంతురులుక హితుల్ దొరకు మంచిజెడుక వివరించి చెల్పిరే?
- ఉ. తూ పిట లేమి నిశ్చయము, తుప్పల గుట్టల నెందు దూఱెనో
యోషిక సంతటక నెమకు టొప్పగుమార్గము గాని, పెద్దలక
దాకసులక వ్యతిక్రమతఁ దారసిలం దగునీతి యానె? పే
రావద రాదె సాత్త్వికజనావమతి? సువివేకివేగదా! 9
- గీ. ఖాండవముఁ గాల్చి పెనుతృప్తిఁ గాంచువహ్ని
వరమునక గల్గె నక్షయశరధు లిట్లు
నాకసాయకములె మెచ్చ నీకిరాటు
తూపుఁ గైకొన నాసఁ జెందుదునె? చూడు! 10
- గీ. మంచివారలబాట వ్రామాణమైన
దోషమే లేని మాచర్య దూష్య మగునె!
వరులనింద సనాతనవర్తనంబె!
సజ్జనులవాణి గుణమునే చాటవలదె! 11
- ఉ. ఉన్నగుణంబు లేదనుచు నుండనిదోషము నున్నదంచు నిం
ద నిగిడించి సజ్జను నధఃకృతిఁ గుంచి హసించు దుష్టుదా
ప్త్యోన్నతవాక్యమే వదనులొప్పగఁదా నిరుపాతిక త్తియై
ఛిన్న మొనర్పదే యతనిచేతము రెండుగఁ దోచుపెంబడిక. 12

- చ. వనముల సంచరించుమృగవారము లొక్కరి వేమి? యుద్ధతిఁ
హానన మొనర్చువారివెకదా; మృగమండలి నెల్ల దానె పెం
చెనె? యభిమానమాత్రమున సిద్ధమె స్వత్వము? లేనిపోని హె
చ్చన కిటు లంగలార్చు గడుసుందనముఁ వదలంగఁజెప్పుమా.
- ఉ. “సం దిడకోయి యేరి” కని సాత్యవతేయులు నన్ను సద్వ్యతిం
బదుఁ జరింపఁజేసిరి, మదంతముఁ గూర్చుద్వైకదీక్షతోఁ
బంది మహాగృతం బరువువాతెను నాపయి నొక్కకోలతో
మృందె; విభూషగాదె వృతరక్షణ సజ్జనకోటి కెప్పుడుఁ. 14
- మ. “తనకై వేట మృగాళిఁ జంపుకొనువ్యాధన్వామి మానీంద్రీవ
ర్తనముఁ దార్కొనఁ, డద్ది వానిదయకాదా?”యన్నఁ గానిమ్ము వ
చ్చినయీఘోషిని దత్త ణంబున నె చొచ్చెఁ బాణయుగ్మంబు నా
మునుపే తాఁ గిటిఁ జంపెనంచు నిటులం బోరాడఁగా న్నాయ్యమే.
- ఉ. “చంపినఁ జంపని” మృనెడు సాత్వికు నాయుధహీను మాని మ
న్నింప నకృత్రీమంబు కీయ నిద్దపుఁగీర్తి ఘటించుఁగాని యు
గ్రింపుశరంబు వింటఁదొడి కాల్తెడు వానినిగూడఁ దాల్చిమ
న్నింపఁగలారె? మిథ్యల గణించిన నిల్చునె ప్రాజ్ఞసన్నిధి? 16
- చ. విడిచె శరంబు నాకొఱకుఁ బిమ్మటఁ గ్రమ్మటఁ గోరఁ బాడియే
పొడిచి విరోధిఁ జంపి సగముఁ ఫలముఁ వెలయించె దానినా
కిడినఁగదా సమగ్రీఫల మిచ్చుట? లమ్మున లోభమింతయుఁ
బడఁ డనుమాటకుం గ్రీయకు బద్ధవిరోధము కానుపించెడి. 17
- ఉ. మీయెకిమీఁడు నావలచుమేరకుఁ గోర్కు లొసంగునంచు నే
మో యనియుంటి, వెట్లుప్రియమున్ ఘటించునుదై న్యపూర్ణయా
చ్ఛాయితనార్జితంబగుధనాప్తి? సమస్త జగత్ప్రసిద్ధశౌ
ర్యాయతకీర్తిపౌరుషబలాగతలక్ష్మలఁ గోరువారికి? 18
- ఉ. చెంద నశక్యమై తెగువఁజేయ ననర్థఫలం బొసంగువాం
ఛం దిగెఁ గల్గప్రాకనుచు త్కౌనతి; మూర్ఖజనుండు దుర్లయం
బెందొనగూర్చు నావద లహీనములౌట నెఱిగియుఁ డమిఁ
బొందు, “వినాశకాలమునఁ బుట్టెనురా వివరీతబుద్ధి” నా. 19

మ. శరమో? ఖడ్గమో? కంకటంబో? మఱిశ్రేష్ఠం బైనచావంబో? మీ
దొర దేనిక వరియించె దానిఁ గొనిపోఁ దోకొంచు ర మ్మారనిం
గరమున నీచము యాచ్చు, చాలు, జవగల్లం బొల్లు లేలా? మగల్
బిరుదు స్థింకమునక న్వయంగ్రహణమే ప్రేమింతుగదే ధృతిక.

శా. వీడఁ. మైత్రీకి? నెట్లుపల్కితి? విసీ! వేధించు మానిందుగదే
బాడం దోచిన హేతుహీనముగఁ, గత్త నిత్యముంగూర్చుచె
నీడు సుద్ధుణశౌరవార్జునునకుఁ, సిద్ధంబు, నైజస్థితిం
బాడక సాధులకెల్ల శాత్రువుఁడటంచుం దోపదే యేరికి? 21

ఉ. వర్ణచతుష్టయంబు నిలువంగలరాజుల మేము, చూడ నే
వర్ణము లేనిఘాతుకుఁడు వాఁడు, కుజాతి, కువృత్తి, నీచతా
దుర్లయుఁ డెట్లు మాకతనితోఁ దగుమైత్రీ? యెటు ల్లభీరతా
పూర్ణము దంతి నేస్తమును బొందఁ దలంచును గుటనక్కతోక.

ఉ. కుక్కలు కూసి చుక్కలకుఁ గూర్చునె విన్నదనంబు? తెల్వితే
కొక్కజడుం డవజ్ఞ కిటు లొగ్గిన శ్రేష్ఠమతు ల్కలంగునే?
ధిక్కృతి తుల్యవీర్యకులధీబలపారుష భాక్కులందె సొం
పెక్కఁగ రాజులు స్థిరమృగేందుగిల కేర్పడుకక్షపాలికక. 23

ఉ. హీనునితోడిపోరున లయించు యశంబులు, వానిమైత్రీచే
న్యూనతనొంది యల్ల నఁ జను స్థుణపుంజము, లానుపాన లెం
తో నియతి న్గణించి తులఁదూచి వివేకి నికృష్టుఁ గన్నడక
బోనడఁచుక, మదేభములు మూఁగెడికుక్కలనట్లు ధీరతక. 24

ఉ. కయ్యము సఖ్యముం దగదు శాపున నీయొడయండు నీవు న
న్యాయ్యముగాఁగ నేవరుష మాడినను న్నలువల్క నేను బా
మైయ్యనఁగాక తూపుఁ గొనునూపున డాసితిరేని మూఁడు మీ
కియ్యడఁ గోడత్రాఁచుమణి కేగి నశించెడివానిదుర్గతుల్. 25

చ. అన విని దూత 'భద్రముసునూ!' తునుచుక బెదిరించుపొల్చిరొ
మ్ము నెగిచి శీర్ష మూఁచి భుజహుల్ ఝుళిపించి కను ల్విగిడ్చి తే
జొనయఁగ 'గిట్టు'న స్మరిలి యూధసమావృతుఁడై వసినన్నతక
మునిఁ గనుచున్నవానిని జమూవతిఁ ద్ర్యంబకుఁ జేరె జప్తునక.

—* కిరాతనైస్య మాజికిం దొడరుట *—

చ పృథ్వీమహాగృహతహతి భంగవరంవరబాంగి వార్ధి సం
కులతను హోరుఁ గూర్పుతెఱఁగుల్ వెలయఁ బృతసేశునాజ్ఞ నా
కులముగ నామహాబలము గొల్పె రొద ల్దమయాయుధాళి తాఁ
కుల నిత రేతరోక్తులను గుంభిని యార్చుగతిఁ ఘనార్భటిఁ. 27

మ. విజయోగ్రానిలుఁ డాచమూవననిధి న్వేణధ్వజాగ్రాంశుక
వ్యజనంబుల్ విపుల్లోర్నివై ఖరుల వీవ స్థింపుఁబ్రాపించి మే
ఘజలాపాదితశీకరంబులును దత్తాంతారసారభ్యవ
ద్రజము ల్నిమ్ముచుఁ బ్రోత్సహించుఁబృతనాగ్రస్థానయానార్భటిఁ.

చ. జయజయవందితీతములు జ్యానినదంబులు సింహనాదముల్
హయకృతహేమలు స్రమదహ స్తిఘటాగురుబృంహితంబులఁ
రయభరితంబులై గుహలు అంపిలఁ జేయుపృతిస్వనాళి కిం
తయు నెడమీక దిక్కులను దార్కొనె ధారుణి దద్దటిల్లఁగఁ.

చ. పదనుభయంకరత్వమును వర్తిలుబోయలహేతులఁ స్వసం
పదలు విశేషదీప్తుల దివంబు దిశాంతరము ల్గ్రమింప నం
దు దినమణిప్రకాశములు తుందుడు కూని తళ తళ లొన
ర్చె దహనజాజ్వలచ్ఛిఖలు చిందులరేగినచంద మొక్కఁగఁ. 30

ఉ. అం బాక చేత నారియొకహస్తమున న్నొని పీనపాణియు
గ్మం బిటు నట్లుఁ జాపునొడికంబున మండల మైనధన్వసు
ధ్యంబునఁ దోచుశంకరుఁడు దా నుపరిస్థితుపోల్కి నుబ్బువ
త్తుంబుకళ న్నృరోదిత నఖండరుచుల్యలయించె తివిగఁ. 31

గీ. లాఘవమునకు మిట్టపల్లంబు నొకటె
వేగమున నేను నే నని వెడలుసేన
లెడము లేకుండ నిబిడతఁ వెడలుదాన
వనము లుక్కిరివిక్కిరి వనట నొందె.

82

గీ. దండుముంపున గుంటలు నిండిపూడు
మిట్ట లింకింత మెరకలై మిన్నుఁ జూచు

సమధరల్ దానియునికి నుచ్చతను, దాఁట

నణఁగుటను జూపు మోదభేదంబులట్లు.

33

గీ. బిరుసుదొడలను నాగుతీవియలఁ గలఁచి

యూఁపువేగాన గంధావలేప మడఁచి

దురుసుపోకలఁ జనుగట్లగరుసు డులిపి

సేన వనలక్ష్మీదాఁటున సిగ్గుఁజెఱిచె.

34

గీ. తపముచేఁ జిక్కియుంట మదంబు చనిన

నేని దర్పంబు విడనిద్విపేందుగ్రీల

సకలభూభృద్వివాళంబునకు దిశాళి

వెలుఁగ మండెడునిప్పునా వెలయువాని.

35

గీ. దొడ్డమిత్తునివలె దొనదూయుశరము

గెలుచు ననుకూలత నటంచుఁ దలఁచువానిఁ

బ్రతినమాప్తంబు సేయనివ్యర్థబలజ

లాఙ్గవముధృతిఁ దృణముగా నరయువాని.

36

గీ. వ్రతీకృతియె కారణంబుగా వచ్చుముప్పుఁ

బాపునీసిరధను వని భయము వదలి

పవన మూఁకమిఁ దొనఁకని వార్ధిరీతి

గా నలంఘ్యగభీరతఁ గాల్గువాని.

37

గీ. దాపుదాపునఁ బడియున్నదంప్రిజీవ

ములఁ గొనం జేరుయముదీప్తి నలరువాని

సవనమున బ్రాహ్మణు ల్పిల్వ స్తబ్ధయావ

పశువు దరిఁ దోచురుదునిపగిదివాని.

38

గీ. కరులగాంభీర్యమెల్లఁ ద న్నరయ నణఁగు

నట్టిగురుఁడైర్యగుణవిశేషాతిభూతిఁ

బెనసికొను పెద్దతీవెల వనము మొలువఁ

జెనకఁ జొరదానిమలనలఁ దనరువాని.

39

గీ. బలుపు టాఁబోతుగ్రీవపుబటువుమెడయు

గొప్పగిరితట మన గట్టియొప్పునురము

వెలయ నాదివరాహంబు జలధినుండి

వలె ధర్మ దేర్ప నున్నట్లు వఱలువాని.

40

గీ. మరకతాథలమేనితోఁ గర ముదగి

మూర్తితో, స్వప్రభాజాలమూర్చితాస్య

దీప్తి, రవి నీటవలెనె బొంది ముకురమున

నాదిపురుషుండె తోచిన ట్లమరువాని.

41

గీ. మేటియుద్యమము ఫలింప మెఱయువాని

నఖల తేజస్సులకు స్థాన మైనవాని

వేసఁగి చనంగ జలభారవిపులఘనము

నరయుముదమునఁ బ్రేమధులు నరునిఁ గనిరి.

42

గీ. “గెలుతు ముని నేను నే” నని పలుకుపృజ్ఞ

లెందుఁబోయెనొ? తత్తేజ మెయ్యలేక

కలఁగి నిశ్చేష్ట మూఁడులై నిలిచి రరులు

నిండు తేజన నసదులు బెండువడవె?

43

ఉ. ఒంటరిఁ జేర లేనివెఱ యూఁదఁ బరస్పరసానుభూతిచే

దంటతనంబు నొందు ప్రమథప్రచయంబులసంఘ తేజ మా

వెంటనె దీటుగాఁ బెరిగె; బి ట్లసహాయత రానిసిద్ధికై

యంటి మహాత్ములేని కలియ న్వలెనేకడ వీతభీతులై.

44

ఆ. బోయదండు విండ్లు పోవీడి గఱిమోఁత

‘రంయిరంయి’ వడి శరంబు లుఱికె

వనముకొలఁకుటలలు వదలి పక్షధ్వని

నగసిపోవుకత్తు లేమొ యనఁగ.

45

క. గిరిసానుగహ్వరంబులఁ

గరముఁ బ్రీతిధ్వనుల హోరుగాఁ గార్ముకభీ

కరనాదం బతిరథన

త్వర నిగుడఁగ దిశలు పగులవా యనిపించెన్.

46

చ. తరులు వనంబు లొడ్డిగిలఁ దద్దయుఁ గంఠమునొందఁ జ్రాంత మం

బరము దిగంతరంబులును మాటువడ న్నృనుగాలితోఁ బయో

ధరములు మూఁగి ఘోరజలధారల రువ్వడినాఁగ, వ్యాధయో
ధరచితబాణవృష్టలరొద లెవి చిల్లులువోవ రేఁగినఁ. 47

గీ. ఆఱుమాసంబులుగ దీక్ష నవిసి చిక్కి
యపుడు కయ్యంపుటుబ్బున నలరుమేన
నరునిమైమఱు వవసరం బెఱిఁగినట్లు
నల్లు దిగనాడి బిగువు హెచ్చంగ వెలసె. 48

ఉ. రోదసియెల్లఁ గ్రమ్మి తగరు ల్లిరినట్టులు తాఁకవచ్చుబా
ణాదుల, రోషపావకమహాద్యుతి కన్నుల నుల్కలట్లుగాఁ
గాఁ దదనీకిసినిధనకారిరీక్షణఁ జూచి గాండివం
బాదట నూఁపె 'వచ్చెనమయం' బనిప్రేరణఁ గొల్పుకై వడిఁ. 49

ఉ. దిక్కులు మూఁతఁబొందె రవిదీప్తులు బాహ్యమునందె డిందె లో
నక్కడిగాలిలో సుడు లనంతవరంపరఁ జెందె గంపముల్
నెక్కిన శైలయుక్తధరణీఁ వణఁతు ల్లటచొందె బారుషం
బెక్క యుగాంతరాద్రీత మునీశ్వరుఁ డంపజడి న్లడంగినఁ. 50

ఉ. చంపుదు నేను నే ననుచు శాత్రువు లొక్కతఱిఁ నిగిడ్చు నా
యంపట యోగ్యకాలమున కందనియత్నమురీతిఁ ద్రోవనే
తుంపులు తుంపులయ్యె ఘనదోర్బలము క్కరిటిబాణముల్
తెంపునఁ దాఁకఁ దచ్చకలదీపితధారుణి మిఱ్ఱరింపఁగఁ. 51

—* అర్జునవిజృంభణము *

మ. వరదుశ్చేయములై వివద్ధరములై ప్రాఙ్మంబులై దూరగ
త్వరలై భూరిఫలంబులై తగుశరోపాయంబుల స్వప్రీతా
వరమ లెంపొలయంగ శాత్రవచమూవారప్రయత్నాంబకో
త్కరముల్ నుగ్గువడంగఁ బొందుసుతుఁ జౌద్ధత్యంబుఁ జూపించినన్.

ఉ. తుంపర జల్లు వానతెఱి తోరపుటుప్పెనముంపునా వడిఁ
దెం పగుపింపరాక పటతెంచుశరంబులజన్మభూమి యా
గుంపులు భూమియో! దివియొకో! నలుదిక్కులూ సూర్యబింబమో
దింపనిచాపమో! నరునిదేహమో! యంచుఁ దలంచుఁ బెన్వెన్.

ఉ. సేనలమర్కము ల్దగిలి చిల్లులఁజేసియు వానిఁ జంపఁగా
 లేనికిరీటిబాణములు లేతఁదనంబున సిగ్గునొంది మో
 మానతరీతి వాల్లఁగ హిమాద్రిఁ జొరంబడె, 'స్వామియాన, యి
 స్సీ! నెఱి మాలె' న న్నొగముఁజల్లనిభృత్యుఁడు డాఁగుకై వడిఁ.

క. తొలియమ్ములగణవర్జ్మ

బులఁ గలిగినతూట్ల జొరవుపోమలు ములుకుల్

కలఁకరుగదె సత్పురుషులు

కలిగించినవీడ వీడఁ గలిగించుటచేఁ.

55

గీ. వ్రమధులు దెంద తెందాఁక బఱపుఁ గొనిరొ

యందఱిని నంతదాఁకఁ దా మరిగి చంద్ర

కిరణములు వద్యముల ముడిఁగించురీతి

నరుశరంబులు తాఁకి భంగంబుఁ గూర్చె.

56

క. గుఱిఁదప్పక వ్యర్థముగా

కురుతరవిక్రాంతి శ్రమము నొందక బాణా

లరిమారక పాతంబుల

మఱిఁగి పురిఁ గిరీటి కడ లమర్తుల కొసఁగెఁ.

57

గీ. రవి యొకండున నంశువిక్రాంతికలిమి

నందఱకు నన్నిరూపుల నలరుకరణి

ముని యొకండున బహుశరములను బఱపి

వ్రమధులందఱ కన్నిరూపములఁ గ్రాలె.

58

మ. అతికోపంబున నేయువేగమున నిం దం దెల్లెడఁ ధూఁకు నా

యతిబాణాఘము గీప్మసంజనితవాత్యాఘారమై వ్యాధసం

తతి ధూళిక్రియ సంభ్రమింపఁగ నితాంతప్రాధిచే నందనా

హతవిక్రాంతిఁ బరాక్రమించె సకలవ్యాపారలుంటాకమై.

59

పంచచామరము. “ఁబోబలంబుచే నదృశ్యత నృరాళి నీదృశో

గ్రహతము స్థఠించునో? దురంతమాయఁ బన్ని మా

యపారసాధనోత్కరవ్రయాణ మాపి కృష్ణుఠిం

చి వంపునాతకస్థి?” యంచు సేన బిట్టు భీతిఁ.

60

ఉ. కాక “తవస్మి సాధు”వని “శారవసీయుఁ” డటంచు భక్తిపై
 సోఁకఁ “దదుగ్రోహమున శూన్యత నొందమె?”యంచు భీతియున్
 బ్రాఁకఁగ మాప్రయుక్తశరవర్గమె మావయి నిట్లుదూఁకునో?
 లేక మహాభిభంగములలీల నొకం డిటు లేయఁజాలు నే ?.

61

గీ. “జయ మెప్పుడుఁ గాంచు బాణవర్షంబు నెప్పు
 డాపు భవవంబు లెల్ల సౌఖ్యంబు మరల
 నెప్పు డొందునొ” యని తదహీనసాయ
 కాభిహతి నొచ్చి వగచు బోయలబలంబు.

62

గీ. కోధమున సామసాధ్యంబు కూలునట్లు
 మదము రేఁగఁ బ్రియంబున్కి మాలునట్లు
 దుర్విధి బారుషంబులు తూలునట్లు
 నరునిచే బోయబలమెల్ల నలిగిపోయె.

63

గీ. ఖరకరకరోష్ణతస్తోదకములు కాగ్రెగు
 వడిని గుండ్రొంపుదిరుగుడువడువిధమున
 నరునిఖరశరనికరసంతప్తశైవ
 బలము లచ్చటఁ గలగుండువడియె మిగుల.

64

క. ఆమంద వదలి జయల
 క్షీమహిళ నయంబు భయముఁ జిందఁగఁ జేరెన్
 భూమండలంబు బాణ
 స్తోమంబునఁ గప్ప గుడు

1౯.

65

పదునేనవ సర్గము

—••• ఛీ •••—

—* పాఞ్చిపోవుకిరాతులకు సేనానియుపదేశము *—

- గీ. పిదప నట నటదుగ్గేఘభీషణమున
మునిగి మునిగీతి భూతము ల్గొనియె వణఁకు
నడలి నడలివ తడఁబడ బడుగుసేన
లాన లానక నకనక సరిగె సురిగి. 1
- ఆ. భయము సంభ్రమంబుఁ బ్రాణభీతియు రేఁగఁ
బాత్ర మూఁక లచటిపతిని గనక
గడ్డుముప్పు లడ్డక తైరలై మూఁగఁ
దత్తతీప కెట్లు లాఘ మనము. 2
- గీ. ఆశ లడుగంట మునికోల లంటి గెంట
గెంటసము లింక సేన లేగెం గడంక
డంకతన మీగువారిపైఁ గింక లేగ
లేగడును జాలి నరుడు పాలించె నోలి. 3
- చ. అలఁతులు మూఢులై యెదుర, నాడుకున్నరి దిద్దునూత్రకే
నిలుతురు పోర శ్రేష్ఠు, లతినిష్ఠురకోపముఁ జూపఁబోరు, వా
రలకు వినోదమా నది భరం బగుకార్యము కాదు గాన, దీ
ను లయినశత్రుల్ గడు ననుగ్రహ మూనుటె దారి వారికి. 4
- శా. ఆయాకారము భీకరం బొకట వి ల్లంబు ల్మృతొంట న్నిశా
తాయఃఖడ్గ మిక్కొక్కచో మెఱయ యానాయానరూపాజిచా
రాయాసంబుల శౌక్యదై వబల మత్యంతంబుగాఁ గార్తికే
యాయోగచ్చిదదర్శుడై నరుడు జన్యంబందు శోభిల్లెడికి. 5
- గీ. జడువుఁ దడఁబాటుచేఁ దొడిఁబడుచు నుటుకు
బోయవందలపెంబడి నొప్పిపాఠుఁ
డల్లనల్లన, నెందు మహాత్ము లవయు
వారి నవయించుమక్కువ న్నడరుగాదె. 6

అ. ఓడి పాటుసేన కొక్కింతఘన్నుడై

మేను సగము మలపి మేలమసంగ

స్థిరయశోధనుండు సేనాని యాయగ్ర

భాగమందు నిలిచి పలికె నిట్లు.

7

గీ. “ పోకుఁ దాఁగుండు దాఁగుడు పోలుపనియె ?

యాటకద కదనంబు మీ కందఱకును

సోఁకుసోఁకులమూఁకఁ జేకాకుపఱచు

నసమ మస మఱ గణము లెట్లగుదు రింక.

8

చ. మగతన మింకిపో బయిసినూలి వృథా పరువెత్తుమి మ్మిసీ!

నగియెడు మీరు తాల్చినకనద్దు నఖిద్దము లుగ్రశ్శిమం

తగతుల నిమ్మడిఁ దభుకునన్ మిఱుమిట్టిడు కాంతు లీనుచుం

దగవె యనేతనంబులకుఁ దక్కువయై చెడి పాటిపోవఁగన్.

9

ఉ. మోఁగుశరంబు నాటుకొనఁ బోటరి గుల్మపాశులన్

దాఁగునరణ్యసత్త్వములదారుల దారులఁబట్టి పాఱ నే

లాగునఁ దీఱు నంగవికలం బనలంబనఁ జిత్త మేర్పుదు

ర్యోగము దుర్యశంబు? వినరో! కనరో! కన రొప్పుదేఱెనో?.

10

చ. తొలఁగని యేమహాపద యెదుర్కొనె నీగతి సాహసించి మీ

రలు పరుగెత్తఁ ? నీర్తివస వ్రాలుట గొప్పతనంబు డిందుటల్,

పలుచనహూట, త్యాదృశులబాటయె? నిల్వఁడు నిబ్బరించుకొం

డు, లులితగౌరవంబును గొనుం డరి నోర్చి కలంచి క్రొచ్చుటన్.

11

చ. † అనురుండు కాఁడు నాగపతియైనను గాఁ డాకకొండయంతరా

క్షునుండును గాఁడు నూత్నతరసాహసుఁడౌ ధరణీశుఁ డైనరా

జనుండును గాఁడె ! రజ్జువు భుజంగముగా భ్రమఁ గాంచినట్లు సా

ధ్వసమున గచ్చుచి చచ్చుచుఁ బాఱఁగ నేమి మునింగె మీ కిటన్.

ఉ. మెల్లఁగ మెల్లతొఁ బనుల మీటుక్యప్రీవలుపొల్కి మోని యం

బల్లన నూఁపుచున్ వెనుకయై యరుడే ద్రోవవీడి పాటు మీ

గోమాతృకాబంధము.

కం. † ఉరగుడో ! దైత్యుడో! చిర . తరదనుబాడో! యశేయధరణీపరదో
స్వరనుడో! నిత్యుడో! పర . వరదనుబాడో! పాద శేయ సరయో వలదో!

- రల్లరిపాలు కారె ! పసులై రి గణాధిపులంచు లోకముం
దల్లుకొనంగ శక్యమగునా ! తలతెత్తఁగ మీకు నవ్వలక. 13
- ఉ. హీనుల గెల్వఁ బ్రజ్ఞయగునే ? గెలువంబడఁబెంపె ? పో రిటు
ల్పాని లగెత్తుకంటె నధమస్థితి కల్గునె యట్టిచోట ? సే
నానియు నేత యోడిరొకొ ? నల్లి కృశించెనె వైరి ? మల్లఁ డో
నై నికులార ! నల్లెనల జానఱి పాటుట వీరధర్మమే ? 14
- గీ. బ్రతికి చెడుకంటెఁ దగుఁ జెడి బ్రతుక నెందుఁ
గుణవిహీనుండె మే ల్భిష్టగుణునికంటె
బొదవుతా లూఁడిపోయినభూషకంటె
వట్టిబంగరునగ చెన్నుపట్టు కాదె. 15
- చ. * వడిగల తేర్లో ? ధారఁగొనువాజులా ? ఘీంకృతిసేయునేనులో ?
తూడరుపదాతులో ? వెఱచి తోవలు పట్టఁగ నేమిశోక ? నొ
క్కఁడు బడుగున్దకస్వి, పురిగట్టినకండలజోదు లయ్యుఁ బో
టుడుగుచు నిట్లు వెన్ని డునయోగ్యత మీ రొక రింత యెంచరే !
చ ఖరకరునెండవేడి నుదకం బివురక దిగదాటరాని పె
న్నురద హ్రీదంబుచే న్నుడుగుపోలిక వైరిపరాక్రమంబుచే
సురిగినపౌరుషంబున మాసుం గిడుదుర్యశ మబ్బ నెట్టిము
ష్కరజనులైన నేవపడఁగా విడఁగాఁ జెడు గూనదే మిము. 17
- గీ. వేల్చిశాకకుజాగ్రంబు విమతదుర్గ
మంబు నగమని దశదిగ్జయంబుఁ గొనఁగ
నేగుచుంటిరే ? దివి దితిజేంద్రకోటి
మీటుమీ కిది భరమె ? వనాటులార ! 18
- ఉ. కావఁగ నేరు లేరని పొకాలుదు మందురే ? యెందు సువ్రత
శ్రీ విడు పెండ్లముక మగఁడురీతిఁ జమూపతి కొండగట్టుగా

* గాయత్రీచ్ఛందోఽప్యుత్తము. తేరులఁజేసాల. గౌరులఁ గాజురు.

తేరుల ! తేసాల ! గౌరుల ! కాజురు !

అనఁగా, తేరులఁదేరుల ! = అడరురథములా !, తేసాలఁదేసాల ! = ప్రశాప
వంతము లగుగుఱ్ఱములా !, గౌరులగౌరుల ! = కపటము గలయేనుఁగులా ! కాజురు
కాజురు ! = కాకులు శ్రేష్ఠము లగుకాల్బలములా !

మీ వెలు లెల్ల బాపి విధి మీటుట లెంచక రక్షగూర్పఁ దా
నై విడిసెన్దదా ! యెటుగరా ? తదమేయధురంధరత్వమున్. 19
శా. ఓహో ! యూధపులార ! మంథనగమ ట్లుగ్రారివారాసులన్
బాహుప్రాధికే గలంపరో ! పగతుట నృగింపరో నేర్పునన్ ?
భీహావెట్టగఁ ఘోరతం దపులరో ? శృంగీశు సేవింపరో ?
వ్యాహారంబుల, రక్ష, నాదృతిని, ధార్వ్యంబందుఁ బేర్పాంచరో? 20

చ. దివిజల మించుమీయెదుట దీటె నరుం డొకఁ? డేటి కెన్నఁడున్
దపులనిజంకు సోకె మిము? దర్పముపెం పభిమాన మిట్లు చూ
టవిడుచు తేల? మీగుణవరంపర లెం దరిగెన్? జగుప్పితం
బపుగతిగాఁ బలాయనము నందికొనన్ మది సిగ్గు గల్గదే ? 21

చ. అమరులె కారె; వైరిఁ గనరా? భయ మింతయులేక శాతఖ
ద్గము వరియించి తేజమునఁ గగ్గక దివ్యతరాజిరంగభా
రము వహియించి యెట్లు నికరంపుజయంబున నున్నవాడొ! మీ
యమరిక యట్లు లుండవలదా! వెన దానిని మించకుండినన్. 22

ఆ. పోరుటంగి వెలుగ భూరితేజంబుచే

సురము పొంగు లెగసి యొప్పు జలుక

కటకువాడికత్తి కదను ద్రోక్కగఁ గాళు

లూఁది నిలిచెఁ గనుఁడి యుద్ధభూమి.

23

చ. తలఁపున లేదె మీరు మును దారుణ ముద్ధములన్ రథంబు దా
రులు చెడ గుట్టము ల్పడఁ గరు ల్లిరుల్లులు మొగ్గి నెత్తురే
ఱుల వెలిగిక్కఁ జూపినయరుంతుదశశ్రుకళాకలాప మా
చలము బలంబు జ్ఞ ప్తిఁగొని శాత్రువు నొంచుడు కాంచుఁడున్నతిన్.

ఉ. అమ్ములఁ గ్రమ్మి క్రమ్మి యపహాస్యము లాడుచు దొమ్మి జమ్మి పే
రొమ్ములఁ దాఁకి దూఁకి సురరోధకులన్ జవసోఁకి యేకి ధై
ర్యమ్ములఁ జించి నొంచి భువనాళులఁ గీరితి మించునంచునా
డెమ్మును మంతునింత ప్రికటింపరె పెంపరె మీప్రసిద్ధతల్. 25

చ. మఱదితిరెట్లు మీరు రణమధ్యములన్ దొలి వైరికంఠముల్
దఱుగఁ జలించు మొండెముల దందడికి న్నైదరొంది తత్తడుల్

కలుచుచు రాతుల నైలివిఁబాయఁగ నేలకు దొర్లి మూరుతుం
డుఱుక ధ్వనించుఁ త్రదానహోరునఁ గ్రమ్ముటి డాసి చచ్చుటల్.

ఉ. విస్మృతిసోఁకెనే కదనభీరువులేని విరోధిసేనల్

విస్మయమెక్క నుక్కుపొలివీకున దాఁకఁగఁబోరు బొబ్బల్
సుస్మృతి హేలగా మునుపు చూపినమీజగడంబుడంబు, శ
త్రుస్మయవృద్ధిగాదె చెడి తోవల డొంకలఁ బట్ట మిరిటల్. 27

ఉ. ఉగ్రతరాసురాహవపయోనిధుల స్వహుళాస్త్రశస్త్రవా
తగ్రీధితాయతప్రళయదర్శిత మేఘసమూహవర్షధా
రాగ్రీముల స్మృతాపమహిమాంచితసుస్థిరయుద్ధబద్ధనా
కాగ్రీమదివ్యకీర్త్యతిశయం బిటు లారడిపుత్తురే యిటల్ ? 28

చ. అని కులకౌరవంబువస, వ్యక్తులపూర్వవిశేషపారువం
బును, జనతాపహాస్యముఁ, బ్రభుప్రియభంగము జూపి చెవ్వస్కం
దునిపురికొల్పుమాటలకు నొవ్వక చివ్వకు మళ్ళ కాత్రితెం
పునఁ బగువెత్తుమూఁకభయము బ్బిటున వ్వెగుఱక హరుం డటల్.

చ. మునిశరదావహ్నిపరిభూతిఁ దపించి త్రవస్థశించి తొ
టైన వెను చూపిపాటు ననిరుద్ధుల కుత్సవకృత్సుధాభిషే
చన మన శంకరుం డనియె “జం కెడఁబాయుఁడు, పాటిపోకుఁ”డక
ఘనజలదస్వనాధికవిక స్వరసుస్వరధీర వాక్యముల్. 30

గీ. సెలలబాధయు, నోడినసిగ్గు, సెలలఁ
దఱుముఁ దఱుచుగణాభిచిత్రములఁ దఱుము
సమయమున భీతిగదిరి వాక్సమితిసమయ
శంకరోక్తి యడంచె నా జంకు శంక. 31

గీ. పరశరాంభోధి దు స్తరభంగిఁ గవియఁ
దేలి మునుఁగుచు మునుఁగుచుం దేలుగణము
లవలిగట్టనఁ బొల్చినహరునిఁ జేరి
ప్రాణభయ మేగ భక్తిం బ్రవత్తి మనిరి. 32

ఉ. ముంగలిప్రాద్దుచే వెనుకఁబాలెడినీడను వృక్షమట్లు దీ
ప్రాంగుఁడు శంకరుం డభయహస్త మొసంగి పిటించి యైనసే

నాంగము లొప్పమీఱ సమరావని కున్ముఖుఁ, డయ్యె నాశీతుల్
మంగళకృత్తతజ్జతల మాటికి గీతములక స్తుతింపఁగఁ. 33

—♦ శంకరాద్వైతముల శరయుద్ధము ♦—

చ. రణితపినాకుఁడై వ్రళయరాద్రిత నర్జునుపై ననేకమా
ర్గణముల సీశుఁ డేయునెడఁ గల్గినఘోరరవంబు లోకమా
రణవరతంత్రోశక్రకృకుధరస్ఫుటనస్వనమట్లు రేఁగ ది
గ్గణమట ఘూర్ణి లెక బహుళఘర్షురినాదము లుప్పతిల్లఁగఁ. 34

గీ. విజయవిశ్వేశభీమసంవిత్క్రమంబుఁ
జిత్రసంస్థాచలాకృతిస్థిరత దరిసి
వ్రమధగణములు విడ్డూర మమరఁ గనిరి
చిత్రసంస్థాచలాకృతిస్థిరత దరిసి. 35

గీ. కడిదిజతనంబునలనాటు గలుగుకతన
వింటిమొనగాఁడు వెడబేసికంటివాఁడు
కట్టిములుకులబారు కంగారుపఱచె
గడుసుటంపజడిక బడిక బడి నడర్చి. 36

గీ. సాయకంబులఁ బ్రాణావసాయకములఁ
బాపదాల్పరణికియన్బాపదాల్ప
శిక్షచేతను ఘనరణశిక్షచేత
నర్జునుం డాజిక్కిరిశోభార్జునుండు. 37

గీ. చూచి చూచి చేరి రేచి చిచ్చై చార
చారురుచి రచించి చీరి చీరి
రాచచర్చ చెంచ ! రారోరి రారంచు
రాచె రచ్చ చెచ్చెరక జరించి. 38

మ. నెట్టి గోరోజనమార్విధూనకటుగాండీవవ్రచండత్వరక
శరసంధానవిమోక్షణాంతరకధిక శంపానురూపాభ చే
కుల బీభత్సుఁడు విక్రమింపఁ బ్రళయార్కుండులక్ష్మతో నొప్పనా
ప్పు రహస్థత్కళ వెల్లె నప్రగిదిచోవ్వుక వైరు లగ్నింపఁగఁ. 39

చ. నిబిడవిసీలసీరదఘృణిప్రచయంబులు సూర్యభానుజా
లబహుళకాంతిగౌరవముల న్మృసుఁగొంది తిరోహితంబులౌ
సౌబగు ఘటిల్లె న త్తఱిని శూలి నిగుడ్చుశిలీముఖాళిపై
గబగబఁ బార్థుఁ ఘోరవిశిఖంబులు దూఁకి యడంచి కప్పినన్. 40

గీ. సాంద్రీశరవృష్టి విజయుండు సవిత్ప్రపథము
మఱుఁగువడఁజేయ ముక్కంటి మహితబాణ
పటలములఁ దన్నిరోధంబుఁ బాపె ; సూర్యుఁ
డాత్మకిరణాళి హిమముఁ బోనడఁచురీతి. 41

ఆ. కరము నభయదములఁ బరిపంథిభీపద
ప్రదరముల మయూరరమ్యపక్ష
పక్షకముల హరుఁడు పరుఁ జంపఁ, డనిఁ గడు
గడుసుటడరు విడఁడు కనికరమున. 42

చతుర్థపదగోపనము :-

ఆ. మెఱుఁగుపురులఁ గరము మేలిమి కోలల
బార్ల మేయరవము పాటిలంగఁ
జెవులు వగులఁ దఱచుఁ జెంద రోదసి నిండు
మెఱుపుగముల మేటివఱద నిండు. 43

కందద్యయగర్భితచంపకమాలిక.

చ. † గడుసరిగాఁగ శంకరుఁ డఖండరవం బడరంగ నచ్చటన్
ముడినరుదార బాణముల ముంప రహిన్ దనశస్త్రచండిచుల్
జెడ జాఱుకున్ ఘటిల్ల నవశత్వర నొందక డిల్లవోక తాఁ
గడుదురుసున్ వహించి సమకట్టై రణంబున కాయతార్భటిన్. 44

గర్భితకందద్యయము.

కం. సరిగాఁగ శంకరుఁ డఖం । డరవం బడరంగ నచ్చట న్ముడి నరుఁ దా
నరుదార బాణముల ముం । పరహిన్ దనశస్త్రచండిచుల్ చెడజాఱుకున్.

కం. జాఱుకున్ ఘటిల్ల నవశ । త్వర నొందక డిల్లవోక తాఁగడుదురుసున్
దురుసున్ వహించి సమక । ట్టై రణంబున కాయతార్భటిన్ గడుసరిగా. 44

అర్థశ్రయవాచీ.

గీ. అతఁడు జగదీశరణయుక్తుడై సుధాసి
తుండునై హరికాంతుడై దండి మెఱయ
దానవదీకృతాశంసుఁ డై నకతన
నాగరాజసమప్రభ స్థనరె నచట.

45

చ. జలనము వమ్ముగాఁగఁ దనశత్రుచయం బొకజోయవానిచేఁ
బ్రతిహతి నొంద ముమ్మర మవార్యమునై మది రేఁగురోష ము
ద్ధతి నకలాంగకంబుల బయల్పడె నిస్తులదావసావకా
యతకళఁ బాఠ్యనిందియములం దభినూత్నదుచుల్ ఘటించుచున్.

నిరోష్ఠ్యము.

గీ. అధికరోషోత్థకాంతుల నన్ని దెసల
నినుచుచున్ రాగిజడలతో నిలుచునరుఁడు
కాలునోషధికాగ్నిశిఖల్ చెలంగఁ
దనరునగరాజు చెన్నునఁ దారసిల్లె.

47

ఉ. కాండపరంపర లృతముగాఁగ సహస్రముగాఁగఁ గ్రీడి మా
ర్తాండకరంబులట్లు జవదర్పముల న్నిగిడింప సాంబుఁ డు
ద్దండత నన్నిటి స్ఫృతిహతంబులఁజేసి యమారకంబులై
యుండియు ఘోరమూర్తులయి యొప్పుఘనాంబక పాళి నించినన్.

చ. పృథ్వీనిదాఘచండతర భానుసహస్రముఖాగ్నిదీప్తులన్
దళముగఁ బైఁబడన్ దొడరుదర్పకహరిఖరేషువృష్టికిన్
గళవళమొంద కాఁపుకడఁక నివ్వజయుం డడరించె నం దన
గ్గళశితసాయకాంబుదపరంపర ధారుణి మూఁతఁజెందఁగన్.

49

గీ. ఘనతరార్జునబాణపూగములఁ బిదప
శివకళాసారవాణముల్ చీలఁబాట
ఘనతరార్జునబాణపూగములఁ బిదప
శివకళాసారవాణముల్ చీలఁబాట.

50

ఉ. ఈగతిఁ దీవ్రపాతము లనేకములు నృహిమాంచితంబులై
మూఁగుకిరాతనాథునియమోఘశరౌఘముల స్థలాచల

శ్రీః గొని యూఁగఁజేయువడిచెన్నున నన్నరుఁ డందు నెందుఁ దా
నై గడితంబుగాఁ గొలిపె నర్బుదముల్ మునిరాట్వహాపముల్.

గీ. మనె వికాసత జగతీశమార్గణములు
మనె వికాసత జగతీశమార్గణములు
మనె వికాసత జగతీశమార్గణములు
మనె వికాసత జగతీశమార్గణములు.

52

మ. శివశౌర్యాతిశయంబుచేత జయలక్ష్మీవాంఛ రెట్టింపఁ బా
ర్థివసూనుండు పృథ్వీగ్రీబలుఁడై దీపింప రుద్రాంశవాఁ
డవుయర్కంబు నెఱింగియున్నమునులే నాశ్చర్యతోమాంచవి
ప్లవనమోహితు లైరి యన్యులగతు ల్పల్కంగ నేలా యింకఁ.

పదునాటవ సర్గము.

—...౪...—

—♦ అర్జును వివాదము ♦—

ఉ. “వాడిమగంటిమి నైఱపివాఱగనీయ కసాధ్యసంగర
కీడ నజేయగం దొడరుఁ గ్లిప్తచరిత్రుఁడు పైకిఁ జూడఁగా
వీఁ టొక చెంచు చుంచు హరివీర్య మెదుర్చుట యయ్యె” నంచు నా
కీడి రుషాదృఢతాహతులఁ గిందును మీఁ దవుచుండె నచ్చటఁ. 1

ఉ. “ఘోం”కృతిఁ, బీనహస్తములు గిట్టునుచుండ నకాలమృత్యుదం
ష్టాంకకరోరదంతసహితాయతకుంభము లూఁగ ఘోరగం
డాంకమదపృవాహము లనర్గళతం బ్రవహింప యుద్ధవీ
రాంకుశచోదితాద్రిసమహస్తులు రా వనదైతి నేటికో ! 2

మ. ధ్వజరత్నంబు లినాథలఁ గుడుసుఁజెందఁ మింట భిన్నపృథా
వృజముఁగా లిఖింప ఘంటికలుఁ జిత్రీధ్వానము లేయ నే
మిజరావంబులు సీరదధ్వనులమెల్మిఁ మీఱఁగా ధారుణీ
రజముల్ రేఁగ మహారథాఘములునుఁ రా వేల యిట్లెఱిన్ ! 3

శా. కుంతశ్రీమలె యూర్కిమాలికలుగా గొబ్బిళ్ళగా నాడుచు
గంతుల్వారెడి శుభ్రపుచ్చములె ఘోశీలుగా హేషలే
యంతం బొందనివోల్లుగాఁ బటుతురంగానీక పాథోధి ది
క్సంతానంబులఁ బార్ల దుద్ధతి నశ క్తవ్వంబు నా కేటికో! 4

ఉ. “చచ్చెను చచ్చె” దండుఁ బెలుచ న్బృడబాబ్బలు రేఁగ ఖడ్గముల్
గచ్చులఁ గచ్చులఁ బహుళకంఠముతో నరియూధపుల్ పరుఁ
మెచ్చక తిప్పుచుఁ గదుర మీటుల నొందిన భానుతేజముల్
విచ్చినకత్తులై చదల లేవపు నా కలు పేల నోఁకెనో. 5

చ. శ్రీమముగఁ గాఱుధూమములు గ్రమ్ముఁగ నంతకఘోరసాంద్రసం
తమససమాననైల్యము లెసంగ రథాంగకరీడ్లుటాతురం
గమఘరనున్న భూరజము గ్రాలదు దట్టముగాఁగఁ జాట్టు న
ర్యమవటుదీప్తి మాటువడ, హా! చనె సత్తువ యేల నా కిటుల్! 6

శా. వీర్యోద్దిపితుల న్వరించుతమి నుర్విం జేరున్వర్కామిసి
కార్యంబు ల్పడఁగాఁ బ్రదోషకళల గ్గావింపుచు న్నిష్ఠురా
వార్యాక్రాంతిని నేత్రోర్ధకరజోవప్తంభసంరంభముల్
మార్యావేశత రాసభవప్రభలతో మార్కోపు జం కేటికో! 7

మ. కరిఘోకారములా? భటేంద్రీపటుసంఘురోతభేరిమహ
త్తర భాంకారములా? రణాశ్వదుత్తసాంద్రీప్రీథదీప్తి కృతో
ద్ధురహేంకారములా? రథాంగవికటోద్భూతోగ్రీమాద్యద్ధుర
ట్టరటాత్కారములా? వినంబడపు జాడ్యం బేల న న్నోకెనో!

ఉ. పౌరుషవంతులై యశము వాంఛల రేఁగి విరోధిబాణము
ల్సారకుఁ బేరురంబు వికలంబుగ దూఁట నసడ్గజేసి శౌ
ర్యారభటి న్నిణాంతరశయానత నొందినవీరులఁ ఘనా
కారఘటల్ హిమాంబుకణికాతతిఁ దేర్పఁగరావు వైఁబయి. 9

శా. ఈషచ్చుష్కములై యస్పృశ్యయనదీహేవాకమై పెంపఁ బ్ర
త్యూషాధక ధ్వజనీడ భంబునడుమ న్నూఁగాడుమేఘాళి కు
న్మేషం బింతయు రాదు పంకమునకు నీలాలసంప్రాప్తిన
ట్టిషాడ్గుణ్యవిహీనదైవ్యగతి నా కేలా ఘటిల్లన్వలె! 10

ఉ. సాహసమ తరాద్రగజశాతయమాయుధదంతపంక్తిపై
నోహట మూసకే చని తడుగ్రహతి నివి కేగువీరస
న్నాహము గౌరవించు, సురనారులకల్పకపుష్పమాలలు
త్సాహము రేగఁ బైబడవు సాధ్వస మేచెడి నన్ను నేటికో! 11

మ. కరితుండోజ్ఞ తనీరశీకరఘనౌఘంబందు మాస్త్రిలబం
ధురవర్మంబులఁ జత్రీరత్నవితతుల్ దోషింప వర్కత్విషా
ర్మురుల నృకగ్రధనుఃపరంపరలు, నిస్సారత్వ మిట్లేల న్
గరమున్ బైకొనుచుండు హేతు వాకిఁడు న్నానంగరా దద్దిరా! 12

చ. మొలిచినతెక్కల స్థనువు పొంగఁగ మేటిధరాధరేశ్వరుం
డలవుజలంబు రేగ విపులాంబుధి దూకి కలంచునట్టు లి
ట్టలపురయంబున న్పైనుకడంక విరోధిమదేభ మేచి సే
నలఁ గలగుండుసేయ నగునాదము లించుక లేవ వెచ్చటన్. 13

ఉ. పావనమానసత్వరలఁ బాఱురథంబులతో మహారథుల్
దీవరమూని సంగరకర్థి గతివారణరీతి వారణ
గ్రీవకరాదిఖండనగరివృత మించుటగూడ లేదహా!
స్థావీర మెత్తినట్లు పలుచంబడెఁ జారుష మేల నా కిటన్! 14

ఉ. పాపటకల్పచేరు, విడఁబాటినపెదలకట్టఁగా, మృతుం
డౌపతి వక్షమందుఁ బడునాలివిధంబునఁ బింఛపృష్ఠసం
దీపితతోమరం బురము నెక్కిన హస్తిపకుండు భూమిపై
నేపటఁ గూలఁ గల్గి దిది యెక్కడి చాలమి సోకె నా కిటన్. 15

శా. కల్పాంతప్రళయహతిన్ బహుళసంఖ్య ల్లాఁగ వీర్యాధికుల్
పొల్పుంబాసి నశించుచో గ్రసనసంభూతత్వర స్థూరసం
కల్పం బూని ముఖంబు విచ్చుకొననాల్కలాంచుమృత్యుక్రియా
శిల్పం బిచ్చట లేనెలే దురక తోచెన్ శ్రాంతి నాకేటికో! 16

ఉ. సంద్రము లేర్లు దాఁటి కలుచం దనముంగిటికాల్వఁ బడ్డటుల్
రుంద్రబలకృభగ్ గురువిరోధిధరాధరశేఖరాళి ని
స్తంద్రిత గెల్చి హీనరణధారుణి బోయకు లొంగనుంటి హా!
చందునివెన్నెలల్ మలపెఁ జండరవిప్రభ నేమిచిత్రమో! 17

చ. ఇది పెనుమాయయేమో! చలియించెనొ నామది! నాబలంబునం
 వద చెడెనొక్కొ! తొంటివలె బాధుడఁగానొక్కొ నేను! శత్రుభీ
 కృదవరగాండివాంబకవరంపర లెప్పటికై మాని యి
 య్యదనున నీకిరాతుదెస హా! హతనీర్యము లయ్యె నేటికో! 18

ఉ. ఎక్కడిబోయారా జితఁ డహీనగుణారవపూర్తి నీసుగో
 సాక్కట లేఁగ నేచి పురుషోత్తమసుధ్యమ మైనచోదసిఁ
 ఫక్కున రెండు చేసెడిని బై కగువేషము వేషమాత్ర మా
 నిక్కును చేష్ట లంబుకళనిగ్గులు గూఢము లెంచిచూడఁగన్. 19

క. దూయుట కూర్చుట యేయుట
 లేయెడఁ దోఁపక ధ్వనించు నెపుడు ధనువుమో
 పాయతమముక్త మారా
 రా! యీవస బోయి కెందు నలవడఁ గలదే? 20

ఉ. నవ్యమయూరహింభవనిధము కొండియ సంచలింప దా
 జివ్యసనవక్రియాసమునఁ జెమ్మట లెత్తవు సొక్కు నిక్క దా
 స్యవ్యవహారము ల్మలయహాసము వాయ వొకవృక్షేని సం
 స్తవ్యముగాఁ బ్రసాదరమ జాల్మోనుఁ జంద్రకిరీటునందటుల్. 21

మ. రణభేదానుగతిప్రచారగురుసంరంభంబులం దంగముల్
 వణఁకుం జెందక పొంగుల స్థలయు సంపాతాదిసంశుద్ధి మా
 ర్గణమోక్షంబు చలాచలంబు లగులక్ష్మ్యప్రాప్తిఁ దుల్యం బస
 ద్దుణుడొ నీచకిరాటుడైనఁ గనునొక్కొ నేరు పీవైఖరి! 22

ఉ. సం దొకయింత వైరిసరసన్నిగుడ న్గుటిలించి మించునే,
 ర్పెందు స్వకీయరంధ్రముల నేడైఱఁ గాచునసాధ్యకై, యీ
 పొందునఁ గల్గెనే గురునిపొంతను భీష్మునిచెంత బోయలన్
 జెందునె! వట్టిమాట, కడుఁజిల్లి మమానుష మింత నిక్కమా. 23

శా. ఈయప్రాకృతు నాజదుర్మదుని నిస్సీ! యం చుపేక్షింప కే
 మాయింతు స్మరనూత్త్రయోగముల నిమ్మాయాస్వరూపం బఱన్
 దాయన్ రోగసమాను నల్పునయిన న్దండింపకున్నన్ న్నహా
 పాయం బొందుడి; జిన్నపామయినఁ జంకం బెద్దబాకే తగున్. 24

— శంకరాష్ట్రనుల దివ్యాస్త్రయధము —

మహాసిగ్ధర.

- అనుచు దొప్పుని పార్థం డచలబలుఁడు సాంద్రాబ్ధసంఘన్నరాతు
 ల్లుననీరంధ్రాంధకారోగ్రత నెఱపుక్రియన్ గాఢసంకృప్తమార్చిన్
 బనిచెం బ్రత్యర్థికోటుల్ భయమున బెదరం బాటఁబ్రస్వాపనాస్త్రం
 బనివార్యారంభవేగం బడర గిరులు నూటాడ దిగ్దంతు లోడన్. 25
- మత్తకోకిల. కాటుచీకటి కాననంబులఁ గప్పి చూపడఁగించునా
 తీరుగ న్గణకోటితో శివతిగ్ధరశ్శులు మాయఁగన్
 ఘోరదావమహాగ్నిభూమి మొకో యనంగ మషీరస
 స్ఫారసీలిమపొంగుతో నటఁ బర్యే నస్త్రమహోద్ధతల్. 26
- ఉ. పండితుఁ డైనవాగ్మి తొలిపట్టునఁ బ్రాథత వెల్లడింప నా
 దండికి ముగ్ధ మైనసభదారి నటం బ్రథమోత్సుకోగ్రిమై
 చండతఁజూపునస్త్ర మవశత్వముఁగూర్చ విరోధినైన్యమల్
 కొండాకచింతమాని కనుగూర్కల నిద్ర మునింగె బిట్టుగన్. 27
- ఉ. ఉత్తమవంశసంభవత నొప్పుగురుస్థిరవృత్తి, సంగతా
 పత్తిఁ బరీక్ష కాఁగి నయపారము సారము గన్నకొన్నివిం
 డ్లత్తతిమిత్తుపోల్కి వెన నాడుకొనె దగునూత నిచ్చి య
 స్త్రోత్తవిమోహులై యొలుఁగునట్టిటు న ట్టిరు లుట్టితోట్లగన్. 28
- గీ. కృషిముఖంబుల ఫలము లదృష్టహతిని
 జేరికిఁ రానిరీతి నాసితహయాస్త్ర
 మెదురుకొనుకొన్నిధనువు లం దిలను బడియె
 హస్తముల వీడి యమునాన నందినటులు. 29
- శా. ఆసేన్ హతశేషధైర్యు లగువా రందిందుఁ దూఁగాడు చా
 సాన న్దారుచు నడ్లమై తగులుభూజాభిప్రకాండంబులన్
 బై సింకంగ నిజాంసభాగములు నొవ్వన్ గాఁగిలి న్బొంది యా
 గాసింజేతులు జార్చి రున్నదకరుల్లాఁ గన్ను లల్లార్పుచున్. 30
- మ. నిజరూపంబున శంకరుం డమరుచో నీరేజవిద్యేషి యుం
 డు జటాశాటపదాగ్రిమం దవుడు కన్గోనయ్యె మానీందురై

ల్ల జయధ్వజముల న్నమస్కృతులఁగొల్పంగఁ బిశంకాభ మే
రుజచండార్కసమానదీప్తి దివి నారోహింపఁగా నుద్ధతిఁ. 31

ఉ. తత్త్వ మవిద్యనుం బలెనె తత్ప్రభ లంతకునంత కెక్కుడై
సత్త్వగుణవ్రీకర్షల దెస ల్వలిఁగించుచు నర్జునాస్త్రానీ
లత్వ మడంచి మించె సకలవ్రశయంబులు వీడ వస్తునం
విత్వము చేకుట న్సుఖ మమేయత సగ్గణోటి రాజిలఁ. 32

ఉ. వారిదపంక్తు లెల్లడలఁ బాటలితంబులు గాఁగఁ బూర్వసం
ధ్యారమ సొంపుపెంపున వియ తలమెల్ల నలంకరించుచుఁ
సీరజపాళి విప్పుగతి నిద్దములైన తదీయకాంతు లం
దారభటి స్థణాక్షినివహంబుల విప్పె వికాస మొప్పుఁగఁ. 33

మ. గురుమేఘవ్రతీసీరవాయ దళదిక్కుల్ జ్యోతుల న్నించువై
ఖరిఁ బ్రసాదకన మంతరింప గణసంఘంబు ల్విజృంభించి స
త్వరత న్నత్రుపరంపర ల్వదలి రావ్రత్యక్షిపై మింట మి
ణ్ణులుం జిమ్మెడి మేలుకట్టగుచు నెందు న్నాగ్రింతి సంధిల్లఁగఁ. 34

చ. భర మగుకాళరాత్రిచన బల్లున మిన్న స్ఫురించె దిక్కులుం
బరఁగెఁ బ్రసాద మర్కఖరభానుసహస్రములు స్ఫుటంబులై
వటలె నవోత్సుకత్వమున వాసరలక్ష్మియు నైజదీపులం
దిరమయి యుద్ధరంగమున నించె ననేకమనోజ్ఞనృత్యముల్. 35

చ. తన యస్త్రాచలదుర్గరాజము శరశైర్యోర్విరుదిగ్వాఠణో

గ్రనిపాతంబున భగ్నయత్నవఃఘనం గంపింప కాసవ్యసా
చి నిజాభీలభుజాబలంబు వెలయ స్వీఘ్రింబుగా వైరి బం
ధనముం గూర్పఁగఁ బంపె నర్బుదభుజంగకూరిసారాస్త్రముఁ. 36

చ. మొఱపుతఘక్కులై కొనల మేటివిపాగులు చింద జహ్వలం
దరుదుగ నూర్లుకోటులుగ నార్పు చట న్నైతిపోక దూఁడఁ ద
త్తమున బోయమూఁడ పెడదారులఁ బట్టఁగ నడ్డగించుచుఁ
గిటికొనె నత్రుశక్తి యెసఁగించిన ఘోరభుజంగరాజముల్. 37

సగ్ధర. ఆకామజైఘంస్తాగ్రాకృతులదనువ్యాపృతుల్ దూఁకువారఁ
బ్రాక స్త్రప్రాప్తనీలవ్రీకటమణివిభాభాసిభోగాళితో నా

కాశాంతోరాశివేల్లడ నభయదతరంగక్రిమం బొప్ప సేనా
నాశోత్కర్షంబులొప్ప న్నలుదెసల మహానాగముల్ గ్రమ్మెవైరి.

చ. ఫణముల విప్పి కోధముల బల్చి బుసల్ చెలరేగ నాగరా
ద్గణములు, తీక్షణహలగర్భితధూమ్రము లగ్నిపర్వతో
ల్బణజదవోరుధూమములభంగిగ, సాంద్రిత మిన్నుముట్ట నా
క్షణమునఁ గుంకునట్లు రవి సౌమ్యతఁ గైకొనె దర్శనీయుడై. 39

ఉ దృష్టివిషంబు లుద్దవిడిఁ దీఱనియల్కల నుల్కలట్లు లు
త్కల్పవిషాగ్ను లక్షితతిఁ శ్రేష్ఠ్యగఁ గ్రక్కఁ బిశంగితంబులై
యప్టదిశ లుత ప్రకనకాభల శోభలఁ గూర్చె సేన పృ
భృష్టధృతి న్దలంగఁబడి ప్రాణభయంబున నుమ్మలింపఁగఁ. 40

ఆ. రాకపోక లణఁగ రాణ నశింపఁ బె
న్చిచ్చుబాగలు నెందు నిగిడి మిగుల
ముట్టడింకఁబడినపట్టణం బన మిన్ను
భోగు లెగసి మూఁగపాలుపుఁబాసె. 41

క. నాగాస్త్రమున విరోధి పృ
యోగించిన భేదమెల్ల నొకయింతటిలోఁ
బోఁగొట్టె హరుఁడు హేలయుఁ
గాఁగ గరుడమంత్రబలముకలిమి రణమునఁ. 42

క. అనిమేషు లైన దివిజుల
కు నిమేషత్వంబు గదుముకొనఁగఁ దటిద్ది
వనములుగా గారుడవ
ర్రనములు దివినుండి సుందరత ఘటియించెఁ. 43

లయగాసి. ఎక్కుటయు డిక్కుటయుఁ బ్రక్కకు గమించుట గ
బుక్కుమని వ్రాలుటయు నుక్కునను వేగం
బెక్కఁగ విచిత్రగతి నక్కడిఁదిపక్కిగము
లక్కడఁ జరింపఁ బురి నెక్కినినగాలిఁ
జక్కుకొని కాటడవిచక్కిఁగలవృక్షములు
త్రుక్కు చెడుదూసరుల మక్కిఁగొనినట్లై

యొక్క మొగి పెన్నుడి గినుక్కమనుచుం దిరిగి

పెక్కుసొగసు ల్గొలిపె నక్కజముగాఁగఁ.

44

ఉ. భిన్నమనశ్చిలావృథలబ్ధిగ నొంచువెలుంగు గుంపులఁ

పెన్ను దెన న్ముసుంగిడుచు విస్తృతవక్షముడీకుతాఁకునఁ

మున్నదలించుచుం జ నెడిభూరిఖగంబులజాడ నింగియు

స్రగ్గిన్నఁ బురోగతిం జనుటగా నటనొక్కవచిత్రీ మేర్పడఁ.

45

చ. కలుపొసఁగించు కెంపుసరికాఁదగుస్వర్ణసువర్ణపక్షదీ

పులను దరీముఖప్రశతిఁ దోరముగాఁ జెడఁద్రావి సోఁకుకై

పులఁబలఁ జూచలించె ఖగభూరిజవానిలఘూర్ణిసోరుసా

నులసితమా హిమాచల మనోకమాము ల్లగురుల్లఁ దోఁపఁగఁ.

46

ఉ. మన్నును మిన్ను సాంధ్యసుషమాసమదీప్తి బిశంగశోభలం

జెన్నుఁగొన నగివి న్ముఱుఁగుఁజేసి వనంబులనెల్ల నీడలఁ

బన్నఁ బులుంగుమూఁక రణపాంసులకు న్బుజగేంద్రసేనలఁ

మన్నిగొనం బ్రదీపగరిమఁ డిగుచో నెఱుదన్ని యేగుచో.

47

శా. ప్రియశ్చిత్తః ధానము ల్సవనార్థంబాదు దోషంబులఁ

బాయఁజేయుగతిఁ బ్రతాపబలసంపత్తేజః తానాఖగే

ద్వాయాదుల్ చలపట్టి ముట్టుకొన నిర్దాక్షిణ్యులై చెండఁబా

డై యాభోగిబలంబు చిత్రీముగ మాయంబయ్యె నొక్కింతలో.

ఉ. సంచితపుణ్యకోట్లవరుసం దనఘోరభుజంగమాస్త్ర మా

చెంచుకరాక్రమంబు ఫలసిద్ధిఁగొన న్నశియించిపోవఁ గో

పించి కిరీటి ముత్రీము జపించి నిరింధనవహ్నికంబు కా

ద్రాంచితతీవ్రీ మైనయనలాస్త్రముఁ జెచ్చెర నేనె నేసినఁ.

49

శా. క్రిందం బ్రక్కలఁ బైన సాగుశిఖలే రెక్కొన్నజూలై ఘనా

ళిం దట్టంగఁ గ్రమించు కేసరులపొల్కి వహ్నిబృందంబు లం

దెందుం దామయి సర్వజీవహననోగ్రోచ్చఁ విజృంభించుతీ

పిం దన్మారణయుద్ధరోదసిని బర్వెఁ బిట్టఖర్వత్వరఁ.

50

చ. ఎరగలిగా స్ఫులింగము లనేకము లుగ్రీతఁ జంక్రిమింప ను

ద్ధరగతి భూమమేఘములు దొర్లుచు నింగికిఁ బొంగ భగ్గుభ

గ్గరవములఁ శిఖ ల్విడుగుకోల్తల భాస్కరుడీప్తి మించ నా
దురమున మేదురంపుఁ గళతో నకృశుండు కృశానుఁ డేచినఁ.

లయగ్రాహి, నెట్టునుడిగాలిరొద లుట్టికడ దట్టముగ
ముట్టుకొని గట్టివన నిట్టలపు వహ్నుల్
దొట్టుకొన బిట్టెగనె నట్టనడివట్టలను
దట్టలను మేల్మికళచుట్టఁ బురికట్టఁ
మెట్టు మినుముట్టుకొన గట్టలనఁగాగవను
పట్టలనఁగాఁ బ్రహరితెట్టువ లనఁగాఁ
బట్టణములో మణులగుట్టలొ పలాశవన
పట్టములొ నా నచట మట్టుతెగి మీఱఁ.

52

గీ. ఎగసి కవి ముచిగురు తెగవన్నె సెగలచే
ఖజ్జలాభఁ దనరుకంధరములఁ
గ్రాగిగుజలము లుపరిగతి నేగఁ గీర్తివైపు
శారదాభీరుచుల సౌరుమీఱె.

53

ఉ. జ్వాలలు మిన్నుముట్ట రభసంబున నిట్టటు గుప్పఁ దాళజం
ఘాలత దూఁక సర్వలయకాలభయంకరలీల నాలుకల్
గ్రాల ధర్మ గ్రాసించుగతిగా ననలాత్మము ప్రిజ్వలించుచో
శూలి మహాంబుదప్రిచయచోదకమా వరుణాత్మ మేసినఁ.

54

ఉ. సప్తవలాహకంబు లట సప్తకులాదులమాదిరి రాద్రీ సం
శప్తకముద్రీ నేచి బహుమానపురస్సరసావల త్తటి
త్పాప్తి విసీలదేహముల నందములెక్క నధోముఖంబులై
యప్తతిఁ గుమ్మరించె వియదాపగ నేలకు డించుపోలికఁ.

55

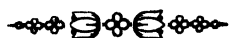
ఉ. కాలుపెనంబుపై నుదకంపుఁగణంబులు వ్రాలఁ జిట్టటల్
ప్రేలిచి ధుస్సుధు సునుచుఁ బిమ్మట నారెడిరీతి నుజ్జ్వల
జ్వాలలు తజ్జలాహతుల జ్వాలస్ఫుటనధ్వనులఁ స్ఫురించి యా
పైలవణాభిరావములు పర్వఁ గ్రమంబుగ సంతరించుచో.

56

- మ. తడికట్టై ల్పొయిఁబెట్ట “జం”య నెడి నాదం బీశుచు న్నుర్వచా
శృశర నృనృగ శేపులీల నట దీప్తార్చివృతానంబులం
బడి ఘనవర్ణం “జంయ్యుచుం”యనురొద లావృత్తమహాధూమపు
న్దుడుముల్గా దివి శేగుభిన్నధవళాన్వోరాద్రీసంపాతముల్. 57
- ఉ. పాండురపాటలవర్ణల బంధురలీల స్వకేశుధూమము
ల్లండిగ శక్రచాపరుచుల న్వలయింప విభావసుండు త
ద్భండనభూమి గంతు లిడుపట్టునఁ బైముసుఁగై దుకూలమొ
క్కండు తదుద్ధతి న్దలలికఁ గెరటాలుగఁ బొల్పునట్లగున్. 58
- చ. వజ్రదలపహారునన్ ధ్వనులు పోఢిమ నొందఁగ మాటిమాటికి
నైఱయుతటిద్వితానములు నిప్పు వెలుంగువన ల్పివృద్ధులం
దొఱసెడి నట్లకాఁగఁ బెనుధూమము భ్రాంతిని గొల్పఁ బెచ్చుచి
చ్చటియు నజాండ మల్లుకొనునట్లట మీతె మహేంద్రజాలముల్.
- ఉ. పొంగుసముద్ర భూరితరపుష్కలభంగములట్లు వారుణా
స్త్రాంగజలాభిపాతముల నైనవర్ణచాహము లుర్వఃబాట నం
దింగలపుం గళత్కళలు హ్రీగొని ముచ్చముడుంగుచున్ గొనన్
భంగురభిన్నవారిదలవంబులు సంధ్యలఁ గాంచుపొడుముల్. 60
- మ. ఘనతేజస్వియు మూలశక్తులు చనంగాఁ గ్రమ్మట నేకు రె
క్కొనఁగా లేనివినాశ మొందునటులే కూలంకషప్రేక్షిఁ దొ
ట్టినచిచ్చమ్ము లయాగ్నితుండుడుకుధాటి న్బాసి శుష్కించి మ
చ్చునకైనం బొడసూపన ట్లడఁగె నచ్చో వారుణాస్త్రార్భటిక. 61
- గీ. పిదప నసితాచలాభలఁ బాదలుమబ్బు
లెల్లఁ గృతకృత్యతఁ వేగ వెల్సినంత
పుటముఁ బెట్టినటు ల్మించి పాలించె నింగి
పుల్లనీలోత్పలామలభూరిశోభ. 62
- ఉ. ఆతటి సర్వసంగరనయజ్ఞుడు పార్థుఁ డరీడ్చిఘాన మొ
డై తగునస్త్రము ల్పొటప నన్నిటిఁ గాలగళుండు సుంతలోఁ
బాఁతఱఁజేసె హేలగ నభిశ్చరు లచ్చెరువంది చూడఁగా
నీతివిభేయుపారుషము నిష్ఠురదైవము నొంచురీతిగన్. 63

మ. రవిచే వేసగిఁ జెర్వుల న్నదుల నీరం బింకిపోఁ బృథ్వి మా
నవు లేఖాపులొ దొర్వులొ నెమకి దైన్యం బీగుచందంబుగా
శివమాహాత్మ్యముచేత సత్ప్రకళ విచ్చిన్నత్వముం బొందఁ బాం
డవుఁ డుద్యద్భుజసారలక్ష్మిఁ దన కండం జేసె సన్నద్ధతఁ. 64

పదునేడవ సర్గము

—* మరల శరయుద్ధము *—

- ఉ. “ఆపద నుద్ధరింకఁగ సమర్థత పంతుఁడ బాణమెత్తిఁ బా
పా కరమాస్త్రసంతతి లయంబయిపోయెనె యయ్యో! యెట్లు లేఁ
బాపుదు నీని”నంచు వెలపాల్పడి ‘కీధను విద్ధపౌరుషం
బేపున వెల్ల బోయఁ యొకఁ డెంత” యటంచుఁ గిరీటి పొంగుచుఁ.
- ఉ. లో నుడుకూనియు ని్మఖరి లోహితవర్ణము లేక ధూమముల్
పై నడయాడ గూఢ మగువహ్నిమహాచలమట్లు పోరుచే
నైన సముత్సుకత్వమున నాహవశౌండత యిమ్ముడింప లో
నేనికలాపు పొంగ మెయి నేయవశత్వము రానిధీరతఁ. 2
- మ. పరదుఁగేభద్రనిజప్రతాపగతవిశ్వాసంబె మిత్రంబుగా
నరిశస్త్రాగతసంకటస్థితుల ధైర్యస్థైర్యశీలాదుల
స్మరమోత్కృష్టభుజాబలంబె తనకు న్బ్రాంతు గంభీరసు
స్థిరుడై సంగరరంగశోభనకళ స్త్రీపింపఁ బాఠ్యం డటఁ. 3
- మ. “అభిమానాంచిత, సత్కులక్రిమగతివ్యాపార, శుభ్రైందవ
ప్రభ, ప్రాణాధిక, కీర్తికాంత, యొక చెంప న్నే న ఏక్షించుచుం
డ భటుం డేనియుఁగానిభిల్లున కరణ్యవ్యక్తికి నైవరి కా
ర్తిభవిష్యం బట సంగృహీత యగు తెండే గల్లఁగాఁబోలునే”. 4
- మ. అని చింతించుచుఁ దన్ను శాత్రువుని గృత్యంబు నివర్తింప వ
ర్జనుఁ, డద్రీశ్వరు బద్ధమూలుని విళతు న్పౌఢి నున్ములితు

నౌవసరింప న్నివధాగతిం దొడరుచో ముగ్ధ మేలగా నీశుఁ డా
పిన నష్టాద్ధత గంగరీతి, సమరోర్విన్ని త్చ భగ్నాస్తుఁడై. 5

మ. ఘనసంస్కారత సంప్రయోగగురుశిక్షాసద్గుణాలంకృతుల్
దనర్థ నిత్యయథార్థదీప్తిఁ గొనుశబ్దప్రాధాన్యాభిప్రాయ
పున భావార్థజయంబుఁ గైకొనెడితెంపుఁ జేవచే శాబ్దికా
ర్జునుఁ డాయార్యసభాసమిద్ధర స్వయంజ్యోతిప్రభృత్ రాజితఁ. 6

మ. సమరాత్మసక్యము కృష్ణుల న్నిగుడ నుత్సాహంబున “స్వార్థయు
ద్ధ మిసీ! నా కొకశక్తిసాదకరమా ? దర్శింతుఁగా” కంచుఁ గో
పము కన్గొల్కులఁ గూసము న్విడినసర్వంబుల తాచు న్విషం
బుమియఁ జృంభితగాతుఁడై నిలిచె నాయుద్ధ్వంసకృత్ప్రవృత్తఁ. 7

గీ. పోరుదూఁకుల సిగ వీడి పొంగి యెగుర
నలుకవిహస జ్యోతులై యత్ను లెగయ
రోసపుంఘాఁకవడు నరుగాసి మాన్పెఁ
జెమటచి త్తడి సీరాత్మకృమముగాఁగ. 8

చ. జలదనమావృతుం డయినచండకరుండు ప్రచండవృష్టిచి
హ్నాలు దివి నూర్ధ్వరేఖలుగ నాత్మకరంబులఁ జూపుపోల్కి నా
కలనునఁ బెన్జలంపుఁబాగఁ గప్పించబొమ్మముడి నిరీటితూ
పులజడి నించుసూచనలు పూనె దళ త్రివళి న్ముఖంబునఁ. 9

మ. గిరిశృంగంబును మత్తదిగ్గజముపోల్కి న్వారిదధ్వానముల్
వరఁగఁ మాటికి నారి హస్తమున విస్ఫారించుచు స్ఫల్గునుం
డరిసేనం గలఁగించెఁ గాముకునిచిత్రాందోళనంబుం బొరిం
బారిఁ బూముల్కులపెన్దెర ల్పటపి కాముం డేచుచందంబునఁ.

గీ. కోపకలుషితుడరిని హితోపదేశ
మధికనిస్సంగుడెస విషయాభిలాష
మాపరాత్మనివార్త వాక్యప్రపంచ
మట్లు జవమాలె హరుమోల నాశరాభి. 11

శా. హేమంతంబున మంచురాగవిసెనల్ హెచ్చుం గడు న్భృగ్భీమఁ
వ్యోమం బంటెనుకొండలోచటియల్ బూషత్విషామాలికా

- స్తోమంబుల్ దరియంగ లేనిగతి సస్తోకాత్మవిద్యాబలో
ద్దాముఁ శంకరుఁ జేరనైనజన పుద్యత్పార్థబాణాఘముల్. 12
- ఉ. దిగ్విజ మైనదంతములు దీర్ఘ బలాఘ్యము లైనఁ గీడచే
నగ్గిరిరాజవప్రముల కాపదఁగూర్చునె హాయిగా కటుల్
మొగ్గుగఁ బార్థఘోరశరముల్ గిలిగింతలమాది సోకఁగా
నగ్గఁగఁగ ర కా ర్తిబదులయ్యె సుఖానుభవంబె మేలుగఁ. 13
- ఉ. కారణకారణులు కఱకంఠుఁడు వత్సలతఁ సహించ భూ
భారము నైఁపఁగాఁ దగినప్రాశంపరాకృమయు క్షమారబా
హూయక భావిత్తిర్ని భయదోగ్గిరపాకతినార్జునాంబకా
సారవరంపరాధటి నసంగుపరాధవ మాసమిద్ధరఁ. 14
- మ. అరిచే మున్దనశక్తిఁ గొల్పడియు ధైర్యంబూని యుత్సాహియై
పరు మించ న్దనలాపుమీఱువసఁ గొల్ప నేఁగి సాధించుతెం
పరికి స్వీర్యసముజ్జ్వలోరుయశము ల్పొందించు తువిత ? భా
స్కరుభానుప్రభలట్లు తత్ప్రభలు లోకశీల వెల్లింపవే ? 15
- గీ. గడుసుటుద్ధతిఁ గని భీతిపడువెరోధి
బెదరుచేఁ దత్ప్రతాపంబు బింక మీఁగు
తేజ మతిన నుత్సాహంబు తీటి విడచు
నాటుదీపంబును బ్రకాశమట్లుగఁగ. 16
- ఉ. తేజ నశింపఁగా మదముతెంపుననే గెలువంగ సిద్ధమై
యాజకి దూఁతుమ తగజ ఘవ్యవిభీతమతంగ పాలిన
ట్లాజయశీలి పార్థుఁడు గతాస్త్రసహాయుఁడయైన శత్రువి
భ్రాజితశక్తి భీతపరభంజన శయ్యి జయించు టబ్రమే ! 17
- ఉ. బాలసుధాకరప్రభలవైఖరి సేనలలోన మానికీ
లీలగ శంకరుండు విరళించె జయాపజయంబు, లాజ న
స్త్రాళి హరించి, శత్రువిపులాహవ కేళి నుపేక్షనైచి, త
న్మూలమునం గిరిటియశము నైసల నిర్వివిం గళ ల్గానఁ. 18
- ఉ. పుష్పకతో లభించుగుణము ల్ధర జీవగణంబు మాన్పుకో
నెట్లు లశక్తమో యటులె యేఁడైఁజ జిత్రతరాంబకాళి న

పట్టున సవ్యసాచి పనుపన్ దళమై వడి ముంప నాజడి

న్నెట్టుకొనంగ సేనలను నేతల శక్తుడు గాఁ డొకండునున్. 19

చ. మొయిళులు ఢెల్ఫెళార్పటుల మూఁగి నిశన్ జలధార లీన గో
చయములు విహ్వలించువరుసన్ గణకొటు లదాటు దాటులన్
స్థయమును జీఁకటిం గొలిపి సందడి నెం దెడమినిబాణవృ
ష్టి యడర నీరునీరయి వటించిరి వీనిడి యస్వతంత్రులై. 20

మ. కనుదోసంబున నొక్కఁడొ శశి యనేకత్వంబునం దోచురీ
తి నట న్నేరుపుపెంపుమై నరుఁడు సాంద్రీభూతనారాచవృ
ష్టిని గల్పించి కడు స్వడంతుఁగొనునాసీనాసమూహంబు దృ
ష్టి ననేకార్జును లయ్యె సంధిఁ గలలక్ష్మే చిత్రచిత్రంబుగన్. 21

చ. వికలమనస్కులై బెదరుబెంగలదూలుగఁగాధిపాళు లు
గ్రీకదనభూమి నగ్గిమును గాంచఁగ నోడి శుభాశ్రయాసవె
స్కకుఁ గన శూలి పెక్కలలఁ గంపితమైనతటాకమందు భా
నుకళలరీతి నూఁగుచుఁ గనుంగొననయ్యె రుషావికారతన్. 22

ఉ. తాను బరాత్పరుండు నరుఁ దద్దయుఁ బ్రేముడిఁ జూచుఁ గోప మె
ట్లూనుఁ బినాకి ? యైన నదె యుజ్జ్వలరక్తిమ నిప్పుపోల్కిఁగ
నోనల రేఁగె నోష్ణములఁ గూరె వడంకు, గగు ర్వుటిలై ; సు
జ్ఞానులవృత్తి పై విలసనంబులచే నెఱుంగంగ శక్యమే ? 23

మ. చలము న్నగ్గురు మేనబొంగఁ ద్వర హెచ్చుంగాఁ బినాకాంతకో
జ్వలనారిస్ఫురణంబున స్థణము ద్వంద్వంబై మహాకోధవి
హ్వలనాగాధిపజిహ్వల ట్లడర నాహాలాహలగీవుఁ డి
ట్టలపుంబూన్కి నుపకృమించెఁ బరుఁ జెండ న్వండి శస్త్రార్పణిన్.

ఉ. ఝాంకృతిఁ దొండమున్ జెవులచాయల కూచుమదేభదుష్టతన్
డాంకృతి మ్రోఁగువిలైనుకడంకల నిట్టటు వాఱఁ ద్రిప్ప చే
ణాంకుఁడు నేర్పుపెంపున మహాహవచండిమ రేఁగఁ బార్థుఁ డి
ట్టింకుల నాల్కు యెండ నిది యేటిబెడంద యటంచుఁ దొటిల్లెన్.

ఉ. పార్థుగఁ ద్రోసికొంచుఁ బయిపొంగుల వార్ధిఁ బ్రతిక్రియార్థిన్
దోర్లుచుఁ బైకొనంగలఁగి తొట్టున డీల్పడి లొంగిమళ్ళవే

యే రైటువంటివైన నటు లేపుల నాపురవైరిబాణపు
బా ర్లడరం గిరీతిశరవాహిని దుర్గతిడించె నింతలో.

26

ఆ. కదుపుచించుటయును గతిమాపివేయుట

గాసిఁ గూల్పుటయునుగాఁగఁ బోర

శంభునాయకుండు శాత్రువనరశక్తా

ఘముబలంబుఁ గూల్చె నమితశక్తి.

27

ఉ. సోముని గొప్పముల్కులకు సూటిపడ న్భరమై చలించెగా
కాముని తూపులే నసదులా! భరము ల్పరమోత్తమంబు లు
ద్దామము ల సైకోవభరత స్థితిదప్పియుఁ దున్దియు న్వడి
భూమికి వ్రాలుచోఁ బొడిచెఁబో కృతకృత్యత వైరిసేసల.

28

గీ. ఋజుగుణాలంకృతములు వరిష్టసద్గు

రూపదిష్టలసద్గతిప్రాపితములు

నైనసన్మార్గణము లపర్యాప్తిభంగ

మొందఁగాఁ బెల్లగిలె జన్మనుల్ల మెల్ల.

29

ఉ. గండునఁబాండవాంబకవిఖండనము నిష్ఫలీకృతిఁ జవో
ద్దండతఁగూర్చి శైవశరతండ మఖండఫలంబుఁగాంచె నా
భండనభూమి; మిక్కుటపుఁ బాటపుడవ్వుడఁ చేయువాని కీ
కుండునె యెందుఁ దత్కృతిగణోచితభవ్యఫలవృదానము.

30

మ. వరమాశ్చర్యకరోరువేగగతు లొప్ప న్దూరపాతంబులై
వరసైన్యాకులకారణంబు లగు పెన్మల్లంబుల న్బార్ధుండు
ద్ధురశత్నుప్రదరోగ్రతఁ నిలిపి శత్నుబ్ధులఁగా నేనెఁ జే
రురముల్లాడిచనంగ వెఁ జఱచి కుయ్యోయంచు వా రార్వఁగన్.

శా. అన్యోన్యైతిశయవ్రకర్షల హరుం డయ్యర్జునుండు న్నహా
మన్యాద్దీపితవృత్తి గ్రీష్మజలదాంభఃపూరము ల్లాఁగ నా
జన్యంబుం దురుకాండసంకులమహాసారంబు సాగింప నా
భవ్యన్యత్కర్షకుఁ దీవ్రహూతముల కంతం బంత మయ్యెం గడు.

క. హితురుచిరాలాపంబుల

గతిఁ బ్రియకరుఁ డైనశివుండు కతిపయశరముల్

వృత్తికక్షిమర్మముల కు

ద్ధతి నేయఁగ వాని కవి ముదంబున కూర్చెన్.

33

గీ. సరిదనరి యొక్కచో మించఁజాలువిజయు

నస్త్రశస్త్రకళ స్థని యపగతాభ

నడలునిజసై న్యముం గాంచి యాత్మమహిమఁ

దోడుఁగొన నెంచె శివుఁడు మృత్యుంజయుండు.

34

గీ. వరతపోవీర్యమునను సంగరమహాభి

దాటఁ బోరాఁడుజిష్ణుశస్త్రముల నొకటి

యైన లేకుండ శంకరుం డవహరించె

రవి జలంబుల నింకించురాణ నచట.

35

గీ. మునుపె వట్టినకొండకల్గునను దృష్టఁ

దీర్చుకొనఁ దొండ మిడుదంతిఠీరుగాఁగ

సరభసంబున నర్జునుకరము తూణ

మునఁ బ్రవేశించె నప్పటిపోల్కి సంత.

36

ఉ. అప్పుడ నిష్ఫలప్రణయఁడై మునుపొందినమేళ్యజ్ఞప్తి నా

యొప్పుమి సమ్మలేక మఱియుం దనకోరికఁ దెల్పి వ్యర్థుఁడౌ

చొప్పునఁ దూణము న్బెలుచఁ జొచ్చి శరంబులు లేమిఁ దొల్ల కం

దెప్పటియట్ల దూఱి చలియించెఁ గిరీటికరంబు రిక్తతఁ.

37

క. జయమున కగుపరమనయ

ప్రయోగములమెటి నరయు క్రమశీలివలెన్

రయమున నరునగ్నింగుళి

నియతి గతాగతిని దొనల నెమకెఁ బలుమఱున్.

38

గీ. ప్రళయకాలంబున న్మృష్కజలములైన

పూర్వపశ్చిమవార్ధులఁ జోలునప్త

సాయకము లగుశరధులచాయఁ జూడ

నిలువునీటియి నరుఁ డట్టె నిలిచిపోయె.

39

చ. కవదొనలార ! యక్షయముగా శరసంఘము నిండియుండు ను

త్సవ మిటఁ దీటిపోయెనె ? వృథాగద మీ కింక నాదుప్రేమటం

చు వనరెఁగాని దుశ్శకునశోకము నొందఁడు కీడి ; తోడుపో
నవిసెనువానికట్లు తమయాకద కేడ్వరుగాదె సజ్జనుల్. 40

చ. నెనరు గలట్టిసాత్త్వికమనీషి సహాయ మొసర్పరామి మి
తుని విడలేక వీడుగతి దొడ్డశరంబులు చన్న బాపురం
చును గనుపించుతూణములఁ జూచి పృతిక్రియ చేసఁగామి న
ర్జునుకరమం దవాఙ్ముఖత సొక్కుచు వానిని బాసె మెల్లఁగఁ. 41

ఉ. పాయుచు నాఁగి యంబుపొదివజ్జన యుండుటె శ్రేయమంచు న
ట్లొయెడ నిల్చిపోయె నరుహస్తము, నైజమకాదె ? యెందుఁ దాఁ
జేయఁగ నిర్ణయం బయినసేత యసత్ఫలకంబుగాఁ జెడఁ
నాయకుమోల కేగుట ఘనంబని మేధటుండైన నెంచునే ? 42

ఉ. తర్కమున న్నిరుత్తరతఁ దాల్చినవాదిని వక్త్రగోషసం
పర్కము తెత్తి దెప్పుగరిమి న్నిగృహీతశరు న్నరు న్వడిఁ
గర్కశలోహసాయకముఖంబుల మర్మములందు నించి సో
మార్కకృశానునేతుఁడు మహావ్యథఁ గూరిచెఁ దద్రీణస్థలిఁ. 43

చ. సవితను గప్పి శంపల నెసంగెడివారిదఖండ ముగివా
యువిలసనంబునం దొలఁగ నొప్పుగ భాసిలు సూర్యుపోలికఁ
బ్రవిమలరత్నదీధితుల రాజులు మేలిమిగీట్లకంకటం
బు వెస మహేశుమాయ విడిపోయె నరుం దనుకాంతు లుబ్బఁగఁ. 44

చ. ఒటవిడువాఁడి కత్తి పొరయూడినత్రాఁచు పృతిద్విపంబుపైఁ
గొఱకొఱఁ దాఁక మోముటవగుంతన మీఁగినహస్తి వారిదం
బులును గుహన్ద్యజించి బయ లొందినసింగము ధూమసంతతుల్
కొఱవడు రేయిఁజచ్చుతఱుకు ల్నరుఁ డొందెఁ దనుత్రీ మేగినఁ. 45

ఉ. మైమఱు వూడిపోఁ బనికిమాలినవౌట నవాఙ్ముఖంబులై [45;46
భూమిఁ బడెన్దొన ల్వ్యసనమూర్ఛితుఁడౌ తమస్వామిఁ దేర్పఁ దా
మేమియుఁ జేయలేమి మొగమెత్తఁగఁజెల్లని చేతనంబుల
ట్లామఱఁ దా మచేతనములయ్యును దత్సమయోచితంబుగఁ. 47

చ. విమలతపోబలాగతము విస్తృతతేజము దీప్తినింప, న
త్వమయత నిర్మలాంబరవధంబున నప్తతనుతుఁడయ్యు యు

ధమహిని నిల్చుకీడిమెయిఁ దప్ప దినేంద్రునియందురీతి శ
 త్రముల లిఖించె సందుచెడి జారఁగనీక శివుండు చిత్రిముల్. 48

గీ. అత్రుశత్రుంబు లుడిపి వజ్రాంగి డులువఁ
 బెరుఁగురుష లంగవేదన స్మృతవఁ జేయ
 దగులుహరుతూపు లొకవర్మముగ ఘటిల్లెఁ
 గోధకంచుకులకు బాణబాధ కలదె. 49

శా. గోవుచ్చాకృతి దీర్ఘవర్తులత బాగు వ్రేలుకైజంట ముం
 దై పోల్పినఁగ నల్ల కాల్యలయి దేహంబందుఁ గాఱంగ మెం
 డౌ పాదాహతి భూమి దద్దటిల, సింహధ్వనవిస్ఫూర్తి మి
 న్నే పెట్లఁ, రణశూరలక్ష్మి వెలయ న్వగోధతిఁ దాఱుచున్. 50

ఉ. గండరగండఁ డస్తునుఁ డఖండరయంబున వైరిఁ జేరి యా
 ఖండలవజ్రైతుల్య మరిఖండనచండిమ మబ్జఖండన
 త్సాండురవక్రమా బహుళభండనమండితగాండివంబునన్
 దండిగ మోఁదె స్తంభము నుదగ్గివిషాణమున న్నజం బటుల్. 51

చ. విడఁబడి పెక్కుపాయలయి వేపడునాత్రిపథాస్రీవంతితుం
 దుడుకులు దివ్యతేజఁడయి తోఁచిన జహ్నునియందు డిందిన
 ట్లడరులవంటిబద్ద బహుళారభటు ల్వలయంగఁ బ్రైబయిం
 బడ నగువ్రేల్ల భర్తమెయిఁ బాటి నశించె నొకేముఖంబుగన్. 52

శా. విల్లుం బోయిన శౌర్యసాధకరణోర్వి న్ముష్కసత్కారమ
 ట్లొల్లంబోయెడి శోచనీయు నరు దా నుగ్రుండు దూరోత్పత
 ద్భల్లంబు ల్పరఁగించి దవ్వుచన నుద్ధాటించె హేలాగతిం
 'జెల్లంబో! యితఁడేటిల్లుడని కొం తేయుండు డిల్లంబడన్. 53

ఉ. ఆరణభూమి దివ్యతమమైతగునాశ్రీను, మందు వెన్ను నీఁ
 గోరమి వీరసద్వృత్త, మకుంతితలై వశిలీముఖవ్యధల్
 ఘోరజపోపవాసములు, కోర్కులపంట లభించువేళ చే
 కూరఁగ నున్నయట్ల యతికుంజరుఁ డందుఁ దపించె బిట్టుగన్. 54

చ. 'ములుకులుఁబోయెఁ బైకవచముం జెడె, విల్లు నశించె బోరఁగాఁ
 గలఫలసిద్ధి వేటుపడకంబులఁ గానిదిసుమ్ము, సత్ప్రతా

పలసితము న్నుభాస్పదము భవ్యము నుత్తమ మీఖరాసి' యం
చులకన దూసెఁ గ్రీడి తనువాందిన రాద్రీముఁ దీవ్రఖడ్గముఁ.

ఉ. భానుయుతోర్మిమాలికల వార్ధితెఱంగునఁ గాండకృంతనా
ధీనకృపాణపాణి యయి ధీరుఁడు పార్థుఁడు ఖడ్గసంగర
జ్ఞానవిశేషమున్వొలయుచుంకృమణంబులఁ దఱుకల్కెక్కఁగాఁ
బూని లిఖించె రోదసి సప్తార్వవిచిత్రుచిప్రపంచముల్. 56

శా. భానుం డొక్కఁడె మింటనుండుటయిన న్వాప్తీతటాకాంబుసం
తానంబందు విశేషసంఖ్యలఁ గనంగాఁ దోచుచందంబునఁ
మానీంద్రుండొకఁడయ్యు బాణములందుంపఁ వేగ మిందందు నెం
దే నుగ్రోద్ధతిఁ దోచి పెక్కు రనుభ్రాంతిం గొల్పె భూతాళికిఁ.

ఆ. హరునిగొప్పశరము భరముగఁ దగులంగఁ
జేతిపట్టువీలి చెదరిపడియె
నరునిమెఱుంగుకత్తి పరమాద్భుతంబుగఁ
బిడుగు మొయిలునుండి పడువిధమున. 58

గీ. విల్లుతోడు పంబులును మాయ కొల్లఁబడినఁ
గత్తి చెడఁ గేవలశరీరకారవమున
నిలిచె నరుఁ డాజిఁ దరులలొనివహమెల్లఁ
బోవఁ దెఱపగునుద్యానభూమిరీతి. 59

ఉ. ఇట్లు లతాతిచేత సహయింపఁగఁజాలనిభంగ మొంది య
వృట్టున బాహుమాత్రబలవంతుఁడె యయ్యుఁ గీరీటిగెల్పునం
దిట్టలమైనకోర్కి వెలయించెను బెన్వడకండ్లవానలై
తొట్టఁగ గట్టిరాజుల దొడ్డతరు ల్వడి భగ్న మొందఁగఁ. 60

శ్లో. ఘోరపృష్ఠత్కకోటులను గొల్పి ధనంజయసాంద్రీశైలవా
రారభటిఁ దుగ్రిటి శశికళాంకుఁ డడంచిన నింద్రీనూనుఁ డ
చోచ్చ రచియించె నింగియును సూరెలు మూఁతపడంగ నిండుభూ
మిరుహజాలవర్షము తమిసము లెల్లడ నాక్రమింపఁగఁ. 61

ఉ. పటపీనతూపుటల్గుగమి పల్లవపత్త్రీసుమాళి నుగ్గుగాఁ
జటిమి నగంబులం జెఱువఁ జిందినతచ్చకలంబు లెల్లడఁ

దఱు చగుజల్లుగాఁ గుటియఁ దద్రోణరంగసురాదుల స్మృదం
బుటపుగ శంకరుండు బలు లుంచునటుల్ గనిపించె నచ్చటన్. 62

గీ. గంగలోన మొసలికైవడిఁ బరమ్యఁ
డాశుగప్రవాహమందు వేగ

వివమనయనుఁ జేరి పృథుహేమశిలఁబోలు

ముష్టిఁ బొడిచె నురము మొక్కలమున.

63

మ. ఒకఁడే పుత్రుఁ డీడుమించుతమిచే నుద్రేకియైన నృసిం
ఘక ప్రేమన్ గరుణించుతండ్రివలె దుర్వార్యారిదుస్సాధ్యకీ
ర్తికరంబా పెనులక్ష్మిఁగోరి దరి కార్తిక జేరియున్ ధౌర్జ్యమిఁ
గక కౌంతేయుఁ డనీతిఁ జూప నయిచెం గామారి ప్రేమార్భటిన్.

పదునెనిమిదవ సర్గము

—...౪...—

—♦ ముష్టియుద్ధము ♦—

చ. మహితమనోద్ధతద్విరదమానసమాసగతి న్నరుండు దు
స్సహభుజయుగ్మకాముధలసద్బలుఁడై యట ముష్టియుద్ధస
న్నహనముతోడ డాయ హరిణధ్వజుఁడు న్నెనలు నివ్విలుం ద్యజిం
చి హతిని నొంచె ముద్గరవిశేషపటుత్వకఠోరముష్టిచేన్. 1

చ. మృదుఁడు నరుండు నేడైతి సమిద్ధర ముష్టిసమీకరోషులై
పిడికిటిబోలుల న్నిగుడ భీకరసాంద్రరవంబు లదిగ్రినే
ర్పడుస్ఫుటదశ్శసంతతులపట్టటరావముల ట్లనల్పతం
దొడరి గిరీడ్గరీరచితదోహదవృద్ధి జగంబు నిండెడిన్. 2

మ. అహహా ! శత్రుకృతప్రణంబులు మహేశాభీలబాహుప్రచం
డహతిన్ రేగ సుఖానుభూతివలె మండ్రటంబులే కాహవ
స్పృహ నేచు న్నరుఁ డెం దసాధ్యముగదా ! వీరాధివీరు ల్కహా
మహులౌవారల నెవ్వరే ననుకరింపంబోల నుంకింపఁగన్. 3

- ఉ. అద్రిసమానవక్షమున నైనవ్రణంబులనల్లయున్ క్షతిగ
రాద్రముచేతఁ జిందుచు నుర మృఖలమ్మునఁ గ్రమ్మ నూత్నసం
ధ్యాద్రవసిక్త మైనజలదంబుకళన్ రణభూమి నొప్పెనా
రుదుగ్గిడుకూడ; నాహవనిరూఢి నరుండు నసాధ్యుఁడేనుమీ ! 4
- ఉ. సహ్యాగిరీఁద్రటంబుఁ బెలుచ స్థలధిశ్వసనావళు ల్బుహు
ర్నూహ్యముగాఁగ సోకుగతి మొక్కలపు న్నిడికింటిపోట్ల దు
స్సహ్యముగా మహేశ్వరవిశాలశిలాసమవక్ష మెల్ల దం
దహ్యముగాఁగఁ గుమ్మెఁ బెనుదందడిసందడిఁ గ్రీడితెంపునన్. 5
- ఆ. ఉక్కుగుదియఁబోనియుగ్రింపుఁ బెనుముష్టి
హరుండు కంతమందు నరునిఁ గొట్టఁ
గనులు దిరిగినటులు వెనుకకు మూఁడునా
ల్లంగ లిడుచుఁ దూలె నర్జునుండు. 6
- చ. కలిగినయీపరాభవము కాంచురుష న్వలయింప దేహ ము
జ్వలబలయుక్తమై నిగుడ ఫల్గునుఁ డాజి సరాలున స్థలా
హలగళుఁ జేరఁగా దుమికి హస్తయుగంబునఁ దదభ్యుజద్వయం
బలుక గ్రహించి ఘోరతరమైనపగితిక్రియఁ జేయఁజూచినన్. 7
- ఉ. చేతులుకూడ వేగ్రభు మెలిచిక్కఁగ నెట్టుచు గుంజుచు నిర్దో
ఘాతముమీఱి డీకొనుచుఁ గాళులయిర్పిరివ్రాలి క్రిందుమీఁ
దై తగరుల్ ఫణుల్ గిరులు నబ్బులుగా నరభిల్ల నాథులం
దాతతరీతి వర్తిలె హిమాచలచాలనమల్లనై పుణుల్. 8
- చ. నిలుపునఁ బోరువేళ గణనేత యితం డితఁ డర్జునుండునాఁ
గలుగదు భూమి వ్రాలి కడఁక నైనఁగ న్నడుచుండ మీఁదుక్రిం
దుల నితఁ డీతఁడం చనఁగఁదోఁపదు సంగరసంగరింగణా
దులగమనత్వరల్ బహుగతుల్లోనఁ బ్రేక్షకుకా గణాళిక్. 9
- ఉ. ఓరువ 'కే సశించెదనొకొ' యనుభీతి హిమాద్రి పోరున
న్వారు శమింప నాఁగుఁ దెగువం జలియింపఁ జలించు నున్నతి
స్మిటిస మీఱు నమృత గమించిన నమృత లొంగు బిట్టహం
కారవికారఙ్గోలితమనంబున రాగరసంబుపోలిక్. 10

- చ కరచరణాళి లంక విడఁగాఁ బిడుగుల్పడుగాసిగా భయం
కరభుజరావము ల్నెఱపి కమిత్రోత్సవమాననిష్ఠుర
త్వరితగతి న్నరేశులు మదంబులఁ బోర వడంకున నిరీ
డ్ధర సుధ నాఁగదోఁచెఁ బరితఃప్రసరత్సరిదంబువర్షచుల్. 11
- మ. ఇతఁడే భర్గుఁ డటంచు నర్జునున కింతే న్నార్త లేకున్న ను
ద్ధతిఁబోరఁ ద్రిపురాంతకుండు వశువుం దర్పంబున న్దాఁట నా
యతభక్తాత్మున కట్లుగా దొరికెఁ బాదాబ్జాతము వ్రీడు న
న్వేత నట్లాతఁడు పానిపట్టువిడ కెంతే గట్టిగాఁ బట్టిక. 12
- మ. అపురా! భక్తుఁడటన్న నింకొకఁడె వీడఁగాక యక పేమ న
ట్లు వనాటాకృతి నున్నశంకరుండు గండుంగొగిటు దావసిక
మివులన్నొక్కుచు నక్కుజేర్చికొని విస్తేరన్ముఖాబ్జాతుడై
యివిరెఁబో నరుసర్వకిర్తము తదీయేష్టంబులు న్బండ్ఁబో. 13
- ఉ. కన్నులు మూసి మైమఱచి గడ్లదిక స్ఫగవంతుఁ డాదరా
భ్యన్నతి న్నియో యనెడి నుండుఁ డహో! తప మంతకన్నమే
ల్వన్నెప్రతాప' మంచు వినవచ్చెడి నిశ్చయమేకదా తమి
సన్నిధిసేయుసేవలకు సత్వము సాయ మొసంగుటబ్రమే. 14
- ఉ. పిమ్మట బిమ్మిటి గొనినవీరుండు క్రీడి యొకింత జేటి కం
దమ్ముల విప్స రోతసుయితాపున భూతిసమేత మైనయం
దమ్ముమేను గేకిపురితట్టు కళాక్తజటాభరమ్ముఁ జ
త్రమ్ముగఁదోవ సంభ్రమముదంబుల భక్తి మస్కరించుచుక. 15
- మ. కలయో! మాయయో! బోయ యేడి? రుధిరగ్రస్తాంగమున్వర్మమే
ట్టులప్రాపించె? దొనల్! ధనుస్సు! సెల! లుండన్తేననయ్యెయెడన్
బలుకు ల్లాఁటెడియబ్బురంబు కిటి సంవాదంబు, యుద్ధంబు మి
ధ్యలాకో? యీగణకోటు లెవ్వరనుచు న్దర్శించుఁ బార్థం డెదక. 16
- క. మెల్లనఁ జల్లనితుండుర
జల్లిడె జలదములు విరులఁ జల్లిరి సుర లే
పులలు మీటకె భేరులు
కొల్లగ దివి నల్లయెడల గొలగొల మోగెక. 17

—* సాంబమూర్తి ప్రత్యక్షమగుట *—

క. హరసాక్షాత్కారము సం

బర మిడ దిక్పాలసురసమాజము కొలువ

న్మరకతిమణిరథముల దివి

బరగ నుడుగణములవలె నభమునం దోచెన్.

18

ఉ. దేవమనానధారణవిధిం బఱతెంచు మహామరాళముల్

గ్రీవనదత్తశాకలితకింకిణుల న్విపులక్రియత్నసా

రావితకక్షవిస్తృతుల సంబరముం దమిఁ గొగిలించు న

ట్లై విలనెల్లె సవ్యవలయభ్రమణంబుల లక్ష్మిఁ గొల్చుచున్.

19

మ. ముదితేందిరిరబృందము ల్పదల సొంపు నేల్వీతానంబులై

పొదలం గల్పకనూత్నపుల్లకుసుమంబు ల్మౌలలై మెగ్గునం

కదలీన ద్వివిజాపగాజలకణవాతంబు వర్షాంబువై

ప్రీదులన్ మబ్బనగాలి సౌఖ్య మిడి నేనించె స్వప్నాధిష్ఠితున్.

మ. పునుభేషు ల్లగురొందుమేనులఁ “బురే! బా” గంచు శ్లాఘింపను

ద్యమ మమ్మైసఫలత్వమొందఁగఁ, నరుఁ డానందసందోహ సం

భ్రమ మంగంబునకుం గళల్ దొడుగ, శంసాగీతికావాక్కుధా

గ్నిమహస్తాంజలి శైవదక్షిణపదశ్రీనొంద నానమ్మిఁడై.

21

ఉ. ఓయపరాజితా! భవ! కృపాదధి! కేవలభక్తిగమ్య! లో

కాయతనా! సమస్తవివదంతక! రక్షక! నీదు పాపు మా

కేయెడ మృత్యువు నెడపి యెట్టిమహాపదనైన మాకు మే

మే యెడప సుమర్థతఁ గ్రమింప నొనర్చుట లొక్కవంతయే.

22

కా. తండ్రీ! నిన్ను స్మరింపకే కొలువకే ధ్యానింపకే ముక్తికే

మండ్రాటంబులు నాపదల్ వ్యధలు సంసారంబులు న్నాయునే ?

కండ్రీ కోర్కులు సంపద ల్కుభములున్ గైవల్యముం బెక్కుతా

గండ్రీల్ గచ్చులకేమి మానవులనే కా దాదితేయాదులన్.

23

ఉ. ఈవుల నిన్దలంచుకొని యిత్తురు చాతలు జన్మదుఃఖివి

ప్లావితులౌట ముక్తికి సకర్యలొనర్తురు నీకుఁ జిత్రము

నే? వరదాతవై పుణి నీదరిఁ జేరినవారిపైఁ గృపా

శ్రీ విరళింతు పూరకయ చిత్రతరం బిదిగాని శంకరా!.

24

శా. ద వ్యేగఁ బనిలేక, మాభవసముద్రం బెల్ల దాఁటించి మా
నొవ్వ వీరిది మోక్షనిత్యఫలమందు నృమ్ము నిల్పంగ నెం
దెవ్వళ నృకలార్థదక్షమత నున్నే తీర్థ మోసావామి! నీ
సవ్వ ల్పిల్లు కృపారసార్ద్రసయనానందాపగ ల్లక్కఁగఁ. 25

శా. నీయందే మరులొందుభక్తతీకి న్నిశ్చేయసం బబ్బు, నిఁ
దాయంగఁ గనుదుర్విసీతులకు సంతాపంబులే కల్లుఁగా
దే! యీద్వంద్వము వారివారికృతినందీప్తంబుగాఁ జెల్ల నీ
వాయీజోలియు లేక సాక్షివయి నిత్యానందము ల్లూర్పవే. 26

ఉ. నీకరుణాస్వరూపమును నిర్వచనం బానరింప దేవవా
క్రీక యసాధ్యమన్న వికరీతముగాదొకొ మావ్రీయత్న, మ
య్యా! కడుదుర్లభార్థమున కఱ్ఱలు సాఁగ, మనస్వభక్తిచే
మాకపవర్గమే పెరిటిమం దగుచుండఁగ నన్య మేటికిఁ. 27

చ. ఎఱుకలముఖ్యముం దెలిసి యేకృతి మంచిదొ దానిఁజేసి యే
కొఱతయు లేనిబాట నెసఁగు న్నిరపాయతమై వివేకి, మా
కెఱుకలలోన ని న్నెఱుఁగుటే పరమం బఖిలకీయాళులం
దఱచగుభక్తి నీకీలువె దండికి దండి గదయ్య! శంకరా!. 28

శా. వ్యాసాదుల్ దమయోగశక్తిఁ బ్రజ కత్యంతోపయుక్తంబులా
వ్యాసంబు ల్పరమోపదేశములు గ్రంథాళి స్మృసాదించి రా
వ్యాసంగంబె సమస్తబంధముల నిర్వాసింపఁగా శక్తమే
నీసేవాగతియట్లు లాత్తునకుఁ? దండీ! దివ్యధామా! శివా!. 29

మ. పెనుమాయా స్ఫటి చచ్చి పుట్టువ్రజ ప్రిపించు స్వరూపాళిఁ బ్రా
క్తనకర్మానుగుణంబుగాఁగఁ బరమాత్మా! యన్యదుర్వార్యత
ద్ధనపాపార్జిత రౌరవాదిభయ ముద్ఘాటంపనేకాదె కై
కొనె దీయద్భుతరూప మోగురుకృపాకూపార! మాయాహరా! 30

ఉ. రాగము లేనియోగివఁట, ఆంతఁట దారువనంబునందు, ను
ద్యోగము భైరవ్యమంట, విడనోపవఁ ట్థశరీర నాలి న
భ్యాగతు మారు మాడ్చితఁట, వద్దజవద్యుఁడవయ్య సంద్యలం
దాగురుఁగొల్తువంట సహజాఖిలదుర్గములార! నీకథల్. 31

చ. పునుకలచేరై? కాటినుసి పూతలై? యేనుగుతోలు చీరయే?
 ననుచు మెఱుంగురాదలలనాగుఁజె పెన్మొలనూలై? యశార! యీ
 యనుచితముల్ త్వదంగనిచయాదృతిఁ బావనశోభఁ జంద్రీదీ
 ప్తిని నిరసించి మిఁచుటయె? దివ్యతరంబులు నీమహత్త్వముల్. 32

మ. మొద లేరూపములేదు లీలకయి సంభూతంబును నిష్ఠిత కా
 స్పద మెనట్టిది యాడురూపుసగము న్నామందుఁ బుంస్త్వంబు మై
 పొదువుక లోకవిరుద్ధ మంగములసొమ్ము తైవళరీత్యంబుల
 య్యుదమిఁగొల్పెడిసారునీమహిమ మాకూహింపఁగాదాఁటెడిక.

చ. వసుధ జనించుభూతతతివైఖరి జన్మజరామృత్యుల్ నినుక
 మునరవు సర్వలోకపరమూర్తివి, నీవలెనాఁగ, దీనిమే
 ల్పస ననిచెప్ప మాతెలివి పార దనిర్వచనీయరూపివో
 ట సగుణనిర్గుణైక్యములతావు భవత్కళగాదె శంకరా! 34

చ. అనఘ ! చరాచరంబులకు సంతకమూర్తివి నీవ, నీ కృపా
 ఘనతనె సర్వలోకములుఁ గ్రాలు నిరంతరమంగళంబులకొ
 మునులకునైన హేతుఫలము స్సమయింపఁగ నీవ నేర్తు భూ
 తనికరమాక్షుకారణపదా! సకలార్థవిదా! చిదాత్మకా! 35

మ. మును దైత్యు ల్లనుజు ల్గుర ల్నురులు నాపూర్తిం దివ్యోకాధిప
 త్వనిరూఢి నృహుకాలముండుటలు భవ్యం బాశీతౌఘా ర్తిని
 ర్వాసనప్రోఢము పావనంబును శరణ్యం బైననీపాదప
 ద్మపసుస్కారముకాదె కారణము? సంభావ్యాచుభావ్యవ్రదా. 36

మ. త్తకోకిల. పాణివాాయుబలంబుచేత నెవండు సృష్టిభరించునో
 రాణ వర్ణభవంబు లెవ్వనిప్రోఢత నివసితైవో
 త్రాణశీలతఁ బాప బావనతర్పురుం డగు నెవ్వఁ డా
 జాణ పావనమూర్తి విశ్వనిశాల! నీ కిదె మొక్కెడకా. 37

చ. గెలు పిడి బ్రహ్మఁ జేర్చుపసఁ గీర్తిఁ దనర్చినచూగికాసనం
 బుల సతతంబు నిఁ దలఁచుబుద్ధిమదగ్రిణు లెననీదుభ
 క్తులభవహేతుకర్మవనకోటుల నిష్ఠురదావళిలికీ
 లల దహియించుభాస్వదనలా! బహుళంబు లివే నమస్కృతుల్.

- ఉ. చాపు భయంబె మంటగ విశంకటవృత్తి జగత్ప్రసిద్ధమా
చేవ భవానలం బఖలస్పృష్టి దహించుచునుండఁ బ్రాణిజీ
వాపనశీలివై ఘనదయారసవర్షముఁ గూర్చి తేర్చుచీ
జావహజీవనకృదజలాత్మక ! యంజలులఁ గ్రహింపువే. 39
- కా. నేలల్ నీధులు నిక్షులు స్పవనము ల్నిద్దంపుగోళా ప్రిచే
నే తెక్కింపునరానిపుట్టుకకుఁ దానేహేతువై శ్రేష్ఠమై
లీల స్వర్ణము నావరించి పుటుక ల్లేకుంటలే కక్షిపా
లీలత్వంబుల దాటువోమమయకేళీరూప ! నీకే నతుల్. 40
- చ. అణుపులసూక్ష్మమై జగము లన్ని భరించెడిదేవ! వందనం,
బణఁగి సమస్తమండఁ గన నందనిదూరతరా! నమస్సు, త
ద్గణపతివయ్యగూహనుడిదాటునగమ్యుండ! తేడ! ముక్కు, మా
రణగుణివయ్య సంతోతపరా! వరదానరతా! నమస్కృతుల్. 41
- మ. తెలియంజాలక తక్కుఁజేసితిని నాదే వేల నాకన్న పా
ద్భులలిఁ జ్ఞానతీ! క్షమింపఁగదె; నిండు మోహ మూన నివృత్తం
ఖలత నైవరముఁ బూని ప్రాణిమలు చిక్కం గాల్గ బేరంబుసం
ధిల నిఁ జేరెడివారిఁ బోవుటలు తండ్రి! నీకుఁ గొంగొత్తలే!
- ఉ. ఆస్తికసిద్ధధర్మమునకై మనసుం గొనిపోవుధర్మజుఁ
గస్తివడ నిరుల్ దులిపి కానలఁ దోసిరి వైరు, లార్యధ
ర్మస్తబకాళిరూప ! సమరస్థలి వారిని దేన గెల్తు మా
నిస్తులవైభవంబుఁ గరుణింపువే ముక్కుద సారసారకుఁ. 43
- మ. కుణితి న్నించుటెలుంగున న్ననవి నింద్రీన్యాతి సల్పంగ ర
క్షణదాక్షిణ్యరసంబు నేత్రీములు చిల్కఁ శేఘ్రఁ డోదార్చి భీ
షణతేజోమయశాద్రీపాశుకతశత్రుంబుం బ్రయోగాదివా
రణమంతాధ్యముగా నొసంగె సుధతోరం బైనవాచార్పురిఁ. 44
- కా. పింగాక్షుండు త్రిలోకపూజ్యమహుఁడుఁ భీమాంగుఁడన శోభనం
డుం దైవల్యదుఁడుం ద్రీయాద్యుతి నఖిండుండఁ ధనుశ్వేదుఁ డం
తం గారీశుఁ బ్రదక్షిణించి నరులోన న్సంకర్షించె న్నభో
రంగంబుడు దివాకరుండు ముయిలుం బ్రాపించుచందంబునఁ.

చ. పదపడి శంకరుం డనుచ వానవముఖ్యసుర ల్సమిజ్జయా
 స్పదము లమోఘపూర్ణ ఫలవంతము లౌషమలాశిషంబులుం
 బొదల ననుగ్రహించిరి పృథ్వుతదయ నివృథాత్మముల్ కిరీ
 టి దరిసి మొక్కి వారలకడివిరంబుల స్వీకరింపఁగఁ. 46

చ. మిగులుతరస్సున నైలుచు మీలిమి నభ్యుదయా ప్తి విఘ్నముల్
 దెగిచన సర్వశోకముల తేటకు ఘోరఘరాభరంబునైఁ
 పఁగలుగు పారతాకికవిభాసహితోచ్ఛపదంబునం దహి
 ధిగతవికాసుఁడౌ విజయతిగ్మకరు నుగ్ర లెన్ని రెంతయుఁ. 47

చ. 'బుడుతఁడ! వైరుల నైలుము పా' మృని శూలి యనుజ్ఞ నీయ సం
 దడిఁ గొనుభక్తిఁ దచ్చరణదాస్య మొనర్చి సురల్ నుతింపఁ గే
 ల్కుడి సెలవొంది భూరిజయపోషకలక్ష్మ్యులు చేరికొల్వఁ బా
 ర్థుఁడు గృహమేగి యాదరముతో నతిజేసెను ధర్మసూతికఁ. 48

మం గ శ మ హా శ్రీ

వాసి వెలయు విజయవాటికను శ్రీవిజయపర్వతముపైఁ గళలు వెల్గఁ
 భాసిలుశివా ! విజయభవ్యకథ యుంకువగ భక్తిగృతినిత్తుమదిపొంగఁ
 దోసములు వెన్నెలలతో దివిజగంగరుచితోడ నతిపూతములుగాఁగఁ
 జేసి దయ నీవిజయుఁ జేయుము కృతార్థునిగ శ్రీవరదమంగళమహాశ్రీ.

కీసాంబసదాశివార్పణ మస్తు.

పుట	పద్యము	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
8	40	8	వణకుచు	వణకుచు
15	88	4	శ్వాయత్పత్తి	శ్వాయత్పత్తి
17	54	2	త్వర	ద్వర
20	16	2	ప్రజలు	ప్రజల
27	54/2	10	గాక	గాఁక
29	5	8	ననటన	ననటన
	11	2	దెసలుఁ	దెసలుఁ
46	80	4	నుడుల	నుడులు
49	1	1	అదిగో!	అదిగో!
55	8	4	నుత్కంఠక	నుత్కంఠల్
56	12	2	గొల్పఁబతుల	గొమ్మనఁబతి.
58	22	3	నురకైపు	నురకైపు
61	41	2	కాక	కాఁక
62	49	4	నయమె	నయము
68	84	4	తమిక్	దమిక్
69	41	2	స్వేదకణముక్	స్వేదకణముల్
70	47	4	నితంబముక్	నితంబముల్
71	54	4	నేతనో	నేతయో !
72	61	8	మధ్య	మధ్య
80	85	1	యట్టి	యట్టి
89	80	2	శ్వాయా	శ్వాయ్యా
95	77-78	2	స్వే	స్వే
102	41,42,48.	9	నెగలుపొగ	పొగలునెగ
106	10	4	రాహకార	రాహకార
120	89	4	జొరదాని	జొరరాని
128	20	2	స్థగింపరో	స్థగింపరో

